

శ్రీమత్పురజేవతాయై నమః.

202/5

గుం టూ రి సీ మ, ఉత్తర రంగము.

ఇది

శ్రీతిరుపతి వేంకటేశ్వరులచే,

రచింపఁబడి,

బ్రహ్మశ్రీ మల్లంపల్లి భైరవమూర్తి గారిచే

స్వకీయమగు

భైరవముద్రాక్షరశాలయందు.

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

మొదటికూర్పు, కాపీలు 1000.

వెల రు 1—0—0.

కాపీరైతురిజప్తు.

1914.

బందరు.

తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు ,
శతావధానులు.

ఉ పో ద్ధా త ము .

చదువరులారా?

విపుల మగుపూర్వరంగపీఠికయు, వేమవరాగ్రహరశతావధానపీఠికయుఁ జదివెయున్న మీకుఁ బ్రకృతవివాదమునకు సంబంధించిన సోదరులయుఁ దదభిమానులయుఁ గుకల్పనలు చాలవఱకు బోధించి యుండును. 113 వపుటలోని శ్రీసోదరః తస్మద్విజస్వరుత్తరముమాడఁ బైవిషయమును బలపఱచునట్టిదియే, అదియటులుండె, ఈక్రింది యుత్తరమును దిలకింపుడు.

నెకరికల్లుపోష్టు, నర్సారావుపేటతాలూకా 6-12-13, కుంకులగుంట.

...నేను ఏతగుపాటియో కావ్యపరిచితిగలవాడను నుకవిపాదసద్ద విధేయపరమాణువును...నన్ను నేమహాలాభము నభిలషించియో యే యోర్పులేనియోగ్యులో తమరాజిలోఁ జేర్చికొనుటకు అట్టోబరునెలలోఁ బ్రచురించిన సువర్ణలేఖలో తమ్మును దమయనధాననిందను గూర్చి వ్రాసిన యవాచ్యోపన్యాసములో నన్నుదస్కతుదాగునిగాజేర్చి, 'పోర్జరి'యనియేని వెరవకప్రకటించియున్నారు ఆసాహసచాకచక్యములు వారికేతగును నిజమునకు నేనింతవరకు తమపుస్తకములలోని ఫోటోలనుజూచిన భాగ్యవంతుడనేకాని తమసాక్షాద్దర్శనము చేసినధన్యుడను కాను ఇట్టిస్థితిలో అవధాన మెపుడుచూచితినో యాయనత్యవాది యుపన్యాసమెపుడు వ్రాసితినో పరమాత్మునకెరుకయగు, ఈజాల్తపృజ్జలు తాము యెరింగియేయున్నను కాలాచిత్యమునుబట్టి తమకునేనిట్లనపరాధినని విశదపరచికొనుటయు క్తమని వ్రాసికొంటిని, తమయనుగ్రహ పూర్వకపుజాబు వచ్చువరకు నిరీక్షించుచుండును.

3॥ టక్కురులలైడి టక్కులు, టక్కున గ్రహియించునాకడంకయుఁదమకే

చిక్కెను వెంకటకవివర?, యిక్కలికాలంబునం దనేకవిధాల.

చిత్తగింపుడు. వతెం, నృసింహయ్య,

ఇట్టితప్పుడు సృష్టి నేయఁ గలమహానుభావులు చేతులొక గలసోదరులకు నె
వరు దీటు గాఁగలరని, వైయత్తరమువలన వారిపక్షమున నుండువారితత్త్వము
సుంత దెలిసియుండును గానఁ దాదృశుల*ప్రల్లదములను నిత్యమును బ్రకటించుచు

(*హితకారిణి చేయు నధికప్రసంగముదిజ్ఞాతము.)

“మీలో వెంకటకవియా? తిరుపతికవియా? ‘వెట్టివెంకటాయ’ నీజము
గా శ్రీతిరుపతి వెంకటేశ్వరుల ప్రజ్ఞావిశేషమునకుపమింపఁదగినది యొక్కమేది
పండే, గంగిరెద్దులయాటలోఁ గోనంకిదాసుండు అనువేషధారి అన్నట్లు రానాదీ
పెండ్లి, అయ్యల్లారానాదీపెండ్లి, అన్నల్లారానాదీపెండ్లి, అనికేకలువేయునట్లుగామే
ముశతావధానలమని ప్రకటించుకొనుట మిగులఁ బరిహాసపాత్రముగా నున్నది,
“వారిపూర్వక్రియలఁదెలుపు గుంటూరిసీమపూర్వరంగము... ఉత్తరక్రియలనినోఁ
గించు గుంటూరిసీమ, ఉత్తరరంగము, ‘వీరీపండాలుపుబని నేలచేయవలెను, చివు
కుల అప్పయశాస్త్రుఁడని... మనారంజనిమీద మామిడికేడు, . . తురకదాననికి తు
తమజ్జిగన్నట్లు, అప్పయ్యశాస్త్రీతురక తెలుగుకు , వెర్రప్పయ్య, ... తిరుపతివేంక
టేశ్వర్లమేశంలొ యితఁడోహంగుదారుడఁ- చీవాట్లు తినుకు ‘వేశ్యవిధమున...
వీరునిండ్యగుటచాలశోచనీయముగానున్నది, నియోగిభామయలనియు...యు...
యుఁ దెబ్బగడుచుంటిరి... గంగిరెద్దులవాండ్రు...వైన..., యిచ్చిన ఎట్టియధముం
దైనను వానిని మహారాజు... అని పొగడుచుండురు, అట్టిమతమునే తమగవలం
బించుట చాలశోచనీయము, ప్రపాతలంజలువీరమాతలైరి, “తిరుపతివేంకటేశ్వరు
లు... వేశ్యమాత కప్పయొ చెల్లెలొదైన ప్రజ్ఞచేసినందుచు... యనుపూలుదైన
వారిని బెద్దఁబొగడుచుఁగంజాయిపోకురా, సారాయిపోకురా. బాపసూండ్లందల్ల” పె
ద్దొడుతాగలేద, అనుపాటలుపాడుచున్నారు “చీ, చీ, యనినిరనింప శోభ్యస్థితి
లోనున్న యధిపవనరస్వతిని, ఆయన (ఏర్పూరిసుబ్బయ్యగారు) తల్లి వెంకట, నె
కించి యశ్రుతమహిషముల్లంబూనిచి పాపపుబండిదోలుచున్న మహానుభావుఁడు,
అయ్యాగంగరాజుగారు 2గంగరాజుగారు, ఓహోగంగరాజుగారు? ? ? ముగిసిన
కాలునుమానిపెట్టుకొనిమిగుండూరుసీమ, నలాములుచేయుచున్నాను కల మస్తాను
నామకుండ... మహామహాశుతుండడే”, ‘గానిస్వయంపాకివానిసర్వసంస్కృతకము,’
ఇట్టితప్పుడుకూతలు కుప్పతెప్పలు, ఈస్వయంపాకివాఁ, డెవరో

యుక్తాయుక్తజ్ఞానము నవలకు నెట్టి పాటుపడుచున్న 'హితకారిణి' మనోరంజనుల, యందలి పర్యతప్రియము లగుదబ్బులు నిండుదాహరించి ఖండించుటకు మీ రేనవ్వతింపరు, భోకులహృదయమునం దవి యేతీరున నెక్కి యున్నవో ఘృత తెల్పుటవలన నాపత్రికాద్వయమునకుఁ గొండాక వివేక మబ్బవచ్చునని యెంచి దిశ్శాత్ర మందలకు సాధకములగునంశములు గొన్ని యుదాహరించెదము.

12th August 13.

(1)..... మఱియు సాితకారిణి, మనోరంజని, యీ రెండుపత్రికలు మీ కపయశస్సును గలిగించుటకై గంకణముగట్టికొన్నట్లు దోచుచున్నది. జూలై నెలలో వెలుపడిన మనోరంజనిలో పత్రికాధిపతిగారు తమ గుంటూరిసీమ గ్రంథమునంతను, విమర్శింతుమని వ్రాసియున్నారు. చూచుకొనెదముగాక „యతోధర్మస్తతోజయః, చూడఁజూడఁగొందలు

యెఱుఁగుదురా? స్వయంపాకుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రికివచ్చినపాట్లవి.

(మనోరంజనిచేయనధికపనింగముదిశ్శాత్రము.)

ఓయెండుగండికపులారా' జైలులనరయఁడయ్య, భరణంబునకు దావనై పుండయ్య, ఒడలెరుంగనివ మిప్పడుండఁదగునె, „చీచీయనివజ్ఞాతిశయమేవని పఁగ నేతాపున నభయటన్ననిక నేగకుండి, 'వారు (తిరుపతి వెంకటకపులు) వ్యర్థముగామైమిడుకుదురు, నీయజారులో నావైజారన్నట్లు వారిపుస్తకములో వీరిపద్యపెట్లా,, “వారి (తిరుపతివేంకటేశ్వరుల) యీతలవంపుచైదమల,, “అమ్మదగ్గఁగిందఁ దొంగున్న నేమి అయ్యదగ్గఁగేలఁ దొంగున్న నేమి,, “లేని మగతనము నాశించియెగదని తమలోనెకరు మీగమించికొనిరి,, “పాగా, పంచాచూచి పాపరాజువనకొన్నాను, పేర్కొజువఁటోయ్- యీరాజా, „చీచీ వహ్వాని యెంతబిడ్డె ఈబిడ్డెనవీరు (తి|| వెం||క||పు||)మాయింటిపొరుగుబుచ్చమ్మకడనేర్చుకొని యండవలెను మచిన్ననాడు మపొరుగున నొకనద్రాక్షాణ్ణుఁడు నివసించెడివాఁడు' అయనభార్య బుచ్చెమ్మ కొంచెంవైయాటకత్తె...., “పండితరాయలు తిట్టెఁగాని తమవలెబూతులు తిట్టితన్నులు తిని.....”

ఇట్టి వెన్నోకలపు, పాకముముదురుచున్నది, ఇందుమొదటివేవో

మీయమూల్యమగుకాలమును వ్యర్థపుచ్చజేయుటకై పూనినట్లున్నది.
ఇంతకునిదికలికాలమహిమ....,, ఎ, యస్, రామకృష్ణలు,

5489 Regimental Bazaar
Secunderabad Deccan

అమరావతి 10- 2- 14.

“హితకారిణి, యనువలూరులో ప్రచురింపబడుచుండువారపత్రికలోయిప్పటిక్కి వారమునుంచి అనగా ది 14 - 12-13 తారీఖుపత్రికలోయున్నా, ది 1-2-14 తారీఖుపత్రికలోయున్నా, పాతగోడకుపూత చక్కన, అనుపెడ్డింగుపెట్టి వ్రాయుచుండు అనాచ్యపువ్రాతలను తమరుపత్రికాముఖమునచూచియేయుందురు. యిట్టియప్రిస్తుత ప్రసంగమును జరుపుచుండు ఘనుండెవడో, సశేష, మనివ్రాయుచుండుటచేదెలియకుండానున్నది. గుంతమాత్రపుకారుకూతలు వ్రాసినంతనే...యిట్టి తప్పుడువ్రాతలు వ్రాయుచుండు మహానుభావుడెవడో తమకు తెలిసినయడల తెలుపవేడెద* జానపాటి వెంకటప్పయ్యవారిలు

యేలూరు, 6-8-13

...మనోరంజని దుడుకుగ వదరుచున్నది. చూచితిరా?

మై, శ్రీకృష్ణమూర్తి.

జానపాడు 7- 9- 13.

...., హితకారిణి మీరుచూచుటలేదా, వాగుడెక్కువయినదే.

జా|| పట్టాభిరామశాస్త్రి.

కొన్ని తప్పుదక్కినవి పత్రికాప్రవర్తకుని స్వహస్తానిభిములు నుండి ఇతడుగూడ నొకసత్య నివేదకుడే, ఇతడును వినుగ్యనకర్తయే, ఇతడునుమానిసియే??? ఔరా! కాలమహిమ, శాంతంపాపమ్

లోకులయభిప్రాయముల నటుంచి తోడివత్తిక లగు శుదర్శిని మొదలయిన ని
వీరలపోకడల నెట్లు నిరసించుచున్నవో చూపుటమాడఁ బ్రస్తుతము కాక పోదు.
(1914 నం॥ జనవరి 1వ తేది శుదర్శిని పత్రిక నుండి)

విజ్ఞప్తి.

ఆర్యులారా! దేశము చేసుకొన్న పాపము చొప్పున నిపవి డె
చ్చటఁ జూచినను మనోదండి, కవులు మిక్కిటమయి గురుకులవాస
పాఠపఠనాది వృథా శ్రమము లక్కఱ లేకుండనే సులక్షణసార నామ
క గ్రంథమాత్ర శరణ్యులయి తగుదుమని ముందునకు వచ్చుచున్నా
రు. తమ రాదుకొనుమాటలనే గణములను ప్రస్తరించుకొని యుండి
మిడ్చి పద్యముగా పొదుపువెట్టిన వాఁడెల్ల కవియగుచున్నాఁడు. ఇం
దంతగాఁ దప్పలేదు కాని తానాస్థితిలోనే యుండి తనతోడిబాలికుల
తోడనే నల్లాపములాడికొనక విశేషించి పెద్దకుండలకెసల్లు పెట్టఁజూచు
చు భాషావ్యసనాయమున గడిదేరిన నెట్టిపండితకవులనేనియు బూచిక
పుల్లలవలె దీసివేయుచు నొడలెఱుంగని సివము లాడుచున్నారు! ఇం
దుకుఁగారణ మిష్ట డీ తెగయొక్తువగుటయునా తెగ తక్కువగుటయే! వినిశ
నాణి కిప్పుడు కాలదోషమువట్టినది. ఈవత్తికలో నప్పడపుడు తిరుప
తివెంకటేశ్వరకవులంగూర్చి చర్చించఁబడుచు వచ్చినది. తత్సందర్భ
మునఁ గొప్పరపుగవులను గూర్చి కూడ నొండు రెండు సారులు వా
యఁబడినది. ఈవత్తికయుద్దేశము పాండిత్యము నభిలషించుటయే కాని
వేరుకాదు. ఈ తిరుపతివెంకటకపు లెట్టివారో కనులనైనఁ జూడలేదు.
కొప్పరపునారి సంతకుమునువే చూడలేదు. పరిచయ మున్నప్పుడుగ
దా స్నేహవిరోధము లేర్పడుట, అదిలేనప్పు డవియు నుండవుగదా?
ఇట్టి విషయములో డిశంబరు 14వ తేదీ హితకారిణిలో “శుదర్శిని ప
త్రికాధిపతి సోదరకవులను దిట్టినట్లుగా,, అను నీమొదలయిన వాక్య
ములు కొన్ని సశేషవ్యాసములో నెవ్వరోవ్రాసిరి, ఇదేటి యన్యాయ

ము? సోదరకవులను దిట్టినదెప్పుడు? తారతమ్యబర్చు చేయుటయెల్లఁ దిట్టుటయేనా? ఈసోదరకవులెవ్వరు? ఏరి నెంచుకుఁ దిట్టవలెను, ఎంచుకు గారవించ వలెను?, గౌరవా గౌరవము లెప్పుడుపుట్టును! తదనుభవము మీఁదఁ బుట్టును. ఆయనుభవ మెట్టిది? తద్గ్రంథపఠనరూప మయినది. తిరుపతి వేంకట కవులమీఁద గౌరవభావమేలగుదురవలెను? వారిగ్రంథములను బఠించుటవలన, ఆగ్రంథములలోఁగవిత్వవస్తువుండుటవలన. కవిత్వవస్తువన నేమో? ప్రత్యేక మొకగ్రంథమువ్రాసినఁగాని యిక్కడ స్ఫుటపఱుపఁజాలము. అట్లే కొప్పరపువారుఁగూడ పదిగ్రంథములు రచించి మన కనుగ్రహించనిండు. అప్పుడు గౌరవాగౌరములు స్థిరపఱుతము. రెండు బంగారు కణికలు వన్నె గట్టవలసి వచ్చినప్పుడు నికఁ టోపలము (గీటురాయి) పై నొక్కరేఖయే కానవచ్చుచుండెను. రెండవది స్వరూపశూన్య మయి యుండెను. అప్పుట్లఁ జేయవలసినదెద్ది? గీటురాతిపై రెండవకణికగూడ నొకింతగీసి చూపరాదా? అప్పు డేతగవులు నుండవుగా! అదియేలోకోరహస్యముగ దాచిపెట్టిడిరకఁనా? కణిక పదియార్వన్నెవచ్చును, తక్కినవన్నియు దీనికిదిగదుడువు” అని బూకరించనేల? వారికవిత్వము విన్నవారికిఁ జాలదా? యని చెప్పవత్తురేమో? “వారువిన్నారు వీరువిన్నా” రని యీ మూజివాసీ సాక్ష్యములెందుకు? నాల్గగ్రంథములీవలఁ బాఠవేయరాదా? అవియేపోరాడునుగా. కావున నోప్రాజ్ఞులారా!, నుదర్శిసీపతిగ్రాధిపతి తిరుపతివెంకట కవులను ఆకాశమున కెత్తుచున్నాడనియుఁ గొప్పరపువారినిదిట్టుచున్నాడనియు,, నిత్యాదులువాసి స్వచ్ఛత్రపములఁగళంకపఱచవలదు. ధైవసాక్షిగా నిందెవ్వరును నాకు హితులుగాని అహితులుగాని కారు. ఇదిగాకనే నొక్కడను ఆకాశమున కెత్తినంతమాత్రమున నిస్తేజస్సులు ప్రకాశనంతు లగుదురా? లేకతృణీకరించినంతమాత్రమునఁబ్రకాశవం

తులు నిస్తే జస్తులగుదురా? ప్రాజ్ఞలోకమున నేదియో స్థిరడి యుండనే యుండినది. ఇంతకును లోకమంతయుఁ బక్షపాత మయమై యున్నది తారతమ్యజ్ఞానము పోయినది. సత్సాండిత్యమునకుఁ గాలదోషము పట్టినది. నేతి బీటకాయలలోని నేతితో సంతర్పణములు చేయుచున్నారు అయిన నోయధునాతనకవినామకులారా! దైవపద్ధాము తన విలాసమును దెలిసికొనఁ దగిన ప్రాజ్ఞులను మచ్చునకైన సచ్చటచ్చటఁజూచి యుంచకపోలేదు. వాణియొకరిసొమ్ము గాదు. ముఖేముఖే సరస్వతీ, కాని, విభక్తిప్రత్యయజ్ఞానమయినను లేక రామశబ్దమైనను దెలియక యొండురెండు తెలుఁగు పాత్రములు చూచి యందందలి ముక్కల నేరితెచ్చి యతుగఁబెట్టుచునుండువారు, వ్రాయటకుఁ బ్రతిక లందుఁబాటుగా నున్నవిగదా? యని ఉభయభాషా నిరాఘాట పాండిత్యమును సంపాదించి యా వ్యవసాయములోఁ దలలు చితుగఁ గొట్టుకొని వ్రణకిణాంక దేహులయి యున్న విద్యాకర్తృశులను గ్రొడ్డిగవ్వలకిందఁ దీసి వేయుచున్నపుడు మానవసామాన్యవ్యక్తికి నూటట గలుగదు. కావున నవధారుఁడు. ఎంత చచ్చు కవిత్వముఁజెప్పఁ బూనినను అకారాకారసకారాంత భేదములు, ధర్మధర్మి భేదములు, మున్నగు సామాన్య విషయము లయినను దెలియ వలసి యుండెను. అందుకుఁ బంచకావ్యజ్ఞాన మయిన నుండవలెను. అంతమాత్రపు శ్రమకైనను ఓర్వలేక తీరి కూరుచుండి యూరక తేరగా విద్యా ప్రాముఖ్యత సంపాదింప వలెననెడు దురాశచే వికటవాదములు చేయుచు బొల్లి కవిత్వములు చెప్పుచు వాణీవ్రసన్నుల గడ్డి పఱకలవలెఁ దీసివేయు చుందురేని అట్టివారి ముక్కులు పిండి తదుద్ధిరబిందువులచే భూదేవికిఁ దర్పణము చేయుటకై నజ్జీకృతాంగుళిపుటులు కొందఱు అవ్రాముత్తులయి యున్నారని యిప్పటి యమిధునకృత్య ప్రసవలాభాభిలాషు లెఱింగి యుండ్రుగా

క. లజ్జ యనునది నిఘంటువులలోనైన దర్శన మిచ్చునుగాక. “మహారాజ సుతావాపి న సూతే— వినా” మహారాజసుతశ్చాపి న కవిః పాండితీంవినా.

(1914 సం॥ పిబ్రివరి అభినవసరస్వతినుండి.)

నీ తి బో ధ .

మనోరంజనీపత్రికాసంపాదకుడగు రావుగారు తమ మృషావచనంబులు గుంటూరునీమ, ఆర్యమతబోధిని. నుదర్శిని, పత్రికలలోనవి శేషముగఁ జర్చింపఁబడుటాది, కసిపోకమసిఁబూసికొనినట్టుల సరసమగుమార్గమున విమర్శింపఁజాలకకడకు వాగ్వ్యయముఁజేయుదున్నారు.....పత్రికలో మూఁడుపాళ్లు తిట్లుతప్పమఱియేమికానవచ్చుటలేదు.....వీరికినద్బద్ధి గఱపువా రనేకులు గలరు గాని వారు కులాభిమాను లని యపలాపింతురేమో యని మతాంతరుల(వైష్ణవుల)ను గు మేమే వీరి కీవిధమున నీతిగఱపుచున్నారము.....

క॥ మునుబ్రహ్మ ద్వేషఁబునఁ జనినాఁడవుకొన్ని నాళ్లు సత్యంబును గన్గొనఁజాలక నేడకటా! ఘనుఁ దిర్పతివెంక తేళు గర్హించెదనే॥

ఉ॥ పత్రికచేతనుండెనని వ్రాయఁగఁబోకు మసత్యముల్ సదా

పత్రపవీడి ధీవరులఁబైకొనఁబోకుము చేతిమీఁదుగాఁ

గృత్రిమముల్ లిఖింపకుము కింకవిమత్తగజేంద్రసింహు లో

కత్రీయభాసమాసవర గర్జితముల్ విని మిన్న కుండుమా॥

చ॥ తెలిసియు నిద్రఁబోవకుము దేవుఁడొకండుఁగలాఁ డటం చెడఁ

దలఁపుము పుణ్యపాపముల ధ్యానముఁజేయుము కూలికిఁ విసం

బెలమినిఁ గోలఁబోకుము కపిశ్వరవైరముదాల్చు బోకు మీ

తెలివిడిఁగూర్చుచుంట్ల బడఁదిట్టకుమయ్య? గుణంబెఱుంగుమా॥

శేషాద్విరమణకపులు.

గుసంశమున్నది ఇండునక్షత్రకుం డింకను నెంతో*సోదె వెళ్ళుచెట్టెను అది యటులుండె, ఏమైనను“హితకారిణి”ప్రచురించునితరవ్యాసములకన్న భాషావిషయమగునికృష్ణతలో నిది చాల మెలుగు, ఎట్టిబూతులగుఁతలేని యిది ప్రచురించెడి ననురహస్యమునీ“నక్షత్రకుం” డెఱుంగఁ దని తలఁచెదము, లేనిచో నితఁ డింతప్పుడువుగా వ్రాయఁడు,మఱియు నీవిచారగ్రస్తునివిచారమును ప్రచురించిన నాఁటిహితకారిణి”యే వేటొకట నీకింది యక్కరములను బ్రచురించినది.

ఈ నెల 18 వ తేది రాత్రి వినర గంటలకు శ్రీరాజామంత్రి ప్రగడ భుజంగరావు బహదూరివారి జ్యేష్ఠపుత్రికకు... పాణిగ్రహణ మహోత్సవము జరిగెను.....సోదరకవులకు మణిఖచిత స్వర్ణపతకములు చెఱియొకటి శ్రీరాజా గారొసంగిరి. . . బిరుదమునిచ్చిరి,

‘నక్షత్రకుని’ తుట్టతుదివిచార మీ‘సోదరుల’ బిరుదప్రదానాదులకుఁదగులకుండుఁగాక, అదియటులుండె, నీహితకారిణి, ననునరించి మేము నవరింప వల

గుంటూరు గుబుగుబలు. సానిపాట, కవులు

*ఈ నెల 16 తేది రాత్రి 9-30 గంటలకు పెంగుళూరు నాగరత్నం పాటక చేరి జరిగి యుండెను.....ముండుకవులకు గంకణాలు తగిలించి తరువాత రాత్రి సానిపాట అని ఆనకున్నారట. కాని యేకారణమువల్లనూ ముంసుపాట జరిగినది. 20 తేదీని కవులకు కంకణముల బహుమానము జరిగినది. రాత్రిసానిపాటకు కవులు హాజరైరి.....అదిగాక యొక చక్కని సిద్ధాంతమును వెలిబుచ్చిరి. సానులు వివాహమే చేసుకొనినచో జనులకిట్టి యానందమెట్లు కలుగుననియు అండున సానులు వివాహము జేసుకొనక యెట్లుండవలెననియు దీరించి మరీ కూర్చొనిరి. ఆహ! ఎంతనీతి కోవిదులు.....ఇంతకు “మూటి వారు లేరు” అనేగర్వయున్నంత వరకు సత్యము(తి|| వెం||) కనులకు గోచరముకాదు...,

నక్షత్రకుని ప్రళాపము దిజ్ఞాత్రము చూపఁబడినది, ఈ ప్రలాపమునకు నాటి గానప్రశంసా పద్యములకును గలసంబంధమును వివేచకులునిర్ణయించుకొందురుగాక యని నాఁడు మానొడివినపద్యము శ్రీక్రింద నుదాహరించుచున్నాము.

నిన చొకటి కలదు- పూర్వరంగపీఠిక 2 వపుట 25 వ పంక్తిలో —

‘తిరుపతివెంకటేశకవిధీరులఁ దెల్పెద మిమ్ముఁ దెల్పెదన్,
అని సవరించుచున్నారము, ఇంతకన్న: హితకారిణిమసారంజనలలో గణిం
పఁదగినయంశమించుకయ్యుఁ గానరాదు, పూర్వరంగము 54 వపుట 25 వ పంక్తిలో

వేమూరి నృసింహశాస్త్రి. శతావధాని,

అని సవరింపదగుఁ, అంకులకుఁగల బీజ మిక్రిందియుత్తరము తెల్పును.
“శ్లో॥ కేచిచ్ఛ్రీవతివెంకటేశ్వరకవి ... గురుతా హేమాశపీఠంశ్రీయే॥
శ్లో॥ తెనాలిపుర్యాం శివరామశాస్త్రి, పృథ్వీతె సాధు శతావధానే॥
అరీరచం పద్యమిదం సభాయాం, పృశస్తిపద్యే వ్యతిహృష్టచిత్తః॥

వేమూరి నృసింహశాస్త్రి, శతావధాని

‘హితకారిణి’లో సంతకాత్రీమేని గణింపఁ దగినయంశము కలదు గాని
‘మసారంజని’ లో లవమును గానఁ బడ లేదు, దానిపోకడలు కేవలకుతంత్ర
ములకుఁగాఁ బాటుపడుచున్నవి- ఆయంశ మిక్రిందింపఁతులు తెలుపఁ గలవు.

(15జూలై 1913 నం॥ మనోరంజనినుండి)

“...చూడలేదా- గుంటూరు సీమ మొదటనే నియోగు లందఱు
స్త్రీలనియు, వైదికులందఱుఁ బురుషు లనియు, దమవెట్టిధోరణిం
గాంత బయటఁ బెట్టుకొనిరి. . . ,

ఇదితనవలెఁ దెలివతగు-వగా శాఖాభిమానమును వినియోగింపని సకృప
యు లగునియోగింపఁబడులకు ‘పుల్లింగములు’ పెట్టుతలఁపుతో వ్రాసినవ్రాత,

శా॥ గానంబున వినునేర్చె కా కనదు నాగస్త్రీలకుఁ గానవి

దాన్యవై పుణ్య మటంచుఁ జెప్పి కొనువార్తల్ మాపఁగాఁబుట్టె నే

దో నాగాంగన యంచు లోపలఁ దలంబు ర్నిన్నునీగానవి

దాన్యసందామృతవార్ధిలో మునుఁగు నార్య శ్రేణి నాగాంగనా.

తే॥ 1॥ స్వరమురాగమ్ము పురుషుల సరణిఁ దోచు

వధుధిమము పూపుఁబోడులమాద్రె సౌష్ఠ

భవతు, వ్రాయుఁగాక, నియోగివైదికులయైకమత్యమును బోధించుచు సాక్షాత్పర
దేవతనుగా నియోగులను సంభావించిన యుపమానకల్పమునం దేదో దుర్బస్థిని నా
పాదించుచున్న యీశక్రికగాని వేటాకటిగాని యీశిష్యమున కంతకన్నఁ
జక్కనియుపమానమును నేకరించి చూపినచో మే మద్దానిని శిరసావహించి దిష్ట
కొనుచున్నారము, 'అ' అంటే అపశబ్దము 'ఊ' అంటే, ఉపశబ్దము, నారాయణ
ణా, అంటే, బూతుమాటయునుగాఁ బ్రసంగించుజ్ఞానలవదుర్విదగ్ధునిశంకయగుటచే

చాటుగా నాగరత్నము పాటవినఁ

బురుషుఁడో లేక కాంతయోయెఱుకవడదు.

.అ

ఉ॥ పాదుడు రెండఱో యెటులు పాడిననుకొ "మగవాని గానమున
జేడెల సంస్కృతంబును రుచింప,,వటంచు వచించె మున్ను నే
వాఁ డల శూద్రకుం డనృతవాదిగ నేఁటికిఁడోచకున్నె? పూఁ
బోండ్లు నాగరత్నమును బోలెడువాం డ్రుదయింప కున్నచో.

చె

శా॥ పెండ్లాడన్ వలె వేశ్యలందురకటా? పెక్కండ్రు రీజాతికిన్
బెండ్లిండ్లే యగుచో గుఱామధురిమ ప్రీడాకరంబానటల్
పెండ్లంబోలు స్వరంబులన్ వినరుహళిన్ రాగముల్ వాడుపూఁ
బోండ్లన్ జూచుట గల్గునే నభల నెఱ్ఱన్ నాగరత్నాచలన్.

ర

చ॥ అచలశిరమ్ములున్ జలన మందఁ పొడంగెడి "నాగరత్న" మన్
విచికిలగంధిగానపుఁ బ్రవీణత, కన్యనిమిత్తమై నదా
ప్రచలనమందు శీర్షములపాటులు వాకొననేల? నదవ్వుచో
రచనకు నట్టి గానపుభరమ్మునకుకొ జగమెల్ల నూఁగెడిన్.

౫

ఉ॥ "రాగములేదు నా" కను విరాగి మనమ్మునయంచునైతమున్
రాగము పుట్టఁ జేయునదె రాగము రాగిమనమ్మునం దెటో
రాగముపుట్టఁ జేయునది రాగమె?,, యన్ వివరం బెఱింగి తా
నాగమణీగళంబు గలనాదము లీనె మసౌహరమ్ముగన్.

జె

తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు.

‘ఫండానురోధమున, సుత్తరింపఁబడియె, తగిన సహృదయు లేక రేసియుచునుచో* సాం
ఖ్యమతానుసారమునఁ గాని, † దేవీభాగవతరీతిచేఁ గాని, ‡ తలంకానిక మతసందర్భ
మునఁ గాని, యియ్యెడ వ్రాయవలసిన ప్రమాణములు చాలఁ గల వని విజ్ఞులరయు
చురుగాక- పనిలోఁ బని మనోరంజనీ, హితకారిణులించుక యుత్తర మీఁదగినద
ని తలఁపఁ దగు నేటిక విషయమును గూర్చిబుక్కించినవి. అదియీక్రింది సందర్భ
మువలనఁ దెలిసికొనఁదగు,

(పరిషత్పత్రికనుండి.)

పరిషత్పత్రికాపాఠకోత్తములారా!

2నంపుటము 2నంచిక చిట్టచివర నాపద్యములలో

(1) “అష్టభాషలకు” అను సీసములో గీతి తక్కుఁ దక్కినది, “స
ర్వశూన్యశతకము”నుండి యనువదింపఁబడినదని యెఱుంగవలయు ...
దివాకర్ల, తిరుపతిశాస్త్రి.

(1913 వ సం॥ నవంబరు నెల 1వ తేదీ సుదర్శిని పత్రికనుండి.)

“మీ “రోజు మంచిదని- పట్టపగలే కన్నమా” అనునూలదృ
ష్టి వ్యాసమునుజూచితిని. అందు మీరు “నాయీసంశయమును ని
వారింతురుగాక” అని చదువరులను గోఁతులయెగాక తట్టతుద నన్ను
ద్దేశించి కొంత వ్రాసియున్నారు . . . “అష్టభాషలకు” అను పద్య
ము సర్వశూన్యశతకములోనున్నను అది తిరుపతి శాస్త్రిగారికవిత్వ
మేను. మున్నూ టికి వారిదేను...” ఇట్లు, (Sd) కృత్తి వెంటిగంగరాజు.

* (1) అజామేకాం లోహితఘ్న కృష్ణాం బహ్వింశజాం జనయంతీంసరూ
పామ్॥

† (2) శ్లో॥ బ్రహ్మదయస్సురగణా నతుకిం యవత్యః... శ్లో॥ త్వం నాఽపుమాన్
న చ పుమాన్ (దేవీ-౧- స్కం-౦) శ్లో॥ నాఽహం ప్రీతపు మాంశ్చాహం న
బం..... (దేవీ-3 స్కం-౦,)

‡ (3) తద్గిన్న త్వేనతి తద్గత భూయోధర్మవత్త్వం సాదృశ్యమ్॥

భవతు, వ్రాయుఁగాక, నియోగివైదికులయైకమత్యమును బోధించుచు సాక్షాత్పర
దేవతనుగా నియోగులను సంభావించిన యుపమానకల్పమునం దేదో దుర్ధ్వని నా
పాదించుచున్న యీశక్రికగాని వేటొకటిగాని యీశిష్యమున కంతకన్నఁ
జక్కనియుపమానమును సేకరించి చూపినచో మే మద్దానిని శిరసావహించి దిష్టు
కొనుచున్నారము, 'ఆ' అంటే అపశబ్దము 'ఊ' అంటే, ఉపశబ్దము, నారాయ
ణా, అంటే, బూతుమాటయును గాఁ బ్రసంగించుజ్ఞానలవదుర్విదగ్గునిశంకయగుటచే

చాటుగా నాగరత్నము పాటవినఁ

బురుషుఁడో లేక కాంతయోయెఱుకవడదు.

.౨

ఉ॥ పాదుడు రెండఱో యెటులు పాడిననుకొ “మగవాని గానమున
జేడెల సంస్కృతంబును రుచింప,,వటంచు వచించె మున్ను నే
వాఁ డల శూద్రకుం డనృతవాదిగ నేఁటికిఁడోచకునెన్ని పూఁ
బోండులు నాగరత్నమును బోలెడువాం డ్రుదయింప కున్నచో.

.౩

శా॥ పెండ్లాడన్ వలె వేశ్యలంజరకటాపి పెక్కండ్రు రీజాతికిన్
బెండ్లిండ్లే యగుచో శుభామధురిమ ప్రీడాకరంబొనటల
చెండ్లంబోలు స్వరంబులన్ వినరుహళిన్ రాగముల్ వాడుపూఁ
బోండ్లన్ జూచుట గల్గునే నభల నెట్టన్ నాగరత్నాబులన్.

.౪

చ॥ అచలశిరమ్ములున్ జలన మందఁ దొడంగెడి “నాగరత్న” మన
విచికిలగంధిగానపుఁ బ్రవీణత, కన్యనిమిత్తమై నదా
వ్రచలనమందు శిర్షములపాటులు వాకొన నేలని నదవ్వచో
రచనకు నట్టి గానపుభరమ్మునకుకొ జగమెల్ల నూఁగెడిన్.

.౫

ఉ॥ “రాగములేదు నా” కను విరాగి మనమ్మునయంబునైతమున
రాగము పుట్టఁ జేయునదె రాగము రాగిమనమ్మునం దెటో
రాగముపుట్టఁ జేయునది రాగమెని,, యన్ వివరం బెఱింగి తా
నాగమణిగళంబు గలనాదము లీనె మసూహరమ్ముగన్.

.౬

తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు.

‘భందానురోధమున, సుత్తరింపఁబడియె, తగిన సహృదయుల వ రేనియకునుచో* సాం
ఖ్యమతానుసారమునఁగాని, † దేవీభాగవతరీతిచేఁగాని, ‡ చిలంకారికమతసందర్భ
మునఁగాని, యియ్యెడ చ్రాయవలసిన ప్రమాణములు చాలఁగల వని విజ్ఞులరయు
దురుగాక - పనిలోఁ బని మనూరంజనీ, హితకారిణులించుక యుత్తర మీఁదగినద
ని తలఁపఁ దగు నేటాక విషయమును గూర్చిబుక్కించినవి. అదియీక్రింది సందర్భ
మువలనఁ దెలిసికొనఁదగు,

(పరిషత్పత్రికనుండి.)

పరిషత్పత్రికాపాఠకోత్తములారా!

2 సంపుటము 2 సంఛిక చిట్టచివర నాపద్యములలో

(1) “అష్టభావలకు” అను సీసములో గీతి తక్కుఁ జక్కినది, “స
ర్వశూన్యశతకము” నుండి యనువదింపఁబడినదని యెఱుంగవలయు...
దివాకర్ల, తిరుపతిశాస్త్రి).

(1913 వ సం॥ నవంబరు నెల 1వ తేదీ నుదర్శిని పత్రికనుండి.)

“మీ “రోజు మంచిదని- పట్టపగలే కన్నమా” అనునూలవృ
ష్టి వ్యాసమునుజూచితిని. అందు మీరు “నాయీసంశయమును ని
వారించుదుగాక” అని పదువరులను గోకుటయెగాక తట్టతుడ నన్ను
ద్దేశించి కొంత వ్రాసియున్నారు . . . “అష్టభావలకు” అను పద్య
ము సర్వశూన్యశతకములోనున్నను అది తిరుపతి శాస్త్రిగారికవిత్వ
మేను. మున్నూ టికి వారిదేను...” ఇట్లు, (Sd) కృత్తి వెంటిగంగరాజు.

* (1) అజామేకాం లోహితఘ్న కృష్ణాం బహ్వంశ్రజాం జనయంతీంసూ
పామ్॥

† (2) శ్లో॥ బ్రహ్మదయస్సురగణా నతుకిం యువత్యః... శ్లో॥ త్వం నాఽపుమాన్
నచ పుమాన్..... (దేవీ-1- స్కం) శ్లో॥ నాఽహం శ్రీనపు మాంశ్చాహం నన్య
బం..... (దేవీ-3 స్కం,)

‡ (3) తద్భిన్న త్వేనతి తద్గత భూయోధర్మవత్త్వం సాదృశ్యమ్॥

ఇతరులదిగాని, తనదిగాని, యన్యత్రోత్పన్నమైన దానిని వేటాకచో గ్రహిం

2

చుట శయనవాద మనఁబడును ఇండులకు 'కాళిదాసు తిక్కన' లోనగును హాకపుల సనేకులఁ బ్రమాణముగాఁ జెప్పసెప్పగు అదియటులుంటే ఇతరాధీనము చేసినవద్యమును మరలనాత్మసాత్కరించుటమాత్రము తప్పుగా, దాన్ని యంబురేసి, ఆదోషమునకు మే మిప్పటికిఁ జిర కాలముక్రిందటనే పరిహరమును వ్రాసియున్నారము చూడఁడు

(1908 సం॥ లో నచ్చుయిన నానారాజసంగర్భసమీతికనుండి.)

(చండితుండ నెడి) యనునది. 2వ వేజీలో సన్మత్కృత మయ్యును నితరకవి కృతమని విధిగామిమ్ముభూమింపఁజేయునదికలదు. దానింగూర్చి వ్రాసిన గ్రంథము విశేషించి పెరుంగును గాన పయ్యది యన్మత్కృతమే యనియును నితరకవికృతమైన గ్రంథములో మేమే పూర్వముదానిని సంస్కరించునప్పుడు కృతినాయకుఁడందులకు నిందులకు నొకఁడేయగుటచేఁ జేర్చితిమనియుఁ జదువరులూహించి మూసద్యమును మేముతిరిగియుఁ బుచ్చికొన్నందులకు దత్తద్రవ్యాపహరణదోషమునే మాయందాపాదించి గ్రంథచార్యదోషము నాపాదించుకుండఁ బార్థితులు.

ఈపంక్తు లిప్పటికి 6 వత్సరములక్రిందట వ్రాసినవి. గాని సేఁటివి కావు. ఈసంక్రదాయముంబట్టియే మా'గురుదక్షిణ' 7 వ పుటలోని

సీ॥ మొదలంటనడుగంటిమూలమూలల''నుండువేదశాస్త్రమ్ములువెలికివచ్చె॥

అను సీసపద్యము శ్రీకృష్ణాపత్రికవారి కవిత్వముకాక మాకవిత్వము కావలసియుండును, అష్టభాష''పద్యమువలెనే మొదలంట, పద్యమునఁడును నిటీవలగీతిమార్పఁబడినది ఆయియఁ శమునకు 28 ఆక్టోబరు 1910 సం॥ తేదీ కృష్ణాపత్రిక చూడఁదగు; ఇంతవఱకుఁ దెలిసికొనునంతటి తెల్విత్తేటలు భగవంతుండీయనియప్పుడాయాయీమానిను లెట్లు ప్రసంగించినను దప్పలేదు గాని యిట్టివారల వ్రాంతలకుఁ బ్రత్యుత్తర మిడుటమాత్రము మాది తప్పు కాక పోదు, అతప్పు సోదరులతోడి

“సిద్ధస్య కథనమునాదః”

వాదిప్రతివాదిభావముకన్న నెక్కుమది కాదు, దాని కెవరు సమ్మతించుచు
న్నారు, ఎవ రీసడింపకయ్యన్నారు? ఎవరు విచారించుట లేకు? చూడుము,

ఉ॥ కొప్పరపుంగవీశ్వరులకుం గలపాండితి తెల్లమయ్యె మీ

రిప్పనిఁ బూని వారల జయించెద మంచు వచించుటెంతయున్

గొప్పయుఁగాదు దీటును కోవిదుతోఁ గలహంబు నేసినన్

దప్పని చెప్ప రేరును ఘనం బగు నయ్యది వెంకటేశ్వరా॥

ఓకొప్పరపు సోదరకవులారా!

మ॥ అర రే, దుర్తదపూరపూరితమహా హంకారహుంకారసి

ర్భరతుండాహతిపీడ్యమానసుజనవాతక్షమాజాతనీ

చరటత్తాకవిమత్తసామజశిరస్సం ద నిర్నిద్రాకే

సరుతా తిర్పతివేంకటేశ్వరుల మీసాల్ పీఠ మీశక్యమే॥

మ॥ కల రే, గర్వితకాకవిత్వకలనాకౌశల్యమహ్మాండితీ

చలదార్బల్యవిశీర్ణ బాలత్పణినీచ గ్రాసదుర్జీవనా

ప్తలఘుప్రాణకుమార్గగామికుకవి స్థాయత్తురంగాళికిం

బులుతా తిర్పతివేంకటేశ్వరులతోఁ బోరాడువా రిద్దరన్॥

మ॥ అవురా, నిస్తులనత్ప్రశస్తిఘనవస్త్రాలంకృతామోదని

త్యవిరాజత్తకుబంగనావితతిఛైర్యస్తోత్ర) పాత్రీప్రథా

సవిధ సాననిర్గళపకటభాస్వత్ప్రభాశోభిస

త్తప్రపా తిర్పతి వేంకటేశ్వరులతోఁ గాల్ ద్రవ్యవాన్ మీరలే॥

మ॥ నిమిషానేకవిధప్రబంధరచనానిర్మిద్రవిద్వత్సమా

జమనీషాప్రియనద్రసప్రథితశశ్వచ్ఛంభదత్యాభ్యుతీ

ప్రముఖాలంకృత సత్కవిత్వవిలసత్పాండిత్య గాంభీర్యదు

ర్గము తాతిర్పతివేంకటేశ్వరు లనఁగా దోమలై తోచిరే॥

మ॥ సతత ప్రస్ఫురదాంధ్ర) సంస్కృత కలాసందర్భవిస్తీర్ణస
త్ప్రతిభాశక్తివిమోహితప్రతిభటవ్రాతప్రభావాద్యలం
కృతవిద్యత్ప్రవి మూర్ధరత్న నుతనతీర్తిస్ఫురన్తాచ్యస
మృతుకా తిర్పతి వేంకటేశ్వరులతో మారాడనోరాడునే॥

శా. చండీసత్తరుణారసాప్త కవితాసామ్రాజ్యధారేయతా
ఖండైశ్వర్యయశోభిమండితదిశాకాండ ప్రచండార్భటి
పాండిత్యాశనిపాతసాధనరిపు వ్రాతాద్రినిర్భేదనో
ద్దండుల్ తిర్పతివేంకటేశ్వరులు వాదంబేటి కవ్వారితో॥

క ర వ ది పిశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి.
ఒ ం గో లు శతావధాని.

క. అనుపద్యంబులవేగక, ఘనదీర్ఘలసత్సమాసకంబులతో నే
బనిచితి వారలకడకుక. బనిఁబూని లిఖింపరైరిప్రత్యుత్తరముక.

చ. కవియననెట్టి డో యతనికార్యమదేమొ యతండుదేనిని
దవిలిపరింపఁగా నగునొ తత్త్రియేమొ వచో విశుద్ధియెం
తవఱకు నుండఁగావలెనొ దాని నెఱుంగని యట్టివారలన్
గవులనిచెప్పచోఁ గవులుకానిజనుల్ జగమందునుందురే.

క. తెలిపితిమీకీసంగతి, నలఘుయశోభాసురా?యిదంతయు నీలో
కులకుందెలిపెదరనియెం, చిలలిన్ గ్రహియింపుఁ డీవిశేషములిందుక
పిశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి.

(జనవరి 1914 సం॥ అభినవసరస్వతినుండి.)

సుకవిరిపుకపోలచపేటము.

ఇందుమించు నాలుగుసంవత్సరములనుండి శ్రీ తిరుపతి వేంక
టేశ్వరకవులమీఁదికిఁ గొందఱు పండితంమన్యు లొంటికాల్చిన పే

చుచున్నారు, అందగ్రామబాటపువారు గీరతకారయితలు, తన
వాత వారు గుంటూరుసీమలోని కథానాయకులు, అటుపిమ్మటవారు
పైవారల ననుకరించువారును,.....శ్రీ కవివరులపై నిపుడు మన్యు
లు కాలుద్రోవుటను గుఱించి పూర్వ మెన్నఁజో తాళలకాలమునఁ
జేసిన వీరిదిగ్విజయసమయమున నంతపాటివా రెవ్వరు లేమిచే నెటో
కనులుమూసి గంతకట్టి యశమువడసిరనియు నిపు డెందఱో మహాను
భావులువిలసిల్లుటచే వీరియాట లెంతమాత్రమును సాఁగిరాకున్ననని
యుఁ గొందఱభిప్రాయపడుచున్నారు. కాని ప్రకృతపు మన మన్యు
లవలె శ్రీ కవివరుల దిగ్విజయసమయమునందలి పండితశౌండులు స్వ
శక్తి నెఱుంగక “యేన కేనాప్యపాయేన ప్రసిద్ధిఃపురుషోభవే” త్తను
శ్లోకప్రమాణానుయాయుండలిలో గణింపఁపడి బుధజనపరిహాస
యోగ్యత నిచ్చుగింపక గౌరవపరిక్షణము గావించుకొనినసంగతి వా
రు (పై విధముగ సభిప్రాయపడువారు) గమనింపలేకపోవుట శోచనీ
యమని వ్రాయవలసివచ్చినందుకుఁ గష్టముతోఁచుచున్నది.....శ్రీ
కవివరులవలని పరాభవముసహితము గ్రంథస్థ మై శ్రేయోదాయక
మగుటంబట్టి మన్యుల కెట్లుచూచినను లోటుగలుగదు.....ప్రస్తుత
పు మనవృథామత్సరగ్రస్తులచారిత్ర) మెంతవ్రాసిననులేఖకులకు వినుపు
పుట్టవలసినదేకాని యెప్పటికినిఁ దుదముట్టునట్లు తోఁపదు. కనుకనిఁ
క నొకపద్ధతియుమాత్రము వ్రాసి మాలేఖని కొకింతవిశ్రాంతిగలిగిం
తుము.

సీ॥ భట్టవర్యులలోన దిట్టయకా నన్నయభట్టారకున కాదిఁ బుట్టువొంది
చాళుక్యవంశసంజనితుఁడౌ రాజేంద్రుతోరంపుముంగిట దోఁగియాడి
అలకృష్ణదేవరాయలవారినభలోనఁ దకదీంధిమంచునవ్రత్యం బొసర్చి
తంజాపురీశునానా ననుంటవమందు మంతుకెక్కుగఁజాల అంతునల్పి

గీ||ఇళుడుకింక విదంతిమృగేంద్రులై న, నరసతిరుపతివేంకటేశ్వరులంబుటఁ
బీటపెట్టుక నూర్చుండెబృథులహావ, భావరసపేటినత్కువి తావధూతి

సికింద్రాబాదు }
8-7-1913

ఇట్లు,
చివుకుల వేంకటాచలశాస్త్రి.

మామాతారతమృము సౌఖ్యంగని వారెవరు, మాకుఁ దెలియకున్నను నితరు
లకుఁ దెలిసియే యున్నది ఈక్రిందివాక్యములు గూడఁ దిలకింపుడు.

(1) హితోపతేశము.

కొప్పరపుకవులు నియోగులైనందున్న శాఖాభిమానముచే గొం
దరుకల్పించిన కారణమువల్ల యీ రెండవకలహమునుకలిగినవనిప్రతిమ
నుజునకును తెలిసినయంశమే...పండితకవులలో అద్వితీయులని ప్రఖ్యా
తిగాంచి...బ్ర|| తిరుపతి వెంకటకవులుసంపాదించిననిశాలమైసూరియే
యితరులకు కన్నెర్రజేసి యిట్టికలహములకు కారణభూతమైనది, నియో
గిశాఖాభిమానులు న్యాయవివక్షతలేకనే సోదరకవులను పురికొల్పి
అదివరకు వారికి బ్ర|| తిరుపతివెంకటకవులయందున్న భక్తివిశ్వాస
ములను విడనాడజేసి దుఃఖభాజకములగు ఇట్టికలహములు కలుగజేసి
నందులకెంతయు చింతింపవలసియున్నది . . . లేనిపోనిద్వేషములను
మనసునందుంచుకొని పండితతిరస్కారమునకు పురికొల్పుట మిగుల
సాహసము. దేశానర్థదాయకము, పరిహాసాస్పదము . . . పండితులైన
వారు వైదికులయిననేమి నియోగులయిననేమి మఱియొక శాఖవార
యిననేమి. . .కావున ఓనియోగి సోదరులారా? మీశక్తియంతయు క్షి
వల దుఃఖాస్పదమయిన యీనిష్ప్రయోజకపు కలహములయందును
వ్యర్థపుచ్చక దేశహితార్థము వినియోగించగలందులకు త్రికరణశా
ద్ధిగా మిమ్ములను వేడుకొనుచున్నాను కలహముల నుపసంహరింపుడు
నిష్కళంకమైన మనములతో విచారింపుడు దోషములున్నట్లుమింపుడు.
జగ్గయ్య నేట. ఇట్లు, హితముగోరు,ములుగు, సుబ్రహ్మణ్యం -

. . అట్లుగాక తారతమ్యవిచక్షణవిడనాడి . శాఖాభిమానముమొదలగుకొన్ని వైషమ్యములను మనసునందుంచుకొని తిట్లకు మొదలిడి తమకేమో గొప్పసంఘబలమున్నదని భావించి తగవునకు సిద్ధముగా నున్నట్టియు పాండిత్యమునందుతగుపాటి సామగ్రిలేనట్టియు శ్రీకొప్పర పుసోదర కవులతో జరుగుచున్న తిట్లతో కూడినచర్చవల్ల భాషకుకాని దేశమునకుగాని యెట్టిలాభమునులేదని నాతలంపు యీకొప్పరపు వారు గురుకులవాసముచేసి పాండిత్యము గడించియుండలేదనుసంశయం దరకును విశదమే కాని వారి యందభిమానముగలవారు మాత్రమువారియందెక్కువగణ్యతను తెచ్చిపెట్టుటకు తమశక్తికి మించినప్రియత్నము చేయుచున్నారు యింతమాత్రమునవారికి లేనిపాండిత్యమును గొనితెచ్చెదరా . . వారికున్న పాండిత్యమునకు తగుగౌరవము నిల్పిన సంతెచాలును , బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వెంకటకవులతో అకారణముగా తమసితి తామెఱుంగక కలహమునకుదిగుటచూడకొండతో డీకొననెంచు గొర్రెపోతుచందము జ్ఞప్తికివచ్చుచున్నది సంఘబలముండిన నుండుగాక యిదేమియన్యాయము యిందులకుకారణముశాఖాభిమానుల ప్రోత్సహామీ, వారుప్రోత్సహింతురుగాకపిరేలసమ్మతింపవలెను . . . వారి పేరు లడుగువారెవ్వరు . . .

జగ్గయ్య పేట 4-7-13.

శి|| వీరభద్రయ్యవారిలు.

ప్రాజ్ఞు లెఱుంగనిది లవమను నుండదు, వారి కాయాయాచరిత్రగ్రంథముల తొలగిబెట్టె లేదు, కాని కొన్ని కారణములవలన వారుగూడ సంతరంగవ్యతిరిక్తముగా నడువ వలసివచ్చును. అట్టివారు మరలఁ దమయంతరంగముల నన్యథా వెలిపుచ్చుటను గూర్చి పూర్వరంగమున దిక్పాత్రప్రసర్జనముచేయఁబడినది- ఇటు మఱికొందఱునుగూర్చి ప్రసంగింపఁబడుచున్నది- ఈయత్తరముం దిలకింపుడు.

....“ ఆయ్యా, యిందుతో . . . సంగతులు కొన్ని . . . వానిను

కున్నాను, . . . నేను వ్రాసినసంగతి ప్రమాణస్ఫూర్తిగా నిజమైనదిగా

ని...లలో కొండరివలె అభుతకల్పన కల్పించివ్యాసినవిగావు, అవసరమగునేని యీ ప్రస్తావము జచ్చిన శ్రీ శాస్త్రి గారివల్లనూ, వెంకటసుబ్బయ్యగారివల్లనూ వాప్పించెదను... కొప్పరపుసోదరులచే పినపాటియందు జర్పబడిన సభయొక్క విషయములు కొందరివల్ల నాకు తెలియబడి వాటిలో నిజమనినట్లుటకు... వీలులేని... యాస్తుతులలోనిని జానిషములు తెలియగోరియుండగా, కారణాంతరముచే నాటిసభకగ్రాసనాధిపతులున్నూ, అగ్రహారీకులున్నూ, ఆధునికాంధ్ర మహా కవులున్నూ, సుప్రసిద్ధులును నగు బ్రహ్మశ్రీ అమరవాది రామశాస్త్రిగారి సివాన గ్రామము గు బాలేషుచు నేను వెళ్లి శ్రీ రామశాస్త్రిగారిని గూర్చి, అయ్యా... గనుక శలవీయగోరితిని, అనికోరగా, నానుధీవరులునుడివిరి, ... అవుట వల్లనున్నూ, ఆసభజరుగుటకు మూలకారకులున్నూ, అప్పటిచూ ఖండం... గున్నానగు... పంతులుగారి ప్రోత్సాహంవల్ల నేనాసభక గ్రాసనాధిపతిపదవి కొప్పితిని, ... పండితులు అగ్రాసనాధిపతులు గానుండ దగినకవులు సోదరులుగారని నేను స్పష్టముగ జెప్పెదను - నేను వానిని గూర్చి చెప్పిన... పద్యములుగూడా శ్రీ... గారి... వల్లనని యెరుగుదు, అని అనుచుండగా, అంతకుముందునుంచి అక్కడ కూర్చున్న వారిలోనివారున్నూ, ఆగ్రామాధికారులున్నూ, ... న్యా యైకపక్షపాతులున్నూ, నగు బాలేషుర్తి వెంకటసుబ్బయ్యగారిటునుడి విరి, “శాస్త్రిగారూ? నాటిసభ యందు సోదరులనుగూర్చి... పద్యములు చెప్పెటకు మనఃసాగ్గయూ, చెప్పకుండినచో బంధుమిత్రులమనసునొప్పింపజేసినవాడ నవుదునని యెంచి ఎట్టకేలకు... అనునర్థముగల పద్యములను జదివితిని... యీ పద్యములు సోదరులు విని... తోనున్నూ పంశీకులతోనున్నూ పోల్చి రేకానితమ్మునుగూర్చి పొగడలేదని... యిదిగాక బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వరులకు సంబంధించు, అవాచ్యప్రసం

గములునభలోపాగ్రంభించుటయెకాక వారి నేమోసాధించెనుచియెడ
గు, . . . అనాదినంచిపెచ్చుకు ఏచుగునున్నా కిద్దకుదోమచున్నా
పోల్పుటకలదు గాని వీరికట్లు దీనిని కూడా వుచయోగవచ్చుటకు తగ
దని నేను చెప్పెదను” యీనంగతులు బాలేమచుగి గామములో బా
లేమర్తి లక్ష్మీనరసింహంగారియిట్లోచెర్చించబడిననిన్ని చుభావము
లనిన్ని నేనుచెప్పుచున్నాను,

కలవకొలను రామయ్య, వరపురామకృష్ణయ్య, యీనాందారు,
పెదపరిమి, మకాం, కొడకటికిల్లు, నందిగామ పోస్టు. కృష్ణాశిల్ప,

ది 20, November 1913.

వీరివలెనే బగి|| శ్రీ|| వేదము వెంకటరాయశాస్త్రిలవారుగూడఁ దమయంత
రంగమునెకసంవత్సరగృహస్థునకు సుసంగియున్నారు. ఆయంశమును తెలుపు
నుత్తరము మేమిటను నుదాహరింప నసమర్థులము, లకోటాప్రశ్న గాఁజెప్పచున్నా
రము, వారియంతరంగమువేటు, ముచ్చాటికిని. వేటు, వేటు, వేటు, దీనినిటులుంఁచి
శాస్త్రిలవారిపెప్పు నీక్రింద నుదాహరించుచున్నారము.

(1914 సం॥ జనవరి 1వ తేదీ కృష్ణాశిల్పకనుండి)

. . . వేంకటరాయ శాస్త్రిల వారు చెప్పుటలో . . . అన్నివద్య
ములును మిగుల బాగుగానున్నవి లోకములేకనుపించలేదు (ఉభయ
భావలయందును) వీరికి కల సమర్థతను వెల్లడించుచున్నవి. . .

వైయక్తరములలో మిగుల సంశయింపవలసినది, మాజే గుండలికృత
మగుభాగము, దానిఁగూర్చియే శ్రీ శాస్త్రిలవారికి మున్నుదాహరించినసంవత్స
రగృహస్థుత్తరమును వ్రాసినది, ఇంతవఱకు నడచినప్రసక్తియెల్ల మేమిటఁగినది
యే ఇట్టిప్రసక్తి కిడినప్రశ్నత్తరమే చూడరానికష్టంబులులతో వచ్చినది, అంద
లిసంగతులనే మే మనమానప్రమాణమువలన గ్రహించినది, చూయనుఃతిలోఁబా
రకాటున్నచో శ్రీ శాస్త్రిలవారు తెలుపఁదగుదురు, వాదసర్వభావార్థలు, చూయ
నుమానమును బలకలుపఁ దగుమఱికొన్ని బీజము లుదాహరింపఁ బడుచున్నవి.

యేలూరు 20-1-1914

(....మహారాజశ్రీ) మంత్రిప్రగడ భుజంగరావు గారిలోపల వివా

హము నాల్గవరోజున మహారాజశ్రీ కొప్పరపు కవీశ్వరులను . . . పా
ర్వతీపరిణయము చెప్పుచునగా చెప్పినారుగాని యేమీ బాగాలేదు గం
టకు 75 పద్యములచొప్పవన చెప్పినారు, ఆశుకవి శిఖామణి యని బి
రుదుకూడాయించినారు తరువాత . . . గారు వీరిని వెంటబెట్టికొని . .
దగ్గరకు వెళ్లి అడుగగా నిరసనభావము చూపుటవల్ల మోతేవారిని . .
పడితేవారు ఒకసభ చేయించినారు ఆరోజునకూడా బాగాలేదు, . . .
వీరికిపున్న బిరుదులన్నీ స్వశాఖాభిమానులుయిచ్చినట్లు తోస్తుంది . . .
గుండు వెంకటకృష్ణమూర్తి.

Ellere,

5-2-1914

తామువ్రాయుచున్న గుంటూరిసీమ రెండవభాగము తయారు
అయిన వెంటనే **U. P.** ద్వారా నాకొకపుస్తకమును పంపించగోరు
చున్నాడను కొప్పరపువారికిని మీకునుగల వివాదయందు విద్యావి
షయము పరిశీలించుటకన్న శాఖాభిమానమధికముగా యుండుటచే
వారు ఆవేషములతో సంచారముచేయుచున్నారు. యీమధ్యయిచ్చు
ట మోతేవారి ఆఫీసులో కొప్పరపువారు చెప్పిన ప్రోహదచరిత్ర ఆశు
కవిత్వమువల్ల వారి పాండిత్య పటుత్వము న్యాయబుద్ధి కలిగినవారికి
తెల్లమైనది . . . సభా వ్యధ్యమున కొండగుంటూరినాగభూషణకవిగా
రు ప్రశ్నించగా అది తప్పించుకొనుటకు యెన్నోతప్పుదారులను త్రొ
క్కియు తుదకు మాకు అంతే తెలుసునని వెల్లడిగా కవులు నుడివిగి
. . . కొందరు శాఖాభిమానులు . . . న్యాయవాదులనుని పేరుధరించి
. . . న్యాయబుద్ధివిడిచి . . . అడ్డమువచ్చిరి. . . చిత్తగించవలెను

T. Kamanjulu Naidu.

Ellore

మఱియుం బేతపూడిప్రకాశము గా రను నొకవిద్యావయోవృద్ధులనాఁటి న
భ కేగి వచ్చి ప్రసంగవశమునఁ జెప్పినయక్షరము లాయాయితరములను
బూర్తిగా బలకఱుచుచున్నవి, శ్రీరాజాభుజంగరావు గారును, శ్రీదాసుగోవింద

రావుగారును, శాఖాభిమానులై సోదరులను శుకపులంజేయఁబ్రయత్నించుగుఱు
తులనేకమాయీనభకు సంబంధించినవి కలవు, అందు సంపూర్ణావధాన మొకప
రియేని యేజన్యమునఁగూడఁ *జేయనివారికి 'ఆవధానఁబానన' శతావధాని, అ
నుబిరుదములను శ్రీవాసు తమయా హ్వనవ్రతములందు లిఖించుట యొకటి, నన్న
సామాన్యముగా నేర్పడిన యాశుఘోషామౌఖ్యముక్త మగునభను శ్రీగోవిందరావుగా
రు, పరీక్షార్థమై యేర్పడినదానిఁగాఁ బొల్పఁజూచుట వేటొకటి, ఇదియిటులుం
డుఁగాక. వీరిరువురును పఠించినశాఖాభిమానముమాత్రము స్థాఘ్నుకాక పోదు.
ఏమనఁ? శాఖాభిమాన, కులాభిమాన, గోత్రాభిమానములు ప్రతిమనుజునకు నుండఁ
దగు నద్వంద్యములు, ఆదియిటులుండె, ప్రకృత నైవాహిక కవిమండల నభకు సం
బంధించిన యీక్రింది పంక్తులం దిలకింపుఁడు.

(1914 వ సం॥ జనవరి నెల1వ తేదీ, సుదర్శింపత్రికనుండి)

వైవాహికాంతము .

...సుదర్శిని పత్రికాధిపతియైన కస్తూరి శివశంకర కవి గారిని
శ్రీరాజాగారు నభకు నాహ్వానముఁ జేసినతఱిని ఆయనచే శ్రీవారికి
వ్రాయఁ బడిన విజ్ఞాపన మీకింద నుదాహరించఁ బడుచున్నది...

చ॥ తిరుపతి వెంకటేశ కవిధీరులకు న్నఱి కొప్పురంపు సో!

దరులకుఁ గల్గుచుండెనుగదా చిరకాలమునుండి పాండితీ!

తరతిమతావశస్తి కయి డండివివారము దానిఁ దీర్చుగా!

నొడు లెన రింక నీవు విసకుండిన సత్కవిరాజచంద్రమా.

*శ్రీశివాభ్యాసముః

డి. 26-6-13

క॥ గుంటూరుసీమ జనవిత్తం గంటిక గొప్పంపువారు గర్వార్థమై
గంటినప్రాంతల విద్య, తగ్గంటులగు పెండు వారికర్మమెకాదే, తే॥ గీ॥ మా
రదేశంబునందున్న కారణమునఁ బత్రికలెమాకు దిక్కియవలెనందు॥నవియు న
త్యేతరముగూడ నభిలిఖింపఁ దత్త్వమిదియని తెలియఁగాఁదరమెమాకు, చ॥ ఆర
యక పత్రికాధిపతులందఱు నజ్ఞులు పంపులేఖిక, బిరబిర గూర్చివ్రాయుదురు
విజ్ఞాభిమానులైన నేలాకో, పదువడి“దున్నయీసెనన బట్టుడుగట్టుడుగాట, నం

చ॥ కడు రసవేత్త వీవు బహుకావ్యనిబంధనచాతురీధురీ!

ఋండవు రమాః లానుండవును న్నటి యింతకుః త్యాగభోగరా!

యండవును నయ్యః దిర్భతిమహాకవియుగ్మమునేల పిల్వ వి!

ప్పుడెకద యర్హమైన తటి వొల్చెడు నిన్నిదినాల కెంతయున్.

వెండియుం బండితకవి మండలాఖండలు లగు నత్తిరువతి వెంక
టేశ్వరులను విడిచి మీరలు గావించు పండితకవినభ యెట్లస్వర్థ
యగు? మీరు కవులయ్యును భుజంగరాజులగుటచేమీకుఁ బక్షపాతము
విరుద్ధ ధర్మమయ్యెడిని గదా! మీయట్టి చాలినవారు పూనకున్న నీ
కార్యమెంత కాలమిట్లు విచారణీయమై యుండవలెను.
. . . . ఇందెవరి కెవరు బెదరు చున్నారోతజ్జులకుఁ దెలియవలయును...

నైపంతు లనేకనందర్పములను వ్యక్తికరించుచున్నవి. మేము శ్రీవారిగే
హమున జరుగుచువాహమున కాహ్వానింపఁ బడనివారము కాము,చూడుఁగా వేలుగ
చునం బరపడువానిపోల్చి-సెగివాస్తనమున్ గనఁజాలరక్కటా...గంధనక
సోదరకపులాగి. మానగరమునందు నైనమానవ్రతఁజాలం గా నుడువునురంట
యట న! ద్వానిక వ్రాసెదను గోరెదను బ్రకటింపఁతే॥ గీ॥ ఇం దసత్వంపు
వ్రాంతఁసుంలేనిలేడు వారియందున లవమేని పగయులేడు సత్యమును వెలిఁజేయు
వాంఁకుదవిలితి సాక్షులున్నారు పెక్క-ంద్రు చతురమలులు,కం॥ ... ముస్తాఫ
ల రామ ముఖ్యుండు...చేసెవేడగ్గ నస్తాహంబున్,క॥ ఆపుడు కొవరంపు పెద్దక
వి...పద్యములన్...జరువగం॥ ... లేదీతనికెనని తజ్జులగుబుధుల్.శా॥ శబ్ద
జ్ఞానములేదు సుంతయయినన్ సాహిత్యమున్ లేదీతం దబ్బంబుల్ ప్రభవాదు
లన్ జరుపునట్లాత్మీయపద్యావళిన్ శబ్దం బాకనమంటఁగాఁ జరుపునశృంకంబుగా
వర్షహి నాబ్ధధ్వానముం బోల్పవచ్చుం గవితావ్యాసరమిట్లాప్పనే,క॥ అనిత
మలొం దమరనుకొని కనికొవ్రపుటతని కనిరి “కవివృత్తునెందునుఁజాలవీపు చ
రువుము, తెనుఁగున్ సంస్కృతముం బిదపఁ దీర్పుముకనితన్...తే॥ గీ॥ మనుచరిత
పద్యములుకొన్ని...గొవ్రపుంగవిగుప్పె...యంద ఆపుడిహిహి యనిమందలింపఁ...
గీ॥ ఒకరువ్య స్తాతురి- సెనఁగెద మనదాని యత్నంబుఁజేయలేదనియెనుగవి, కా

సభ నేర్పటవకున్నను శ్రీవా రందఱతోపాటు మ మ్మాహ్వానింపక పోలేడు, ఇంతకు మున్ను చాలదినములనుండి 'చిట్టుశ్వరుని' పెండ్లివలె, వాఁగియున్న వేమవరాగ్రహారశతావధాన ప్రయుక్త సన్మానమునకుఁ గా గుంటూరు వెళ్లవలసివచ్చినది, ఆయానందరభయను మా 'సత్తత్రికుని' విచారవాక్యములవలన నింతకు మున్నే స్ఫుటముగాఁ దెలిసికొని యుందురు, ఎట్లొ దానిని ముగించుకొని శ్రీవారినందర్య సమునకు రావలయు నన్న రావచ్చును గాని వచ్చినచో—

‘అనిధానివంచానన’ యన నేమి, శతావధాని, యన నేమి”

అని సోదరుల నడుగకున్నను శ్రీవారి నడుగ వలయు నని లోలోపలఁ గుతూహలము బోలెఁడు కలకు, ఈ ప్రశ్నము వైమనస్యమునకుఁ గారణ మగునే తాని తగినసదుత్తరము రాఁదగినది కాదు, కావున నాప్రయత్నము సంక్షేపించుకొంటిమి, ఆయావిషయము ప్రకృతమున కంతగా సంబంధించినది కాదు, ఈవివాదము శౌఖ్యాభిమాన ప్రయుక్తమైనది గా నెంచఁదగదనునియోగి శౌఖ్యములు నేకులుగలరు, ఈయంశమును ధ్రువ పఱువఁదగు ననుభూతాంశము లెన్నొకలవు, అందొకటిమాత్ర మిటు నుదాహరింపఁబడుచున్నది.

వ్యపారంబునై-కర్మరడుగఁగా వానిఁజకువ లేదని చెప్పెనరసతముఁడు, ఒఁగిబుర్రాచార్యంబు- నైకరు కోరఁగ నెట్లు చెప్పట లేదని చెప్పెమఱి, ఒకరక్షరనిషేధ-మొనరింతుమన్న నెక్కుడుభారమగుననియుడిగెధీరుఁ, తె॥ గీ॥ డిల్లుధారణ, పాండితి-నెఱుఁగకయె వాధానమనిపకురకుఁబ-ద్యులులఁజెప్పె నెల్లజనులిహిహి? యని-పెల్లగోలఁ జేసి రిదెవారియవధాన-మోఘధీంద్ర...ఁ॥ అంతటఁ గొవ్రపుంగని...వెంకనక దెగడ...నీరసన- నివృడె...పాటుఁడాయనెకక॥ అనవుడు గవిభయమెదఁగొని చనియెన్...తే॥ గీ॥ ఆర్య? వీరలుమాపురమందుఁజేసి, నట్టిపని యిదియే పొంది- నట్టి గౌర,వంబిదియే వేరొకటిలేదు- వారలవటఁ, బ్రమదమున నాడునుడులుడ- బృలలు వినుడు...ఁ॥ కావున సత్క-విత్త్యును గానని యిట్టి కవుల వచించుమి, ధ్యావచనమ్ములన్ గలఁత నందక యుందురు గాత మానవుల భావమునందుఁ బండితులఁ బల్కెఱుమెత్తురు గాత సత్యపుం, ద్రోవఁ జరింతు గాతఁ బెట్రతోవలఁ దోఁగక కొవ్రపుంగవుల్.

ముదిగొండ నాగవీరేశ్వరుఁడు కశన్దుబజారు, శికిదా)బాదు

చ॥ ఒకదినమందు గర్తపురి కొండొక దాపున గట్టుచున్న పే

టకడ గనంగనయ్యె సుకటాఁ శుగుణుండు నియోగియొక్కఁ, డం

తకు మును ముట్టతండు విదితమ్ముగఁ జూచిన వాడుఁ గాఁడు, వి

నిగ్ర కతనఁ బూర్తిగా నెఱింగి కేవలనక్తుఁ డితండు మాయెడక.

౧

ఉ॥ అమహితుండు మాయెదుటి కాదృతిమై జనుడెంచి మొక్కి “యో

స్వామి! భవద్యశంబు విని సారెకు దర్శన మాచరింప నెం

తే మదిసూరుచుండు శుకృతోదయ మిర్వుర గూడ మిమ్ముఁ దా

నీమెయి నీపురమ్మునకె యెట్టులా తెచ్చెఁ గృపాను ఘంగియై.

౨

ఉ॥ జనమతేమి మిమ్ము మనసారఁ గనుంగొని మాటలాడు పు

ణ్యానకు దూరగుండను గదా? మఱి నేను నియోగినౌట న

య్యా? నయమింతలేక తమయోగ్యత, యన్యుల శక్తి, పూర్తిగా

లోన నెఱింగి యుండి చపలుల కలహం బిదివెట్టి రీశునక.

౩

క॥ “కఱికుక్క గంగిగోవుగ, విరచింపఁగ నెంచి, రంచు విని నెమ్మది నీ

చరితము చుళికి పుక్కిటిపురాణ, మనియెంచుకొందు బూర్వంబెపుడుక.

చ॥ ఇపు డెటువంటి పాజ్ఞతములేని జగమ్మున నుండవచ్చు నం

చపరిమితమ్ముగాఁ గలిగె నాఱుననమ్మిక, లేనిమాట తా

నెపుడును బుట్ట దొక్క యెడ నెట్టులా పుట్టిన నిల్వనేర దే

చపలుఁడొ యట్టివాఁ డొకఁ డెనంగుటనే జనియించె నానుతుల్.

౪

చ॥ అదియటులుండనిండు మనమందలి కోరికి దీర్చుకోఁగ మీ

పదయుగదర్శనంబునకు వత్తునె వెంటనె కక్షలోనికు

ర్హులఁ డెవఁడేనిఁ జూచి మఱి యేమనునో యనినంశయింతు, య

ర్హులకు నక్కటా! కలదె మంచియుఁ జెడయునడ్డ మాకయ్యక.

౫

చ॥ “అతఁడు నియోగిగానఁ దగఁ డాననతగ్ర్యుతి” కంచు మీరువ

ల్గి-తిరె వృథాగ నెండులకు లేపిరి కక్ష నియోగివైదిక ప్ర

తతికి, విద్యెయ్యన్నయెడఁ బక్షము యుక్తము విద్యె లేనిచో

వితగద పక్షపాత మవివేకుల పద్ధతు లిట్టివేకదా.

చ॥ అని తన నెమ్మదిం గలుగునట్టి యథార్థమునెల్లఁ జెప్పి తోఁ

చినగతి నెచ్చుకోఁ దొడఁగె న్నీయు లొనరెడిదానినైనన

జ్ఞనులు దురుద్యమంబును బ్రశంస యొసర్పరు గాని వారణం
బునకు యతింపఁ గొంకుదురు మూర్ఖులకుఁ జగ మెల్లజంకుఁగా.

ఇట్టినిష్పక్ష సాతులను గణింపక మాసోదరులు తప్పడుసృష్టులు లోనగుకా
ర్యములచేఁ దమకుఁ దోడ్పడ నుంకించుసామాన్యులను మిగుల గౌరవించుచున్నా
రు, ఆసృష్టిస్వరూపమింతకుమున్ను 1వ పుటలోను దాహరించినదియే, (వతెం నరసిం
హయ్యలేఖమా) మఱియొకటి యిటఁ జూపుచున్నారము.

(మృక్తికిమృక్తినకలు)

18-7-13.

. . . మీరు ప్రకటించిన గుంటూరుశీమ అను అబద్ధపు పంతుకము
పీఠికలో 41 ఫేజిలో మీపంతుకమును ది 1.3-13-వ తేదిన నాకు వీవీ
గా పంపింపుడనికోరుచు నొకజాబువ్రాశినట్లు ప్రచురించి యున్నారు
అట్టిజాబును మీకునేనెన్నడును వ్రాసియుండలేదు ఆయుత్తరమును
మీరే యూధకమున బ్రచురించితిరో వెంటనే తెల్పవలయును.

పోతరాజు వరదయ్య, సంతమాగులూరు పోష్ట.

ఈయుత్తరముఁగూడ మొదట వ్రాసినవరదయ్యగారే వ్రాసియుండురని
మామనస్సాక్షికి వచ్చుట లేదు, అందలిలిపికిని, ఇందలిలిపికిని, లేశమును బోలిక లే
దు, అయినను నిందలితత్త్వమును దెల్పుటకు నిజమైనవరదయ్యగారు ప్రాథింపఁబ
డుచున్నారు. ఆయిమామ వేషములెల్ల ముందు శ్రీసోదరులుప్రకటించబోవు 'నా
రాయణాస్త్రము' లోనగు నేతిబీటకాయపాత్రములయందుఁ జూడ గలము, త
త్ప్రతిక్రియ యగు'నమస్కారమున' వానితత్త్వమును దెల్పఁగలము, కావున ని
టఁ జచ్చింపవలసినది లేదు, సోదరు లిష్టమొనర్చుచున్నపరిశ్రమమెల్ల * నె
ట్లేని ప్రకృతచరిత్రబోధకము లగుమాగ్నింధములను చూయింప వలయు నని తప్ప

* గుంటూరు 17-2-14

...గడచిన సంవత్సరం ది 14-6-13 తేదీన వేమవరఅగ్రహారం సమీపగ్రామ
కాపురస్తుడు...అనువారు మీపేరవ్రాసిన పుత్తరం వేమవరం శతావధానపీఠిక
లో నుదహరించి యున్నారు. ఆపుత్తరమునకు వ్యతిరేకముగా మూడు నెల
రోజులక్రిందట సోదరకవులు...గారు కొప్పరం వెళ్లగా వారికి విండుచేసి పద్యము

వేటాకటిలేదంటే ఇంకలకు వీరు వారివారిపేర వ్రాయునుత్తరములు కడు శోచ్యస్థితిలో నుండుటయు, ఆకారణమున వీరు వారివారిచే మందలించబడుటయు బ్రత్యక్షముగా మే మెఱుంగుదుము, ప్రకృతము సోదరు లానర్పచున్నా—

‘కష్టము కష్టారాయనికే యెలుక’

సర్వథా వారియుద్వమును ఫలించుగాక, ఇంతకుమున్ను తమవై యాత్మను వంచించి యవాచ్యములను బ్రచురించినవల్లదలకు వీరు చూపసెంగినప్రత్యక్షతాస్వరూపము నీకెదిసోదరులయుత్తరమువలనఁ తెలిసికొనవచ్చును.

శ్రీ-పోతరాజు లక్ష్మీనరసింహనక్కవిక్రిప్రియమిశ్రమా?మీకాహాస్యపత్రికలు వచ్చియెయుండునుగదా...మీకు వినుకొండ, సొలస గ్రామములలో రెండుచోట్లనుసన్నానశూన్యమయ్యెను...మీకుప్రథమముగాశ్రీ-విద్యవృద్ధిభవవర్ధనిచేసన్నానముచేయింపవలెననియు,...మీ పేరచ్చట వెల్లడిచేయవలెననియు,... దలంచితిమి,... కాన ... 15వ తేదీ సాయంకాలమున కిచ్చటికి తప్పక వచ్చితీరుడు మీకుఁ దెప్పవలసిన సంగతులనేకములు గలవు,... అదివివాహము... కావున... గృహముల వస్త్రములు, ఉష్ణీష...చెప్పనక్కఱలేదుగదా,...1-2-తావులకాగితములు, ఒక వీన్సులు, ఉండవలయును,...ఇట్టిసమయలో మీరు వెల్లడికరానిచో నిఁకెనెప్పటికిని, ఏల్చురు, ముప్పాళ్లలోపాహుకాన్లు ఎప్పుడు సభచేయింతురా, అని ప్రతీక్షించుచుండవలసినదే కాని వేరొకాడు,... కాన రేపుసాయంకాలమునకు మిమ్మరమ్మని కోరుచున్నాఁడ, ... ఆంతరంగిక మిత్రీత్వకారణమున నిట్లు వ్రాసితిని, .చి ॥ మిన్నికంటి(గురునాథుని)యొద్ద వివాహాహ్వాన పద్యగత్నావళియను మా

లచే భూషించి“పుత్తరంలాని సంగతులు నాకు తెలియవు, యెవరు వ్రాసినారో” మొదలైన సంగతులతో వారి స్వదస్తూరిని నొక పుత్తరం సోదరులు వ్రాయించుకున్నారట...మీకుపుత్తరంమొదట వ్రాసి తిరిగి యిలాగువారికివ్రాసియున్నట్లు చిత్రముగావున్నది....,,

W. V. Subbaya.

పుస్తకమొకటికలదు, దానితో నత్వవనరము, కాన వానిని విచారించి. . . ఏండ్లోచే బంపవలెను, . . .

12-12-13

ఇట్లు భవన్మిత్రుడు,

కొ॥ వెంకటసుబ్బరాయశర్మ.

. . . బాలదానత్వమునకు (విశ్వనాథుని) బుత్తెంచుము,

ఇందు గుండలీకరింపఁ బడినగురునాథ విశ్వనాథులే గురువిశ్వనాథ కవులు, అనుప్రబంధము, ఇట్లెందఱునూ సోదరులు కవుల సునర్పుచున్నారు, దూరగులు మోసమున మునుఁగుచున్నను దగ్గఱవారు సెచ్చుకొని *నిజమును వెలి పుచ్చుచున్నారు, ఆయా 'గూడుపురాణి' లోనికొందఱయొగ్గతలను చెల్లువ్వన ములనే యభినవనరస్వతి యుపేక్షించినట్లు వెనుక వ్రాసియుంటిమి, గ్రంథవిస్తర భీతిచే మేముగూడ వారివారి నాకృతుల నెల్లనిందుదాహరింప లేకపోతిమి, విషయ సంగతియు వ్రాయబాలకున్నను త్రోవదర్శనార్థమై కొన్ని యక్కరములను మాత్రమిట నుదాహరించెదము

*... తమకు హెచ్చరిక అనివ్రాసిన కవీశ్వరులు యేమి తెలియనివారు. వారిని గురించి క్రిందవారివిశేషంబులు వ్రాయుచున్నారము. గురుకవిగారియొక్క బుద్ధిబలము. ఈక్రిందిసంగతులవల్ల తెలియును. ఒకరు 'యేలూరిలో జమీందారు గారికొమాన్దవివాహవిషయంబులో కొప్పరపు కవీశ్వరులకు యేమి బహుమానము యిచ్చినారు. అని అడుగగా మెడల్పులు యిచ్చినారు ఒకొక్కటి 30 శవర్లు యందునని చెప్పిరి. యెంతవెడల్పు, యెంతమందము, పుండునని ప్రశ్నించగా అర్థబావెడల్పు అర్థజామందము పుండునని చెప్పినారు వారియొక్కబుద్ధిబలము దీనిలో తెలియును. విశ్వనాథము అనుక వికి 10 సంవత్సరములు వచ్చినపిదప 'కృష్ణ' అనమనినయెడల 'కుత్సా' అనెడివాడు యిష్టడు యితనికి 15 సంవత్సరములు వయస్సు యందును. ఈసంగతులను బట్టి వారియొక్క సంగతి మీరే గ్రహించక గల్గుదు. హెచ్చరిక అనివ్రాసినవద్యములు కొప్పరపుకవీశ్వరులు వ్రాసి వీరల పేరులు పెట్టినారు. విశ్వనాథము అనేఅతను పోతరాజు లక్ష్మీనర్సింహ కవిగారి నహూదరుడు....."

(చేవ్రాలు,) 10-1-14.

సాలసగ్రామం, ఫిరంగిపురం పోస్టు, గుంటూరు డిస్ట్రిక్టు.

(1)...నీ॥ గుడ్డిఫుల్లమకడ నడ్డదిడ్డపుఁగూఁతలను గూయుటా యని యనెడివారు. . . . తే॥ గీ॥ తనదుబండాఁరమును మంగతాయెయ్యెద్దఁ, జూపఁగా వలెనో యంచుఁ జోద్యమనుచుఁ, బలువిధమ్ములఁ బలికిరి పాప మతనినరను లై నట్టియాసభాస్తారులెల్ల॥ తే॥ గీ॥ లౌకికజ్ఞానహీనులు లక్షణంపు, వాసనను గొంచె మెఱుఁగనివారలెల్ల, సుకవులకు శోభగూర్చెడునుజను లగుట, వారు చిరజీవులై యుండ వలయుఁగాక॥

(2)...మ॥ పిననయ్యెన్ గడుహేయపద్యతతి తద్విఖ్యాతకారుఁబ్బచేత ను నాతండుదివిన్నదాదిగను జింతజేయఁ జొచ్చెన్ గవీ, శుని మర్యాదను జేయఁపెచ్చుగఁ; గవీశుం డద్ది గాంచంగ లే, కనుమానం బొక యింతలేక కడుదైర్యం బొప్ప నుండెం బునన్॥ . . . ఉ॥ పాపము . . . లకుఁ బాలుగనయ్యెను శర్మశాస్త్రియం, చాపలుగాకి కిట్టులనె యంతట నంతట నై నఁగాని తా, సీపనులెల్ల మానఁడని యింతనెయ్యా తఁడు సిగ్గునొందెనే?, యీపని యెంత వాని, కని యెంచెడివారును నైరి వీటిలో॥ . . . నీ॥ ఓదార్పవచ్చిన యోజఁ జేరిది నీకు మర్యాద గా, దని మరలువారు,తగనిగర్వంబూనెఁ దగినలాభం బొందెఁ గను బుద్ధినిక,, నని చనెడివారు॥ గీ॥ పలుపురును బలువిధ ములఁబలికిపలికి యెడ్చువానిని మఱివఱియేడిపించి యెఱ్ఱమున్నుగఁ జేసి రే నేమివ్రాతు, నెంతయైన స్వభావోక్తికే కొఱుంత॥ . . . నీ॥ “పిప్పికూతలుగూసి దినువారెల్లఁ గవులనఁబడ,, రటంచు. . . . తే॥గీ॥ పురమునందలి పెద్దలు పాలుపుమీఱ, నాడి సిద్ధికరించిరి యంతనుండి, యింటిలోనుండి వెల్వడఁడెంతకప్ప, మబ్బె నాతని కొరార? యహహ కర్త॥.....,,

పాపము, సోదరు లీపాటికేసి మంచి తోవకు వచ్చువారేగాని, మనోరంజనీ, హితకారిణు లవ్వారి సేమా యధ్ధరించుననుభ్రాంతి నెనుకకు లాగుచున్నది

అతి చేయుచున్న యధిక ప్రసంగమునకు సుదర్శినీ తతికాధికతికన్న జక్కనిహిత బోధకులువారక రనుట నిక్కమా, కాని యిప్పటివృద్ధాయనంగూడ సవితరనగ్రించి దూషింప మొదలుచుచున్నవి, సోదరులూ? వానికన్నను మించి ప్రసంగించుచున్నట్లు పూర్వరంగమునక బెక్కు సందర్భములు చూపక బడినవి, ఇందు వారిరిష్టరుత్తరముచదివినవారికి వారివాచాటత పూర్తిగా గోచరించెడిని, వారిహృదయమునకుఁ గడు నికృష్టముగా నెక్కినమా'గుంటూరిసీమ' పూర్వరంగము, ప్రాజ్ఞుల కన్యథాగా దోచుటకుఁ గారణ మేమో సుంత విచార్యము కాకపోదుగానఁ దద్బోధకములు గొన్నియుత్తరము లుదాహరింపఁ బడుచున్నవి.

అభినందనములు.

తమ సీమ పూర్తిగఁ జూచితిని. కడురసవంతముగనున్నది. తత్సాపేయ త్రించి తృప్తిపొందులు, అనుకందమునకు సాటిపడియుం పద్యములేదు,..."

మ॥ అవురా? శతధరాధరేశ్వరగుహవ్యాప్తాతి గాంభీర్యగ

ర్వనివాశితృదుదారవక్త్ర విసర ద్వాష్టాహ్నువీపూరథౌ

తవిరుద్ధాశయపంక పామరహృదాదర్శముల్లంఢెల్లఁ గా

కవిసూకాననము ల్వివర్ణములుగాఁ గన్నట్టై నిప్పట్టునకే. ౧

మ॥ కలుషస్వాంతం లనామకు ల్సుకశిధికాగ్రర ప్రియ "లృత్యనా

దులు" నౌపెద్దలడంగ సాదలయి సూడు లాలిల దుర్మంత్రతం

త్రులు గూలక దమ'సీమ' వాస్తవము ను ఛోషించుచో సం దన

ల్లలరూపంతయు నెల్లవారలకుఁ దెల్లంబయ్యె నుల్లంబులకే. ౨

శా॥ అంభోభ్యాభనభస్మభోచ్చగత సూర్యాలోకసంతప్తులై

జ్వలభ ల్లెక్కుచుఁ గృష్ణలోనఁబడి వే "క్రిందెట్లు మీఁదెట్లు క్రి

ష్ణంభట్టై" మటుమాయమై చనిన శుంత ల్లాంద ఆవ్వారిసం

రంభం బెల్లనడంగఁగాఁ దుదకు సీమ న్బట్టి రీనాఁటికీకే. ౩

శా॥ సత్యాధార మసత్యదూర మగుచుకొ నర్వసంహా చక్రమం

దత్యోన్నత్యముఁ గాంచి నర్వవిబుధాహ్లాదానుసంఘాయై

సత్యానాసులగుట్టు బిట్టడచి విశ్వస్తుత్యమై యెత్తు గీ

ష్వత్వత్కైగమరీతిఁ గ్రూలఁ గల దస్మత్సీమ నిస్సీమమై ౪

కాళీ కృష్ణాచార్యులు.

2-9-13.

శా|| కంటికొ గుంటురిసీమలోనఁ గనకఁజూజాత బీజోల్లన

తొంటాపాదననప్తభీకుకవిరాధ్వాంతిప్రకాదక్రియా

లుంటాకొషధదాతృనతగ్రవిభిషగ్లోకోత్తరోవజ్జతా

కాంటక్యావహజుర్జనార్జనముఖాఖండక్రిమోద్దండతల్.

౧

మ|| బల్లి? భావతగ్రక పాయపానమహిమంబై జాడ్యమం దాగవుం

జలుబున్నీరు హరించెఁ గర్లకటుపుల్ చందాశుధారాక్షుత

మ్ములునుందగై బడాయి దగ్గు లపుడే పోయెకొజుఁడీ? దొంగవ్రాఁ

తలమార్చిగన్నికక బుట్టఁ గూడ దన లంతర్దాము లెల్లున్న వో

౨

శా|| బండాటంపు మలిఘ్నచాళి మొగముల్ వాయంగ దన్నం బళా?

గుండెల్ కొండొకదాని కుండునె భవద్గుంటూరుసీమాభిధా

ఖండ గ్రంథనిబంధసౌత్థకవితాకంఘాణికిం దక్క నీ?

వండు వైతము రాలఁగొట్టిన దదే పాపమ్ము విద్యతగ్రపుల్.

౩

శా|| చుట్టాలం దనియించుపూనిగ్రమెయి హెచ్చుల్ గచ్చులుం గొట్టి యే

లట్టాలుం బయిఁ బెట్టు కోక యెటా కాలక్షేపముం జేయునా

గుట్టుం గిట్టలతోడఁ జిమ్మినది మీగుంటూరిసీమాహ్వయా

రట్టానీతవినీతవీతి నిజధారాచాకచక్ర్యంబునక

౪

శా|| గంటల్ గుంటకుం జేర్చి మున్నెక్కఁడు మీగారాబు శిష్యుండు దా

నంటుంగాజు లానంగె శాత్రువుల; కయ్యా? "యంతమాత్రంబుగా

నుంటేచా"లనుకొంటి మవ్వ;డిపుడయ్యా? గాజులుకొరాలె మీ

గుంటూర్నీమ కృతిప్రతీతకవితాఘోషిఖురాఘాతముల్

౫

శా|| కల్లల్ కొల్లలుగూర్చి లోకమునెటో కన్గప్పి వాచాటపుం

జల్లు ల్లప్పినదొంగయుత్తరములన్ సందించి రన్నన్న? మీ

పుల్లస్సార్వచోరుచు ల్లని తమఃపుంజంబు లెట్లేనియుం

దెల్లంబాటు నటం చెటుంగ రెద మాడేబన్న లోనతగ్రపుల్.

౬

శా|| గేహేనద్దులు పత్రికాశుల దురుక్తివ్యక్తి చాటించి నై

జాహంయౌత్వముతో ముదంపడుట లాహా? కానఁగానయ్యె నీ

యాహూత ప్రపలాయికత్తనవదః ప్రారంభ సంగంభన

న్నాహంబు స్మృదలంటఁ గూల్పవె భవన్న వ్యామృతవ్యాహృతుల్

౭

మ॥ గురుధిక్కారముఁ జేయునిర్వురను ము న్నూటించు మీ కిప్పు డీ
గురుగర్వాంధుల వీడుటెట్లు తగు? వీర్నూపెట్టునందాఁక, నెం
దరయంజెల్లముకొండ మ్రింగఁగలదైత్యా వార్యుఁ డకొండకొ
ప్పరము నీడ్వడు నటన్నమాట కలదే భావింపుఁ డోసత్కవుల్, ౮

శా॥ అన్నా? యెన్నిపథాలఁ బోయిరి త్వదీయానూనకీర్తి ప్రకా
శౌన్నత్యంబు హరింప దస్సు, లపు డాయాదాగ్గలోఁ గంపఁ గొ
ట్ట న్నిక్కంబుగ మీక చెల్లు నెరు లీటాటోటులం 'బట్టి కొం'
డన్నం బట్టఁగ లేర యంబుననకాదా? వారి కావీరముల్. ౯

శా॥ జల్లింబల్లిదు లెత్తువారలఁట? యాసత్కావ్య మెట్లుండునూ?
చిల్లు లెల్లనినామమే తెలిపెడుం జేఁ ద్రిప్పినంగాదె పొ
ట్టల్లంతన్ బయికేగుదెంచు నటుపై సస్త్రంబా? యస్త్రంబాకో?
తెల్లంబే, చిరజీవీ యా నటుల మీ ర్థివింపుఁ డోసత్కవుల్ ౧౦

ఈ పద్యములు ..నాశరీరము చాలశోచ్యావస్థలో నుండుటచే
నింతటితో నంతరింపవలసివచ్చునేమో యనుశంకచే నిప్పుడు పంపు
కొంటిని నాయందుదయయించి వీనిని గ్రహించి నన్నాశీర్వదింపుఁ
డని కోరుచున్నాను. రాళ్లబండి, వెంకటసుబ్బశాస్త్రి.

Guntur

.....నిన్నటిదినమున నామాలాగ్రముగా తమసీమంజదివితిని చదువున
పుడు ప్రత్యక్షరము మేనగగ్నర్పాటు కలిగించె ఇది ఆతిశయోక్తికాదు కొన్నికొ
న్నిభాగములయందు తాము యాధార్థ్యమును వెల్లడింప వ్రాసినవ్రాతలు చదువు
చో నాకు గన్నీరుపొడమె విశేషించి కొప్పరపు తప్పడుజాబు ఘట్టమున మీరు
చేసిన కష్టము, మీరు వెల్లిన పోకలు, తిక్కనను ముఱపించినవి భారతపు ఖక్కి-
యంతయు మీకొక్కరికే యలవడినది అపరతిక్కనయని మిమ్ముదలంచుచు
మీపొత్తమును గన్నులనద్దికొంటిని ఇంతకంటెనాసంతోషము వెల్లడింపలేను ప్ర
తిపక్షులైనను నీగ్రంథమునుదీక్షుద్ధిగాకర సావహించితీరవలయునని నానమ్మకము

B. Lakshmikantham.

...గుంటూరునీమ చేరినది దానిని...అండుకొంటిని, దానిని చదివిన నాటినుం
యు నాకు కలిగి యానందమును మీకు వ్రాయజాలను. మీరు వ్రాసిన వ్రాతకు నూ
మాగుంటూరులో అన్యాయముగా అక్రమముగా జరిగి అల్లరికియేమి భేదము లే
తమరు వ్రాసిన పుస్తకమువల్ల మాగుంటూరులో సత్యవాదుల, మనియు, ...చొంగ
రులు పెట్టుకొని సంఘరించుచున్న వారియొక్క డంబము అణచినది అని నేను రు
ధిగా వ్రాయుచున్నాను. మీయెదుటపక్షము వారియొక్క...కట్టివేసినది ...

11-4-13 గుంటూరు. మాటూరి బసవయ్య.

చ॥ తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు తెంపరులై మనకొవపుంగ వీ
శ్వరుల వృథాగ దూఱిరని వ్రాసెనువారికి దారతవ్య నం
కరముగఁ బలుకువారలకుఁ గాఱులఁ బత్రికలండుఁ జేసెను ధీ
వరులకు 'రామరక్ష, యన వచ్చును గుంటూరునీమ నెంతయున్.

ఉ॥ ఎక్కడి వేంకటేశ్వరుఁ డిఁ కెక్కడి తిరుపతి! రామకృష్ణులే
దక్కఁ గనీరువారిఁ, దగఁదక్కఁగ నిచ్చినఁ గొవపుంగపుల్
నిమిగ్గ వి దల్పఁ గా గలరు, నిశ్చయమం చని వ్రాయుచున్న య
వ్యాకులు వ్యర్థమున్ నలుపువారల మిమ్ముల నెన్నశక్యమే.

నీ॥ భువిమహాకపులతోఁ బోరిన ననుభవింపక తప్పనా? యంచుఁ బలుకువారు
తిరుపతి వేంకటేశ్వరు లనఁ దిరుపతి వేంకటేశ్వరు లంచు వినుచువారు
ఆత్మ మారాదిరాజాస్థాన గతకథాభాగంబులను జ్ఞప్తిఁ బట్టువారు
ఎదిరింప మునుపు వాయనిగట్టినట్టి పెద్దలచరిత్రలు మదిఁదలంచువారు

తే॥ గీ॥ నిన్న గాకనె మొన్ననిందించినట్టి, రామకృష్ణులు దృష్టాంతరంబటంచు
సారెదలపోయఁ జేసె గుంటూరునీమ, విబుధమండలమండు వ్యాపించువేళ.

మ॥ ఎలమిన్ గొవపుజల్లినీమ, యను మీ రీవ్రాయు గుంటూరు నీ
మలఁ జేఁ బట్టి నిజంబుఁ దేల్చుకొని నమ్మన్ వచ్చు సత్యంబు ని
శ్చలచిత్తంబున, నంచుఁ బూనితిమి యోసాహిత్యయుక్తుల్ నియో
గులున్ వైదికులన్న సెక్కుటియె మాకున్ బెక్కు లింకేటికిన్.

సోదరకవులు { దూపాటి తిరుమలశేషాచార్యులు.
వేంకటరమణాచార్యులు.

...గీరత, గుంటూరునీమలయొక్క భాగములచ్చుముగినినతోడనే నాకుబంపు
టకొరకు, నాపేరునురిజ్జదుజేసికొని...కృతజ్ఞతాబద్ధునిగావింపవేడుచున్నాను...ని
న్నటిదినమున, కొప్పరపువెంకటసుబ్బారావు, కవిగారీగ్రామ మరుదేరగా గుం
టూరునీమవలన, వారి సుస్వభావము నెరిగినవాడనగుటచే, అయ్యా? గుంటూరు
నీమండిలకించితిరా? తమజల్లినీమయేమైనదని యడుగ, నేనుమో, ప్రగల్భములం
బలికి, జల్లినీమ, నెలదినములలో వచ్చుననిరి...గుంటూరునీమయొక్క పూర్వరం
గమును తనివిదీరగాంచితి, కొప్పరపువారి యసత్యప్రకటనలును, తమసత్యనిర్ధా
రణలును, మధురసుధాధారలొలుకు తమకవితానైపుణ్యమును నాకేగాక సర్వాం
ధృలకమందానందము నొసరింపక, మానవని ఘంటాపథముగఁ జెప్పకతప్పదు

మాకరాజు నారాయణరాజు. గుంటూరు 17-4-13

గవర్నమెంటుట్రయినింగుస్మాలు.

...గుంటూరునీమ, చదివితని. అఖండమగు మీకవితయందలి కథావిషయగమ
నము అత్యద్భుతముగనున్నది. ఈకథా సంవిధానపరిషోషణ ఆంధ్రవాఙ్మయము
నందు ఒకరిద్దఱు సనాతనకవులయందు తిక్కన, పినవీరభద్రుడు, తక్కలూరి
యెడలఁగనుపట్టు..." రుక్మామాక్ష్య తిరువల్కేణి 2-7-13.

రాయప్రోలు సుబ్బారావు.

...గుంటూరునీమ పూర్వరంగమును గ్రంథమును... నందుకొంటిమి...నదరు
గ్రంథము మాసంశయములను బోగొట్టి నిజమైనవిషయములను దెలియఁబఱచినందు
లకు మేమెంతయుఁ గృతజ్ఞులము. "నిజమునిలకడమిదదెలియు" ననులోకోక్తిక
ల్లగాడుకదా? వేయే! సర్వవిధముల యీగ్రంథము సప్రమాణముగాను, బహుపా
తరహితముగను, చరిత్రాత్మకముగను, వ్రాయఁబడినదనుటకు నందేహములేదు.
దీనింగాంచియైనను గల హాశసులు మౌనముద్రను వహింతురుగాత.

Secunderabad Daccan. ప్రి.యల్. రామకృష్ణులు. 30th March 1913

ఉ॥ చూచితినిండినీమ, పరిశుద్ధవచోనిచయాభిరామ, వి

ద్యావతుర ప్రమాదధనధామ, యథార్థకథానకోక్తిము
ద్రావణకామ గామ్యకవి తంత్రబ్రహ్మప్రతిదేవభామ, యం
బాచరణాంబుజాతరసబంధర శ్రీపతి వేంకటేశ్వర.

కా॥ ప్రాచీనశ్చిమదిక్ స్థితాంధ్రకుకవిప్రాణానిలాహింద్రమై

వాచాదోషవిమక్తరిక్తజనతావక్త్రావటాసారమై

భూచక్రోపకృతిత్రసూసలతికా సూర్జవర్ణనతర్జునై

తోచకోజుండి చరిత్రయుగ్ము కవీందుశ్రేణి చూడామణి. ౨

క॥ గీరతమా! యత్యద్భుత, భీరులవనఁదేల్చె 'నీమ' తేల్చె సహౌఠ్థ

శ్రీరాజులవన; నాద్యులు, చారుద్రజ్ఞులు భవత్ప్రశాంతికి మెచ్చున్. ౩

భాషాత్రయశాలి. 22-4-13 గుంటూరు అగ్రహారం

D. Ramaswami Sastri.

ఉ॥ దైవముఖమ్మృజూచి సమతక్తవహియించి చరిత్రయుగ్ము

భావవిదుల్ సేవాసనఁగ వ్రాసితి రౌనసుతైలిఁ దాము, మీ

చేవ యథార్థ గౌరవ విశిష్టము 'శిష్టజనైక వేద్య మో

దేవ? భవత్ప్రతాప మతి దృఢ్యదరివ్రతిబంధకం బహూ.

గీ॥ సకలలోకమ్ములకు సత్యసత్త్వ మిట్టి, దనుచుఁ దేల్చుంగఁదాము వ్రాసిన చరిత్ర

'నీమ' నాకొందువ్రతి వీ, పిచేరఁజేయ, వెంకటకవీంద్రమృక్కైద్రవ వేదిధముల.

మాగంటి వీరరాఘవశాస్త్రి. 24-8-13

...గుంటూరినీమ, యనువివాదాంశగ్రంథమును నామూలగ్రముగా విదివితిని
సోదరకపులకునుమీకును గలిగినవివాదసందర్భముల మీకప్పేమిలేనట్లు యీగ్రం
థమువల్ల యథార్థము బహుల్పడినది... ఉత్తరరంగము గూడ... బంపగలందులకు
ప్రాధికృతుడనుచున్నాను, ఖరీదుపంతులునునరేముండుఁపుమనినెలవిచ్చినబంపెదను.

చించినాడ వేంకటరత్న శాస్త్రి. బెజవాడ 29-4-13

గీ॥ నీరులఁజెన్నుండుగుంటూరునీమ ప్రభువు, గంగమును గాంచిటు ప్తాంతరంగుఁడైతి,
వెలయనుత్తరరంగము వేమవరశ, తావధానము వీ. పి. గాదయనుబంప,
గోరవందములు నేతు, కోర్కె-మీట. చివుకుల పిచ్చయ్య శాస్త్రి.

సూ॥ శ్లో సూపర్ వైజయంతి, పాదితె, నెల్లూరుజల్లా, నుకాంతర్లుపాడు 21-7-13

న॥ కనుఁగొన లేక మీప్రతిభఁ గల్లుల లల్లినద్రల్లదంబులన్

గనివినియుబ్బువండితుఁ డొకండు శతంబున కైన నున్నె? యుం

డిననలదిక్కటాహముల నిండి పయి బయి బొంగినింగి బా
అనభవదీయకీర్తిలహరిక నిలుపంగ నెవార లోపెడిక. ౧

౧|| అనదలు హాళ లేరొక్కో యహంయువులై తమసోటియూసుహా
వ నుడువురిత్త పలుగులను వంచనకల్గునై “యూరకుక్కుమా
సినయెడ జంగమయ్య కిలజేటగునే, బుధులెరు విన్న నీ
యనుచు జకారగు శ్లోచనగరాని నగరా మొగమెత్తునిత్తురా. ౨

౨|| “అక్కనమాదనల్ చెలగునందల మొక్క నరప్ప సాటికొ
నిమగ్నచుడెరుగ్ కట్టపయి నిస్తువతక వెన నిల్పుమాడికొ., దా
రొక్కటరెంటు బామరులమొద్ద రహకుపానావధానముక
జక్కసొనర్చి రన్ను దమసాటికి వత్తురె తక్కులైనరుల్. ౩

౩|| అనవనరంపు జివ్వకు నహంయువులై విఫలారుశాఖ దార
పెనంగొని మున్నడించు పెనుపేరుల నీటంగలంచి నట్టి రీ
విసయవిలేక శాలు లింగచెల్లెల వీడి రహస్యలంబులక
గొనంగుటమని యిష్టయన ‘గుంటురిసీమకు’ మొక్కకొంగదగున్. ౪

౪|| సారతరహృష్య పద్యము, భారసనిష్యంబి గీరతముబలనరయక
మీరచిత, సీమనరనది, బై రాజిలె నఖిలసూరు లొననిమెచ్చక.

రామడుగు సీతారామశాస్త్రి. 14-1-14

...“గుంటురిసీమ” చేరికది...మిక్కిలిశ్రమకోర్చి ఆయావత్రికలయందలి వి
షయములను ముందెన్నడో గ్రంథము వ్రాయవలయునని నేకరించి గ్రంథమున
యారు చేసినందువల్ల తమకు ‘చాణక్య’ లనుబిరుదు సార్థకమైనదానినిగా దలంచు
చున్నాను. తామునిజములని వ్రాయించినవిషయములెల్లను నేను పత్రికలయందు
చూచినవగుటచే యిందుమీరంతమాత్రము అనృతము వ్రాసితిరని నేతలంపను.

వేమూరి సుబ్బరామశాస్త్రి. ఆల్లమూడి 6-6-13

గీ|| అంతియేకాక నారాయణశాస్త్రమొకడు, బయలు వెడలిగుంటురిసీమపటిమనెల్ల
జిలచెందాడి వెనుజూపకజేయనగట్టియి, కేమిపురికెక్కుగుంటూరుసీమవగై

గీ|| కాననారాయణశాస్త్రమ్మగ్గ మ్మియాఱు, మూడు నేయకి మున్నె సమ్మోదమలర
నారయక గొరినాడక గుంటూరిసీమ, లోని యుత్తిరరంగమ్మ లోకవిసత.

తెలికెప్ప, రామచంద్రయ్య. 25-2-14

శ్లో॥ ... పూర్వరంగ మమలం దృష్ట్యాఽభిలం మానవ

స్వాస్తిం తేమోదమువైతి సంత్యజతిశాఖావక్ష సాతాదికం॥

శ్లో॥ కాత్యాయనైవై నమస్తం ప్రకథిత మను జాతైక దేశ ప్రగల్భా

సూయాశాఖాభిమాన ప్రకటితవశగాశక్తదౌర్జన్యజన్యం...''॥

శ్లో॥ ... శాఖాం విజానాతి హి నీతి బాహ్యకః॥

శ్లో॥ రాజ్ఞాంగృహేషుధనశూన్యగృహేషుమర్వంతు్యద్వాహ కాంశ్చవిభవైర్మనః

స్వస్యరేవ,తదవ్యక్త విత్వరచనాశ్చవసంతిబహ్యస్యః సాండిత్యవైభవమిదంతు

చారణీయం॥

భమిడిపాటి అయ్యప్పశాస్త్రి. 4-4-1913

మందవల్లి

లింగాలబోష్టు, కృష్ణాజిల్లా.

మ॥ మారనారీ చరణాబ్జ చింతనమరందాసక్త హృదభృంగియు

త్రరంగం బెరుడబ్బునోయిననుచు నత్సానక్షుండై వేంకటే

శ్వరదైవజ్ఞుడగు దానినే మదిసదా భావింపుచున్నాడు కా

నరయంబొప్పగించి బంప వేడెదఁ గవీ ద్వా)నిముద్రణంబైనచోస్.

ములుకుట్ల కోటిశ్వరగః.

9-7-13

యింకొల్లుగ్రామం

...“గుంటూరునీమ”

యనుగ్రంథములు ఆరుకాపీలు V.P. ద్వారా తగు

సంతృప్తిందరలోనాఅడ్రసుకుంబంపఁబ్రార్థించెదను.ఉభయభాషాకవిత్వమహాకవు

లగుతాముప్రకృతచరణసంతయుకలికాలమువైదొ)నివేసి..సంతలో...మాహాత్మ్య

ము... అధికమగుననియు.శెద్దలనుకొనుటను విని విశదపఱచుకొంటిని

మన్యం నీతారామయ్య.

2-4-13

టీచర్.

టవును హైస్కూల్ గుంటూరు

...గుంటూరునీమనుచూచినాను అందునిజానిజములు తప్పకతేలుచున్నవి. యి

ట్టి సత్యమును వెలుపు యీపాత్రము దేశమంతటను వ్యాపింపజేయుటకు భగవం

తుని సదాప్రార్థింపుచున్నాను.బొడ్డుపల్లిశేషయ్య.బోర్డుస్కూలు,మావ్వరు.

మందపాడు 27-3-13

స్థానీపురాక న్యాయమునఁ జూపితిమే కాని మావద్ద నున్నసామగ్రిలో నె
న్నవవంతుగాని కైకొన లేదు, సరికదా? వారినామములుగూడ నుదాహరింప
లేదు, పాడుకర్మము ప్రతివిషయమునకును గ్రంథవిస్తరభీతిమే మున్ను వెనుదీయిం
చుచున్నది, వీరికలలో నక్కడక్కడ నుదాహరించిన ప్రతివిషయమును నేదో
యొకటితక్కు నిట్లే లవలేకముగాఁ కైకొనినదిమే కాని యేదియును బూర్తిగా
కైకొననేలేదు, ఈలోటు రాఁచోపు 'సమసాగ్ర' గ్రంథపీఠిక తీర్పుఁగాక యని
యింతతో విరమించుచు నిక నిందలితప్పలం గూర్చి కొండొక చర్చించుచున్నా
రము, ఎచ్చటనేని యతిప్రాసములు, వ్యత్యస్తము లగుటగూర్చి ప్రాజ్ఞులు గణిం
పరు, అది భ్రాంతిచూలకము, అనివార్యము, దానింగూర్చి యితరులకు గోచరించి
నంతగ్రంథకర్తకు గోచరిండు, ఆవిషయముకనిపెట్టుటకుఁ బాండిత్యముతో నవసర
ములేదు, యతిస్వరూప, ప్రాసస్వరూపములను దెలిసికొనుటకు సరిగా 5 నిమేషము
లకన్న నెక్కుఁడుకాలము పట్టదు. అట్టి స్వల్పవిషయమును గూర్చిగూడ దినంతు
లు గొట్టువారు నేఁడు బయలుదేలుటచే నీకాలముయొక్కదుష్ప్రీతికేఁ జాల విచా
రపడవలసియున్నది. ప్రకృతము, హితకారిణీమనోరంజనులు మాకుఁదప్పలు
చూపవలయుననియెంచి కైవీతి తప్పలనే యన్వేషించి యవాకుచవాకులను వద
రుచున్నవి, ప్రథమముద్యోగము నందలి స్థానిత్యముల నిటీవల నవరించితి మను
మాటగూడఁ బాఠింపక యీపత్రక లూరక మ్రోఁగ మొదలిడుట మఱియును విచా
తణీయము, సావ్యత్వదౌర్బల్య ప్రకటనమునకై తమంతఁదామే వలవిధముల సా
త్వము నిచ్చుచున్న యీవత్రికలు చూపు తప్పులెట్టివో తెల్పుటకుఁ బ్రకృతగ్రం
థమునుండి కొన్ని యుదాహరించుచున్నారము.

“వి ! ద్యామహేందురీలు పశ్యశబ్దముపైని సారెకుఁ గొందలు

ఇందు విశ్రమము పొరఁబడినది, దీనింబట్టి యజ్ఞతను సమర్థింపనెంచుచో
తి॥ వె॥ కపులకు, యతియననేమో తెలియదని కాని, అక్షరజ్ఞానము లేదని కా
ని, మొఱుంగవలసి యుండును. ఈమాట విశ్వసింపఁజేయుట కడుఁగట్టము, ఇట్టి
ప్రయత్నమునకుఁ బాటుపడువారి నేమనవలయును? మఱియు.

డం॥ బలరు నియోగి వైదికులు నందుచునుందురు.

(పూర్వరంగము 4వ పుట 6వ పద్యముచూ)

ఇందుఁ బ్రాసముపొరఁబడినది, వైపద్యము రేఖప్రాసకము, కావున, అల

రు, ఒరయు, అండు, ఒండు, గా మార్చికొన్న సరిపోవచ్చును, యతివిషయమున 'పశ్యశబ్దము తప్పగాదని కొందఱు' అని నవరించుకోవలెను. ఇట్టి భ్రాంతి వ్రయుక్తములగు స్వల్పలోపము లెండఱచేతనొ యెన్నిసారులో సంస్కరింపఁబడుచువచ్చినను భారతాదులయందుఁగూడ నిప్పటికిని గ్వాచితక్రముగాఁ గానవచ్చుచున్నవన నన్న దాదులెక్కయేమి, భ్రాంతినిశించినఁగాని యీలోపములునిశింపవు, అది ప్రపంచముతోపాటుండఁదగినది, బ్రహ్మాదులుగూడ దానికిదాఱులు, ఇదివిషయంతరము, ఇంకనువ్రాయవలసినవి చాలనంశములుగలవు, వానినవ్రానివలనఁ దక్కినవి యూహించుకొందురుగాక, పూర్వరంగోత్తరంగములలో సూత్రప్రాయముగా నాయీవివాదకు సంబంధించినయావద్దాఖ్య నిముడ్పఁబడినది, అది ఆననచర్యయు, అంతయు వేమవరావధానప్రయుక్తముగు సమ్మానమును ననియెఱుఁగునది, ఆసమ్మానసమయమునందలి పద్యములుమాత్ర ముదాహరించి విరమించుచున్నారము.

చ॥ తిరుపతివేంకటేశ్వరసుధీకరయుగ్మ మలంకృతంబు చే

సీరికద? కంకణంబులఁ బ్రసిద్ధులు నల్వరు చెన్నయాదు ల
బుర్రమును సంతసంబు నెదఁ బొంపిరివోవఁగఁ జూచుచున్నయం
దఱనయనంబులం దవి కనంబడుచున్న వదేమి చిత్రమో.

తి॥ శా॥

ఉ॥ 'గోడరు వెల్ల వేయు టది గోడహితమ్మును గోరి కాదు మో
మోడి భవత్కుతూహలము నోమఁగ సింగపుమేల్చిబంగరుం
బోడిమికంకణమ్ము లివి పూనుచునుంటిమి యిందు కర్పణఁడో
వాఁ డెవఁడో? యెఱుంగఁగలపాజ్జులుమృగ్యులునేడు చూడఁగన్'

వెం॥ శా॥

శ్రీమత్పరమేశ్వరాయ నమః.

గుంటూరి సీమ, ఉత్తర రంగము.

శ్లో॥ ఉన్నతం పద మవాశ్యయో లఘు. స్త్రీలమైవ న పతే దితిధ్రువం
శైలశేఖరగతో దృఢతక-ణ, శ్చారుమాదుతథుతః పత త్యధః॥

(రసగంగాధరముచూ)

శ్లో॥ యద్యపి నదతి సరోషం, మృగపతి పురతోఽపి మత్తగోమాయః
తదపి నకుప్యతి సింహూ, వినదృశపురుషేషు కః కోపః॥

(అలంకారశేఖరముచూ)

శ్లో॥ సంత స్సచ్ఛరితోదయవ్యసనినః ప్రియరూపవద్యంత్రణా
స్సరత్రైవ జనాపవాదచకితా జీవంతి కృత్రం సదా
అభ్యుత్పన్నమతిః కృతేన నసతా నైవాసతా వ్యాకులః
కృత్యాకృత్యవివేకశూన్యహృదయో ధన్యో జనః ప్రాకృతః॥

(కువలయానందముచూ)

(నదుపదేశము)

చ॥ వలదు నియోగివైదికవిభాగము, కొంపలు మున్దుదాన, వ
ర్తిలుడు యథానుపూర్విగ, విధేయులు విద్యకుంగండు శాఖుక్
బల మిద సెంచి సగంధమును బాయంగఁ బ్రోచు టదేటితెల్వి, పూ
ర్వులహృదయం బెఱుంగుఁ డని బోధ యొనర్పఁ గదమ్మ శాంకరి॥

చ॥ వలదు నియోగి వైదికవిభాగము వల్దు దసత్య గోష్ఠి, ము
గ్గులను విదగ్ధులక నరిగఁ దూఁచెడి తక్కుడతై ప్రయత్నమా,
వల దపలాపముల్ గిలుక వల్దుదు వల్దు దటంచు నంబి? కే
వలదురితంబుగా నడుచు వాఁతలకాళ్ల కురిన్ ఘటించుమీ॥

చ॥ వలవనికోరులం బడినవా రెవరుకొ మద నెగ్గ లేద, యీ
కలియెడఁగూడ నత్యమునె కాంతురు గాని యనత్యమన్ను బె
ద్దలకుఁ బ్రపత్తి లేదు ఋజుధర్మము పట్టి చరింపుఁ డంచు మూ
ర్ఖుల నునెఱిగిల్పి పెద్దలకుఁ గొండొక బోధ యొనర్చు మంబరో.

గ్రంథప్రవృత్తి,

చ॥ సత్య, మనత్య, మంచు మనుజన్ములమంచికిఁ జెడ్డమకొ, నదా
దాత్యము సేయుచుండెడిపదార్థము లందొక దాని కింకొకం
డత్యయముకొ ఘటించెడి యథార్థపదార్థము నిల్పయోగ్యులుకొ
ప్రాప్తులు వేఱొకండు నిలువకొ బ్రయతించుచునుండ్రు శాకరీ.

చ॥ నిలిపిన నిల్వఁ జాలని దనిత్య మనత్యము, నిల్పకున్నను
న్నిలిచి యెసంగఁజాలినది నిత్యము సత్యము, సత్వరవృథా
కలన కెదే నిమిత్త మది గావలెఁ గావున దానికై మహా
త్ములవచనంబు లూఁత గొని పుస్తక మియ్యది సేతుమంబికా.

ఉ॥ సౌటుకుఁ గాలదోష మది సౌటియెడకొ గొట గాను కాన నె
ప్పాటసె యుక్తి సేయుదు నపర్ణత గల్గదు తప్పత్రోవలం
దాఁటెడివారిరజ్జులు వృథా, ఋణ మిచ్చి యపర్ణఁడుకొ ద్విష
తోగ్రటి నెదిర్చి పేర్చి కవికుంజరుఁడుకొ వెలుఁగొందు నంబికా.

మ॥ మనవాఁ డెవ్వఁడు? సత్యముం బలుకునంపతాగ్రమి, యన్యుఁ డెవం
డనృతం బాడేడిదేదె, యీనియతికికొ న్యాయైకదృష్టుల్ శ్రుతున
దనియకొ మ్రొగ్గెద రన్యలో? మొఱకులై “తాఁబట్టుకుం నేటికికొ
జనుఁ బాదత్రయమే” యటన్ననుడికికొ దాసానుదాసాగ్రణుల్.

మ॥ ధనముకొ జూడరు వేషభాషలకుఁ బందల్ వోలె బో జంక రె
వ్వని కేగొరవ మంతెకాని యధికత్వం బొప్పుగాఁ బోరు న
జ్ఞులకొ దక్కఁ దదన్యులకొ మనమునకొ జర్పింపఁ గాఁ బోరు, నీ
ఖనులంచుకొ జననీ? ఋతం బడఁచు ప్రాజ్ఞులేటికికొ దెల్పుమీ.

పూర్వవిద్యన్నాగరికత

శా|| * “మీవిద్వేల్ ధన మిచ్చి కొన్నయవి మీమిహికలెల్ల కొనా

శావిధంబులు పూర్వనాగరికవిద్యాభ్యాసముల్ వేటు,త

దాభవస్సుర్తులు వేటు, వారు మనకై దైన్యంబు నైకోరు మీ

తోవల్ వారికి నైఁప రాని వని యువ్వునింపుమి శాంకరి.

౧

శా|| పూర్వాచారులవిద్వే నేర్పుగుణలుబుల్ వారిమర్యాదలే

సర్వోత్తమముగాఁ దలంతు రిపు డాచారమ్ము లే మున్న వీ

దుర్వారుల్ గనఁ బోరు, దూర్వ లెనయా దుర్వాసుతో నఁడు రో

శర్వాణీ! యిటువంటియోగులను లక్ష్య మ్మేల నేయక వలెక.

౨

*ఆంధ్రభారతి యను పత్రికనుండి.)

ప్రాచీన గురుశిష్య పద్ధతి.

శా|| బెంగళీ లక్కలలేదు “గేమ్సు” మొదల “ఫీజుల్” విసకరావుపొమ్మం
చుక నిర్ధనుఁ ద్రోచిపుచ్చురు గురుల్, “హ్య” నైననే లాభమిం దంచుకనేమము
లేదు మీ చదువునందాలోక మీలోకముక. గాంచక వచ్చెడినార్యులార! మిము
ముక్తికొక జెల్లు నెక్కాలముక॥ 1. ఉ॥ కుక్కల నక్కలం గుఱిచి కోల్లఁ
బాటేల్ల గుఱించి కాక మీ రెక్కడఁ జూచినక ద్విజగదీద్యచరిత్రని దేవు
నికొమఱ. ఫక్కికమై నులించుసురవాక్కులు శిష్యులకిచ్చి వారిదొ వా
రుకును దేహముక భవముఁ బావనముక బొసరింతురొప్పగక॥ 2. ఉ॥ చెప్పి
లకాశ్వు ముండితపు శీర్షము శూన్యలలాటముక మఱిక. గొప్ప బడాయివేషము
లుఁ గుచ్చులపాగలుఁ గొట్టుఁ గంతమం దొప్పెడి పట్టముల్ గలుగునెజ్జలు శి
ష్యులు నీకు లేరు మా యవ్వు! చిరాయువై బ్రతుకు మమ్రొ వేదమ! నీకుమ్రె
కెల్లదక॥ 3. ఉ॥ చావలె యాననంబులఁట; జందెములే వరవారవాణముల్!
పావము పావజాలునదిపట్టులు శాలలు; పుణ్యలోకముల్ చూపెడి మాలికల్
మొడకుఁ జుట్టినపట్టము లర్థమిమియే ప్రాపగు జీత మిట్టిగురువర్యుల శిష్యుల
ముక్తికుటొప్పదే॥ 4. క॥ ధనవంతులకన్నను ని ర్ధనవంతులె ప్రీతిపాత్ర
తములగు శిష్యుల్ వనమాలికలెల్పుటే చదువన మాలిమి నెగడు మీకు నంజలి
నేతుక॥ 5. నీ॥ అరుణోదయ మ్మగునప్పడ మేలొగించి యత్తాను సంధాన మా
చరించి ఆపగాదులకేగి యట స్నాన మొనరించి రవి త్రయీమయుని కర్ణము

టూటోటురటకుడు

చ॥ కొట్ట నుహనహం బదియుఁ గొండొక కొంకు వహించు నెవ్వనిం

దిట్టంగ దానిఁ గుట్టునలదీనుని నాల్గయ వెనఁగ దీయు నా

పుట్టుగుబమ్మచార్చియెటుబొంకిన నేమగు? నట్టిచీపురుం

గట్టలు గిలుగ్గవ్రాతలకు గౌరవ మెక్కడి దమ్ము? శాంకరీ.

మ॥ ఘటచేటికరనీచకాచకలనాకాంతంబు కర్ణద్వయం

బంటి? నానానృతపాతకాంచితవృథాహంకార పంకాంకితం

బంటి? వేతం; బటువంటివాఁ డొకఁడు వే రాసించి టూటోటులకొ

రటియింపకొ గటువెన్నగా కవియు ధీరవాతముల్ చూపురే.

లాసంగి! తముఁ బోలివర్తింపఁ దగుశిష్యగణములు వెంబడిరాఁగ గృహంబుఁజేరి
నిన్న దండెమ్మవైసించిననీరాగ్రావి పుట్టముల్ ధరియించి భూతిదాల్చి॥ తే॥ ౧॥ దేవ
తార్చన మొనరించి దేవదేవ ! నామపూర్వకముగ వేదనాదమును ద, దంగవి
జ్ఞానమును శిష్యులనువదింపఁ, గాల మేగించు పూజ్యుల గౌరవింబు. 6. చం॥ నృ
పతులు వచ్చి దూరమున నిల్చి నమస్కృతిఁజేసి పూర్తిగాఁ, దవమును వేచియూ
పయిని దగ్గఱకుం జనుదెంచి 'మీకునే ! ది పనియొ తెల్పుచీ ' యిపుడె తీర్చిన
మన్న 'మతేమి లోటులే, దపరిమితంబ సౌఖ్య, మనునట్టి తపస్సుల మిమ్ముఁ
గొల్పెదక॥ 7. ఆ. వె. చంకజాలితోడఁ జనుదెంచునట్టివి, ద్వాన్ధిగాంచి బ్ర
హ్మయదుగుదెంచి, నట్లు సంతసించి యన్నమ్ముపెట్టు పతివ్రతా మణుల నుతిగ
తు భక్తి, 8. ఉ. 'వారలు మీకు విద్యనిడవారములేమిడఁజాలమే,, యటం, చా
ఆని పేర్చి దేవుగతి నారని భక్తినిబెట్టి విద్యవైఁ దీరినియాధుఁ జూపెడి విధివ్రతి
మానుల నగ్రహారపుం, బాటుల వారిగేహినులఁ బాయనిభక్తి నుతిగిచ్చి మ్రొక్కె
దన॥ 9. శా. ఏరాజం గన నిచ్చలేమి 'నెటులో యీపొట్టఁ బోషించియే! తీరం
గావలె' సంచుభైక్ష్య మది యెంతే శ్లాఘ్యమంచెంచి యా, చారం బొప్పు గృహం
బు లేగి వెనుకకొ ఛాత్రావళుల్ రాఁగ సం, సారంబీడుచు విద్య నేర్పెడి మహా
సంస్కారలకొ మ్రొక్కెదక॥ 10. కం॥ భృతకోపాధ్యాయులఁగని, మతిలో నే
వమ్ముగాంచు మాన్యులకొ బ్రో, న్నత వేదశాస్త్రవిద్యా, రతులకు నతులితు
కు రాజరాజనతులకు॥ 11. మ॥ శుచియూ వేషము శుద్ధమా మతము సంశుద్ధం

ఉ॥ “ఆవులు దూడలుం గలుగ నార్వులు గుంజల కేల” తా నెవం
 డీవిషయంబు నేమెఱుంగు నింతకుం ద న్నెవం డీనడింపకే
 పో విడుచుకొ జరిత్ర మన బొంకులు బూతులుం గూడనౌ నెకో?
 “కావల మేడ? సత్యపుం బ్రకార మదేడ?వచింపు మంచికా.”

3

ఉ॥ ఇట్టి వృథా వ్రజల్పకుల హీనపు వ్రాతలు కీర్తికామినిం
 గట్టుడు నాపె “కాళ్ల కురి గల్లె” నటం చొకమూల నాంగుచో
 బట్టవగంటం జుక్కలప్రభావము వెల్లక పోదు “తొ డొగ్గె
 రొల్లెయుం గాకపో దొకనరుం డలతానును గాకపో”డికక.

౪

బు దేహం బని! రవ్వచనియం బగుపాండితిగరిమ ద్రవ్యంబం దనానక్తి పూ । రవ్వ
 చరిత్రంబులయందు భక్తియును ఛాత్ర శ్రేణివైరక్తిగ । ల్లవతురేవకల సాంగులకొ
 నిరతమునో లో నెంచి కీర్తించెదక॥ 12 మ॥ ఘను లుద్యోగులు వచ్చి “మీసుతు
 నకుకొ గన్యామణికొ మేటులొ । ధనభాన్యాదులతోడనిచ్చెద” మనకొ దత్త
 న్యంకైకో మనం । బున నిష్టంబదిలేక “మీరలతులుల్ పూంబోడి మీకన్నె మే ।
 మనంగా రిట్టుల” మంచుం దప్పికునుమి మ్మర్పింతుం బుష్పమ్మలకొ; 13. చ॥ ధ
 నమును భూమియుకొ దమకుం దామయి యెచ్చెడిరాజు లుండ “నం । దనులకు
 విద్య రాదు ధనభాన్యవశంవదులైన” నంచుం కై । కొనక యెటో కుటుంబము
 నకుకొ భృతి గూర్చుచు నిన్నహత్వమే । ధనముగం గాలమునో గడపుధన్యుల
 బూర్వుల నాత్మ నెంచెదక॥ 14. ఉ॥ రా జరుడెంచునప్పటి కరంబులతోటకు
 గొప్ప త్రపువ త । మ్నాజనపాలుం డొయ్యంగని । “యార్య! కృతార్థుడనైతి
 మీకు న్న । రూఢిజము తెక్కలే దయిన భూమియొ ద్రవ్యమొ నీవకరించి మా । తేజ
 ముం బెంపు” డన్న గణుతింపనిసూరుల నాశ్రయించెదక॥ 16, ఉ॥ “పుట్టితి
 మెట్టులో యటంక బుట్టినయూ రెటు వీడవచ్చుని । పట్టుననే వనించి బుధవ
 ర్యులం జేసెదంగాక శిష్యులకొ । జెప్పెదనేనయన్న” మని పేదతనంబనుకోక
 దాతలం । బట్టి న్నశిష్యులకొ బెనుచువారి నుతించి యఘంబు తుంచెదక॥ 17.
 ఉ॥ పెట్టెలులేవు కల్గినను బీగము సున్న విభూతినంచయే । పట్టుదొకండు భూతి
 నిడు బంగరపుంగని గాంగ రాజరా । జట్టులు శిష్యవర్తమున కన్నము విద్యయు
 నిచ్చువేలుపుం । జెట్టుల మధ్యరూత్తములం జెప్పి మఱొక్కరి నెట్లు చెప్పెదక॥
 తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు.

ఉ॥ వానిది నెరు గాద యలవానిది నాల్గ-యఁగాద, తోచిన
 క్లేసరుడే నసత్యములనే నెగడించునె, యట్టివాఁడు అది
 జానిస్వనామ మూనినను జందన మూనిన రాసథంబె చూ
 రాసఁ బరిత్యజింతు రలవాయనకానినుడుల్ బుధాగ్నిబుల్.

౫

ఉ॥ ఉన్నది యొన్నయట్టులుగ నెఱపిక మీట లిఖింతు మంబరో ?
 కన్నపుదొంగచాతలవృత్తారము నెఱికి వచ్చినట్లుగాఁ
 బన్నము, బన్న మూనిలుకువాయనకాండెఱాన నుంచి వి
 ద్వన్నుత మైనమార్గమునఁ బంపెడిభారము నీది యీదెనకె.

౬

(త్రిశంకుస్వర్గము)

చ॥ అతనిని యోగి యందు రెవఁ డల్లవస్థిగ వీన్రవంతివై
 మతి చెడి పోరి యోడి మతిమత్తముడై తప మాచరించి బ్ర
 హ్మత యొక కొంత గాంచె నలయాతఁడె గాధిజుఁ డాతఁ డిచ్చె న్న
 ర్గతి సొకరాజసూతికి సురవృథుఁ డొప్పమి కాగ్రహించుచుకె

౭

ఉ॥ గడ్డము మీసముల్ పెరిగి గాధిజుఁ జేయపు వేనినేని యా
 చెడ్డమునీశ్వరుం డొకని అవతియన్నను జేర్చి బోయి తాఁ
 బడ్డ పరిశ్రమంబు భగవంతుఁ డెఱుంగుఁ గృతార్థుఁ డయ్యెనేని
 అడ్డఁడె యింద్రుఁడొకఁడొకఁడొక యెఱుంగనివారు లేరుగా

౮

(పౌండ్రీకవాసు దేవీయము)

ఉ॥ ఉండు) జగమ్మునందు మను పుండినయట్టులె యుండు వారు పె
 క్కొండు), వృథాభిమానమునఁ గర్జ మెఱుంగక కొంచ తెట్లా చే
 కొండ్రీవమానముకె దమకుఁగూడనిబల్ బిరుదుల్ ధరించి; యీ
 *పౌండ్రకవాసుదేవుల నెవండు గణించు వచింపు మంబరో?

౯

(*హరివంశోత్తరభాగమునుండి.)

క॥...అనిమిషముని యిట్టులనియె నాతనితోడకె,, ఉ॥...నీదువాక్యమున్
 మానవనాథ? యన్నియును మానుము కానివి నాకుఁ జూడఁగె,, క॥ హరియొ
 క్కడ? నీవెక్కడ? హరికిని నీకును విశేషమరయఁగ భూభృ, త్వరమాణువుల

(గౌతమీనది—సెలయేలు)

ఉ॥ కొండలు దీల బండ లొగి గొట్టుక పోవుచుండేల గౌతమీ
చండతరప్రవాహ మది శాశ్వతమై భువి బర్వ సెన్నియో
కొండలనుండి వచ్చి యడఁగుక సెలయేలు ల్లట నూరుచు బేరు లే
కుండఁగ “దివ్యతీసరన నుండెడిదీపములూ” యనం బారిక.

ఉ॥ అంతన పుట్టు సంతటనె యాఱు గడుక రయ మొప్ప వాఱు సె
క్కింత వెడల్పు బొడ్డు గలయే ఆది యే సెలయేలు, దానిబై
సెంత? మహాప్రవాహముగ సెల్లపుకుక బ్రవహించుచుక బవి
త్రాంతగమై తనర్పడి మహావది గౌతమీముందు శాంకరీ ?

కుండలయది ‘పరికింపవు’ చారికినిపు ప్రతియోధుండవే,,... తే॥గీ॥ వలవదుగుము
నిన్నును వాసుదేవుడ, డెందురేబుద్ధియును నున్నవాన, సిద్ధమైవాసుదేవాభ్య
సెల్లనట్లు, లుర్విలాపలఁ జత్తుల్యుడ యొరుండు గలఁడె,, క॥ నీచక్రమునీశంఖము,
నీచాపము నీచగదయు నీభద్రంబున, నీచారోపితములు విను, చూచిన నపుడురు
వీని శూరులు ధరణిక,,...క॥ నవ్వెడువారల సెఱుంగవు, క్రొవ్వున నిటు పలికె
దేల? గోవిందుని నీ, వెవ్వనిఁగాఁ దలఁచితినివతఁ, దువ్విష్టారెడు భవన్మదోద్ధతి
యడఁకె,,...వ॥...శైలేనీయుండు(సాత్యకి) అట్టహాసంబునేనీయతనికెట్లనియె
.....తే॥ గీ॥ ఆదిదేవునిపేరు చిహ్నములుమోచి । సంతటనె యాతనికెఁ దుల్యుడ
డండెనిన్ను, సింహకవచంబు దొడిగినఁ జెనఁజికుక్క, గంధ గజగంధమున
కును గలదె నిలువ,,...వ॥ ... పొందుచుండు...ఒకదూత నాదైత్యదమను పాలి
కింబనిచిన,,...నీ॥ ... తిరిగి తంతటం బోక తేఁకువమాలి నాపేరుఁ జిహ్నము
లుం గల్పించికొంటి, వాసుదేవుండవ... నేన కా,,... బ్రతుకవలతేనినుము...
చక్ర మాదగవిడిచి మత్స్యంబుముడిగి. నడికి చనుదెమ్ము నాశరణమ్ము సొరంగ,,
వ॥ అనియట్లు దూతముఖంబున వెడలివవిమతువాక్యంబాకర్ణించి ... కమలలోచ
నుండు వానింగనుంగొని నీ॥ ననుసట్టులరుగుదెమ్మునియెఁ గావున సెల్లయడియాల
ములతోడ నరుగుదెంతు, విసుతచిహ్నములు వీడుమన్నాండు గావునఁ జక్ర
పూర్వతఁ దనరువాని, దనమీఁద విడిచెదఁ, దనశరణముఁజూచి మనుమంటగ
లకుగావునఁ గడంగి, తనశరణంబె పెంపొనరంగఁ జూచి నిర్భయుండనై భూరి

(చ్యవనమహాముని)

ఉ॥ కొండలు బండలుం గలిసి గొప్పగ నెంచి న్వపక్షపాత మా

ఖండలుచేతి కత్తి కిడఁగా గరుడుం డిడెఁ బక్షపాతియై

యండియు నీకమాత్ర, మదియై జ్యవనుం డిడెఁ, దాత్మశక్తి యి

ట్లుండు నటంచుఁ దెల్పుటకు నౌజగదంబి తృణీకరించుచున్

క॥ తనబలము నెదిరిబలమును, గననికతన వజ్ర మట్టిఘనహేతియై కీ

ర్మిని గోలుపోయెఁ గొడవ, శ్లనిమొన నటు లాచరించ నవి యేమగునౌ. ౨

సంపదహరింతు తే॥ ౧॥ ధరణి నెందుం బేర్కలవాఁడు నాను నాకు, దాఁటవచ్చు నె తన యాజ్ఞ దడయెకింత ,వట్టునేఁడు నెల్లిటిలోన నిట్టలముగఁ, జేయఁగలవాఁ డసంతయుఁ జెప్ప మీవు,... వ॥ ... అద్దేవుండు దివ్యగంభీరస్వరంబున నతనికి ట్టనియె,, నీ॥ పాండ్ర భూవరసి నీవు భావమ్మునందు మదియాంకములు మోవఁది విరితేని, నాపాలికేతెంచి నమ్రుండవై యేను నీవాఁడ నాకిమ్ము నీదుచిహ్న, ముల నని వేఁడినలలి శాశ్వతంబులై చెల్లునువెట్టివై చెట్ట చేసి. తింకనైన వినితి నేతెంచి వేఁడుము ... వ॥'' నీవునన్నురమ్మని దూతచేతఁ జెప్పి పుత్రైందన నీదేవచ్చి తగినబుద్ధియుం జెప్పితి, నిట్లునేయుము... అనివలికినఁ జొండుగ్గిండతని కిట్లనియె,, మ॥ అవనిసాధులనెల్ల నుద్ధతుల గర్వాంధ్యం బడంగింప నేనవత్తిన్లుండ, నెఱుంగ వేయకట? మిథ్యావాసుదేవాహ్వాయం, బవినితిన్ ధరియించి కొండటకు మోహ భ్రాంతి పుట్టించెదీ, యవలేవంబు నెఱింగి కాదె నిను వండాన్లుండుగాఁ జూచితిన్,, తే॥ ౧॥ నాకువెఱచి కైలాస యానంబు పేరఁ, గొంతకాల మమ్మెయిఁ దప్పఁ గుంకిపోయి, తీవులేకున్నఁ జూవె మహావిభూతి, మెఱయవచ్చియ నీయా రనెఱువనైతి,,...క॥ పగతుండు చక్రమువైచిన, నగధరుండు సుదర్శనమున నదితుత్తుమురై, జగతీస్థలిఁ దొరఁగెడు న,ల్లుగఁజేసె నమస్తజగములును ముడమొండన్,,...వ॥ ఇబ్బంగిఁ జగతు నవగతనమస్త సాధనుంగానెనర్చి యమ్మహావీరుండు. తే॥ ౧॥ ఏమిరా? వాసుదేవుండ నేనయనుచు, జెప్పి కొనవచ్చునే? యింక జెపుమ నాకు,...వ॥...గరుడ చరణ ప్రహరంబులఁ గృత్రిమగరుడలాంఛనంబగు తదీయ ధ్వజదండంబు ఖండంబులునేసి..., (విస్తరమెఱుంగఁ గోరువారు హరివంశోత్తరభాగము ౬వ అశ్వాసము చూడఁదగు)

(కాళింగులు)

ఉ॥ అంగమునిండ భూతి నిడి యల్పపువస్త్రము గట్టి చెంబు కే
లం గొని శుద్ధనద్విజులలాగు నటించుచు నెండు బోవుకా
ళింగులపోల్కి నేడ కట? లేకు లనేకు లొకింత నేరు పెం
దుం గనకే వధానిబిరుదుం దలఁదాల్చు రచేమి పాపమో? ౧

ఉ॥ వేసము పొట్టకోస మెటు వేసిన వేతురు గాక యీరసా
భాసులు నిక్క పుం ద్విజులం బట్టుక “మీరును విప్రులె? మిముక
భాసురు లంట తప్ప మముం బోరునఁ గెల్చినఁగాని మీకు మీ
భూసుర నామ మెప్ప” దని మ్రోగిండు రేమిటి కంబ? శాంకరీ. ౨

(లూత)

ఉ॥ అంబరమందు * సాలెపురు వాదరు వింతయు లేక వ్రేలుచం
దం బొకయప్పు తోచు నది తక్కుమో? కా దటమున్నె యల్లియుం
చుం బహుజంతుజాల మది చూరున నంటుక యుండు దాని దా
రంబుమొగంపు దారపుం బరంపరతోఁ గలుపుకొ దిగంబడుకొ. ౧

ఉ॥ నేయును గాత లూత యది నేర్చిన నేతగఁ బొట్టకోస మా
నాయము; బట్టకోసము జనంబు కువిండుని గోరుఁగాని యా
మాయపుఁబుర్వు నేతకయి మానన ముంచునె? యుంచుబో? యెటో
కాయమునందుం గప్పికొనఁగా, నది వచ్చునె? ముట్ట విచ్చునె. ౨

*21 వ సెప్టెంబరు 1912 నఁ॥ కృష్ణాపత్రికనుండి

ఈరగపులి

తే॥ కీటకములందు మిక్కిలి కీర్తిగంటి నీరగపులి యందు రందలు నెల
మి నన్నుఁ గాదెయంచును మది వృథా గర్వపడకు సరసులదివిన్న నశుదురు
సాలెపురుగ? కవటమున నేదొ యొకపన్ను గడను బన్ని, యీరగలను మోసపుచ్చు
ట నీరగపులివి! కాని యెదురుగ నిలఁబడి కలనఁ గలిచి! కేరుపొందిన దేది రూపింప
లూత? ఎట్టులోయొకరీతి నీకీబిరుదము! కలిగె నామాటలటులుంచు కలిగినంత!
మాత్రమున సూక్ష్మనాభమామదినిమిపులు, తలనుదాఁటిన గర్వంబు దాల్చడగునె

ఉ॥ అల్లినదానినే మరల నల్లును, గ్రోత్తవిభాన నల్లఁగాఁ
జెల్లకు సాలెపురుషునకుఁ జేతయుఁ గా దది యెన్నిసారులే
నల్లినయల్లికే మరల నల్లెడి దానికె నంతసంత మా
యల్లిక మెందుకేని గొఱయైనది గాదుగదా మహేశ్వరీ.

(నీరసాశు ఘోషానిరసనము)

చ॥ ఎఱిగియు గ్రామ్యపుంగయిత కేమును బాల్పడబోదు మే మెకొ
వ్వర మొకవేళఁ బోరికి నభాస్థలికిఁ జనుదెంచెనేని; శాం
కరి! యదికాదుమాడదని కంకకుమమ్మ! ప్రసక్తి దీరును
త్తరపు క్షణంబునకొ మరలదానిఁ ద్యజించెద మాజ్ఞ యిమ్మొగిల్.

చ॥ ఎలమిఁదురుఘ్న నిందగిలి యెగిన నాతికిఁ బ్రీతిఁ గొల్ప మొ
క్కలుఁడు తురుఘ్నతాప్తికయి కట్టిఁడిమార్గముఁ బట్టు భంగి వెం
గలులకుఁ బ్రీతిగొల్పఁ గలకాకవితం బురుడింప నెంచి క
శ్మలమగు గ్రామ్యభాటి కొడిసాచెడి తప్పను నైపు మచ్చురో.

ఉ॥ తప్పలఁ దోచనీకు మెడఁదంగలశాస్త్రము గప్పివుచ్చు మే
చొప్పననొ దదాబిడిగఁ జొప్పశూకలఁ బోలు పద్దెముల్
గుప్పఁగఁ జేయు మెయ్యెడలఁ గొంకు ఘటింపకు మెట్లా నూలులన్
జెప్పినదే మహాపదవి నేయుము మూయుము గ్రామ్యవక్త్రముల్

ఉ॥ కష్టముగా నెటో భవదఖండ కృపామహిమమ్ముకల్పి నీ
ముష్టికవిత్వమధ్యమున ముద్దులు మూటలుగట్టఁ జాలు ని

నీవరాక్రిమమునకును నీయశముకు! నీదుబిరుదంబునకు లోననీవుమెచ్చు వలయు
నీజాతివార్తొచ్చ వలయుఁగాక! యింక నెవ్వరుమెత్తురో యీఁగలవులి! యెన్ని
యో గొప్పకీటము లున్నవిశుమి! వానికేమియు గర్వంబు గానఁబడదు, వెదక
రవ్వంత యల్లికల్లుకువో లేదా! మేలు నీదు గర్వము పట్టఁజాలకుండె, జూలునింత
టి నుంచైన సాలెపురుగి, బుద్ధి తెచ్చుకొని నయాన బుజములెగర! వ్రేచి కొనుటచా
రించి గర్వంబువిడిచి! భద్రముగనుండు మిదియు నీబ్రతుకు దెరువు.

పిప్పర

సోదరకవులు

ద్వప్తపుం బద్యమున్న నది తొల్లిరచించిన దండు, వారి సం
తుష్టికి నట్లు కాదనుచుఁ దోఁపఁగఁ జేయుట యెట్లు శాంకరీ.

౪

ఉ॥ గిరగిరఁ ద్రిప్పమోఁగెడిఁ బకీరుకరమ్మున నెక్కయంత్ర, మా
“కిరకిర, బాలురక” దనువఁ గీల్కొనుభంగియె మానన్యమైనచోఁ
బరపరలాడుచుకొ గవితఁ బాడెదడావిడిగా నటంచుఁ బా
మరులు నుతించుపూనికయు మాన్యతఁగాంచుఁ గదే మహేశ్వరీ.

౫

మ॥ స్వరవర్ణ్యత్వమెఱుంగకే పొరిఁబొరిక నంగీతముల్ వాడి యె
వ్వరు మెప్పించురు! గాయకోత్తములు వహ్య నాఁగ; నట్లే పర
స్వరసందర్భము శ్రోత్రపేయతయు సౌశబ్ద్యంబు లే కెట్లులో
విగించింపక గవితల్ శ్రవోయుగళికి వింతుఁ ప్రసాదించునే.

౬

చ॥ “పదనిన, సాని దానిపన, పన్నరీసరి, గామ గారిసా,
నదగద, నీరిసారి, దరిసా, గరిసా, నిరిసా, రిసా, రిసా,
గదగద, పదపద, నదగా, పదగా, నిదగా, దగా, దగా,”
యిది మొక గానమేని యెదియేనిఁ గవిత్వ మగుకొ మహేశ్వరీ.

౭

ఉ॥ “చేసినదోనముల్ బయలునేయఁగ నెంతువె! దుష్కరిత్య వి
శ్వాసము బైటఁబెట్టుటకునై గమకించెదవేల” యంచు దే
వాసురయుద్ధముల్ గెలిచినట్టిఁడు వండిత రాజుచేత నీ
వీన దిలంగఁజేసి మము నెండుకు దూర్చెన వింతు శాంకరీ.

౮

ఉ॥ ఎంచి పురాదులైన వకునెన్నిది వర్ణ్యములంగుఱించి వ
ర్ణించి కథానుగుణ్యముగ నించి రచించియె యంచి రంచుఁ బ్ర
శ్నించినచో నడుతరము చెప్పటకుకొ దగవైనయొక్తి దోఁ
పించి యనంతరమ్ము నడిపించుమి యీకృతి కోమహేశ్వరీ.

౯

చ॥ కవివరులెల్ల మేలనఁగ గ్రంథములకొ రచించి కవిపుం
జపుల జగమ్మునుంచెడి ప్రశంస ఘటించియె నేడు కొప్పపుం
గపులకతమ్మునకొ రనము గన్నడకుండెడి దిక్కుమాలు కా
కవితకు మమ్ము బాలువడఁగా నెనరించెదె మాలదైవమా.

౧౦

చ॥ గడియకు మూడువందలఁట! గంటకు డెబ్బదివందలఁట! త
వ్వడుకవనమ్మ చెప్పటకుఁ బూనినవారిని బుట్టఁజేసి యె
వ్వడు సరసాశునత్రువనముఁ బచరించు మదియవత్తముఁ
“బడబడ” మ్రొగు “తామరపా” నెసరించెదవమ్మ యీశ్వరీ.

౧౧

ఉ॥ వృత్తవిశేషముల్ చెడి వివేకము పాకముదప్పి నద్దణా
యత్తతఁ దక్కి శయ్య యొకఁ డంతగ బొంతగ నంగ్రహించి యె
పాత్తును రోయకే పలుకుపోకడ నేరిపి మాడుకైత ను
నృత్తతమైఁ జరించుక శుమాలగఁ జేసెదె మాలదైవమా.

౧౨

చ॥ తొరతొర గానిమనామములు తొంబదియో పదియో సహస్రమో
వరవర గ్రుక్కఁజిప్పకయె వాగెడి విప్రవిసౌదివై ఖరిఁ
జరచర నొరు జూర్పుటది సత్కవిధర్మము గాదటంచు నీ
వెఱిగియు దానికై మనము నేటికిఁ గొల్పెదవమ్మ శాంకరీ.

౧౩

ఉ॥ అక్కట! నీరసాశుపున నందముఁ జందము లేక యెట్టులో
గుక్కఁగఱ మ్రింగుచుఁ వెడఁగు గొల్లలనుద్దుల నెంతపాడినఁ
దక్కునె “కైత”యఁ పదవిదానికి, “గాడిదగంపెఁడూకదాఁ
బాక్కిన నేమిలాభ”మగు బొంకక తెల్వంగదమ్మ శాంకరీ.

౧౪

ఉ॥ అబ్బెన మేల సేయవలె నంబరొ? తంబుర, యొంటికంటి త
బ్బిబ్బ మృదంగ, మీద్యయమె వేషముపట్టిన లోటు గాని యా
బొబ్బిలిపాటగాండ్రతలఁపుం గొలువంగల పాడుకైతముఁ
నీబ్బిలి గల్గి వండితులచే నుతిగాంచెడి కోరెల్ యున్నచోఁ

౧౫

చ॥ కవితయుఁగాని సంతతియుఁగాని జనించిన యుత్తరక్షణం
బనిని నశించెనేని కలమబ్బసె? గర్భభరమ్మదక్కు, నా
యుపు లవమేని లేనిసుతు లొక్క సహస్రము తెప్పపాటులో
శివ! శివ! పుట్టనేమి యగుఁ జెప్పఁగదమ్మ, మదంబ శాంకరీ.

౧౬

ఉ॥ ఆశుకవితృమండు రస మారయ రాగని యప్ప నెప్పె నొ
యీశకుటుంబినీ! జననమే లిఖియించిన బంతిక్రిందనే

- నాశమౌగూడ వ్రాయుటది నల్వకు నస్తుత మానుగాక గ
 రాభాశయమే స్రవించుటకు సక్రమ! దీనికి భేదముంచునే, ౧౮
- ఉ॥ “మారుని గేరంజాలు సుకుమారుడు, కన్నులు చేరెడేసి, బం
 గారముమే” నటించు మృతి గాంచిన బాలున కేడ్పుభంగి వి
 స్తారరఃస్మగల్గుటయు సంభవ మందెడుఁగాక నిల్వఁగా
 నేరని కొపపాశుకవి నేరుపులేటికి మాకు శాంకరీ, ౧౯
- చ॥ పలుకుల కల్కి నేర్పిన సుఖాపితముల్ జతఁజేసి కచ్చవిక
 బలుకఁగఁ జేయ దానికి సుపశ్రుతిగా శ్రుతివిందుసేయుచుక
 గలకలలాడు కంకణవికస్వరఃసుస్వర మట్టులుండు మా
 పలుకులూనర్చెదే యినువబాడిగబండికవంబు లీశ్వరీ. ౨౦
- చ॥ కలుషితమైననీ ధ్వరుఁగుగాఁ బ్రవహించెడునట్లే తప్పునై
 తలు దొరలుక దాబిడిగఁ; దజ్జల కెట్లు రుచింపనో, శర
 ల్లలితకలాపిబాసనిమలమ్మలు నతగ్రమలంబులో, రస
 జ్ఞులకు రుచించునట్టిద యగుకొ హిత మాశుకవిత్వ మేరికికొ. ౨౧

‡(తలకుండగనివ్రాతలు)

- మ॥ కవితాతత్వైరహస్యవేత్తృతమనై కష్టించునుతగ్రహ్మ లి
 ప్తవివేకుల్ కులగోత్రనిండకులు, వేదాచార పారంపరీ
 దవవమ్ముల్, సకలాన్నభోక్తలు, నమస్తస్త్రీకుటుంబుల్, మహా
 సువివేకుల్, వితరిత మీతెలివి విజ్ఞుల్ రోయ కెట్లుండు? రే
 కపు లివ్వారి గడిగ్రతు? వీరలాకా లోకం బన్న నేడంబికా. ౧

‡(మే 10 వ తేది 1943 వ సం॥ కృష్ణాపత్రిక నుండి)

చ రణా యు ధ ప్ర శం స .

ఒకభాషాభిమాని:—

ఈపోట్లాటకు అంతంలేకుండా ఉన్నది. ఈకవులు కోళ్ళనుగూడా మించిపోయినారు. తురుష్కయుద్ధమైనా ముగిసేట్లున్నది. కాని యీకవుల కల హమెప్పుడారంభమైనదో దానికి విసుగు విరామము లేకుండాఉన్నది. అంత

చ॥ ఉ॥ డర్మతముల్ కడుం బ్రబలి తొందర గొల్పడుపట్ల, ధర్మపు
స్సర్మ మెఱుంగునార్యు లవి మాపినయట్లై కవిత్వతత్త్వవి
తగ్గర్మకు లాంగఁగా వలఁ గుకావ్యము; తాదృశధర్మకార్య మే
కర్మమెఱుంగఁ జాలనియకర్మపరుల్ నిరసింప నేమగుట.

౨

ఉ॥ జన్మము లాఁగి పోయెనెని యశస్సుల సత్యము లాఁగిపోయెనెని
అన్మము మాదిగల దందఱకుం బ్రయమై తనరృసెని ?
దున్నల కాలు భార్య లయి తోనము సంధెనె ? పోడి శిష్టసం
ప్రన్నగృహస్థపుత్రకరపంకజ మంటెనెని వీరియూర్పులె.

౩

ఉ॥ విపది కాదు కాని దగు నం చది దేశము నుద్ధరించు నం
చేనరమాత్రులొ గిలుకునేవపువారతల కూతమై యశో
భీనులఁ బూర్వపండితగతి స్మృతిఁ జూనెడి జ్ఞానులె మహా
భీనిధులె వృథా దెగదు తెల్పులవిల్పుల నెంచ నేటికి.

౪

కంతకు కక్షలు ప్రబలుతున్నాయి. ఇరువక్షములచుట్టు గ్రామసింహులచేరి గర్జన
ము మొదలు పెట్టినాయి. ఈపోట్లాటల నాపించే ప్రభువెవడుకనవడడు! వీటివి
షయమై ఆంధ్రప్రత్తికలు జాబులు ప్రకటించకూడదని దొరతనము వారిక చట్టం
చేస్తే నాగుండును. కవులకే బుద్ధితనప్పడు నావంటివారేమి చేయగలరు?

(మే 15 వ తేదీ 1913 వ సం॥ సుదర్శిని పత్రికనుండి)

కవుల కలహములు.

గతవారపు కృష్ణా పత్రికలో కవుల కలహములను గూర్చి విచిత్ర చిత్రా
వళిలో నొక చిత్రము ముద్రింపఁబడినది. అందు రెండుతలల కోళ్లు రెండు ము
ఖముఖగా నిలువఁబడి యుద్ధము చేయుచున్నటులను ఇరుప్రక్కలను శునకము
లు అటచుచున్నట్లును జిత్రంపఁ బడియున్నది. ఇది చూచుటకు మిగుల నచ్చెరు
వుగానే కనపట్టుచున్నది. గాని కొంచెము దీర్ఘదృష్టితోఁ జూడఁగా మిక్కిలి
జాగుస్సాకరముగఁ బర్యవసించు చున్నదని తెలుపుటకుఁ జింతిల్లుచున్నారము. ఈ
జంటతలల కోళ్లరూపముతో నున్న కవులెవరో యెల్లరును జెప్పకయే తెలిసికొనఁగ
లరు... ఇంతకాలమునుండి వీరిట్లు వాఁపవాదములు చేసుకొనుచుండఁగానింత
పడకెవరికేమి యనగ్గము కలిగినదో చెప్పఁగలరా? వైదిక సయోగిక్షలు పెరుఁ

తే॥ 91॥ జననమరణాలల్లీష్టు విస్తర మొనర్చునవతరించినయ్యయ్యలేయగురుకొక్క
పండితులటన్నగవులన్నగప్రాజ్ఞులన్నగ,బ్రతికలువాయువ్రాతలప్పగిదిగాక
తే॥ 92॥ బుద్ధిలేదట? కవులకు బుద్ధి గల్గు,వార లికక నెవ్వరో?కులాచారములకు
సున్నచుట్టెడి మేటిసంపన్నులొక్కో? వీరలు నిగర్వలష? గర్వలేరు జనని.
చ॥ కవికలహప్రచారములు కట్టెడులకొ గరగింప లేవు కో

శ్లోవురు వారికిఁ సుకవు; లన్యులు కొండలు కుక్కలొడు రీ
యవినయముఁ నహింపనిగుణాధ్యుల కీలిఖించు ప్రాజ్ఞు లే
మవురురో? నీ వెఱుంగని రహస్యములుం గలవే మహేశ్వరీ.

2

91॥ కోడిగ్రుడ్డంతయన్నమ్మగొసరె నెకడు, నిమ్మ కాయంతగోరెసత్సమృతుండు
వేటొకడు; దీనగలసువివేక మజ్జి, లెఱుంగ రది విజ్ఞులకుఁగాక యెట్లు తెలియు

గు చున్నవందురా? ఆ పాప మిందుమూలముననే వండలేదు. అదియిదివఱకేపం
డి బ్రద్దలయినది ... ఈతారతమ్యచర్చ ప్రతివిషయములోనను గలుగు చుం
డును...“నిరంకుశాకవయ” అనునట్లు వారిలోవారు చర్చచేసుకొనుచుండ
గా నడుమవారు వారిని గోళ్ళతోడను గుక్కలతోడను బోల్పజూచుట యనా
లోచితము... కోళ్లు, కుక్కలు మొదలగు నీచోపమలచే వారినిబ్రజారంగమునఁ
బడవేయుటకంటె. గొదమసింగములఁగానొ మదగజములఁగానొ ప్రదర్శించిన
చో సత్యమైన యర్థమయిన గౌరవమయిన ప్రదర్శనమయియుండును...మఱి
యు వీరిట్లు నీచోపమలచేఁత్రరూపమునఁబ్రదర్శించుటయేకాక దానివ్యాఖ్యాన
ములో “ఈకవులకు బుద్ధిలేదు. ఇత్యాది పరిమత్పణీకారనీచవాక్యములచేఁగూడ
సంభావించిరి.

(1913 వ సం॥ రం॥ జూన్ నెల 15 వ తేదీ సుదర్శినీపత్రికనుండి)

ఇప్పుడు వివాద పడుచున్న కవియగ్ధములను గూర్చి కృష్ణాపత్రికలోఁగో
ఖ్యగను గుక్కలుగను పరమనీచోపమగాఁ జిత్రించఁగా వర్తమాన కవులలోగౌ
రవనీయులయి యన్నవారి నింత నీచపఱుచుట చాలజుగుప్సాకరముగ నున్నదని
మేము వ్రాసినది పురస్కరించుకొని “కవులు కలహించ వలెనట” యను వ్యా
సమొకటి సువర్ణలేఖ యొక చదవరిపేరిటఁప్రకటించెను...అంత కంటెను అధి
కులు చర్చించు కొనుచుండురేని వారి ప్రశంసయే యెత్తుకొనము. ఎందుచేత? వారి

మ॥ ఉపమాకల్పనఁ బట్టి కాల్పనికునఁ దూహించఁగా వచ్చు ని

కృపుసౌభాగ్యము లెన్నియేని; యది యజ్ఞగాహ్య మెట్లొ? పృథ

కుపితుల్ తోచినయట్లు గిలుగుదురు సంకోచింప రల్లంత న

య్యపూపంబు నదోవిగర్హితముగా నడైంతు రజ్ఞత్వమున్,

౯

ఉ॥ అజ్ఞులవ్రాతలే ప్రకటనార్హములౌనఁట? త్యాజ్యముల్ మహా

విజ్ఞుల వ్రాత లౌనఁట? వివేకులు కోల్లఁట? కుక్క-లంఁట? ధ

ర్మజ్ఞత మేలుమే? లిదియు బ్రహ్మనమాజయత్ర వవత్తి న

ర్మజ్ఞతయొక్కొ? యన్యవృత్తవర్తుల కంబరొ? యింత జ్ఞానమే,

౧౦

వివాదము తీర్పుటకు మనమొత్త మన బ్రతుకెంత యనెను స్వసామర్థ్య దౌర్బల్యమును బట్టి మనత్రోవను మనము పోపుదుము. టర్గి బాలకును రాష్ట్రముల మహాప్రవిచారణము నంధిచేయ బ్రీటిషు ప్రభుత్వమువంటి వారికే యర్హత గల దుగాని యెలమించిలి పొవ్రయటద్దు, ఏమిచేయఁగలరు? ... పస్తావనకవు లేతన్నాత్రులుగారు. కలమెట్లు చేతఁబట్టవలెనో తెలియని “చదువరి” ప్రభుత్వస్సాదృశులందఱును వంక దొరకెఁగదాయని యెద్దియేని యనిష్ట కారణమున వారిని దోచినట్లైల నీచపటచుట కధికారము లేదు.... చమత్కారముగా యుక్తిప్రయక్తికముగా వాదములు చేయుచున్నారు. సాంఘచెడినట్లు మధ్యస్థులకుఁదోచుటలేదు ఇష్టము లేనివారు వారివాదములను బ్రకటించక పోవచ్చును.... వీరికి నిజముగాఁగవులు కలహించి పాడయి పోవుచున్నారని పరితాపమా లేక వారిలో నెవ్వరియందేని యనిష్ట కారణమున నేదేని వంకఁబట్టి యెవో వెలితి “రిమాకున్” లు చేసి తద్వారమున నయనఁ దమయనిష్టమును దీర్చుకొందమను దురుద్దేశమా? ... తొలుత రామకృష్ణకవులు తమకీశ్వర వేరులన్నమాట వినగానే తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు ‘గుర్రువచ్చిపిల్లను వెక్కిరించినందుకై’ కంటగించుకొని కొంచెముద్వోషణము చేసిరి. ఇట్లే గుంటూరిశతావధానములోఁ గ-ప్పరపుకవిగారికిఁ దమ రంగస్థలములోఁ దమతోనముఁడన్న సిద్ధాంతముమీఁద నహసన మీయగా నట్లువలదనిరి. లోక సామాన్యమర్వాదకై మీరెట్టి యాసన మిచ్చినను మాయభృంతరములేదు గాని ప్రత్యేకించిమాతోనముఁడన్న సిద్ధాంతమువైయాసనమిచ్చిన మేమంగీకరింపమనిరి.

ఇందు దప్పేమియున్నది? నన్యనించి తపమాచరించుకొను వారినైనను నీవు

సీ॥ అప్పు యెంతటికన్యారాలూ యీవిడ రజస్వల యయ్య మొగియదిప్పటికిం బెండ్లి,
 కితనియొగ్యత నెన్న నెవనిశక్యము పెండ్లియాడె నల్పదియెండ్లయాడుంబడుచు
 నావెనంసగ్ర-రణపరాయణత్వము మిన్న యాఁ బుత్రవతి పెండ్లియాడె విభవ,
 ఆతఁ డిందటకన్న నధికుఁ డేమన? జంబెమునుదెంచె బాలుఁడైననుదెగించి
 తోగి॥ ఇట్లు ధర్మేతరములనే యెపుడు వినుతి, సల్పపత్రిక లెక్కడ? సహజధర్మ
 బద్ధ బుద్ధికిఁ గాని కన్నడని నత్య, మనెడిపరమార్థమెక్కడ? యభిలజనని.

కొలఁది వాఁడ నందుమేని యాతఁడూరకోడే! అట్టియెడ మానుషము విడనాడని
 హాకికవిమూర్ఖులు స్వగౌరవ స్మృత తా పరాభవమునెట్లు సహించగలరు...
 కాంబట్టి సర్వవిధములను వివంకనూ తమ యనిష్టమును దీర్చుకొందమును దురుద్దే
 శానె యీ పరితాపమునకుఁ గారణమని ఘంటాపథముగాఁ జెప్పవచ్చును... ఈ
 హృదయ కల్పషముల కొక్క ప్రబల దృష్టాంత మిచ్చుచున్నాము చిత్తగిం
 చుండు...నిన్నటి సువర్ణ లేఖ...“ఓర్వలేక తగవులాడు కవులను జుట్టి జుట్టు
 ముడిపెట్టి ఇనుప గాలములు వేసి లాగుచున్నారండో! శ్రీరామరామ” యనునొ
 క సందర్భములేని యపహాసమును వ్రాయించినారు...“కవులను” పత్తేకించి ని
 ర్దేశమేల చేయవలెను? కవులనే కాని, యోర్వలేనిగుణము గలయితరుల నెవ్వరి
 ని శిక్షించరాదుమి?...లెడుబీటగుదొరగారు చెప్పినట్లు కామముదీర్చుకొనుటకు
 అశృత్య సెంత యపయోగమో క్రోధముదీర్చుకొనుటకిదియు సంతియయపయోగ
 ము. ఈయమవట వర్ణనము విధాయకమే గనుక ఓర్వలేక తగవులాడు క
 వుల సుక్కరినే కాక యాగణములూని వారిసందజనుగూడ నాలోకమునఁ జి
 త్రవధ చేయుట తప్పనిసరియనితెలియఁ జేయుచున్నాము. కలహించఁ గూడ వను
 వీరిసిద్ధాంతమే సర్వదా ఆచరణీయ మగునేనియు, సట్టివారి నెల్ల నేకోర్లుగనూ
 యెక్కులుగనూ చిత్రించ వలసి యుండునేనియు నిప్పటివఱ కనేకవిషయము
 లలోఁ గలహించుచు వచ్చిన కవులు, విమర్శకులు, పత్రికాధికతులు, పండితులు,
 సంఘసంస్కారులు, పూర్వాచార పరాయణులు మున్నగుమహామహులసందట
 నీవిధమునఁ గోళ్ళు, కుక్కలు, పిల్లులు, పందులు, గాడిదెలు, గాఁ గూడవరుసగాఁ
 జిత్రించి వారికి బుద్ధిగలపుచుండవలెననియుఁ దెలియఁజేయుచున్నాము. ముందువి
 ఘ్నుశ్వరపూజగాఁ దొలిసాఁటికలహకవులయిన దండి కాళిదాసులను జెజ్జెము

నీ॥ ఘనుని బట్టుక సేవజనుఁ డేది వ్రాసిన నది శిరమ్మునఁ దాల్చునట్టిఘనులు
 సీచునినీచత సకగ్ముగాఁ దెల్పువారివ్రాతలు బుట్టి వైచుఘనులు
 సత్యమ్ము నెఱింగియు శాంతులపోల్చి నెవ్వరికించుపరిపాటిఘరుఁగుఘనులు
 ఏదియో పోట్లాట నూఁదిసఁ బ్రతిక కబ్బు "మేట" రటంచు సరయుఘనులు॥

తే॥ గీ॥ పత్రికాధిపతిత్వంబుఁ బడసిరేని, దానివలనను గల్గెడుహాని జగతి
 కెంత యవి చెప్పఁగలము లోకైక జనని, సత్యమడుగంటు నెగడు సత్యమెందు

కథా ప్రారంభము.

వ॥ అంచా? దీనికేమి ప్రకృతవృత్తాంతమ్మ వధరింపుము,

(సూర్యోదయము)

మ॥ పరితస్సర్వదపారభాస్వరగవీపారంపరీనున్నతై
 మిరభారుండు దివాకరుండు త్రిజగన్మిత్రుండు మందేహాధి
 కగ్రరణోద్యోగి వెలింగె నార్యులు "కృతఘ్నమ్నయ దేవాయ" యం
 చెరఁగక దన్మరకోటి కాలాగ్రలఁచి నెందఁ బందలై పాఱఁగక. ౧

చ॥ సరసిరుహాపుపాదములు సారెకు నుప్పరమందు, నెండు గొ
 వ్పరపు శిరమ్ములందు నెగిరి పాకి ఘనాలయ పంక్తి మీఁడుగా
 ధరణికి దిగి యెల్లెడలఁ దామయి యామెయి వారిలైత్యపుక
 ధర మఱఁజేయుచుక నెగడెఁ బండితచామరరంజకమ్మలై. ౨

క కుక్కగను వారికిదగవుదీర్చిన దేవి నెక యాఁడుపందిగను జిత్రించి యది మొ
 దలు మొన్నటివఱకుఁ దగవులాడిన శిష్టు కృష్ణమూర్తి, పిండిప్రోలులక్షణకవి, వెం
 కటరత్న శర్మగారు, వీరేశలింగం పంతులుగారు, వేదమునెంకటరాయశాస్త్రిగా
 రు, కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్యగారు, వడ్డాది సుబ్బారాయఁడుగారు, శ్రీపాద కృష్ణ
 మూర్తి శాస్త్రిగారు, మున్నగువారి నందఱును వారివారి యర్హతకుఁ దగిన జం
 తువులతోఁబోల్చి చిత్రింతురుగాక, ఆపూర్వోపనిషత్సత్యము వెలయింతుగాక.

(కొప్పరపువారు కాలుద్రవ్వట)

చ॥ నురుగుగ నుండె నుత్తరపుధోరణి యుత్తరుగ త్తరంబలె

ద్వరపడి తిట్టి బంజుగులదాపునఁ దూటుట స్పష్టమయ్యె నె

త్తటి నెటఁ జేయనట్టి *యవధానము నెత్తిట వీర్వలాయన

నీరు లని నొంతమూర్ఖునకుఁ జెప్పక చెప్పఁ దొడంగె నంబికా.

క॥ అలనూజివీట యెకా, కుశమున మఱికొన్నిచోట్లఁ గోవిదు లెఱుంగ

జనిపిన ప్రత్యేకపునభ, లలవా రెఱుంగమియు స్పష్టమై కన్పట్టె

†క॥ ననసోయందుగ నవధా, ననభక్ బొనరించునట్టి నరుడె ఘనుఁడొ తా

ననసోయందు ఘనుఁడొ యది, నుగుమలకుం దెలియునే ఘనులకుం దక్కన్.

¶క॥ తెలుఁగఁట? మీనంబఁట? అది, నిలువక వలెనంట? వీరు నేరుకుఁగొక్క

తెలుఁ, గొరా? తెలుఁగనఁగాఁ, దెలగాల్పాటాడు పచ్చి తెలుఁగే యగునొ.

¶క॥ బల్లిగనియూహించిత తెఱుకెల్లఁ జాటిమిఁదివందికొక్క బుబల” మన్నపగిదివోదె

వీరికి జవా బొనంగుట విజ్ఞానాప్య, రయిన సామాన్యలోకు లట్లనరుగాక. ౫

క॥ అని యెందుచో వాగు పద్మము, లను గిలుక మేము వానిలక్షణమును నే

గనిపోల్చి స్వచవమున జూచును బంపితి చుంబి వారు పురఁచురఁ బొక్త

క॥ పద్మములు హాసితమి వి, ద్వద్దశ గూడెట్లు మనము పలుదనగా వా

ర్గదె మిటు గొట్టినని నో, గుర్తుకొనం దొడఁగి రంటి కొవపుసాముల్. ౭

*బ్రహ్మత్రే తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవీశ్వరులకు.....

నీ॥ ... అస్తావధానంబు నాచరించెదరేని యద్దానిమించి నేయంగ
లేము, ఇతిఘంటకవకంబు, నల్పబూ నెదరేని యద్దానిమించి నేయంగ లేము...

† గీ॥ అన్యునిసహాయ మించుకయైన లేక, పద్యమవధానమందు జెప్పంగ
లేని, మీమహాధారణాశక్తి.....

¶ తెలుఁగు మీనంబు నిలువంగ దివురుడింక. (20-8-11)

§ మహారాజుశ్రీ కొప్పరపు వెంకటగుమ్మారాయ కవిగారికి. అయ్యా !
పద్యమయంబగు తెయయుత్తరమందినది, “మీపరువును మాపుమాటకు జవాబు నొసం
గిన వాడె నమ్ముడి” అని వ్రాయించినారు. ఏనందర్థమునం దేవిషయమునం

క॥ మునురామకృష్ణులకుం జ, క్కనివదైమ్ములను వ్రాసి ఘనత సెసంగి రి
య్యనువున మనలం జూచిరి, యని లోలో వగచిరంటి యాత్రంపుంగవున్,
క॥ అనుకొంటి మేము వీరికి, ననవద్యపుకక్కి వచన మైనన్ వ్రాయం
జనద, యది గ్రామ్యశైలిం, బనుపమలే యుక్తమనుచుం బదవడి జననీ. ౯
క॥ కాని యటు మొదట యోజన, మానసమునం దవులకునిగ్రా మణి యాధాటిన్
బూని లిఖియింప మైతిమి, దానికె యక్కపుల కెడఁద తబ్బిబ్బయ్యెన్. ౧౦
క॥ తగినంతగూడ గతిమే, మగుపఱచిన వీరికర్థ మగుటె ట్లటు వా
యంగ నర్థము తముంగోరంగ, నగరాజకుమారి? వీరి నగరా? విజ్ఞాన్. ౧౧
నీ॥ అవి యనడాహమ్ము లన, “మాకు నిత్య మి
య్యవియె హర” కటన్న దెవరు జనని?
ఒక్కరో? యిర్వొక్కో? దేవు లనుకేలి
“కెడ్డు”లంచనుకొన్న దెవరు జనని?
“లవణం బనిన నేదొ యవలికి జని తెచ్చి
యెలమి వడ్డించిన దెవరు జనని?
నథ “నథాతో బ్రహ్మ” చదువ “సీతాత” లా
నపువ్రసంగము నేసి రెవరు జనని?
గీ॥ వారిలో వారు గారొ కొవ్రంపువారు, కాక యుండిన గీత మొక్కతన వుట్టి
మయ్యె వీరికి నీలాటి యథముశుభము, నెఱుంగని యమాయులు మిస లెత్తు నేల.
క॥ ఇది యిట్లు లుండె మాజా, బది వారికిం జేరె మరల నలపాద్మమున్
గురురుచుకొను నీలాపలం, బొదలిన వేటాక విశేషమున్ విను మంబు, ౧౩
(మ॥ రా॥ రా॥ ఏకా రామయ్యపంతులుగారింట విందు)
ఉ॥ ఇంతకుమున్నె విందనుచు నెల్లబుధుల్ విస రామయ్యుడె
నంతనమూనియో పీలిచె జట్టన నాడె నియోగివైదిక

దేరూపము గా మాయేమాట మీయేవరువును మాపినదో యావిషయము విపులముగా
వ్రాయించినంగాని మీకుందగిన యుత్తరమిచ్చుటకు మీలులేదు. కావున వెంట
నే దయచేసి వై విషయమును వ్రాయించురు గాత. — 21-8-11.

ఇట్లు, దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

స్వాంతము లెట్టఁ బాటెఁ గొనసాగని యాననచర్చకల్పి, ధీ
మంతుఁ డితండు మున్ననినమాటకు దాఁటక వచ్చి చెప్పెరకొ. ౧౪

ఉ॥ నేఁ డరుదెంతుమన్న నుడి నిక్క-మొనర్చుఁ డటంచుఁ బిల్చి 'మో
మోడిన త్రోవ గన్నడంగ నెయ్యన నయ్యనఘుండు వోయె "బోఁ
గూడడు కూడు" నంచు నొకకొందఱు దందడిఁ జర్చఁజేసి రా
సాడి గడింప "కేగుటయె బా" గనె వెంకన నిర్విశంకుడై. ౧౫

ఉ॥ విం దనుకూలమై జరిగె విందున లోప మొకింత లేద, యెం
దెండులకేని మంచి దని యెంచిరొ యేమొ, మజొక్క-పంక్తి మా
కుం దమవారి కందఱకుఁ గొండ్రికపంక్తియుఁ గాఁగ నేరువా
టుం దగఁ జేసి రయ్యది కడుకొ నుఖ మిచ్చె ననేకభంగులకొ. ౧౬

ఉ॥ వట్టురుమాల్ బుజమ్మవము బాలరవిప్రభలీనఁ బంక్తికి
రాట్టయి యగ్రపీఠమున రాజిలెఁ గొప్పఘనబృహదాపు, బల్
దట్టులు కుందసాటికులభస్మఁడు లోనగువార లాతనిం
బట్టి క్రమమ్ముగా నతనిపంక్తి నెనంగి రభంగురస్థితిస్. ౧౭

తే॥ గీ॥ జరిగె నారీతి విగడు ప్రశస్తగరిమ, భోజనానంతరమ్మున నొజఁ గొంద
ఁగొగుదెంచిరి వారు కోటిశశగృ, శాస్త్రీముఖులు పదపటిదర్య వినుము. ౧౮

ఉ॥ చిటుమామిళ్లకులుండు యోగ్యుఁ డలలక్షీపూర్వనారాయణుం
డురుక్మీర్తిస్థవిరుండు వచ్చెనట కుద్యోగితవ్వమైతికొ, భురం
ధరులై తక్కిన చుట్టలుకొ మఱియునుం దకుంగలా రొప్ప భా
స్వర మయ్యెకొ దగుసాటిగా నభ భవిష్యచ్చర్య సూచించుచుకొ. ౧౯

శా॥ ఏ కారామయగారితమ్ములఁటని బీ,యే,బీ,యలై స్తీడరి
దాఁకన్ వచ్చిన మేటియంటి మఱి యా భస్మండు తాంబూలముల్
వీరకకొ గొన్ని ఫలమ్ములుం గొని నభకొ వీక్షించి తాం బంచె నా
పోకల్ కొండొక వర్ణనీయము లనం బోలుంజుమి శాంకరీ. ౨౦

ఉ॥ ముందు భుజంగ రాయనృపమూర్తికొ, కొప్రపుటయ్యకో, ఫలం
బందగఁ జేసి యాపిదప నన్యలు బండుల కిచ్చి మీద న

స్పందితకీర్తి కంఠిజనిభాన్వరుఁ డౌనలమేటి కీయ నా
విం దతఁ డందకే కడు వివేకి మమున్ గరనంజ్ఞఁ జూపుడున్.

౨౦

ఉ॥ రామయగారితమ్ముఁ డలరాఁడియోగ్యతఁ బొల్పుటాఁడు సు
శ్రీమహితండు లక్ష్మీనరసింహనమాఖ్యుఁడు మా కొనంగెఁ ద
ద్దీమహితత్వమేమి, మఱి తేఁకువయేమి మది న్నొతించుచున్
ప్రేమ ఫలమ్ము వెంకన పరిగ్రహణం బొనరించెఁ గ్రన్ననన్.

౨౧

చ॥ తిరువతి పుచ్చుకోక యొక తేఁకువ దాని ననాదరింపఁగాఁ
గరము మదిన్ దలంచి యటు కర్జమునన్ గుశలత్వ మూనె, నం
తరమునఁ దప్తదాత యది తా గ్రహించె నెకింత చర్చయున్
సరసముగా నెనంగె నది నభ్యు లెఱింగినదే మహేశ్వరి.

౨౨

ఉ॥ రామయగారికిన్ మఱియు రామయతమ్ముఁడు గారికిన్ గడున్
ధీమహితత్వమందునను దేఁకువయందును గల్గువారకున్
మామదిఁ జర్చ నల్పుచుఁ గ్రమమ్ముగ వచ్చినతోవ నింటి కే
మేమియు చెప్పి కొంచుఁ దగ నేగితి మానినీ వోయె నీగతిన్.

౨౩

చ॥ వెలవెలవోయెఁ జొక్కలు వివేక విహీనులమోములట్ల ని
ర్మలసలిలాశయంబులు ప్రమాద మెఱుంగని వారి మానసం
బులబలెఁ దెల్పి మీటె ఘనపుణ్యులు వైదికులు న్నియోగులున్
గలిసి యొసంగునర్ఘ్యములు నైకొనుచుండె దివాకరుం డొగిన్.

౨౪

మ॥ అది వర్షపుగాన మేఘపటలం బావంత ద స్తవ్వఁగో
విదమాన్యుండు దివాకరుండు తనగో విస్ఫూర్తిచే జ్ఞానిరు
ర్మదముంబోలె నపాకరించి సుదినప్రఖ్యాతి యవ్వేళకున్
గదియన్ వెల్లఁదొడంగెఁ గాక వితతుల్ గ్రాసార్థ మట్టాడఁగన్.

౨౫

క॥ తరువాతఁ దనకు సొమ్మును “గురుతరలీల” యనుపదముగొని పద్యంబున్
బుర్రుర లిఖించి మీనము, స్మరించుచుఁ గొప్పగంపు చతురుండు వెలుచన్
ఉ॥ *ప్రతిక నంపి యవ్వడును బద్యము వ్రాయక యుత్తరించుమా
ప్రతికఁజూచి “వీర్లనకుం బద్యము వ్రాయమిఁ జూడ” నేటి కీ

*మహారాజశ్రీ తిరువతివేంకటేశ్వరకవులకు.....చ॥ గురుతరలీలరేపె నభ
గూర్చంగ నుంటిమిగాని, భానువా!నరమున దక్కరాఁవరు,...ఆశుక విత్వశతావ

యాత్రము మీరు మాకు గళపులేయనితోడను మీరు తిట్టినన్

శత్రుత మాకు బుట్టి దనుచందముగా మదిలో దలంచుచున్ .

౨౮

క॥ వదవని* వదనమే వాయించు, రుదిదనుకం బలికలకు దొడగెన్ సుకపుల్

శకుగురుగల నభయన, దైద్యురాయివడి వ్రాతలెల్లన్ సురిగెన్ ౨౯

క॥ †తఱిమితఱిమి మునుమాకు, త్తరములు లిఖించునతనితత్తలమాపై

విఱిగి సురిగి కరిగెనొయి, త్తరమే వచ్చుటకు మిగులదడవైపోయెన్ . ౩౦

ధానముల్ విరచన సేయ రావలయు, వెంటనె, మేమవియాచరించి ధీ! వరనభమీ
ప్రతిష్ఠ జెలువం గలమీనము దీయజేతుము ...”

గుంటూరు, }
22-8-11. }

ఇట్లు,
కొప్పకపు వెంకటసుబ్బారాయశర్మ, శతావధాని.

గుంటూరు, 23-8-11.

* మహారాజగిరి కొప్పకపు వెంకటసుబ్బారాయశర్మ గారికి. అయ్యో, ...మీన
పుం బద్యమున కర్థ మేకాగణముననూ మీకు తెలియలేదనుకొనియెదను ... తెలి
యదేని పెద్దలనడుగుడు... (1) ఈప్రతిష్ఠ ప్రస్తుతవిషయము కాకపోయినను
మీయంతట మీరు పురస్కరించుకొని వినాదకుం దిగుటచే నయ్యది యంతటనుండి
మీయెడలగూడ నిర్వహించుట కంగీకరింపక తప్పినది కాదు.... (9) మీరుమాకు
తెలిసిన యంశములలో నేక దేశప్రబిష్టులు మాత్రమేయైనను మీకోరికంబట్టి మీ
నభకు రా నుద్యోగింతుమే యనుకొనుండు రేపిక సుకరాంభభాషైక దేశమగు
గ్రామ్యభాషయందుగాని నిర్వహింపరాన సౌశబ్ద్య రసాభాస కవిమార్గమునంగాని
యన్యత్రంగాని మమ్ము జయింపుడని కాలుదప్పినచో మాగ్రహచారమందుకు
నుడ బదవలసినదేనా! అందులకు ప్రాజ్ఞులు నష్టమింపవలసినదేనా! మాకుగల
శత్రులలో నేతైక దేశముననంతో యంతో యెంతో యెఱిగినవారెల్ల మమ్మెదిరింప
వగువారేనా! శాంతంపాపం... (12) ఈప్రవాతవలన దెలుగునైన మీకువదలితి
మని యనుకొనకుండు....”

గుంటూరు, 27-8-11.

† మ॥ రా॥ రా॥ కొప్పకపు వెంకటసుబ్బారాయశర్మ గారికి, అయ్యో, (1) జరూ

క॥ లలి“బాబానందజి మం, గళ సూత్రము మఱచినట్లు”. గా సభకై ముక్
గిలికినరవివాసర మా, పలికిజని వచ్చె సోమవాసర మంతకొ.

చ॥ సభయగునన్న యాదినము నందడిగా జను లేగుదేర రా
సభ మయి పోయె నెయ్యెడల నందుల గొందుల వంటపూటియిం
డ్ల భరముగా జనులొడిసి “డాబులు డాబిరి యేలనేయరో
సభ”యని కొర్రపుంగవుల సారెకుగేరెడ దొడంగి రంబికా.

నీ॥ పుట్టదిట్టములేదుపో? నిల్పుటెల్లు కొప్పరమంచు బలుమాటువలుకువారు,
తన్నుగఱ్ఱలబల్లి తనయన్నతనినిల్పు నెంతదగ్గనటంచునెంచువారు,

రు “అని 25 వ తేదీని మేము వ్రాసిన యుత్తరమునకు 27 వ తేదీ 11 గంటలకు
మీ రిచ్చిన జవాబు అందె... ౧. సభ ముగియిరేచేయవలెను, ముందుత్తరము
వ్రాసి యవధానాశుక విత్వములకై కాలద్రవ్యన వారు మీరుకాని మేముకాదు...
...ర’ మావిషయమై మీరును మీవిషయమై మేమును సవధానపు టేర్పాటులు చే
సికోవలసినదేకాని యయ్యదినభ్యులేర్పాటుపడగినవికావు, ఉభయులచే నేర్పాటు
కొనఁబడిన సభ్యులు న్యాయ న్యాయములును రసారసములును దారతమ్యములును
విచారింపఁదగిన వారు మాత్రమే గె. ఈవిషయముల కంగీకరించుచు మీరు సభ
సమకూర్చుండు, లేదా మేము సమకూర్చెదము...౮. జరూరనవ్రాసినను నెన్నడు
వలెనే ఆలస్యముచేయక రేపు సూర్యోదయమునకుఁ దప్పక జవాబు పంపవలయు.

ఇట్లు

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

ఉదయం 8 గంటలకు 28-8-11, గుంటూరు,

ఆయ్యా! ఈదినమున సభ తప్పక జరుగు ననుమిత్రకటనను మిరస్కరిం
చుకొని యనేకు లనేక గ్రామములనుండి వచ్చి నిరీక్షించుచున్నారు. వారిని వృథా
కుల నొనరించుట యచితము కాదు కావున సవధాన సభావిషయ మేమయినదియొ
బ్రకటించి వారినందియము తీర్చుండు మాయుత్తరమునకుఁ బ్రస్తుతరము రూపం
డంగ నే మేము ప్రకటించుట యుక్తము కాదుగదా?

ఇట్లు

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

తన్నూనుబండలే తన్నువంచనసేయు నవనరంజనప్పుడనెనువారు,

నేల విడిచిసాము లేలాకో? యొకచోట నంతలోనే యుండక నెడివారు 33

తే॥గీ॥వింధ్యగర్వంబగ మ్రొవనవంధ్యమహిమ, ముగ్ధుడించి యినీ? యనియొకలువారు
హంసకాకచరిత్ర మిట్టండటకును, స్థలతికి దగిలె నటంచు వచ్చించువారు.

మ॥ ఒకటే వైలిగ నొకటే వడిగ నొకటే యంచు గవ్యగ్రణీ
ప్రకరం బెంచంగ నంచ యేగె, నటుఁ“రార”మృన్న కాకంబు ము
న్నుకతీ, రావయినొకతీరు, పయినెన్నో తీరులైడన్సి, నూ
టొకయానమ్ములు చూపి కాదె“శరణం బొందె” మరాళప్రభుక. 34

క॥ అనిపూర్వగాధలెన్నుచు, మనమునఁ దమవడినశ్రమకు మఱిమఱి విసుపుం
గనుచుఁ దిరిగిపోనెంచుచు. బునఁపునర్యో జనలకు బుద్ధి చొనుపుచుక.

ఆ॥ వె॥ కొండవీటిసామిదండ నుండెడిలేడి, కొండత్రేనికూతుగుట్టమునకుఁ
దలుచుభయముచెందిదండంబులిను నెయ, ధ్వానితోడఁ బెనఁగుతలఁపు గొనునె.

తే॥ గీ॥ సింహగమనంబు నేర్వంగఁ జిన్నిలేడి, కెన్నిజన్మమృతైత్తినయేగలదె
పాల్యపాలకభావనంబంధ ముడువఁ; దలఁచుటదియెంతయేనియొక దప్పిదంబు.

క॥ తన హదములు మనమ్మన, ననయము మననమ్ము నల్పనప్పటికికా దాఁ
గనికరము కరము గని దా, నిని ముర్దుగఁ జూడకున్న నేరముచారిదౌ. 35

క॥ హరికికా హరిణమునకు నం, గర మది హస్తాన్వదంబు గా దనువారుం
డరుదానికేమి హరిణము, కరి నెదురుటెయంద మెట్లు ఘటించునటుల్.

ఈ॥ రంకుపు శీఘ్రగామియని రాజులు వట్టపుటేన్ద్ర వీడి రా
జ్యంకము గాఁగఁ గైకొనిరె యక్కట? యేనుఁగుతోడఁ బోర నా
జింకకు శక్తియున్నదె? ప్రసిద్ధికినై “యెదిరింపు”మంచు నే
కొంకును లేనివారు పురికల్పినమాత్రన యేమిలాభమో. 36

చ॥ అరులకభేద్య మైనచతురంగబలమ్ములు గల్గుటేనితో
గొఱియలగొల్లతేఁ దెదురుకోలు ఘటంపఁగ నెంచి“ మీరలుకొ
గొఱియలతోనె రండనుచు గోరిన “నీ” యని రోసి దానికే
“నరి”యని సిద్ధపడ్డ వెడజాబుపరాబుల డాబు లేటికో. 37

ఉ|| ఇచ్చి వరము నైకొనరె యెల్లసురారులకు న్నిలింపు; నా
నన్ను లెట్లొ మహామహు లనన్మదహరులతోడ బట్టి వా
రిచ్చిన మెచ్చు లాగి కొనుటేమి యపూర్వము? మెచ్చినంతనే
మెచ్చును దగ్గునకొ నలవడే? తల దాఁటిన పోక లాప్పనే.

చ.

చా|| చేప బ్రాహ్మణవృత్తులకొ విడిచి వర్తించ న్ని యోగించి భూ
దేవులొ వీడుదు రాలపోతు నది భూదేవాజ్ఞకుం దక్కి ను
ర్భావం బాతఱి సూరకుండరు గదా? మైవచ్చుచో నెవ్వరిం
గావంజూమిరే? కావలం బడవరే? కాల్పవృత్త గా నిత్తురే.

చ.

ఉ|| చెక్కిలి నెక్కుచుకొ జనులు చేడకగ ముద్దిడుకొంచు బేర్చి మై
నకుక్కన జేర్చికొన్న నమయమ్మున బాటుండు నాలు గోలుచుకొ
ముక్కు “కటుక్కునకొ” గొఱుక ము ద్దదియెల్లను మూలంబట్టి నా
యక్క “అదేమిరోరిచెడుగా” యనదొనమె? దానరోనమే.

చ.

చ|| వితతతరత్రబంధముల విశ్వజనీనములకొ గచించి తీ
రితి జగ మెల్ల ముంచుచు జరించెడితిర్నతి నొక టేశ్వరున్
మతిచెడి కొవ్రపుంగవుల మాయక విత్వముతోడ బోరికికొ
గుఱకము పూనినా రని జనులొనిని నత్తున రేముగమ్మునకొ.

చ.

ఉ|| ఆత్మిక కేమి సాలెపురు వల్లదె? ‘హు’ వ్పని యూండునంతలో
బొల్లగునల్లికిల్ సరిగ బుద్బుదముల్ గద? దీని కేసుచ్చ
క్తల్లజుచిత్తకేసియు యథార్థముగా ముదచుండునే? యెటో
యల్లవ దేల కొదవకగ సంగచది మే, లను టొక్కమె హొక్కో.

చ.

ఉ|| మంగలివాని యద్దము క్రమమ్మున మున్నురచించినట్టివే
ముంగలి కీడ్చి పాతమును బొల్పుగ నప్పగంజెప్పకమృతా
ల్కిం గడు థాటిగాం జదివి కేవల మెక్కడొ యొక్క టొక్క టో
జంగయతంబు నెప్పట యశస్కరమే? శుకవీంధ్ర సుత్యమే,

చ.

ఉ || విప్రవిసూదనంచి నెటు వేటొక వస్తువు లుండు నట్టులే
కొత్రపువారు నంచి నిడుకొంచురు వర్ణన లన్ని చేసి, యా

ఈ ప్రశ్నలకు గచించి రని శుద్ధులమాయికు లండ్రు మర్నమున్
సుప్రసిద్ధుల గ్రహించు రిది చూచిరి వట్టి రసేకు లెల్లడెన్.

౪౮

౬౦॥ గుట్టె బైటం బైటముం గొండ తెల్లంగియు నంశయించు రి
పట్టె నడంపకున్న నెటు చేటు దొలంగునీ చుహకవిత్వ వి
ద్యుఘ్నధానకామకవి తానవతామరసాననావచః
వట్టె ప్రభవప్రతి బంధురసౌధవిలాసలక్ష్మికెన్.

౪౯

౬౧॥ బీవనమోదే మానసి వచించురుగా కొకకొండ అట్టి వా
రేవగ్ననైన బీవనము నీవయం చేతురుగాక తైతయే
కావలసేనీ మహాక్రగతి గానంగరాదె, యమాయికాత్మలెన్
బీవినై జగం జపహసింతునటుల్ గితురింపఁ జెల్లునె.

౫౦

౬౨॥ జటులొక కొంతమంది కడు నెల్లిదవుంగతి వోచనాడ న
వృక్షుడును బాడువలుగ్గ లలవక్షమువారు నహింప “కేల యీ
కటువులు? కొవవుంగవు లఖిండులు వారల శక్తి చూడు, డు
టగ్గట మది, గోరతం బనెడికావ్యమునం దగుపట్టు నావుడున్.

౫౧

౬౩॥ లిన్న సేత్యరీ దయకు నాశరులెన్ గడలించి దానిచే
గొప్పను గోరి గర్వమునం గూలి యెటో వయి రాగడంగి యీ
నవ్వల రావముల్ కొలయుం గా వని లోనం దపించి పొక్కుమీ
కొప్పగవుంగవీశులకు గోరతమే హితమెన్ని శంగులెన్.

౫౨

౬౪॥ అనుటయు వారివక్షపు జనాపతి వారలయోడు పూర్తిగా
మానమునం బట్టియుంట మఱుమాట వచింపక యూరకుండ వ
చ్చిన జనన శుభమందలి వ్రసిన్లు కొంగులు కొప్పరంపువా
రిని గని కొన్ని మాటలను రేంగగ నేగద మంచు నెంచుచున్.

౫౩

౬౫॥ వసుచుండి వారివక్షమున నొకకొండ తొంగి ముగి నేమేమో
యన మొనరిడి మిరెవ్వరు, చనుండా, మేమడుగ నటకుం జనవలెననుచున్.

౬౬॥ కాచిం ద్రవిత్తి రూరకుండెదరె సంగ్రహం జగ మ్మందు వే
వేలున్నా కలహారిం గోరికొనుం దావిహ్వాంసు లేతెంచి మీ
మహావస్థుల నేర్పరించెదరు సామ్రే మ్మేరి కెవ్వారికెన్
వీలొ తెల్పద రీనుడిన్ విసంగ నుప్పి న్నారెడిన్ లోకముల్.

౫౪

క॥ తిరువతి యెట్టిదియో? కొ, ప్పరమెట్టిదియో కవిత్వభర మెట్టిదో? నం
స్కరణం పెట్టిదియో? ధి, క్కరణం పెట్టిదియో? తెల్వం గల రవ్వారల్.

చ॥ పరు వెటువంటిదో? చెటుచు బాసయు నెట్టిదో? లేకమేని నం
స్కరణము పూజ్య మయ్యు సరిగంగలనాడుట యెట్టిదో? నమ
స్కరణకు నాసనమ్ము నెడఁ బోరెడిధీరత లెట్టివాక్కో? పి
ప్పరము లానంగు పెట్టిదియొ సత్కవితా వనితా పినాదముల్.

ఉ॥ కోరిక యెట్టిదో? యచటఁ గొం కుదయింపమి యెట్టిదో? పరి
ష్కారము లెట్టివాక్కో? మనుకారము లెట్టిదో? యంతఁ బోక ధి
క్కారము లెట్టిదో? పయివికారము లెట్టిదో? బారుబారలం
కారము లెట్టివాక్కో? యధికారమెట్టిదో? కారమెట్టిదో.

ఉ॥ సారము లెట్టిదో? పయి నసారము లెట్టిదో? కాలుద్రవ్వు యుం
కారము లెట్టిదో? పయిఁ జకారము లెట్టిదో? యంతలో దభ
క్కారము లెట్టిదో? పటి నికారములెట్టిదో? పిమ్మటం దిర
స్కారము లెట్టిదో? పారిఁ బొకారము లెట్టిదో? కాలు లెట్టిదో.

ఉ॥ బీరము లెట్టిదో? తిరుగు బేరము లెట్టిదో? పిమ్మట స్సమ
స్కారము లెట్టిదో? పయిప్రకారము లెట్టిదో? యాపయిన్ వష
ట్యారము లెట్టిదో? పయి నకారము లెట్టిదో? మీకుమీకు నా
కారము లెట్టివాక్కో? సుడికారము లెట్టిదో? వైరమెట్టిదో.

ఉ॥ హరము లెట్టివాక్కో? వ్యవహరము లెట్టిదియొక్కో? యీచమ
త్యారము లెట్టివాక్కో? బయికారము లెట్టిదియొక్కో? పై బహి
ష్కారము లెట్టివాక్కో? యుపకారము లెట్టిదియొక్కో? యాయహం
కారము లెట్టివాక్కో? యపకారము లెట్టిదో? నేర మెట్టిదో.

ఉ॥ పాదము లెట్టివాక్కో? పయివారలహారత లెట్టివాక్కో? స్వీ
కారము లెట్టివాక్కో? గుణకారము లెట్టిదో? చుట్టునున్న ప్రా
కారము లెట్టిదో? పయి లకారము లెట్టిదో? చాటు చాటు న
త్యారము లెట్టిదో? తెలుపఁగాఁ గలనారలు పండితుల్ గదా.

చ॥ కవి యన నెట్టిదో? కవిత గాఁ దగునట్టిది యెట్టిదో? వృథా
రవణము లెట్టిదో? కవులరావము లెట్టిదో? సత్కవీశ్వరో
త్సవ చరితము లెట్టిదో? ముదత్సవ మదెట్టిదో? యెరి కేరికి
శివ! శివ! సామ్య మెట్టిదియో? చెప్పఁ గలారు ముఖ్యముల్ గదా. ౯౩

చ॥ ఎవరును నేరు సుక్కయెడ నెల్లరు మెచ్చఁగఁ గూరుచున్న నె
ప్పపునెకా! యెరికిం దగదా? యక్కటా? శక్తులు పట్టి చూచి “వీ
రగ్రు లలవారనా! కవులు గాఁ దగువార” లటంచుఁ చెల్వఁగా
నేవరితరంబు? పండితకవీంద్రులదక్క జగత్ప్రియమునైనా. ౯౪

చ॥ రా మనిరొక్కా! పండితులు, రమ్మని కోరనె లేదా? సద్యశః
కాములు మీరు వారివయఁ గా లటు ద్రవిష్ట యుపేక్ష నేయఁగా
నేమి! వృథాగ లోకమున కింత పరిశ్రమ మేల పెట్టినా
రీమెయి సూరకుంట తగునే! యని కంకెద మంచుఁ బోవుచో. ౯౫

చ॥ ఏమిది! యీజనంబునకు నింతటిపక్షము వారియందుఁ, ద
న్నామము వీరి కింతగ మనస్సున కెక్కఁగ నేల! కొప్పపు
న్నామము కోపపాత్రముగ నాటగ నేల! స్వదేశవాసు లక
ప్రేమముగూడఁ గన్నడ దరిప్రకరమ్మును మించి రివ్వజల్. ౯౬

చ॥ అని మనమందు నెంచుకొని యవ్వలి పక్షపువారు “మీరు వ
చ్చిన పనిచూచిపోవుటకుఁ, జెప్పెడిమాటలు పెద్దమాట, లే
ర్లును లయి మీకుఁ గట్టములు గప్పెద? రింతటి కంఠశోషకుం
బని గనుపట్ట” దంచు నుడువక “బని లేనిదె వచ్చినారమే. ౯౭

మ॥ కవిత్వాద మటన్నఁ జూచుటకునై కష్టించి యీసత్పథా
ఘునిశోషంబుల నాలకించుటకు నచ్చొనుండి యిచ్చోటికి
జవనత్వమ్ములు వెచ్చఁ బెట్టుకొని రాఁ జన్నే! వృథాహంకృతి
స్థవిరుల్ సించినవత్రికల్ గని యథార్థం బంచు సూహించుచుక. ౯౮

మ॥ అదిగా మారక వ్యాఘ్రముం గడుపులా గంతంత మిట్టెక్కి నె
మ్మదికి నైమ్మది దక్కి మీనములపై మాత్యర్యముకొ గ్రక్కి సా

గడ యంచుక దల గ్రుక్కి- పాటుకపులన్ గన్ద్రాఁ జనక రాదె!యే
మిది! మీప్రానిక యెందు డిందె! నని పేర్చిన్ బలగఁగాఁ గూడదే ౨౯

చ॥ అడిగెద మేము మీ; వృక్షగుండట్టులె మమ్మును మీ, రటన్న వె
న్నడమి యదెట్టిదో? కవటపద్ధతు లుద్ధదు లెట్టివాఁకా! యా
గడబిడ లేమి యయ్యెనెకొ? కా లటు ద్రవ్వుట దేడ కేగెనా!
మడమలు ద్రొక్కి మీనమును మట్టనడావడు లేడ దాఁగెనా. ౩౦

ఉ॥ “మీనము,, లంచు మీనములమీదికిఁ బోవుటెకాక వారియ
ధానసమండుఁ జేరుటకు నానస మూఁచుటె కాక యెన్నియో
దోసపు బాసలకొ గిలికి కుండుడు కండుటె కాక పై రసా
భాసము చేసి పాటు టిది భావ్యమె కొప్పగపుంగవీశ్వరుల్. ౩౧

చ॥ సమరము చూచి భేదరులు సంబర మండట యెందు విందు మ
య్యమరులుతోలె సభ్యులు జయవజయార్థులు గాక వారు ప
క్షము లిడ నెవ్వ “రద్దుఁడు వసక గనుఁ డదెద” మంచు వారు స
క్రమముగ వ్రాత సంకులకుఁ గాక వరాబ్దుఁబులైతి రేటికో. ౩౨

ఉ॥ గ్రుద్దె నఁ టాంజనేయుఁ డొక గుడ్డును రావణుఁ బట్టి, మూర్ఖమై
నద్దివిజారి జూటి తేలి వంది “బళి” యని మెచ్చెనంటి యా
శుద్ధికి సంజనాశుతుఁడు శుంతయు సంతస మంద ‘కొర? నా
గుడ్డురుచిక వచించుటానఁగూడెనుగా? యని వంచె వక్త్రముల్. ౩౩

ఉ॥ “మీనము” లన్న “జు” ట్టనుచు మిమ్మును వా రస వచ్చుఁగాదె! యే
వాసీయు లేనివారియెడఁ బంతము పొజ్జుల కేల? మీరసా
భాసపువ్రాతయేతెలుపుఁ బండితదూరు లటంచు; సక్యభా
దోసము మీది, మీ రింక నెరుంగక చేసెడి దేమి కైసరుల్. ౩౪

చ॥ “గురుతరలీల” పద్య మది కో! యని యార్చుచు నుండె మీరె పై
బరు విడుకొన్నవారలు సభం బొసరించుట కంచు, నేల యీ
పిటికితనంబు నెవ్వఁ డని బి ట్టడుగన్ వలె నంచుఁ బోయి కొ
ప్పరపుకపుల్ కసంబడక వచ్చిరి వా ర్థముఁ జూడ సంబరో. ౩౫

చ॥ అపు దొకచోట విందునకునై చనియుంటిమి మేము మానివా
నవదము చూచి వీరలును జాతిరొకో! యని యాడుకొంచు న
ట్టిపనియు నుండునే! యనుచు, దీక్షాని కొట్టెడినేనపోల్చి న
య్యవరిమితప్రజానిచయ మయ్యెడకే చనుదెంచె నంతటా.

22

శ॥ అండుం గొందలు పొమ్మొలువ మఱియు వైశ్యశ్రేష్ఠులుం గమ్మవా
రెండుం గన్నడి రిందలునొ వితకై యేతెంచుటంజేసి యం
దం దించించుక గోష్ఠి గల్గు టనుమేయం బయ్యె సొయంబ! మే
మెందు న్ను ప్రనియుండ మిందఱను దాదృగక్తి నంపన్నులక.

22

ఉ॥ నాలనజాతియందలిజనంబులు తూర్పున నుండు గాని యీ
నాలవజాతివేఱు పయి నాగరికత్వముమాట కేమి వి
ద్యాలయలన్నం బ్రాణముల నర్పణ చేసెడిపాటిభక్తులుం
జాలక గలారు కమ్మకులజన్ములలో శతముక సహస్రముక.

23

ఉ॥ చారలు నన్యలుం గడు నవారిగ వీధికే రెండుప్రక్కలక
బారులు గట్టి నిల్చి యిట వచ్చుట, కొవ్వువారిక జూడఁగా
గోరికతోడ నేగి తమకుక మఱి వా రగువట్టిమిక వృథా
యై రహి నిండ్లకుక మరలు, టాదిగ సుంఠారు లాడుకొం చొగి.

24

శ॥ అయ్యో! తిర్పతివెంక టేశ్వరులు! మే మత్యాశమై వేడగ్ర మీ
కయ్యంపుక నభం జూడ వచ్చితి మిటక, గా ట్లివ్వినా రెవ్వ రా
యయ్యో మోమును జాటు వెట్టి రిక మా యాయానముల్ వ్యర్థమే
యయ్యెక, వచ్చినతోవం బోవుచుమె, లేదా? యుందుమో? తెల్పండి.

25

చ॥ ఎఱుంగుదు మేము “కొత్తర” మదెట్టివో? వారిని జూడ రాము, మి
మ్మొలుంగము మీదుపొత్తముల నింపెనలారు “ఘాటోలు” దక్క నేడ
దరసితి మయ్యె ధన్యము భవాదిక; మూరక పొ మ్మటంచురో?
దరిసెన మిచ్చి నందులకుం దగ్గఱలం బొనంగం దలంతురో.

26

చ॥ అనుచు ననేకభంగుల జనావలి మాపయి గల్గుపేరుముక
నుపగడగ జేయుచుక, బలుకఁగా నభుడేము వసించుసౌధ మె

య్యన డిగి నాటకాలయమునం దొక మేటిసభకా బాసర్పి నే
ర్పినగతి వారికిఁ గలుగఁ జేసితి మగ్గుల మైనమాదముఁ.

౧౨

సీ॥ “తిరువతివేంకటేశ్వరులఁ జూచితి” మంచుఁ బలుమాటు సంతనంపడెడివారు,
ఉవ్వెత్తుకా లేచి యొక్కదండములీలఁ బడి నమస్కారమ్ము లిడెడివారు,
కొప్పంపువార లీగొడవఁ దెచ్చుట మేలె యయ్యెఁబో? యని పేర్చినాడువారు,
కయ్యంపునభఁ జూడఁగలభాగ్య మింక లేదు వారుపాటిరటంచు చూచువారు.

గీ॥ పాట కేమి యొనర్తురు వారికున్న, నరుకు నెఱుంగఁమెయని చర్చనలుపువారు
బసచోఁ గాలు దృవ్వనేలనెడివారు, అడుగుమవ్వారి నటకేగుచునెడువారు.

ఉ॥ అన్నిట వీరిదృష్టిని శతాంశము వారలు గారు దడ్డడక
దున్నుకవిత్వమంద వలఁతుల్ మనవారలె యాడు, రంచు; నే
మున్నది దానిలో ననుచు, నుండిన దేదియొ యున్న దంచు, నా
తెన్నుకకష్టమే యను, చుదీర్ణతరమ్ముగ వాడు లాడుచుఁ.

౧౩

ఉ॥ ఏమియు రానివార లెటు లేది యొనర్చిన మంచి దౌ శుభి
గ్రామణు లట్లానర్చునెడ గ్రాంధికు లొప్పరు సాగఁగ దీతు రిం
తే, మనవారు వోలె నలతిర్పతివేంకటపండితుల్ వచ
స్తోమము జార్చ లేరె యది వోనముగాఁ దలపోయ కుండుచో.

౧౪

ఉ॥ జార్తురు గాక నొరెటులూ చయ్యన, నెయ్యన నట్లే పద్దెముల్
గూత్తురుగాక వీరు “చెవి గోసిన మేంకల” పోల్కిఁ జాలనే
పార్తుర! డయ్యరే? యుభయు లంత బలాభ్యుల దేహదార్ధ్యమం
దేర్తురు కొప్పరంపుఁ గపు లీకవియుగ్గుము నొక్క వ్రేల్చిడిక.

౧౫

చ॥ అనునెడ దేహదార్ధ్యమునకా యలవారలు గాలు ద్రవ్వెరి
వ్వనియెడ నేను జాలనొకా? పొండితియన్న భయమ్ము గాని వీ
రిని మఱి వారినిం గలిపిరేనియు నాబుజ మొక్కటే సుండి

వనిఁ గొని యాఁపు నం చొకడు బాహుబలాభ్యుండు పల్కు నల్కమై.

౧౬

క॥ అని వారి వారికిఁ దోఁ, చినగతిగాఁ “బిచ్చ పాటి” చెప్పికొనుచు భో
జనపుం బసలకుఁ జని మఱు, దినఃసున నటనుండి బయలుదేఱి వారల్.

చ॥ సెలవును వ్రాసె సూక్ష్మలనకుఁ జెచ్చెర నెంకటశాస్త్రి మున్నె, యీ
కలహము దేలునంతకును గాల్గదలింప నటంచుఁ బంతముం
గలిగి వనింపె నవ్వరిని , గయ్యపునంగతు లాలకించి శి
ష్యులు మఱి కొందఁ జెచ్చెడకుఁ జూడఁగ వచ్చి తనకు భజింపఁగన్ . ౯౦

చ॥ సరస్సులు యోగ్యులౌ జనులు సంతతమున్ గవితాదరమునై
నెరఁగుచు విందులన్ దనిపి యెంతయు గౌరవ మావరింప న
వ్వర మది వాస్తవై యచటిపూజ్యులకున్ దలలోనినాల్క-యై
తిరుపతి యప్పు డప్పు డరుదేరఁగ, వెంకట యుండె నయ్యెడన్ . ౯౧

శా॥ “అనీమాంత మున్నది గాని విడువఁ డావెంకటేశుం” డటం
చానీమకు జనులెల్లఁ జెప్పి కొన నిత్యమున్ గవిశ్రేణి కెం
తే సంతోసము గూర్చుచున్ విమల లంఘితచేతస్కులై
యీశున్ జెంది కృశింప మూడునెల లందే యుండె నుద్గండతన్ . ౯౨

అ॥ వె॥ మొదటఁ గాలు వెట్టినది యల్లశిష్టాహ, నూమదార్యగేహనీమ యచటి
నింబభూరుహంపునీడ సాక్షాత్కల్ప, పాదపంబునీడ గాఁ దనర్చె . ౯౩

చ॥ చావలు నిండి బల్లలకుఁ జాలి గజకణకీలితంబు భూ
మీపద మాక్రమించి పయిమిక్కిలి వీధికదాకి గేహపుం
దాపున నున్నయనన్యదనంబుల వ్రక్కల నిల్చి సారెకున్
శ్రీపతివేంకటేశ్వరులు చేయవ్రసఁగము విందు రెల్లరున్ . ౯౪

శా॥ అగదా? నింబము నీనివాస మదియో? యభంగింక మనూనశా
ఖం బచ్చో నెపు డీపు పొల్పు టది సిక్కింబే, భవత్పాక్షికం

(గుంట్లూరినుండి బయలు దేలు సమయమునఁ జెప్పినది.)

* నీ॥ తిరుపతి వెంకటేశ్వరుని కొండను నీకు భేదమే కనుపట్టలేదు తల్లి, శ్రీ
చైలమల్లేశు శిఖరమ్మనకు నీకు భేదమే..., మధురమీనాక్షి వేశ్మస్థలికిని నీకు
భేదమే..., కాశికావిశ్వేశుగర్భగుడికినీకు భేదమే... తల్లి, తే॥ ౧॥ ఎట్టి సుముహూ
ర్తమందుఁ దాఁగట్టెనుకొగ్గ, ఘనుఁడు శిష్టాహ నూమదాఖ్యాక సుకవి, అడుగు
వెట్టిన దాది బ్రహ్మసభఁజేసి, పంపుచుంటివి నినువీడ వలనె నేడ. (వెం॥ శా)

బం బూజ్యోశయసాక్షికంబు నగుచుం బొన్నరుతత్తత్సభా
లంబంబా కవితావ్రసార మది యేలా నెక్కి వాక్రచ్చుటల్, ౯౫

మ॥ ఎటు నీశక్తులవా జ్ఞధుద్రీవము లందేసారె, శత్రువ్రజం
బటకు వచ్చి మనంబునందు నెటు “ఫీ” లావార, హాకోవపుం
గటువాకన్యముల కెట్లు వా రురక మఃఖం బగుచువా, రెట్టుగా?
గుటకల్ మింగెడివారా? నీమది యెటుంగుక జెప్పగా నేటికి. ౯౬

ఉ॥ ఐనను శాఖ బాధ కయి యావలికిం జని తప్పచొప్పలకొ
బూని యవాచ్యముల్ గిలికి పుచ్చియు నెమ్మన మాఁగ లేక మా
మై నెనరున్నయట్టులుగ వచ్చి రనం బది గోలి పోవు వా
రేని యథార్థముం దెలియు నెల్లరు నీవును డాఁగుచుంతురే. ౯౭

చ॥ ఎలమి వచించి తీరవలె నీకవటాత్కులనత్సభావ; మీ
యలఘుల కేము శత్రువులమై మఱి మావచనంబు లెట్లు వీ
నులకు రసాయనంబు లగునొ? యవి జీర్ణము లైనవెంట లే
ఖల కపవాదముల్ గిలుకఁగాఁ గదముల్ దిరుగాడు తెట్టుటా. ౯౮

క॥ ఖలజనులవర్తనములకుం, దల యని తోఁక యని చెప్పఁ దర మే? యలసా
పులకేమి నింబకుజభూ , తలనభ లవి యెంత కేని దగు జగదంబా. ౯౯

చ॥ అరు లగువారి కిట్లు లెదయందలికుంపటివోలె నుండి యా
తిరువతివెంకటేశ్వరులు “తీర్వరులకొ బిలిపింపుఁడీ, నభన్
జరుపుఁడి మీనముల్ కెఱుకఁ జాలినచో బెఱుకుం డ,,టంచుఁ ది
వరముగఁ దెల్పఁ గొప్పగవువారిబడాయిక్రిమక్రమమ్ముగకొ. ౧౦౦

ఉ॥ తగ్గి యిదెట్లులేనియును దప్పికొన న్వలె నంచు నంతటకొ
బగ్గెలు వ్రాచు మాని తమపక్షము గుగ్బల మాట నెట్టులు
న్నెగ్గ దటంచు లో నెఱిగి *నైయ్యజకుం గడు గూఢపుత్రిమై
నగ్గతి డాచి స్నేహ మగు టర్హ మటంచు లిఖించుచు నెవనకొ. ౧౦౧

చెన్నపురి; వైబ్రరి, గురువారం.

*....నిన్న కొప్పరపుంగులు నావేర రి వేటిల ఉత్తరం వ్రాసినారు, వివాదవ

చ॥ పయికిఁ బ్రగల్భవాక్యములె పల్కుచు నప్పురనుండె తిరికన్
గయికొని హరుచుండిరి ప్రకంపిత మైనమనంబు చంద మె
ల్లయెడల నెల్లరుండెలిసి “హావణి” రంచు వచించుచుండున
ప్రియములు పూర్తిగా వినియు బీరము ఘనర వారు చూటలకె.

౧౦౨

ఉ॥ అంతట వారిపక్షమున కాదరు వాకులవృద్ధుఁ “దక్కటా
యంతన తేలి పోవు నని యంపు మటంటిమి పత్ర మల్లవా
రెంతటిపట్టు పట్టిరోకొని యిప్పురి వీడరు కొప్పరంపువా
రెం తలవారిఁగాటి; కిపు డేమనుకొన్న మఱేటె లాభమా.

౧౦౩

మ॥ పులివై బెడ్డను వేసి చెట్టుపయికిం బోవక వెనక దత్తుజ
స్థలమందే యది పీట వెట్టి యెటులో సాధించుఁ గావే పగక
దొలి నానాదన చాల దయ్యె నపు డేదో వ్రాయు మన్నార మి
ష్టులకిం బో కది “యేకు మే., క నెడిసామ్యం బయ్యె నెట్లో కదే

౧౦౪

ఉ॥ పాపము? “వారిదాసులము వారలలోన శతాంశమేనిం. గా
మోపము వారి., కంచు సతియొగుడు కొప్పపుజ్యేష్ఠుఁ డట్ట తా

రిత్రమును వ్రాసినారు, తమదోషములేశమునులేదనియు వెం॥ శా॥ అన్యాయముగా
గర్హించిరనియు, మొదలుగా వ్రాసినారు. దానివైఖరిచూడఁగా వివాదమునుండి త
ప్పించుకొనుట కిష్టపడుచున్నారని దోచుచున్నది. అట్టిప్రయత్నమున్నచో తప
కమీరును అంగీకరింప వేరదెదను ఈ వివాదసభలు కార్యకారులు కావు. నడుమ
వారికి పండువు, పోరాడువారికర్వురకు శ్రేయము కన్నడదు, ఈసభలలో
తీర్పుతీర్పుచారెవరు? ఎట్లుసాగును? “లోకోన్నిరుచి, తత్తాి౭పి స్వస్వప
క్షాభిహానాబలనాక బాధతే, వారు “ఘాలంజి, ప్రచురించినందుకు, శివరామ
శాస్త్రి మరల ప్రచురించెను. ఇంతట నాంగిన బాగుండునని నేను తలంతును
నాప్రార్థన మిదియే. . . . ఏవిధముననైనను తగవుమాపుకొనుట బాగు, నేను వా
రికేమని సమాధానము వ్రాయుటకును పాల్పొక్కయున్నాను, జబాబు వెంటనే వ్రా
యించవలెను. . . .”

వే॥ ప్రభాకరుండు.

సూపిన యంతవట్టు మొగ మోడక చెప్పె వృథాభిమానపుం

దాపము నాడు మామదికిఁ దద్వచనమ్ముల నెక్క నీ దహనా. ౧౦౫

ఉ॥ ఎంతటి ధైర్యముకొ మఱియు నెంతటిశక్తియు లేక యున్న నీ

శ్చింతగ నాఁటి నత్సభ “ననేమిర వారల కా ననంబు మా

చెంత ఘటంపక గూడ,, దని చెప్పఁగ నేర్పునెవేఱు సీమ య

న్నంతన భీతి పుట్ట వలదా? కలదా? యిటువంటిచేవయుకొ.

౧౦౬

చ॥ ప్రముఖుల మెంతమంది పని పట్టితి మక్కట? వారిముందు మా

ఆ మయితి మింత కెంతటిపరాభవ? మూరక కొప్పరంపువా

రిమొరప మిక్కితమ్మునఁ బొరిం బొరిం దగ్గఁగఁ జూచె నేయుపా

యమున సె వీరివై బడున పాయముఁ బాయఁగఁ జేయఁగా వలెకొ

౧౦౭

మ॥ * అని యోజించుచు నుండె నంత నొకనాఁ డాయీప్రసంగంబు నె

ల్లను విన్నింప నభం బొనర్చి తగుఁపాలకొ వినిగ నేయంగ వ

చ్చినవా రెల్లరుఁ బత్రికల్ వినుచు మండ్రికజెడ్డ యోజించుచుం

డునెడకొ గొందఱు వచ్చి రయ్యెడకు నెట్లో యనద స్సాగఁగక

౧౦౮

* నిష్పక్ష పాత వృద్ధయులును యథార్థపరిజ్ఞాతలును గుంటూరుపురవాస్తవ
పురుషులు నగు నార్య సోదరులారా! కొప్పరపువారు ప్రతిజ్ఞా పూర్వకముగా
27 వ తేదీ ఆదివారమునాడు నభకురావలయునని ముందుగా మూవై గాలుడ
వివిధ పత్రికవాని, యందులోని యనందరభములను దెల్పుచు మేముత్తరమీయఁ
గా వానికిఁ దగు సమాధానము వ్రాయక యేవో కొన్ని యుక్తులతోఁ గొన్ని
యత్తరములు వ్రాయుచు నభ ఆదివారము దప్పించి సోమవారమునకుమార్చి
తుద కాదివారమునాఁటిరాత్రి యనేక గ్రామములనుండి నిచ్చేసిన మహాజనుల బి
భలమునొరభులంజేయుట యుచితము కాదని మేమాదివారమునాడు వ్రాసిన యు
త్తరములోఁ గొన్ని పండితసమ్మతములైన నిబంధనము లుదాహరించి “యీ
ప్రకారము మీరు నభకూర్పుడు లేదా మేము గూర్చెదము ఆంగీకారానంగీ
కారములు లేవుదయమునకు దెల్పుఁడు లేదా మీరీయద్యమము మానుకొన్నట్లే
ప్రజలుదలంతురుగాక” అని స్పష్టికరించినను దానికి జవాబు వ్రాయక నభాని
యదిగమునందుగూడ నుదయము 8 గం||కు మరల రిమైండరు పంపినను దాని

ఉ॥ వచ్చిరిగాని యానభ యవార్యముగా జరిగెన్, నమస్తమకన్

నిచ్చుననంటిపండుబలె విజ్ఞులదృష్టికి న్నవ్వు మయ్యె “ని

వ్వుచ్చర మెండు కీగతి గదాగబ లాడిరొక్కో, యటంచు వె

న్నిచ్చినవారి మాట “రిహిహి” యిహిహి, యని కొంద ఆయ్యెడన్. ౧౦౯

కిని నేమియుఁబలుకక వల్లఁగా నాదిస మెల్ల దాఁటించి ఆమటునాఁడు 29 వ తేదీని నూరి వసరము లేకున్నను నేముమరల “మియుద్యమము మానుకొన్నట్లేయనితలఁచి నేయు కాకినాడ వెళ్లుచున్నా” మనిప్రానిన యుత్తరమునకును దగినసమాధానము నేమియు ప్రకాశింపకుంటుంటే వారు సభను మానుకొన్నట్లు ముమ్మాటికిని న్నవ్వుప దినది. పదవ సభమాటట్లు లుంచి మీ మా యుత్తరప్రతిస్పత్తరములలోని సారాసారములును న్యాయాన్వయములును ప్రాజ్ఞులమూలముగాఁ దీర్చికొని పిమ్మట విద్యావాదమునఁ బ్రవర్తింతుమనియు, ఇందులకు రేపుదయము 8 గంటకు లోఁగా జవాబింపఁబడు 29 వ తేదీ రాత్రి 7 గంటలకు మాప్రానిన యుత్తరమునకు నేఁడు 10, గంటలకు ననవసరపు యుక్తులతో దానికిఁగూడ సంగీతకారమును దెల్పక “యుత్తరప్రతిస్పత్తరములు నుగించుకొన్నాము” అనిప్రానిన యుత్తరమునగూడఁ బ్రాచీన వారికి జవాబి ప్రాయముట యంతతో నుగించుకొని ఆయీయంశము లు లోకులకు ప్రకటపఱపఁ దలఁచి ఈనాటి సాయంకాలము 6 గంటలకు శ్రీ ఘనీకంపెనీనాటకశాలలో నుపన్యసించుచున్నారగు గానఁ దామెల్ల విచ్చేయఁ ప్రార్థింతులు.

ఇట్లు,

గుంటూరు, 30-8-11.

తిరుపతివేంకటేశ్వరులు. శతావధానులు.

పైనుదాహరించిన యాహ్వానపత్రక ననుసరించి శ్రీ ఘనీకంపెనీ హాలులో 30 వ తేదీన పాఠకులు పాఠకులు నితరులునునగు మహాజనులు నియమితకాలమునకు ముస్తే వచ్చియుండిరి. వదవది కాలేజీ ఉపాధ్యాయులగు బ్ర॥ శ్రీ॥ మల్లాది వెంకటాచార్యమహాశయవారి కోరిక ననుసరించి శ్రీహక్ వంగిపురం కృష్ణమాచార్యులు పి. ఏ. ఎస్. టి. (వీరును కాలేజీ యుపాధ్యాయులే) గారాగ్రాసమాధీపత్యమును వహించిరి. వీరుసంగ్రహతాంధ్రములలో గ్రంథముల రచించినపండితకవినత్తములు. పదవ నాయాయీ యుత్తరములు తిరుపతివేంకటేశ్వరులు వినిపింపఁ పొడంగిరి. మొదట వెంకటాశ్రమిగారు శ్రీకృష్ణరపువారి మొదటియుత్తరమును మాత్రము

ఉ॥ పనిగొనియత్తరాల్ వినుచువట్టున నాసభ నాఁ గుఱున్కి- వ

చ్చిన యలశ్రీనివాసగుడేశేఖరువైఖరి “కొప్పరంపున

ర్తనములయత్తరమ్మ లవి ప్రాజ్ఞసభాననుకూలదుర్వచః

ఖను లని యెల్లవారలకుఁ గ్రన్ననఁ జెప్పక చెప్పె నెప్పగన్.

౧౧౦

వినిపించి ఆనాఁడే 12గంటలు మొదలు మూడు గంటలవఱకును గోర్ట్టులోఁగంఠాలు
లనుగూర్చిన వ్యాజ్యములో సాక్ష్యమిచ్చి యుండుటవలని యాయాసముచేఁగాబో
లును పదపడియత్తరములను దిరువతిశాస్త్రిగారిని వినిపించుమనిరి. తిరువతిశాస్త్రి
గారు వినిపించుచుండఁగాఁ గొందఱు పెద్దమనుష్యులవచ్చి యంతతో ప్రకృతసభ
ముగించుటకై వెంకటశాస్త్రిగారిని గోరిరి నాని తగినంత హేతువునుజూపి కోర
నందున వెంకటశాస్త్రిగారందుల కంగీకరింపరైరి. పదవ గంభీరముగాఁ దిరువతి
శాస్త్రిలుగా రాయాయయత్తరప్రతుత్తరముల నుపన్యసించుచుండఁగా వేంకట
శాస్త్రిలుగారు దానినాఁపనుంకించువారితో సహేతుకముగామెల్లఁగానుపన్యసిం
చుచుండిరి పదపడి సభనాఁపుడని కోరినవారు తామేదో మధ్యచెప్పటకు న
వకాశమిందని కోరిరి అందులకును చుట్టతుదకుఁగాని వీలులేదనియు నప్పదేని య
గ్రాసనాధిపతుల నడుగఁదగియుండుననియు వెం॥ శా॥ గారు బదులు చెప్పిరి. ప
దపడి యత్తరములనెల్ల దిరువతిశాస్త్రిగారు వినిపించినపిదప నెవరునమధ్యలో, యె
వరుకారో, యెవరియత్తరములు దురుఘగానున్నవో యెవగివట్టివికావో యెవరు
కోరినపరతులు పండితసమ్మతములో యెవరినికావో, యెవరి వెనుకఁబ్రేతవలనసభ
కాలేదో, లోనగు సంశయములసభ్యులకేకాక సభ నాఁపవచ్చిన యుత్తమపురుషుల
హృదయములకుఁగూడ నృప్తపడినవి. ఆ యీయంశములనే శ్రీ ఆ గ్రాసనాధిపతి
గారు తుట్టతుదనుపన్యసించుచు “మీసములపద్యము యొక్కయర్థమునుగూర్చి, తా
ముగూడ నిదివఱకుఁ బొరపాటుగానే యన్వయించుకొంటిమనియు నిప్పుడది స్పష్ట
ముగాఁ దెలిసినదనియు నుభయభాషలు రానివారు దానిజోలికె బోఁగూడదనియు
సంస్కృతమురానితెలుఁగు గణనియము కాదనియునుపన్యసించుచుండఁగాసభనాఁ
గుఱునికతో విచ్చేసినవారు ప్రకృతహవిషయమునాఁగవలసినదనికోరిరి. దానిమీఁ
దనగ్రాసనాధిపతిగారు “వీరికోరిక ననుసరించి యాపద్యార్థమునిప్పుడు విస్తరింపక
వదలితి” మనిచెప్పి యావిషయము మానితమకీయ భయకపులయందును భగవంతుఁడు
స్వామిగాఁ బోషించిన యభిప్రాయమును వెల్లడించిరి. అదివిని సభ్యులెల్ల నా

చ॥ జ్వరితుండ నయ్య సజ్జనులు సారెకు రమ్మని పిల్వశ్రీరానిచో
గరువముగాఁ దలంతు రని కన్తి గణింపక చచ్చినాండ ని
వ్వరపునియోగివై దికులపొత్తి సుమంతయు నే నెఱుంగ మ
ర్భర మనమానకక్షయిలు రాఁ దగి యుండఁగ నెట్లెఱింగెదన్.

ఉ॥ ఐనను గాలుడవుదొనఁ గాదెన సుండుటఁజేసి యంత మా
పై నెవఁడుండ దీ విపుడు పత్రిక సంపెదవేనిఁ బోరికెం
దా నయిపిచ్చినట్లయి “తక్కెడ” సామెతగాఁ దనర్చు నీ?
మానఁగదఁచ్యు మిట్టియనమానపుఁగక్షకు దీక్ష నుటికిన్.

ఉ॥ ఎవ్వటికేని మాయెదుటనే పడఁగా వలె వార, లప్ప డా
తవ్వపుకైతపదములు తజ్జులకున్ విశదంబు కావలెన్
బిప్పివనంగముల్ నలుపు పెద్దలతోడత నీకు నేలగి నేఁ
జెప్పినమాటచొప్పనకుఁ జేతము చొన్నచు మిన్నకుండుమీ.

చ॥ వెనుఁబడి కాకపుల్ తనదువీపుజయిం జరణమ్ములుంచి తా
నిన నది లెక్కగాఁ గొనక చివ్వకుఁ బూనక వైవతేయుఁ డే
మనక విరమ్ము వంచుకొని యల్లనఁ బోవఁడె? శక్తిమంతు లెం
దును నలఁచున్ పొనర్చినలతిండుడుకున్ గణింప రంతగన్.

పుగారిపేగున వ్రాసిన జాబు చేరినది, మాయుభయుల నమస్కారములను అంగీ
కరింపవేడుచున్నాను, యథార్థవాదియొక్క వ్యాసము యథార్థముగనున్నను లే
దున్నను దానినత్యాసత్యములు మేము గ్రహింపజాలముమీరీలేనిపోని
కలహములచో జిక్కికొని ఆరోగ్యమును, బుద్ధిని చెడ గొట్టుకొనుట మాయ
భిషాగము కాదు. వారినిగెచ్చినను మీకీర్తిహెచ్చునా? ఇదివఱకే మీభృతిజగ
ద్విభృతమైనపుడు మీకీపోరాటము లెందుకు? వారుకుర్చీమీద కూరుచుండిన
మనకేమి? ఇంటి కప్పమీద కూరుచుండిన మనకేమి? మీబలాబలములు లోకముపూ
ర్తిగ నెరిగియే యున్నది. ఈపోరాటములను గుంటూరు చెరువులో దొక్కి
వెంటనే బయలుదేరి రావలయునని మాప్రార్థన...”

ఆ॥ నారాయణరావు.

ఉ॥ ఇంతకు నీవు వత్రికల నెన్నిటి నరిపిన నేమి లాభి? హా
 వింతకవీను లెన్నటికి విజ్ఞులు తీర్వరు లున్ననత్సభా
 భ్యంతరచుండు ని న్నెదురువా రనుకోకుము వారితండునాన్
 గాంతు రెవారు వారికడ గంతులు వేయచునుం డెఱుంగును, ౧౨౪

శా॥ “ఓ కెన్నో మణివంక” లన్నఁ డెరియకొ యోజింపఁగా లేనిన
 ధీకుల్ వారికి ధోడు, వారిదియుఁ దాదృగ్ధీ విశేషంబె యీ
 యేకాకారులు సత్సభాస్థలికిఁ దా రేమంచు నేతెంతుగ్గి నీ
 వీకార్యమృతకుం గడంగకుము మేమే యుంటి మన్నింటికికొ. ౧౨౫

చ॥ అనుటయు నాతఁ డప్పటికి నన్యము చెప్పక మిక్కిమూడె నె
 మ్మనమున బాల్యచాపలము మానని చందము తోఁచుచుండె, నా
 తని కొకకొంత తిర్పతి న్నతంత్రిత నిచ్చె ననంతరంబు వెం
 కనఁ గిమరించి యిర్వరును గ్రకుననేగిరి “వ్రస్తు” వ్రక్కకుట. ౧౨౬

ఉ॥ * వదైము లచ్చు వేసి యవి పంపి నభోమణి రెండుయామమున్
 ప్రొద్దును దాఁటునప్పటికిఁ బూర్తి యొనర్చిన మేటికార్యమున్
 దద్దయు మెచ్చుకొంచు బసదగ్గఱకుకొ జనుదెంచి చెప్పిరి
 కెద్దియుఁ జేయ రామి నహియించెను వెంకన కొంత సువ్వుతో. ౧౨౭

మ॥ రా॥ రా॥ శ్రీ కొప్పరపు వెంకట సుబ్బరామశర్మగారికి.

* చ॥ తిరుపతి వేంకటేశులకుఁ దెంపరివై నరివైఖరిం గవీ శ్వరుఁడగునాఁ
 డు నొంటనుడువకొ గడు నెగ్గిలునాశుధారకుకొ, మురికొలుపగ దలగచితే ‘నమూన
 మ’ యంచు వచింపకేటి య, ల్లరియది సింగ శేష్టవలలంబు భుజింపక పూరి నో
 మేయునే. మ॥ అనిమిత్తంబుగఁ గాలుద్రవ్వివ త్వదీగూహంత నాఁపుండలం,
 పున నీరసనిర్దృశాశుకవనంబుకొ జెప్పి నెల్లెల్ల నెం, చిన యన్యన్యమచన్యలకొ
 శుకవిత్తాశ్రీభురులకొ మానిపిం, చి నినుకొ కెల్వంగ వచ్చినా నిదె నభంజేయిం
 తువో వత్తువో. ఉ॥ గంటలు గట్టికొంటివట? “గంటకుచందలు వేలుపద్యమున”,
 కెంటుబసంచు’ నేఁడు పరికించెద కెంటుటయెట్టిహో? నినుం, కెంటెద నీ వధాన
 మున కెల్వెచ నీరసధారయందు నీ, ఘంటికలూడఁ గొల్పెదను గాచుకొనం గము
 కింపుమిత్తటికొ. నీ॥ గురుపాదసేవఁ జేహాజనవ్యాకృతివాంఛిత్యగరిమ య
 టుండనిచ్చి, ఉభయభాషా కావ్య విభవాభిరామమా పాండిత్యగరిమ యటుండని

శా|| * రామస్వామి యనంతరమ్ము కడుధీరత్వమ్ము చెన్నార నే
 సేమో వదైము లన్ని తెచ్చి యవి మ మ్మిష్టాంతుఁ డనన్మక్షణం
 బేమిం జెప్పక పిమ్మటం జదివె“ మేరీ లీవదైముల్ వారిదొ
 సామర్థ్యమ్ము గడుక్ష యథార్థముగ నిచ్చల్ నచ్చి వాకుఁజెప్పడిక్ష ౧౨౮

చ్చి, రసవత్ప్రబంధనిర్మాణధీ చాఱిపాండిత్యగరిమయటుండనిచ్చి, సురుచిరలక్షణ
 భరితానుకవికృత్యపాండిత్యగరిమ యటుండనిచ్చి|| గీ|| ఆశుశరసంబంధించు
 గొండాడందగిన, తావ కాశుకవిత్వంపుఁ జేవగూడఁ, దావకశతావధానవిధంబు
 గూడఁ, జూడఁదలఁచితి వేంకటసుబ్బారాయ! చ||తిరుపతివేంకటేశ్వర సుధీవర
 శిష్యుడ నాడుపేరు వే, మరి శివ రామశాస్త్రి యని లోకము వాకొనునాధ్యమైన వ్యా
 కరణముజీవనమ్ము నధికారము కావ్యపురాణసాటకా, కరములఁ; జేయఁజాలుడు
 నఖండమునాఁగ శతావధానమున్||

గుంటూరు

31-8-11

ఇట్లు వినీతవశంవదకుడు,

వేలూరి శివరామశాస్త్రి,

శతావధాని.

* మహారాజశ్రీ కొప్పరపు సుబ్బారాయశర్మగారికి—గీ|| అజవదేశంబున న
 వధాన మొనరించు, టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ, వల్నాటిసీమలోఁ బద్యం
 బులను జెప్ప, టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ. ఆయూరనాయూర నాశుకవి
 తనెప్ప - టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ, గుడివాడసీమలోఁ గొన్నియూళ్ల
 నుజెప్ప - టోకాద! యిదియు గుంటూరునీమ, గీ|| యెట్లుదక్కించు కొండురో
 యిపుడుమీరు, నిండుకొల్లున మీకున్నదండిబిరుదు, లూరకేహడు పూజ్యులఁ గా
 లులటన, నాశుకవినింహ కుండిన హంసలూర. ఉ|| బిట్టులరితఁ బద్యములఁ బ
 ల్కుటె కాని శతావధాన మె, వట్టుల నేదిచేసితిరి, పండితురెల్లరు మెచ్చినార
 లో, గుట్టుగఁ బోవకీగలిగి, గొంటెతనంబుచ జేయఁజూతురే, “పెట్టుకొవ్విపుంజు
 పయి, బీతముఁ జూపిన” లాగుఁబోవదో. గీ|| జగతివైదికులౌట మీసాలఁదీసి, కొ
 న్న నెవ్వరునవ్వరు; నిన్ను నవ్వ, కుండురేకన్నయ నయోగివయ్యుఁ, మీనము
 లఁగాచు కోలేక మిడుమచుండ. క|| గంటలఁ గట్టెరరే! ము, క్కంటిపరగ
 ములకు హలికవితానంబీ, గంటలు మఱియేకార్యము, పొంటె వచింపుండు కొ

ఉ॥ వాకలకన్నఁ దెల్లునెడ వారక సంస్కృతమండుఁగూడ నీ
వారయఁ బెద్దపండితుఁడ వైనను వారలు బ్రాహ్మణుల మహా
శూరులు మేలనియోగులును “శూద్రుఁడ వీ” వని యీనడింతు రి
వేరమునండు గా లిడక వేగమ యేగుమ యంగలారికిఁ.

తే॥ గీ॥ వారితప్పడుభారను వడిగఁ బోయి, నభ్యులగరంప నీకు నసాధ్య మొప్పు
డేని పనివడ్డచో మేమె యేగ వలయుఁ, బిదపనిదితప్పటంచు నెప్పింపవలయు.

చ॥ అనుటయుఁ బిన్ననపు నగి యాతఁడు “చిత్త” మటంచు నేగి యే
మని మది నెంచెనో? తుదకు నాతనిపద్యము లచ్చులొనికిఁ
జనుటయ కాక, కొప్పరపునన్నిధికిం జనె వీని నెల్ల మే
మనిపినవే యటంచును యథార్థ మెఱుంగని వారు దూఱఁగఁ,

ఉ॥ ఉన్నయథార్థ మియ్యది మహాత్తము లొప్పుడు రంచు మేము సం
పన్నగృహస్థులం దనుప వ్రాసితి మింకొక కుఱ్ఱశిష్యుఁడుకా

ప్రపుంగవులారా. నీ॥ శతఘంటక వసంబునబ్బుడు మన్న మీ - శక్తియడంపనేఁ
జాలనెక్కొ, అస్తావధానంబు నాచరింతుమనమీ - శక్తియడంపనేఁ జాలనెక్కొ,
ఆశుక విత్సంబు నాచరింతుమనమీ - శక్తియడంపనేఁ జాలనెక్కొ, సద్వ్రగధి
చనంబు జరపుదుమన్నమీ - శక్తియడంపనేఁ జాలనెక్కొ, గీ॥ ఇంగిలీషున వచ్చు
రో యెఱింగియడవఁ - గరము నేఁజాలనెక్కొ మాగురువులేల, రండు వేగముచి
రుదులుదెండు పెట్టి - పొందు నిండుసభను గొప్పపుఁ గవులార. గీ॥ ఓడినారని
తలపోయువాడమిరు - నాకుఁ బ్రతిష్ఠిత్తరంబును నీకమాన, ముద్రవహియింపని
రేని నీముచ్చటేఱిగి - ముండువనిఁ జూడుఁడి కొప్పపుఁగవులార. క॥ ఇవారా మా
కవికిఁబోలెకా । జవాబునెసఁగకయె వృథగ జంపునడిపిననీ, వ్యవసాయముకలుదు
ఘంటి । వ్యవధింగయికోనక యిండు ప్రత్యుత్తరమున,

అంగలూరు, }
3-9-1913. }

ఇల్లు, బుధజనవిధేయుఁడు,

ప్రభురనేని రామస్వామి.

గ్రన్థనఁ గొన్ని పద్యములు గానక గోవ్రపువారి కంపె నా

చిన్నతఁ డొక్కసాహసము చేసె వచింతుము తత్పరూపముకొ. ౧౨

౧౩|| బందరునుండి పద్యములు వారికిఁ బోవునః బంపి మీఁద మా

కందఁగఁ జేసె దానివ్రతి; యక్కటా! యాఁగుట యెట్లు? చిట్టులే

బందరు.

అమధ్యకవేనమః.

(ఇయ్యది కొప్పవరపువారికిఁ బ్రాసించుత్తరమునకు సరియైన సకలు.)

* 1. చ|| ఉరుగరుజాయుతుండు, నమయించిత ధీమహితుండు, భక్తులం, దక్షి
కిని గల్పకన్యమవిధంబుననుండెడువాఁడు నట్టియా, తిరువతివేంకటేశ్వరుఁడుతిన్న
నిచూపుల మిన్నుఁజూచి యె, ల్లరును ముదంబు సెందునటులకొదయ, మికజయ
న్ముగూర్చుతకొ. 2. చ|| ఉరుతగధీవిశేష మహిసాస్పతులార! గుణాభ్యులార!
కొ, స్పర్శపుకవీంద్రులార! విసవచ్చెను మీదుప్రతిజ్ఞ; యెంతో నం, బరమువహించి
నాండను, రహతతి సుకజయంబు నిచ్చు, నా, తిరువతివేంకటేశుల నెదిర్చి గ్రహిం
పుండు వారిమీసమున్. ౩|| ధనముగడించి యుంటి రవధానములం బొసరించి మీ
కలిగి, దనుక శతానధాను లనునామముతో; నెంకమీఁద నట్లు కా, దనుచుశతావ
ధానములనక్కడనక్కడఁ జేసిపండితుల్, వినుతియొనర్పమీసములఁబ్రేకుండునూత
ననామధారులై. 4. గ|| తెలుఁగు తిర్వతివేంకటేశులకుఁగూడ, వచ్చుఁగావున నొ
డింప భారనుగును, గాని వారికి నేత్రావధానమండు, బ్రజ్ఞలే దండుమీరు నెల్వంగ
లూను. 5. క|| నేత్రావధానమది న; ర్నత్రజయంబిచ్చు మీకు, వదలకదాకొ,
మాత్రామె కాట్టిన నప్పుడు, శత్రులనొడింప మీ కసాధ్యంబగునే. 6. చ|| విను
తగుణాభ్యులార! యొకవిన్నవముకొ వినుడయ్య “గ్రుడ్లు పి, ల్లను గనివెక్కిరించి
నటులకొ” గనుపట్టెను వీరియత్తు” మం, చు నిట జనుల్వచించి రది సుంతయు
నామది నమ్మఁబోవనే, మనిన నియోగినౌటం దగవా? యది నమ్మిమిముంద్యజిం
చుటన్. 7. మ|| “నభమీరెచ్చటఁ జేయవార” లని ప్రశ్నకొవేసెరవ్వారు, మీ
రుభయన్ మాపురికేగుదెంచియట నభ్యుల్మిమ్ముఁగిర్తింపఁగా, నభనేయంపుఁడు,
తోచినంతనటకుకొ సాహాయ్యముకొ జేతు నా. కభిమానంబదిమీయెడంగలకు రం
దామోదముం బొందుచుకొ. 8. ఉ|| “అరయ సేపు చేసెడిసహాయ మదెట్టిది? పిల్ల
వాడ” వం, చూరక నెంచఁబ్రేకుండు మహోదధివారినిబంధనంబు చే, మాటఁగ

కొందలు * సూక్ష్మలక్షిమ్య లొకకొన్నిటి నంపిరి, మే మెఱింగిన
ట్లందలు గాక యున్న జను లందరు గొందలు మానవు నేర్తుమే ౧:

చ॥ “తిరువతివెంకటేశులకుం దీప్తిముగా నభ కేగుడెం డటం
చటిముటి వ్రాసి కొప్పరపుటాయన దా నభ కేగుడెంచెనే?
“పరపర” వ్రాసి రమ్మనినఁ, బాటుద మం చలసూక్ష్మలక్షిమ్య లెం
చిరి యని తోచుం జర్చు దగఁ జేసినయోగ్యులకెల్ల నిష్పరుల్. ౧:

రాముండయ్యడలిఁ గ్రోతులసాయముగోరలేదే? ను, శ్రీగహిమించ మీరు దయచే
జయంబు వహించుఁడోబుధుల్. 9. క॥ తప్పక దయచేయుండు మీ. రిప్పురికి జా
బుదీని కిడుండు నరగునక! మెప్పుగనుండయ్య వైశమి? కొప్పరపు కవీంద్రులూ
గుణమబులారా!

ఇట్లు

సుకవిపాదరేణువు,

వడ్లమవ్వాటి నరసింహశర్మ.

Vith Form C. Division,

Noble College,

Masulipatam.

శ్రీ మత్పర దేవతా పై నమః .

11-9-11 బందరు.

* గురువర్యా! చ॥ మనమున భక్తినిల్పెదను మాధవపాద సరోజ యుగ్మ
తనవరిలబ్ధివివ్యకవితా చనితా మహితప్రభావ సం । జనితలనద్యశః కుసుమ
జాలలి నిర్మితహార ధారుతై । తనరెడు వేంకటేశ్వరమధాగ్రీణి? మీవగుపా
కంజముల్ ఊ! ఇందులనుంచు పద్యముల నేనెరచించియు నచ్చువేయఁగా, నం
యమొండుగల్గితమనన్నిధి కంపితి వానిఁజూచి నా, కుందయవ్రాయవేడెదను గొ
కకయెట్టులు నేయుమందురో? యందులనుండుదోషములనన్నియుదిద్దుచునంపవేం
దకొ ము! తమనందర్శనమెప్పుడబ్బినని చింతా క్రాంతిచిత్తుండనై, కుముదంబులే
శశిగోరుభంగిందమవామ్మ నామృతా స్వేషసం, భ్రమమేపారనెసంగువాడనిట

క॥ ఎటు దొంచిన సరియే మే, మిట లేశమెఱుంగ మెఱిగి యే మెవ్వరి నాఁ
 గుటకు యఱించితిమో? వి, స్ఫుటముగ మునుమున్న దానిఁ జూపితిమికదా .
 చ॥ చరితము గాన వ్రాయఁ దగునంగతి వ్రాసితి మంతె కాని యే
 టెఱుంగరు మేము కొఱమున కిట్టులు శిష్యుల రేఁపి వంపునం
 బరమున కొప్పువారమో? న్వబాహుబలమ్మునఁ బోవువారమో?
 యరులు నిజం బెఱింగియును నాడఁగఁ జూచిరి వేఱురీతిగఁ, ౧౩౬
 చ॥ ఎఱిగినదేకదా? జగతి యెల్లఁ గుశిష్యుల రామకృష్ణులకే
 మఱి యలమిర్వరందమనెకమానిసే కన్న బహుశ్రుతుండు కొ
 వ్వరమున వారి కంపెనెకపత్రిక * “నేత్రీవథానమండు వ
 త్తురె,, యని రామకృష్ణు లటుదూఁకఁగఁజేసి రనంగఁ జెల్లునే॥ ౧౩౭

రాగ్రేసర స్తుత్యని, త్యములేఖార్థమ చూచుచుండఁగ్రవతోనంపంగఁబ్రార్థించెదక
 చిత్తగించవలెను ఇట్లుతమశిష్యుండు
 కోకా రాజారావు, హైస్కూలు, బందరు.

ము॥ రా॥ రా॥ శ్రీ. కొప్పరపు సుబ్బారాయశర్మ గారికి... మ॥ ధరణీవక్త్ర
 ము గూలఁగా వలదె! సప్తాంభోధి భాస్వద్వసుంధరభారంబు వహించి మించున
 లమాతంగంబులుకవీడి; కొప్పరపుంబండిత చూనులార! తమకుఁభాషాద్వయి కా
 వ్యసం, భరితులొ తిర్పతివేంకటేశ్వరులతో వాదంబు శ్రేయంబొకో,, మ॥ కరిశార్దూ
 లమ్మగేంద్రసత్తములు గంగాభంగకల్లోలలీ, లీవిజృంభించిపెనంగుచుండఁ గవి
 మార్జాబాదిసంపూజ్యులీ, రవథానంబు రచింపబానితరహా? హాస్యంబె యారోగ్యక్తి
 యుకొశిపుడుంరాండవమాడనాడవెపిశాచీభౌతభేతాశముల్... డి॥ చెప్పినమాట
 చెప్పకయె చెప్పక నేర్తుఁగ విత్వధారగా, నెప్పిదిమానిధంబున బుధోత్తములందఱుమె
 చ్చనీరముకొ, దప్పిక ద్రావుభంగివచనంబున గెల్వంగరండు నన్నమోహి, కొప్పర
 పుంవీశ్వరులకుందగ దేమోకొ? నాప్రతిజ్ఞయుకొ.....”

*విద్యాచర్యాపత్రక.

“అయ్యో? తమకును బ్రహ్మశ్రీ తిరువతి వేంకటేశ్వరమహాకవులకును, ఒ
 క మానమునుండి జరుగుచున్న కవితా కలహంబును పత్రికాముఖంబున వింటిని

చ॥ పనిగొని రామకృష్ణులు “సేవాను? బలీ?యని,, కొప్పరంపువా

రొసరుచుతప్ప లన్నిటిని సెప్పలు గాఁ దలపోయటేరెఱుం

గని? దలవారిబంధు వను కారణ మొక్కఁడె చూచి యట్లనె

జనుసే? యశక్తి దుర్జనత సర్వ విగర్హిత మెన్నిభంగులన్॥

౧౩౦

క॥ ఇది యిట్లుండె మమ్మున్ బదిబది, యాసీమ నున్నపాజ్ఞులు పూజా

స్వదులుగ నవధానాదులఁ, బొదలించుచునుండి రరులు పురపురఁ బొక్కన్

శా॥ అదై గొవపువారివక్షమునవా రాలొచనల్ సేసిరి

కీపై నెయ్యది కార్య? మీపురమునందే వారికిన్ సారెమన్

బ్రాపై గౌరవ మిట్లు పొనె? యది యెస్సాటన్ సహింపంగ నొ

గోపం బూనుటయే యనుగ్రహముగాఁ గూర్చుండి రవ్వారిటన్.

౧౩౧

సీ॥ చుట్టుపట్టులనుండి చూడ వచ్చెనేవారిసంఖ్య వందలకన్నఁ జాలఁజూచ్చు

వచ్చి “మాయారికి విచ్చేయుఁ, దనువారిసంఖ్య యేబదికన్నఁ జాలఁజూచ్చు

“రాఁజాల,,మన్నఁదీగదూరాక, యనువారిసంఖ్య యిరదికన్నఁజాలఁజూచ్చు

ఏమట వినిచిన నింపుమై వినువారిసంఖ్య యో? వేలకుఁ జాలఁజూచ్చు

తే॥ గీ॥ పద్ధతినియొగులగ దేరొ పట్టుదలకుఁ, నేగకున్న సెల్లవా రేగి వారి

చుట్టునుం గూరుచుం ద్రిది చూచు తెట్లు, త్రివత్తులు వారివత్తు నైతిరిగిపోయె

శా॥ * దైవాద్వైత మొకండు దక్క నఖిలద్వైతంబు నద్వైతమున్

వైవంబున్ మఱి వైష్ణవంబు సొకటై ఛత్రంబుగా వారలన్

...సర్వసాధారణమైన యాశుకవిత్తకేమి? తమకు నేత్రావధానంబున నెన్ని చి

రుడులున్నతో...వానిని మీఁకటే నతిశయించి కారకరపక్షి విద్యత్పక్షిగాఁ ది 2)

సెప్టెంబరు 1911నం॥ రం తేదీని తత్తదంశంబుల నెఱవేర్చియూడఁజేయుచున్నా

ను గనుక సీసూటీను అందిన వెంటనే మీప్రజ్ఞా విశేషంబును గనుపఱుప నారో

జునకుఁ గారకరపట్టుమీరు రాఁగోరెదను“లేనిచో మీతోవిద్యాదర్శకులకు రాఁజూ

లను,, అని నాకొక జూబైనను వ్రాయఁగోరెదను....

ది 14—9—1911

సామనేడుల సుందరనారాయణావధాని

నేత్రావధాని,అండప్రావధాని,మకాంకారకరపట్టు అగ్రసంగం, తమకుతాటూకా

*దై వా ద్వై త ము.

పరా:—అనఁగా? నిది యొకనవీనమతము, దీనికే పద్ధతియో

బూపుంబంతఃలపోల్కిఁ జూచెదరు. రేపు న్నాపు న వ్వారితోఁ
బోవై యుండుఁ బురంబు వారివచనంబుల్ వేదముల్ వీరికిఁ. ౧౪౨

చ॥ ఇతరులమాట కేమి? మది నించుక గోపము కల్గి యున్ననా
మతుకముగూడ వా రనినఁ గొండొకపర్వులు వాలు వారివా
క్వృతతి వినం గుతూహల మపారము గల్గియుఁ బోను వారిపెం
కెతనము నాకు నచ్చమియె కేవలమింతకు మూల మెమ్మెయిన్. ౧౪౩

ఉ॥ “పెంకెలు గారు సాధువులు పేర్కొకే నిక్కలు గర్వవారు,, లం
చంకిలి లేక చెప్పికొనునట్టియనుం గల రల్లవారి; ని
శ్శంకగ వారు వారి కటు చల్లఁగఁ దోచుటయు న్నిజంబె యే
పంకము యన్నదాదులకు వారు రుచింపరు వేయనేటికిఁ. ౧౪౪

ఉ॥ పాండితి లేని యీమనము పాండితివట్టున వారి గెల్వ లే
మొండొక త్రోవఁ జూడవలె “హుమ్మను” వారిది మావఁగా వలెన్
గండతనం బడంచుటకుఁగాఁ గబురంపితిఁగాని బెల్లపుం
గొండకవీంబుఁ డేమిటికిఁ గొంకెను? “రా,, నని యుత్తరం బిడెన్, ౧౪౫

తే॥ గీ॥ వీరి కూర్పుండి పెట్టి రీవైర మనుచు, నతఁడుకొండొకనిరనించినట్లువినకి
యితరులకు న్నల్లెతోఁచుఁగాకిదియునట్టి, దెట్టులగు? నాననమునీయరేమిమనకు.

ఉ॥ పండితపామరుల్ గలిసి వారలకే హితు లైరి వారలన్
గండ డఁగించు టెట్లు? మనకక్ష జయించుట యెట్లు? తోచ దొ
క్కండు సుపాయ మంచుఁ దన గాదిలిపద్ధతివారితోడ గొ
ల్వండి విచారణల్ నలుప, నుండొక నేర్పరి వల్లె నీగతిన్. ౧౪౬

గమనియుం బేరు, ఇది నడుదేశముతోడనే శ్రీనందిరాజు లక్ష్మీనారాయణ దీక్షితు
లవారు పుట్టించిరి, వైదికు లగురులనియుం దాము దేవతలమనియు వారిసేధాంత
ము, ఆయీయంశము, దైవాద్వైత పదమే తెల్పెడిని, సుప్రసిద్ధాద్వైతము వీరికి
ననురాద్వైతము, విస్తరము వారివిశ్వవత్ససురవిజయము లోనగు గ్రంథము
లవలన నెఱుంగఁదగు. ప్రకృతకలహమునకుఁ గారకు లేతస్మృతావలంబులలో
స్వల్పసంఖ్యాకు లని చదువరు లరయుదురుగాక.

చ॥ మఱియొకక డిట్లువల్గు— “మఱుమాట వచింపకుం డింతకన్న నెం
డరయంగ రాదు పాయ మొకయైదుగురేనియుం జాలు బాల్ల కం
దఱు నెసరించినంత విలువై చెలువారెడు సంతవాగుగా
దొరక వలెక సరాసరిగఁ దూఁగెడువారుగ నుండఁగా వలెక. ౧౫౮

తే॥ గీ॥ శాఖ కొక్కొక్కరుండు గాఁజచ్చ చేసి, యేర్పివాళ్లుచేయించితిమేనిం జాలు
సంధి కన్నప్పడేమని నమ్మతింప, రరయరే? “సంధిమిచ్చంతి” యన్న నెడువు.

నీ॥ ద్వైతులకెల్ల నాతనిచేతఁజేయింత మద్వైతులకు నెల్ల నతనిచేత
నతనిచేఁ జేయింత మలవిశిష్టాద్వైతశాఖకెల్ల నతండు చాలువాఁడు
ఇంక దైవాద్వైత మిండు జేసెడివార లెందఁతనియుం గల రెంచనేల
శుక్లయజుశాఖ నుముఖులకెల్ల నయ్యనఘుచేఁ జేయింత మతఁడె చాలు

గీ॥ తప్పెవరిదేనియగుఁగాక తగు మనుష్యులరుపురకుసంధిగూర్చుచో నేమిదొనఁగు
పైకినఁటియింతమిట్లు చేవాళ్ళుదొరకు, వఱకుఁబిమ్మటమనయిచ్చునుటకవచ్చు,

ఆ॥ వె॥ సంధి కొప్పిరేని “చాల లే” కందము, నమ్మతింపరేని “శాంతిదూరు
లంద మవల; దీనియట్టియుపాయమ్ము, మనకుం గానరాదు మఱియొకండు

క॥ చెఱియొకటిగఁ బంపినఁ గొ, ప్పరమునకుక లాఘవంబు పైఁ బడ దెవరో
యెఱ్ఱఁగిన వారెల్లొడిన, నరయరు, దూరగులు యోగ్యు లందురు మనలక!

తే॥ గీ॥ ఒక్క రొకరికి నెప్పట్ల నొడువారు, కారు తుల్యులుకయ్యమ్ముగలిగినప్పు
డేరి నేరు జయితురో? యింతలోన, సంధి చేసిరి పైవారుశాంతి గోరి, ౧౫౯

క॥ అనుప్రభ గల్గిన మనకుక, ఘనతయె మనకపుల కింతకన్నను గొప్పం
గొని తేఁగలఁమే? మును పా, ననమేనియుం గోరు టీయశమ్మునకె కదా.

తే॥ గీ॥ ఆననం బిడ నండుల కల్లవారి, మీనములు బీఁకుడు మటన్నపాన చాలు
నిపుడు మనపన్ను గడఫలియించెనేని, “కోటలోఁబాగవేయఁబో? కొప్పరంబు

క॥ అనునతనిమాటచొప్పన, ఘనుఁ డావృద్ధుండు నలువఁగా నెంచియు వా)
న్లునకూలింపమిం గొండొక, దనుకక మాకడకుం గాగితము రా దయ్యెక

గీ|| అంత బ్రాహ్మణకోడూరియగ్గజన్ము, లెల్లముమ్మనాహ్వానించి యెలమి సెక్కు
సభను గావించి మేటియుత్సవ మొనర్చి, గౌరవించిరి వైరులు కళవళింప,

బ్రాహ్మణ కోడూరు శతావధానము.

సుగుణకలితకవితావనితానేతలును సురుచిరాటంకరవిధాతలును విలసి
తపాత్రతాతలు సఖిలార్థదాతలు సగుశ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరుల యవధానవి
ధానంబులంబరికించి యానందించి యీజంట సత్కరింపవలయు ననుతలంపున
గుంటూరుమండలమందలి బావట్లతాలూకాలోని బ్రాహ్మణకోడూరు నివాసులం
ద టేకగ్రీవముగ నిర్ణయించికొని తద్రామంబునకు వారలెబిలువనంపిరి. కడచి
న శంవారము 9-9-11 న వారలను, శ్రీమ న్నధ్వశాస్త్రనంపన్నులును బాలన
రస్వతీ బిరుదాంచితులును, లలితగతి శతావధానధురీణులు నుభయభాషాకవితా
ధురంధరులు నయిన శ్రీకాశీ కృష్ణాచార్యుల వారినిఁ దద్ద్రామంబున కాపురజను
లు రావించి గ్రామోపకారంబున నే యీతిమూర్తులశిబి కాసుఖానీసులం గావించి
నానావిధ హృద్యవాద్యంబుగ సూరేసింది బ్రహ్మజ్ఞ పెరవలి పార్వతీశ్వర శా
స్త్రులవారి భవనంబున విడియించి యుచిత సత్కారంబులు నలిపి నగౌరవంబు
గ నాఁటికి వీడ్కొనిరి. అయ్యెడ నీకిందవద్యముల నొక బాలుఁడు చదివెను.

ఉ|| స్వాగతమయ్య! మీకు విలసత్కమనీయ యశస్సుభారస

శ్రీగురుతావిభూషిత విశేషసభోంతరరమ్యదీధితుల్

సాగరకస్య కాఘనకువర్ణలచందన చర్చితప్రభా

భ్యాగమరమ్యదేహు లగునార్యులు తిర్పతి వేంకటేశ్వరుల్.

ఉ|| స్వాగతమయ్య సత్కవిహృదంతరదంతరిత ప్రభావనం

భ్యాగమతర్పితాఖిలజనాహ్వావకోరులు దర్పవద్విరో

భ్యాగతచుంకృతిస్ఫురదహంయులు నిస్తులితోరుశక్తి సం

ధాగరిమావధానకృతిదాతలు తిర్పతి వేంకటేశ్వరుల్.

ఉ|| స్వాగతమయ్య మీకు రచనాతిశయాన్విత కావ్య సద్యశో

భాగ విశేషవేష్టితవిభాస్వరలోకులు గౌరవ ప్రథా

సాగరమజ్జదత్తమవిశాలయశస్కరిపుప్రభావు లం

పెరిగరిమ ప్రణాళనమహోయుత తిర్పతివేంకటేశ్వరుల్

ఇట్టియత్నవంబునకు శుగుణ సంపత్తి గలపౌరులయితోహామ నైకమ త్యమునుగాగణములు, అచ్చట కాపులు గరజాను" వీరగ్రజన్ములు వీరలితరు లంచు భేదభావంబుంచికొనక యెల్లరు సోదరుల భంగిఁ జెలంగి మెలంగుటఁ జూడ నేరికేని వింత పుట్టింపక మానదుఆహా! యైకమత్యమన్ననిదియక దా? యైకమ త్యము, ఇట్టియైకమత్యముకదా' భరత ఖండవాసుల నుద్ధరింపఁ గలదు మఱియు నీవర పౌరులు నలుగడలనుండియుఁ దత్ప్రజ్ఞాదర్శనంబునకై గౌరవనీయులగు మఱికొందఱుఁ బెద్దలరావించి వారల నుచితవిధుల మన్నించిరి. వీరల సౌజన్యము శక్తి, సామర్థ్యము, నిష్కల్మష హృదయతయు, నెంతయు జ్ఞాఘనీయములు.

మఱునాడు 10-9-11 ఆదివారంబున సవధాన సభ నేయ నిశ్చయింపఁబడియె, ఆనాఁడు భోజనానంతరము రెండుగంటలకు ఆనాగమల్లేశ్వరాలయపురోభా గంబున స్థాపింపఁబడిన నారికేళస్తంభవిలసితంబై పచ్చతోరణంబులరాజిల్లు తాళ దళంపుఁ బండిట సభకూర్పంబడియె, అందు నానాగ్రామ సమాగతవిబుధవరు లును గూడియుండిరి. నాఁటిసభ కగ్రాసనాధిపత్యము వహింప శ్రీకాశీకృష్ణా చార్యులవారు ప్రార్థింపఁబడిరి పిమ్మట వారియాధిపత్యము క్రింద నాసభ సుము ఖంబుగఁ బ్రారంభమయినది. అవధానంబును ముగిసె అంతటఁ దద్దామవాసు లు నితరులును జక్రగిరి మృదమధురతైలిఁ గొన్నిపద్దెంబుల, శ్లోకంబుల, రచించి యవధానుల కర్పించిరి. తదనంతరము సభ చాలింపఁబడియె.

ఉ॥ రంగారావు, బి, వి., డిప్రీక్టుకోర్టు వకీలు.

(అవధానప్రార్థనపద్యములు.)

చ॥ “వయస్సుగతించు చున్నదిక వల్లవధానము,, లంచు మేము త ద్దయు బతిమాలి యేటి కవధానములకొనమకూర్చి దన్ను“ నా దయకొకఁడున్నె వార్ధకముతాత!, యటంచు వచించెదేము య ట్లయిన “తథాస్తు” నీయభిమతార్థమె తీర్చెదమమ్మ శాంకరి॥ తి॥శా॥

శా॥ ఊరేగించుటెకాక మాయెడల మీయూరెల్లఁ జూపించు వి స్తారోదారపుగౌరవమ్మునకు నేచాయక బ్రతీకారము ప్పారక జేయఁగ నేర్తు మేము; రసవద్వాప్యహరముల్ గొన్ని శీ) వారిం గొల్చి గడించుకొన్న వెటులొ వాక్రుత్తు మాలింపుఁడీ॥ వెం॥శా॥

(అవధాన పద్యములనుండి 2 మాత్రము)

(బ్రాహ్మణకోడూరు)

మ॥ గణనీయత్ ద్విజు లల్లరాజులు యశస్కాముల్ కెరాటుల్ లన
ద్వజగంధీరులు కమ్మవారు తనరక్ష దోరమ్ముగా ధాన్యపుం
గణముల్ నోట్లుగఁ బుట్టు పండఁగల భాగ్యంబెంచుఁ బెంపారు బ్రా
హ్మణకోడూరుపురంబు చెన్నలరు లక్ష్యైవానమై వాసీమై.

5

ఆంగ్లేయులప్రభుత్వము.

శా॥ పాటంజూచ్చె నృశంసవర్గములు, దైవారంగ నీరెల్లచోఁ
పాటంజూచ్చె నమస్తమానపులకుఁ బల్ సౌఖ్యసంపత్తి పెం
పారకజూచ్చె సితాస్వరాజ్యమున “నాహా! యిట్టి రాజుల్ ముదం
పారక వర్ధిలఁగావలెన్ మనకు విద్యాసంపదల్ గావలెన్.

230

అనధానాంతమున నితరులు చెప్పిన పద్యములనుండి కొన్ని.

మ॥ నకలాంధ్రావనిపాలకోత్తమ సభాస్థానమ్ములన్ నతగ్రావి
పత్రరమ్ముల్ దలలూచి మెచ్చఁగఁ గవిత్యస్ఫూర్తివైకావధా
నకభోదూభితజయేందిరా ప్రథితసంతానమ్ములన్ గాంచుచున్
“గుకవీభేంద్రమృగేంద్రున్, లన్ యశముఁ దైకొన్నారు వీరిరువురన్.

300

శిష్టాహనుమచ్ఛాస్త్రి.

మ॥ కవితాకన్యనుఁ బెండ్లియాడియు సుహాకళ్యాణముల్ పొందియున్
వివిధోపాయపుధారణావనితనుం బెండ్లాడి తర్వాత నా
సవతుల్ గూడి యనన్యచిత్త లగ్నమున్ సంసక్తి సేవించ నా
రవితారం బగుకీర్తిఁజెందుకవి సమాటల్లజుల్ మీరెగా.

మొదలి నాగభూషణము.

నీ॥ ఎదిరిగొడుగుఁగన్న నీనడించెడిసాయు లెవరికి శత్రుమ్ము నెత్తువారొ
యొకరుగ జంబెకగ సౌర్యలేని మహింద్రు లిభమువైసిది దేరియింపుగాంత్రా

కలసేస్సరులచామగలఁ జూడ మనుదారతీ వీవన లెవరికి వేయువారొ
 ప్రైరాజాతైనఁ గప్పించిడు తొప్పని యిసు లెవ్వరికిఁ గాన్గ లిడెడివారొ
 తే॥ ౧॥ అప్పుడప్పులు భారతీ హవభావ, విలసనము లెల్లయెడఁ జల్లి వెలయునారు
 వీరె కనరయ్య? తిరువతివేంకటేశ, కవులు కమలాంగ నాఖ్యగర్వహరులు.
 ఇట్లు సజ్జనవిధేయుఁడు తాడెవల్లివెంకటప్పయ్యశాస్త్రి.

సీ॥ భువిలో ప్రిసిద్ధుడూ భూసురాస్వయమందు నరుదారఁగా జన్మమందినారు
 ప్రళయమున నెత్తీడేశిక సేవచే మించు విద్యల గ్రహించినారు
 తాతవధానప్రవీణత రాజసభలందు బలుమాటు జయములఁ బడసినారు
 వాటిగృహీతాది భాసురగ్రంథముల్ చేసి సత్కీర్తిని జెందినారు
 తే॥ ౧॥ షట్టి సుగుణంబులను గల్గునట్టిమీకు, భవ్యతరకీర్తి నెక్కంగవశమెచుకు
 గీర్తి కాంతానమానక్త మూర్తులారః సరస తిరువతి వెంకటేశకవులార.
 తెలికపల్లి వీరరాఘవశాస్త్రి.

సీ॥ ప్రతివాదిజనభయ ప్రదమైన యస్సుఖం బంతేవనత్పాలి కమృతమొనఁగు
 సభ్యులకడ లిడఁజాలెడుయ ద్వాణి కబ్బంబులంబు సౌఖ్యము ఘటించు
 తథ్యాంశమన్న స్యతగ్రంథించు యథాటి మిథ్యాంశమన్న దామిన్నకుండు
 త్రైలోక్యరంగ నర్తకియైన యతీర్తి విబుధమనోగోష్ఠి నిడువకుండు
 ౧॥ నట్టరుకవీతలును శతావధాన, ధారణాధోరణీ చిత్రితప్రముఖులు
 నస్త్రీయ గురూత్తములవని నాయు, పునయశంబును గన్ముంటపానరుఁగాత
 సీ॥ అగ్రధ దేశావస్థితా శేషభూమిభృతోగ్రతీరమణిఘృణిఁ గూడియాడి
 కవితాకృతానేక గణనీయ పూర్వపుణ్యాతిశయంబులఁ జోతలంది
 గోదావరతీరహలంక మామోఘచాండితీప్రభకు జీవంబు వోసి
 కమనీయరచనాప్రకారకారణయశస్సీమంతినిలాస్యశేష మరసి
 తే॥ సరసగనపుష్టి భావతగ్రసత్ప్రబంధ, బంధబంధురతతగ్రనిత్యప్రభావ
 భావగంగాప్రవాహ భాస్వత్తరంగ, రంగకలనయఖండచిత్రంబు సొనఁగె
 సరసతిరువతి వెంకటేశకవులార.

సీ॥ అన్యదృశంజైన యశమును గర్హించుదోషజ్ఞబృందంబుఁ దూలనాడి
 విషమవర్షియై వివేచనాప్రాభుతౌ సంస్థానపతిల సంశయము దిద్ది
 భిన్నభిన్నరుచివ్రభేదముల్ గల్గులోకులనెల్ల సుక్కమేకున బిగించి

అష్టవధానశతావధానామరథాపితపాండితీబలము సౌనంద్య

సీ॥ అఖిలదిక్కుల జయవైజయంతికావి, జృంభణము మీకుముందుగ నేనియుంచు
తమపురాకృతపుణ్యంబు దరమె పొగడ, సరస తిరువతివేంకటేశగురులార॥

అవ్వారి, సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

సీ॥ పట్టుమంచొక గీతపద్యమ్ము వ్రాయరాదా! యేమి సొరులేదాయెఁ గాని
అశుభరాయటన్న సనలమాచేతఁగాదా! యేమి ధారలేదాయెఁగాని
అవధానతంత్రంబు లందు మాబుద్ధిపోదా! యేమి మేధ లేదాయెఁగాని
వాఙ్మృత్యున మాదువక్త్రమించుక సాగదా! యేమి మాటరాదాయెఁగాని

సీ॥ మాకు సనుకొనుపండితుల్బహిని నెఁద, టో కలరుగాని యీమేలుపోకలు పట్టి
పడఁగ నవధానమొనరించు వారుగలరె, ధరణిఁదిరువతివేంకటేశ్వరులుదగ్గర.

కాశీ, కృష్ణాచార్యులు, శతావధాని.

సీ॥ కన్నబిడ్డలవలెఁగాపాడి విద్యల శిష్యులి కెప్పుడు చెప్పుచుండ
సాహితీగ్రంథముల్ చక్కఁగ బోధించి పండితులనుజేసిప్రబలుచుండ
సారకవిత్వంపునరణిని నేరిపి సద్రంథములఁ జేయ సాకుచుండు
అశుకవితధార నలవడఁగాఁజేసి ఛాత్రులఁ గనుఁగొని సంతసింతు

సీ॥ పుడమి వీరికి సరియగుపురుషు లెవరు, సరుఁడునారాయణుండునుబరమకృపను
వరుసఁ దిరువతి వేంకటేశ్వరులె యగుచు, జగతిజన్మించినారలు సత్యమిదియ.

సోరి, హనుమచ్ఛాస్త్రి.

క॥ విక్రీనస్థినిఁ దమకిపు, డెక్కడివారేని సామ్య మెనయరునిక్కిం
విక్రీరణి నేనువాఁడఁగ, నక్కఱయేలేదు జగతి యంతయుఁ బలుకుట.
వలివేటి, వెంకటానగసింహము.

☞ దిక్షాత్రముదాహరించితిమి, తక్కినవి యచ్చయియున్నపుస్తకము
నఁ జూడఁదగు దానివెల రు0—2—0లకాలుమాత్రము.

క॥ పిదపఁ బినపాడు లోనుక, నద స్సేతులె జరిగె సంత ఛాత్రుఁడొకఁడుగో

విదమయ మగుకాలేజీ, నదస్సులో శతవధానచతురిమనెఱవెకె. ౧౬౮

శ్రీపినపాటిశతావధానము.

ఆర్యులారా! జగత్ప్రసిద్ధులగు బ్ర॥ శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులు గుంటూరు పురవాసులచే ప్రార్థితులయి అచ్చట బ్ర॥ శ్రీ, కాశీ కృష్ణాచార్యుల వారి అగ్రాసనాధి పత్యమున అవధాన సభజరిపి స్వకవితా సుధాసారముచే తద్గ్రామవాస్తవ్యులను సంతసపఱిచిరి, పిమ్మటవారిసహవేశమును జేసికొనవలచి మేము అతికుతూహలాయత్నచిత్తులమయి మాగ్రామమునకు దయచేయుండని వారిని(మవ్యురను) ప్రార్థింపవలెయనిరి 21-9-11 తేదీని సాయం కయమున వారుదయచేసి మాచేసునర్పణజిన వాహనాదియుత్పవముతోడ గూడపురజనులు జయధ్వనులొనర్చుచుండ మాగ్రామము నలగకరించి భోజనానంతరమున కొంతతమకవితామృతము చే మమ్ములనానందిపఱజేసి నాఁటిరేయి సుఖముగఁబుచ్చిరి, మరువాఁకు అనగా 22-11-9వకలు బ్ర॥ శ్రీ॥ కాశీకృష్ణాచార్యులు గారి యగ్రాసనాధి పత్యముకింద పగలుకఁఘంటలకు అవధాన సభప్రారంభింపఁబడిమీ నాఁటిదినంబున తెనాలిమున్నగు గ్రామములలోకికవైదికవిద్వాద్ గణ్యులుచేసినసభలంకరించిరి, మరునాడుసభబహుజన పూరితంబగుటంజేసి సప్తర్షిమెక్కుడుగలిగినందున కఁఘంటలకుమాత్రమువిమందికి ఏకైకపాదక్రమంబున జెప్పి ఆమరునాడు సాయంసమయమున తక్కినది పూర్తిచేసి సభికులను శ్రీనతానందము సొందచేసిరి. అవధానము సంపూర్తిచేయుటకు పట్టిన కాలము మొత్తము 8 ఘంటలలోపు అయియున్నది.

ఇట్లు విన్నవించువిధేయులు,

తెనాలితాలూకా

పినపాటిపురవాస్తవ్యులు.

(అవధానప్రారంభపద్యములు.)

బ్ర॥ ఒక్కొక్కచోట నొక్కొక్కతి నొజగదంబ! భవద్విలాస మున్నకగ్రుఱింపు వస్తువయమంతయు శక్తిమయంబు దానికిందకినవార లెంచులకుం దా రసమర్థులటం చెఱింగి నేనికగ్రుఱికిఁగడంగెద నిహి? యనిపింపకుమమ్మ శాంకరీ.

1

బ్ర॥ మానియుం జేయఁబూనిరని మావయం గోప మదేల నీకు, మాపై నెన రూపు ప్రేరకులపై ననురాగ మదేల? యెట్టులా

పూనితి మిష్ట పొమ్మనిసఁబోచువే? “టోటకరమ్మక్రమికి-జం
మానఁ బనేమి రోకలి, కెటో నటియింపు శతావధానమా॥ 2॥ వెం॥శా॥

మ॥ స్త్రయమేపారశతావధానకవితాసామ్రాజ్యసేరించి త
చ్చయశోమూలముగాఁగ, నీవగటివేయె లెన్ని నాల్లింక, మా
వయకేరే నరుదేర వారల నదల్పంజాలుధీశ క్తియి
చ్చి యెటోమన్నట నీక భారమగు నీచిత్తంబు కామేశ్వరీ॥ 1॥శా॥

అవధానపద్యములనుండికొన్ని.

వైదికనియోగులకు సఖ్యమునుగూర్చి.

శా॥ ఎవ్వరు వైదికులే? మఱియు నేరు నియోగులు? సుకృనిపు) లే
చివ్వకు డీకొనక గలుఁగుచేటికక; దక్కిన జాతివారికి
నవ్వంగ నండుగాదె! యటునవ్వంగజేయుట ప్రాజ్ఞధర్మమే?
యెవ్వగనైన వీరిరుపు రేకముగాఁ జరియించు టావ్వదే॥ 7॥

బృహనుగారిచట్టము.

మ॥ కలికిక గంటికిఁ బ్రీతిగొల్పునెడ వేడకొ దేనినేనికొ నరుం
డెలమికొ నైకొనవచ్చు దానివయినెదేఁ బేర్చి వో నప్పడ
కలికిక వీడకవచ్చు నెందొకట భాగ్యంబున్న నిశ్వస్తతోఁ
గలియకొ నచ్చును “బాగు, చట్ట మురరీకారంబు గావించుచో॥ 1॥

ఇప్పటివారి కీవితా సంస్కారము.

శా॥ చారుశ్రీకములౌ నలంకృతులకుకొ సన్నాపిసము ట్టెల్లె శృం
గారంబెల్లను గారమయ్యె గుణముల్ ఖండంబులై పోయె నం
సాగరమైల్ల నశించె భౌషలకు దొర్లత్యంబు ప్రాప్తింప నం
సాగరమ్ము ల్పొనరించువారికతనకొ నర్వంబు మానెంజాఁడి॥ 27॥

ప్రచ్ఛకుఁ డిచ్చినవిషయము.

నీ॥ శాలివాహనుని దౌశకమునఁ బడుమూఁడువందలయేండ్లవై బార్షి వాఖ్య
వత్సరంబున మాఖబహుళచతుర్దశి శివరాత్రితిథి రాజశేఖరండు
వీరనారాయణాఖ్య గల్గిన రెడ్డి శంకరమునికకలంకదాన

మమరంగానగ్రహరముగాంగ సుసంక నీ పినపాటిగ్రామంబు మురుపు; నేడు
తారాంబెద్దియొ గల్లి నేరీ యయ్యె నైనను బంట లత్యధికముగను
పోగ్గి||బండఁ జేసెదీసూలులసాభవమున, నీరియు సంచదయుడగల్గి చెలంగుచుండె
నెల్ల కాలమ్ము నీరితి నెనక మెసంగ, స్పృద్ధిఁ పొంచుతమిషిన పాటియూరు ||41||

సభ జరిగినచోటు.

సీ|| ఎద్దానితూర్పున నెనకం బెనంగుచుండు లీలమై మదరాసురైలురోడ్డు
ఎద్దానివైకావ్య మెంచి శొల్పింతుమే నాటువందల గజాలై చెలంగు
ఎద్దానిదేహ మెంతే సుష్పదేకు దూలములతోఁ దేకువాసములతోఁడ
ఎద్దానియంతరం బింపాను సత్కవిపటలిచే నద్దవీపటలిచేత
పోగ్గి|| పేరుగోష్ఠంబుగాని యేయూరైన, మఱియుఁ బట్టణములైన నటల దిట్టి
“నాటలు,, నాఁ జనునిద్దాని నాలకొటకు, కొట్టికోటామగట్టింపె కుమకమెసంగ

సమస్యపూర్తి.

సా|| కుంచాలకొ గొలిపించి యిచ్చితినిగా గుడ్డిళ్లకై యుల్వలకొ
గంచాలం దిడఁబోకు మన్న మిపుడెక్కొ బోడు సంసారి “సా
వంచాలం దిగి దప్పిగొన్నవిరఁగుబ్బా! నీళ్లు వేవేగదె,,
(న్నుం చాలకొ బిగియించె గుంజలకు నమ్మా! బిందెయొ దేగదేరి)|| 62||

సమస్యపూర్తి.

సీ|| నహి సంతతిస్తు నరకార్థవాహనా, త్యతిదుఃఖ మాత్మపితరం నిరీక్ష్య సా
తనయా దదౌ స్వతనయంతతస్త్యహా! (అనుజోబభూవ తనుజోఽపియోషితః)

అపధాన మొనరింపఁ జేసినవారు.

సీ|| తూములూరికుబ్బినోముండు విద్యద్విధేయుండు కోటకు ధీరుఁ డొకఁడు
పినపాటి వగభాద్ధినిఘండు శ్రీవీరభద్రయక విత్వరసత్రధానుఁ డొకఁడు
భాగ్యసూద్యనవ్యయవారాకివగడుండొ ట్టె రామసామకసూరి మొకఁడు
తూములూర్యనవ్యయేలండు శ్రీసూర్య నారాయణాభిషకవిగేయుఁ డొకఁడు
పోగ్గి|| లక్ష్మీరాంత మొకండు సులక్ష్మితుండయి, వజ్రులనన్నముభొట్లనువంశజుండు
వీరుఁడుటయించి రవధానమాగంగఁబిన, పాటిసాంబశివాభిఖ్య భవ్యుఁడొకఁడు

అవధానాంతమున నితరులు చదివినపద్యములనుండి కొన్ని.

మ॥ తము సమానముఁ జేయ శక్తియినుమంతక లేదు మీశక్తియి
త మటంచుకొ గ్రహించవలెము సరనాథ పార్థవై యొప్పు కా
ర్యము చేయక సమకట్టినార మీట లోపాలోపముల్ దిద్దుమా
ర్గము మీదేయని వేడుకొందుము సమస్కారంబు గావించుచుకొ.

చంపకమాలిక.

తరతమభావముకొ భువిని దజ్జులు వండిన లెల్లవారు గొ
వ్వరపు కవిద్యయంబునకు బండితులై యలరారుమీకు నీ
వటకె గ్రహించినార లది బాగుగ లోకమువారు గూడ నె
ల్లరును గ్రహింపఁగా మనములకొ బొడగట్టినకోరిక వేర్చి చే
కుటఁగను వారికికొ దమకుఁగూడను గమ్ములిఖించినాఁడఁ గొ
వ్వరమీట కేగుచేర దల వారికిఁ గార్యభరంబు మెండొకో?
.....దీనికిని సాటిగఁ గొండొకఁ జెప్పబోవఁగా
వారకొనవచ్చునే! యెవటఁ వోయజమిత్రుని ముందు దీవము
ధరమగు? నేస్తముందటను దోమను బోల్పఁగవచ్చునే? భరం
భరమయి యెల్లమానవులఁ దానయి పూతులఁ జేయు గోవు ముం
దర ఖరముకొ మహేశ్వరుని దాపున రాక్షసవర్గ మెందు నుం
తుర! యనిప్రేక్షకుల్ తమమదుల్ బయివెట్టఁగ నెవ్వనట్టి శ్రీ
తిరుపతివేంకటేశ్వరుల దివ్య కవిత్య మహత్త్వ మిప్పు డా
దరమునఁ బూడఁగలై ఫలితంబుగ నయ్యెను జన్మ మిత్తటికొ.

తూ॥ కోటయ్య

ఉత్పలమాలిక.

నీతులు పల్క-వచ్చుఁ బరనింద లానర్పఁగవచ్చు నిట్లు లా
నేతు హిమాచలంబును బ్రసేద్ధి వహించు నృపుల్ సెబా సనక
భీతులు తోవఁబట్టి తల వెనక్కుఁ ద్రిప్పుచు జాటుచుండఁగక
జాతవిరోధులే వయకు సాగక యొక్కెడ మూల్గుచుండఁగక

గూతులు విప్పి వెంతువడి మూర్తులు కొందఱు తారుమాలుగా
భ్రాతృ దిలిగ్గు పంజరంలయారె! భక్తి: యవురా! యన...'
తా'లేకల్లి వెంకటకృష్ణశాస్త్రి చందవోలు.

నీ॥ చక్రశిఖాది లాంఛన విరాజితుడైన నిష్ఠుడై యీశాం కృష్ణుడగుచు
కవితానగస్వతి ఘనత నాడించుగీష్యతి దవాకర్లతిగృతి యటంచు
యకసిమృపురవైతనికుంభిహర్యక్షుడౌ నీశుడే యీ వెంకటేశుడందచు
ద్రక్షులు యానభేదము లేక గనుఁగొన్న మూడుమూర్తిలు సైక్రమూర్తియంచు
నీ॥ మానవోత్తము లేమహామహులనెల్లు, పలుకఁచుటెద రాకవిబ్రహ్మలను మ
దియ హృత్పద్మమున నిమగ్తించుచును, నెలమిం దిగ్వితివెంకటకృష్ణకవుల.
ఇట్లు నిభేయుండు, వెంకటహరి సోమనాథశాస్త్రి.

నీ॥ శేషాద్రిగాక యశేషదేశీయల నిత్యోత్సవములచే నెగడినారు
నద్వికాశులుగాక యగ్రులేక జనాభ లిద్దకాశుల సంగ్రహించినారు
నగనూహసదభాగవనతిగాక యశూభవనిభోగవంతులై పరఁగినారు
నిశ్శ్వరలిరుగు గ్రహించుటగాక కవీశ్వరలిరుగు గ్రహించినారు
నీ॥ కొందఱికిమాత్రమే మహిమంబుమిడుట, గాక యందఱు కానందఘటకు లైరి
యింట్లు దామరువతివెంకటేశుని మించి, రిలను నీతిరువతి వేంకటేశకవులు.
చ॥ గురుతరలీల నీసభను గూర్చినబుద్ధిమగ్నగ్రహణికి
సరసశతావధానుల తెసంగునవాపతికిక సభాస్థలం
తగనికలనగజాతిని ద్రక్షుల పీఠిపాటిపారికిక
నిరత సుఖియ నీప్పితము నీశగళం డిడి ప్రోగుగావులకె.
మునుకుట్ల, వెంకటకృష్ణశాస్త్రి, శతావధాని.

నీ॥ ఉద్దభస్తు శతాత్పరేచ కవయో జల్పన్తు నిస్సంకటం
మాత్సర్యా తగ్రవితావశస్తివిషయే సతగ్రల్పనా చాతురీ

భీమత్పట్టితమణ్ణిలీహృదయసంతోషపరదా సద్గుణా

నైవాన్యం నమఃకైతి కిన్ను భవతో ద్విహ్వం విహాయ క్షణం

వేమూరి, శివస్వామిశాస్త్రి.

సీ॥ మీథారణాశక్తి మితిలేనిదనుటకు డంబా శతావధానంబె సాక్షి

సాహిత్యసామ్రాజ్యచక్రేణు లనుటకుఁ దమరుకూర్చిన పుస్తకములె సాక్షి

కాకవీశ్వరమత్తకరివారు లనుటకుఁ గొఱవపుంగపుల సేకుటయె సాక్షి

అభిలరాజశ్రీపూజ్యత సొంది రనుటకుబిరుదులున్నవి వేసవేలు సాక్షి

సీ॥ ఎలమిమిముఁజోబాఁసుకవీశ్వరులుధరిత్రింగ అగరనుటకుమాణువల్లమియె సాక్షి

విమలమతులారస తిర్పతివేంకటేశ, శుకనిమణులారస బహుత రాసుక పులార సీ॥

గూడ, కృష్ణయ్య, పెరవలి.

గుంటూరు కాలేజీ శతావధానము.

చ॥ ఎఱుంగడు పిల్లకాయ యెటులే సునరించు శతావధానముక

సరశులు మీర తెల్లరును సభ్యులు పేర్ని ననుగ్రహింపుఁ డా

దరమునఁదప్పలక విడిచి తద్దయు సొప్పలు చూచి మెచ్చుఁడి

తిరుపతి వేంకటేశ కవిధీరుల శిష్యుని వృద్ధికామునిక॥ (౩౦॥శా॥)

అవధానపద్యములన్నియు వదలఁబడినవి.

శా॥ నీకుక శ్రీయును ధీముఁగల్గుత మఱి నీ కంతసారస్వ మ

స్తోకంబై యలరారుఁగాపుత నినుం దూలింపఁగా లేకదు

ధీకుల్ గామ్యశతావధాను లింకవృద్ధిభావముం గఁడ్రు గా

కేకాకారయశంబు గైకొనఁగదోయీ! ఛాత్రమాదామణి.

॥3॥

మ॥ కుతుకంబొప్ప సరస్వతిం గొలిచి సేఁ గొంతా ర్జనం జేసితి

స్మృతిమస్సుఖుని బ్రహ్మఁ గొల్చి మఱికోంత స్మేర్చితిక విదై ని

చ్చితి నీకు'స్మఱిఁగొంతమందికి యశస్వినివై తి వోజగ

న్నతనామా! శివరామ! నీకు సునరింతునో దీపనో హెచ్చుగనో.

॥4॥

మ॥ ఎదిరిం దమ్ము నెఱుంగకే యెవరొ మ మ్మొంతేని నిందించునా
యదన న్వచ్చితి వడ్డు చొచ్చితివి ని న్నవ్వారు లక్షింప నై
రది లోకం పెట్టులో యెఱింగె నభ గణ్యత్వంబు నీ కెచ్చి ర
య్యో? దేనల్ సందె భవద్యశంబు శివరామా! ఛాత్రచూడామణి॥ 5॥

నీ॥ నీతండ్రి వేదవిద్యాతత్పరుం డిట నున్నచో నెట్లు నిస్సౌము సుకొగ్గ
నీతల్లి లోకవిఖ్యాతదివ్యచరిత్ర యిది గన్నదా నెంత ముదముగనుసె
నీయన్న విద్యావిసితతత్పరుం డిట నిపుడున్న నెంతటియెలమి గనుసె
నీతమ్మండవధాననిపుణుం డీకృతి గన్న నెంతయోమోదమ్ము సెనయు సుకొగ్గ
గీ॥ ఇది హతాత్పంథవంబు నీయెల్లబండు; భులును బొందెడిమోదమ్ముగలిసియొక్క
నన్నునేపొందెభరముఘనంబుమోయు, పెట్టుశివరామా! చెప్పమోయూ! కుమార!.

మ॥ కలవిడ్డెం బలుమంది కెచ్చితిని వీరకం గొంద తెట్టెట్లులో
యెలమిం గూర్చిరి పంగ నామ మిడి యెక్లేఁ గొంద తానందముం
గొలుపం బూనిరి నీకతమ్ముననఁ దగ్గుంగాక యాయెగ్గుం ద
గ్గులు; వేవే శివరామశాస్త్రి! మది పొంగుంగాక నాకుద్ధతిక. 7.

శా॥ “సంతానం బది లేదు నా” కనుమనశ్శల్యంబు నీవైదుషీ
కాంతుల్ క్రోడెగదోయి! తండ్రీ! నిను వాకాగ్రంతుండు దద్భార్యయన్
స్వాంతం బుంచి యనుగ్రహించి బహుళా సంతుష్టునిం జేయుచుకొ
మంతు గ్గాత సమస్తలోకమును నమ్మానించుఁగాత న్నినున్॥ 8॥

చ॥ “అణువదియేడు లాయు,,వని యండురుగా కలిలోన, నల్వ దీ
వలకె గతించె నివృటికి వ్యాఘ్రు మనకొ జర సొరువిప్పి మ
ప్తరయుచునుండె మాభరమునంతయు నీతలఁదాల్చి చేయు మే
ర్పఱచినతో)వ సొయి శివరామకవీ! బహుళావధానముల్॥ 9॥

క॥ “య,,ననుచుఁగొందఱనఁగా,,బ,,ననుచుఁగొందఱనఁగ వాఱుండవయ్యున్
నిన్నీను యశముగొంటి మ' హస్సాగర!వృద్ధినండుమా! శివరామా॥ 10॥

చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి, శతావధాని.

మ॥ జగతీనాథులు పెక్కు మంది ముదితస్వాంతంబునంగానలం
పఁగ సాంగంబు నలక్షణంబుగ శరద్వానింశతిం బేర్చి హె

హృదయము యేలినయీవధాన కవితాసామ్రాజ్యధారణు మో
యంగల బాధంగదవయ్య తండ్రి! శివరామయ్యా! చిరంజీవివై॥ 1॥

మృతివలెచేంచిన రూపదంచుచు ధరిత్రినాథు లర్పించు న
య్యనదత్త దైవానుచుం బ్రమత్తుడవు గా కుద్యన్న వేండుండవై
జలకం బగు త్రోవఁబోక కవితావీరుండవై వల్లన
యజరా క్రాంతి వహింపుమయ్య శివరామయ్యా! చిరంజీవివై॥ 2॥

కా॥ బాల్యకృతముమై నెదిర్చితివి కొర్రంపుంగవిం గ్రంథసా
కల్యణముం బొనరింతో లేదా యని నీతై కొంకు నన్నన్నన
శ్శల్పం బివ్విటి కూడఁదీసితివి వత్సా! నత్సభాశోభివై
కల్యాణంబులఁ బొందుమయ్య! యింక వీరకా శిష్యమాడామణి. ॥ 3 ॥

మ॥ అవకాశపులు నిస్సమానకవితావ్యాపార వారాశిసం
భవబీయాషరసాభిలప్తలలిత వ్యాహరణీహరులై
యవలోకింప శతావధానమున మాకానందముంగూర్చి గౌ
రవము ప్పల్పితివయ్య మాముఖము పీఠకా శిష్యమాడామణి. ॥ 4 ॥

కా॥ స్వస్థిలావతులై రదృశతపదవ్యాపార మేషార మా
చక్రప్రహ్లానుధిగురూత్తమునివాచాపూర్తిఁగిర్తింపఁగా
నీర్వాణంబును గోరిమాదరికి థత్త్విం బయ్య పతేరఁగా
దర్శనశేషి వన్నదీయగురువిద్యావంశమాడామణి. ॥ 5 ॥

వివాకర్షణ, వివివలిశాస్త్రం, శతావధాని.

సీ॥ శతవధానవిధానసందర్భములనెల్ల నేర్చి విమర్శలఁ గీర్తి దార్పినాథు
శతవధానమునఁ జెట్టినట్టి చిమ్రులనెల్ల నెఱ్ఱి నీనవి నీవ వీర్చినాథు
నమము క్రుంగంగ వ్రాయ నరమివానల కష్టమార్చి గీతని వారిఁ దేర్చినాథు
పున్నామనరకంబు పోవునానియనుచింతి దీర్చి యెజ్జకుం జుట్టి గూర్చినాథు
సీ॥ మేలు, శివరామకాస్త్రీని సొప్పలిగురుని, కనువయ్యశంబుఘటియించునట్టిశిష్యుఁ
డొది, గురువులతోఁ గుర్చిల్లాడ తెవుడు, గురుయశంబులనాల్పించి కొనఁగదయ్య.

కాశీకృష్ణం, శతావధాని.

క॥ మాకును మామొదలును న, నేకులు ప్రాజ్ఞు లిటు లెల్లయెడఁ జేసెడియ
స్త్రోకపుగౌరవముల కల, తాకికు లెంతేని జింతలక జివికి వెనక. ౧౬౯

౧౭॥ యత్తు మెంతేని యొనరించియుత “విశద, బాఖ్యం దగువలెలోనభన నుఘటించి
రాసభావిశేషముల నరసి తీర, వలయు నంతిమె యంబి నీ వరయ లేదె.

౧౮॥ వాని “కలవాటులేనియాహ ననములు” కొప్పరపుసాము లానరింప నొప్పికొనరు
వాప? మేమి నేతురు వారిఁ బట్టికొనిన, గ్రహములను బట్టి మిక్కిలి కష్టపడిరి.

౧౯॥ “తాటికెగఁ బొకకఁబూనిన, బోటక మటియెంతదనుకఁ జోచో” యనుచుక
మాటికి నెగఁద్రోయుదు, రను, మాట కుదాహరణముగ శ్రమంబది మొప్పెక.

౨౦॥ కొప్పరం బవధానము కొఱకుఁబూని, *వశము గాకపడెడిభంగ పాటులెల్ల
మావ యినిబొల్పఁదొడఁగిరిమంతబలము, చాలఁగలహటలొకెకాచారపరులు.

౨౧॥ అవధానం బెటు చెడ్డ నేమి, “బలి, మే, లాహా, జగ మ్మందు లే
రవధానుల్ మఱి యొక్క రిట్టి రని యాహాకారముల్ వాని తా
నెవఁ డో పత్రిక కంప దానిఁ గని “యిట్లే నిక్క మంచుక జగం
బవలోకించు మనమ్మునందు నిజ మేలా తేలు నప్పట్టునక. ౧౭౪

౨౨॥ శ్రీ “బాగుగ నుండె గొప్పరపువారి” దటంచు లిఖించునప్పడుక
దాఁగిను గిల్గి రెందటా శుటాశుటి వాఁతలు దాఁగ నేల? మే
నాఁగుడొ నెల్లఁ బెట్టునెడ వ్రాయనకాఁ డటు నేయుఁ గాక “మేల్?
బాగు? భవా? భవా” యనెడిపట్టున దాఁగుట కర్థమే మగున్. ౧౭౫

౫- ఈభంగ పాటులనుగూర్చి పూర్వరంగము 108, 109, 110, 111, 112, పుటలుచూ.

శ్రీ (1911 సం॥ రం 13)న ఆప్టోబరు తేదీ, ఆంధ్రకేసరి పత్రికనుండి.)

(గుంటూరి శతావధానము.)

...నభ అనమానవైభవముతో జరుపబడినది. 51 పృచ్ఛకులకు నిరాశూటముగా
జరుపబడినది. అవధానపుబద్ధములైనను ప్రబంధపద్ధములను మించియున్నవి
యిదియంతయు జూచినతోడ ప్రతిపక్షులకు సొరెట్టటకునయినను నందుదొరికిన
దికాదు అంత సభాసంతరమున ప్రతికష్టివారిచే కూడ మెప్పువడసిరని వ్రాయుట

క॥ కలనిజమెల్ల నిలులె యీ, కలహమ్మునఁ దెలిసికొనినఁ గాక తెలియ దే
వలుగో వేర్పార్చి యెదో. గలికెడి నిజ మెట్లు తెలియుఁ గృతమున్దులకు॥

ఉ॥ ఇయ్యెడ భిన్నభిన్నతన వేటికి నెత్తిరొగ్గ వృత్తిపాటికా
మయ్యయి, రామకృష్ణులును, నందఱ దాఁపెడి కాళ్లమరినా

కు గడుసంతసెల్లుచున్నారము యిదివర కీ గ్రామమున జరిగిన సభలలో నేదియు
నింత జయప్రదముగా జరిగి యుండలేదు,

ఇట్లు, యథార్థవాది.

(ఆన 1911 వ సం॥ అక్టోబరు 4 వ తేది ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి.)

గుంటూరు సమాచారము.

గతనెల 18 వ తేదీన గుంటూరుతాలూకా “విశదల” గ్రామమున కొన్ని
రవు సోదరకవిశ్రేష్ఠుడగు బ్రహ్మశ్రీ వెంకటసుబ్బరాయ శర్మ కవిగారిచే
శతావధానము జరిపింపఁబడినది. నాటిసభకు బ్రహ్మత్వం కొండా వెంకటస్వయ్య
పంతులుగా రంగ్రామసాధిపత్యము వహించిరి. నాటి శతావధానమునకు గుంటూరు
నుంచి యద్యోగస్థులు, విద్యార్థులు, న్యాయవాదులు, పండితులు, కవులు సుమారు
150 మంది వచ్చియుండిరి. వారికందఱికి పిండివంటలతో సహా భోజన సదుపాయములు
జేయబడినవి. వీరీధారణాశక్తియును, సమయోచిత యుక్తి శక్తులును, కవి
తాపటుత్వమును మేధాశక్తియును, జ్ఞానుసీయములు. సభాసంతరము కొందఱు
పండితులు, కవులు తమయత్సాహములను దెలుపుచు గొన్నిపద్యములను జదివిరి.

ఒకప్రచ్ఛకుడు.

ఇట్టివారితలు పెక్కులు, లోపల నిజమెఱిగియుం గప్పి
పుచ్చి శాఖాభిమానమును వెల్లడించునీవారితలొగూడఁ జక్కఁగఁ
బరికించువారికి “విశదల”లో నవధానముకన్న భోజనమే కొండొకమె
లు గనుతత్వార్థము దొరకకపోదు. అది యటులుండె, ఈరసాభాసావ
ధానము మాయవధానముకన్న వేయిరెట్లధికముగ నున్నదని వ్రాసిన
యతనివారితను పూర్వరంగము 46 వ పుటలోఁ జూడఁగోరెదము.

రయ్యయం జట్టిసింగయ్య నట్టిరే నాం దగుపోనిపోత వీ
యయ్యలు పూర్వజన్మమునయం దొకరే యని తోచు ననిచి కా. ౧౭౭

క॥ అవధానం వారీతిగం, జవుటం బడునిట్టులట్ల నమయుడు శాఖా
యవతిమనోహరులు తను, సునివేకము నెల్లం దెలువం జూచ్చిరి వెలువక.

పా॥ వెంకటరామకృష్ణులను వీరికిం దోడుగం దెచ్చి తిర్పతికొ
వెంకన నూడం బుత్త మిది వీ లని కొంకణు వారికోసమై
చంకలు గొట్టికొంచుం జని సాగము గన్పెచ్చి “నీ” యటంచు ని
ట్టింకుల నింకినట్లు జను లెం దంగ నిగటిమినుమ్మి శాపకరీ. ౧౭౮

చ॥ “మనికినజోసినకన్దయిం గొండొక తాటిఫలమ్ము పడ్డ” య
య్యనపున రామకృష్ణ లిది యారని యుండవలెకా దెనించి యి
ప్పని పయిం దెట్టికొన్నం దిమసాండితి బైటికి రాదె నూరపుం
జనులు నమిపగుల్బలె న్నవక్తిచూత్రవ మెఱింగి నవ్వరే. ౧౭౯

తే॥గీ॥ “ఎడిమనేయిచుంబుట్టచేయిచు” నటన్న, సానాతయెవీరికవధాన చర్యపట్ల
తక్కు సామగ్రిన న భేదబుజ్జలెం, దెనంగుం గొప్పిం బునకురామకృష్ణులకును,

పా॥ పచ్చిన రాకయున్నం దనువాకులం, దోడుగ నంపుటేనియుక
మెచ్చు ఘటించుం గా? యనుచు మేటులు పేటులు “శృంగభంగముకొ”
పచ్చిక మోంపులుంబలె నె సంగిరి సావముని రామకృష్ణు లే
మిచ్చు దలంచిరో? నిజ మెటే బయ తొ నని తా రెఱుంగమిక. ౧౮౦

పా॥ వెంకటరామకృష్ణులనివేకవికాలపు ‘శృంగభంగముకొ’
జంకల నూని జన్మదినసమ్మన నే యనధీనతాప్తి ని
ట్టింకులు గొన ‘శతస్మిం, బరియించుచుం గొప్పపువారి బండుగుల్
సంకపుండ్రోవలం బడి న్నవద్దతి వెల్లంగం దెట్టి రంతటక. ౧౮౧

తే॥గీ॥ బండుగులటన్న దగ్గఱవాగు కారు, ఏకశాఖీయులని యె నీవెఱుంగుమంబి
వారు లోలోనగ గొప్పపువారివత్త, నెఱుంగ రనుకోకు మెఱింగియు నిట్టులైరి
తే॥గీ॥ ఒకరొయిరుద్దరొత్తకన్దొనీయొగులండు, గొప్పరపుధారయన నెప్పకొననివారె
కాని యానన చర్పాభిమానమాన, మానసాంతరు లై మేను మఱచిచెడిరి. ౧౮౨

సీ॥ “పండితబ్రువ,, మంచు బండతిట్టులుతిట్టియె వ్వాడుతన హైవ్యమెటుకపటచె,
 “నత్యవాది,, యటన్న చాటుపేరున లేనిపోనివాకుల సేడు వూని వ్రాసె,
 ఆతనికెక్కుడుగ, యథార్థవా,, దృశ్యధానమున నెవ్వడులిఖించెననృతములను,
 వంటబ్రాహ్మణునుత్సవమ్మున కెవ్వడు తనయశ్శము మెనంగిఘనతఁజెఱచి
 తే॥గీ॥కొనియెనినల్వరునుమఱికొంతచుందు, దక్క-మాయందు ద్వేషంబుదగులుజనులు
 లే రట నియోగులందు నివ్వారికతన, నృథగ నెందఱికో చెడ్డ పేరు వచ్చె.

మ॥ జనసీరి కొవ్రపువారి వక్ష మది నీచంబో ఘనంబో కనుం
 గొనుమీరి వంటనియోగి నశ్వముపయిన్ గూర్చుండఁగాఁ బెట్టి యూ
 రున నేగించిరి వాద్యఘోషములతోఁ గ్రొంగొత్త దీవాలతో
 “ననయుల్ వీరికి బుద్ధి లే” దని పురం బాబాలమున్ గోలగాన్. ౧౮౮

మ॥ శివరాముం డవధానమున్ సలిపి వానిన్ బేర్చుడన్ వానిగౌ
 రవ మొప్పన్ ఘను లట్లు చేసి రని యోర్వన్ లేక కొవ్రంబు దా
 నవధాన మ్మిట్లు చేయఁ జాల దెలు లట్లొ నుత్సవం బంచుఁ గుం
 దు వెలార్చన్ దమపాచకాధముని నెండుం దిప్ప రప్పబునన్. ౧౮౯

తే॥గీ॥ దీనిచేతనె నకలంబు తెలిపినట్టి, దయ్యెఁ బ్రాజ్ఞుల కింకననృత మనవసరము
 బననాయనినందస్థచుంతొయింతొ, తెల్పకున్నదూరగులకుఁ దెలియుటెట్లు

చ॥ “విశదల”లో ఎధాన మది వెట్టిగఁ దొండనమీందఁగూడ నీ
 ర్విశయము దక్కి-గుంటురుపురిన్ సభఁ బెట్టి చెడంగఁ జూచి “దు
 ర్దశులకు నుత్సవం బనినఁ దప్పగ నుండు” నటంచు నెంచి యీ
 వశుకృతి కిచ్చఁ జేసి నగుఁ బాలులనా లయి రంబిలొకికున్. ౧౯౦

మ॥ అభిమానంబనగరైపున్ధితనియోగన్వైగేసరాధీన ముం
 చు జయం బించుక లేక చెప్పఁ దగు నెచ్చో వార లద్దానికై
 శుభదూరంబు ననత్యమున్ శుభద మంచు నన్నమ్మి భాషింతు లే
 రథసప్రక్రియకేని సిద్ధపడి యారంభింతు దురాన్యహృతులే. ౧౯౧

క॥ కుక్క-శ్వముపై నెక్కి-న, నిక్క-పుసంతోన మండునిపుణులు కవులం
 దెక్కి-వ తిక్కి-వ లరయుదు, రొక్క-ని యడివిన్ననవ్వరొక్క- విజయన్.

క॥ ఇదియిటులుగడుత రాజీ, గుదిరింపఁగఁ బ్రతమది యొకొండు మునుపె యా
సదమతులు వ్రాసియుంచిరి, కదా తచ్చరితన్లు వినికి గావించు మిఁకక.

క॥ ఇరువదినాలుగు దినములు, పరిపరి యోజించి తుదకుఁ బత్రిక మాకి
చ్చిరి తెచ్చి* గౌరవస్థులు, మఱిమూఁగురు; దానిఁ గాంచి మదినువ మొదవక.

ఉ॥ అంతకుమున్నె “పత్రిమిటులా గతమా, నని నిన్న నాఁడె వా
క్కాంత యనుగ్రహమ్మున నెకానెక కల్పన దోఁవఁగా,, యశః
కాంత వివాహముం,, గుఱిచి కట్టియ యుంచినపద్యనత్తకం
బెంతయుఁ బేర్చి సూరు విని హెచ్చిన మోదముగాంచి రయ్యెడక. ౧౦౬

*(1911 సం, అక్టోబరు 20, తేదీ కృష్ణాపత్రికనుండి.)

బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతివెంకట కవీశ్వరుల సముఖమునకు. ఈదిగున సంతక
ముచేసిన వారు నమస్కరించి వ్రాయువిజ్ఞాపన:—

ఈపురమున నీమధ్య శతావధానసభజరిగినది మొదలు దమకును గొప్ప
రపు సోదర కపులకును వైషమ్యములేర్పడి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు నడచినవి.
మాగ్రామములో తమ తమ మధ్యవైషమ్యము లేర్పడుట మాకు మిక్కిలి శోచనీయ
ముగానున్నది. తమరును కొప్పరపు కవీశ్వరులును మాకు గౌరవాద్వలేయగుట
మాగ్రామమునుండి వాగలను మిమ్ములను సఖ్యపరచి పంపుట మాకు యుక్తమని
యు గౌరవమనియు దోచుచున్నది. కావున మాయుద్దేశ్యమును మీరును అంగీక
రించి మీరాసభ మొదలంతవరకు నెండోరులంగూర్చి వచించినవియు లిఖించిన
వియు మరల్చుకొనుచు నెకరినెకరు లిఖితరూపముగ తెల్పుకొని యెప్పటి స్నేహ
భావ మనలంబించిన మేము మిక్కిలి సంతసించెదము. మావిజ్ఞాపన నాదరించి
మీవైషమ్యకారణము లను మరచి మాకు సంతసము కూర్చుడురని నమ్ముచు
న్నాము.

గుంట్లూరు.

4—9—11

}

చిత్తగింపవలెను.

ఇట్లు తమ విధేయులు.

యేకా రామయ్య, జి. రామనాథయ్య. వంకిపురం కృష్ణమాచార్యులు, న్యా
పతి హనుమంతరావు, కొండ వెంకటస్వయ్య.

.యశః కన్యకాపరిణయము.

సీ॥ తారతమ్య మెఱింగి తరలి వచ్చెడియారు కొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు
తప్పెటల్ మ్రొగంగఁ దరలి వచ్చెడియారుకొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు
తరుణతాళరముఁజై దరలి వచ్చెడియారు కొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు
తగుపాంధపులతోడఁ దరలివచ్చెడియారు కొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు

తే॥ గీ॥తిరువతియొగికన్యకాదాత తెరువువదలి,వచ్చుచోనితయాతిభ్యమిచ్చురాశ్
యన్నచో నప్పడే పెండ్లి సున్నయయ్యె,నెకరువారింపనేటికోయోగ్యులార. 1

సీ॥ కలదొక్కమాఁతురు కలిగెఁ బెండిలి కాకమున్నొవడుగు గాక మున్నెమాట
నాంధ్రగీర్వాణభాషాంగనాతిలకమ్మ లిరువు రక్కన్నియ నెత్తి పెంచి
రిడేట నెందఱో యీకన్నెఁ బెండ్లాడఁగా నెంచి యత్నించికడకు దీని
చే నీనడింపుల సూనిపోయిరి తల నరయంగఁ దఱియయ్యెఁ బరిణయంబు.

తే॥ గీ॥ లేకమే పోయె ననుకొనుపాక మెఱింగి,కొప్పరపువారుతరలిరాఁగోరి రంత
సంతసించితి మంతనే జూడఁదాడఁగి, రూరకుంటిమి తప్పేమి యోగ్యులార. 2

సీ॥ 'తల నరసిన నాతిఁ గలయుట కామశాస్త్ర విరోధ'మని మఱి దలఁచిరొక్కొ
'ఉభయభాషలు నేర్పు నుదడఁ పెండ్లాడఁగాఁ దగ'మంచులలోనఁదలఁకిరొక్కొ
'పెక్కుమాటలు నేర్పు పెంకెపిల్లనుగొన్న మాటదక్క' దటంచు మాఁగొక్కొ
'ఎందఱో జంకిన యెమ్మెలొడినిగొన్న బరువు దక్క'టంచు బఱచిరొక్కొ
తే॥గీ॥ 'కట్నమే చాల'దనుకొని కనలిరొక్కొ, వారు గోరినదిచ్చుమానేరమేమి
ఎట్టులోపెండ్లిపొనఁగించియెలమిమైన.దన్యమునఁబండితులఁదన్నఁసలఁపుండయ్య. 3

సీ॥ వియ్యమ్మనకు వారె విండుల నంపింపఁ దల లే దనుచు మున్నె వలికినాము
"కాదుమాడ,,టంచు గాల్పకల్కుక రాగ "మంచిచే"యనినమ్మతించినాము
ఒకమీనమే కట్నమొలిమైఁ గోరఁ దక్కినమీనమునుగూడ నునిచినాము
కన్యావరణదాకఁ గార్యంబొసర్చితి.మంతలో సుముహూర్త మగునటంచు
గీ॥ దలఁచుచుండఁ బురోహితుల్ దగినవారు, కావలసినచ్చిరంతటఁగాలివాన
వచ్చి కథయాఁగె నిందలి పొచ్చె మెఱింగి,యేల నెవపెట్టెదరు మమ్మహినులార. 4

సీ॥ "ఎంత మీనమ్మైన నివి వెండుకలె,,యంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు
"వైదికకన్యక వలదు కైకొను,,టంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు

“శాస్త్రంబు చదివిన సతియేల మా కంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు

“పాచ్చునంగడపు మీయింతి మాకేల, యం చీనడించిన రోసమేమి మాకు

గీ॥ మొదటఁగోరి పిమ్మటఁ జరుపు నందె, లెఱింగియోయేమి వెనుదీసి రెండుకేసి
సమ్మతించితి మింక మీర్చెమ్మిగూర్వఁ; బూనుటది పునరుక్త మెఱ్ఱానులార 5

నీ॥ రుద్రాక్ష పూస లఱుతఁ దాల్చువారికి బంగారు వారి కేబంధవంబు
సెలిబూది దాల్చువారలకుఁ దిక్కటి తిరుమార్పాలవారి కేచుట్టటికము

“ఇత్యర్థలితభావ,, లేనేళఁ బల్కువారలకుఁ దెల్లులతోడ రాజియేల

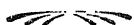
గురుపాద సేవఁ జేకొనినవిద్వియకు పాజారు విద్వియతోడ సఖ్య మేల

గీ॥ ఏడ తరువతి, కొప్పరం, బేడ సవాహ, ఆహవమె కానిమఱి వివాహంబె కాని
స్త్రీహమె కాని మాకెల్లుచెల్లుఁ జెప్పుండ, నర శుభార, గుంటూరు వాస్తవ్యులార 6

నీ॥ గోదావరీనదీ కూలమ్మునకుఁ గొండవీటి మావమ్ముతో నేర మేల
ఆహూదితరుజాల మలరుతోఁటలకు గోఁగాకుభూములమీఁదఁ గాఁగ యేల

ఎచటఁజూచిన నిష్ఠులే మొల్చుపొలముల కేలయ్యస జొన్న పొలాల చెలిమి
తిరువతివేంకటేశ్వరున కంకాలమ్మ జాతరమిఁది విశ్వాస మేమి

గీ॥ ఇంతకును గాలుద్రవ్విన దెక్కరో యెఱుంగుదురు మీ; రలెవరిస్వరూపమెట్టి
దో యెఱుంగుదు రురక యేగోవిధమున, మమ్ము నెవపెట్ట నేలయోమాన్యులార. 7

చ॥ పదపడి కొన్ని వద్దెములు వత్రికలోఁ జిక్కిరించి సంతయా

స్వరులగు లోకులం దనిపి ప్రాజ్ఞుల సంధికిఁ గొల్చు యోగులనె

(*1911 సం, అక్టోబరు 20, 28 తేదీ కృష్ణాపత్రికసంచి.)

వైసంతకము లానర్చినవారికి నమస్కార పూర్వకముగా మా యొనర్చుకొను
వినయపూర్వక పద్యమయః శిల్పావనము:—

ఆర్యులారా! 4-9-11 తేదీగల తమ పత్రిక 28-9-11 వ తేదీ సాయంకా
లము సుమారు 5½ గంటలవేళ మ॥ రా॥ రా॥ కొండ వెంకటప్పయ్య పంతులుగా
రు బి. పి; బి. బిల్; గొల్లపూడి రామనాథయ్యగారు బి. వ; బి. యల్; గోవింద
రాజు శ్రీనివాసరావు పంతులుగారు బి. వ; బి యల్; ఆను నీపెద్దమనుష్యులవలన
మాకు నంది యపారాసందము సుసర్పించి. దానిచేఁ గొన్ని పద్యములు భగవతి
తోఁపింపఁగా నయ్యవి యన్నియును దమసన్నిధి కంపికన దలచితిమి గాని

ముదమున ముంచి యచ్చటనె మోడమెలర్ప గవిత్య గోష్ఠి పెం

పొదవంగనుంటి మావయికథోదయమున్ వినుమంబ వేర్చిమై.

౧౯౭

(అప్పుడు ప్రకటితమైన పద్యములు)

సీ॥ అనవసరముగా నాననమును గోరి యవధానవిఘ్నము నాచరింప

“మది యయిక్త,, మటంచు నగ్రాసనాధిపుఁడనిపిమ్మటఁగూడఁ జెనఁగబోము
పెనఁగియుఁ దుద కది గొనలేక సభవీధి యవలి కేగి యసూయనందఁబోము
అందియు నాటకాభ్యంతరమున నుండు నప్పుడు పద్యము లంపఁ బోము.

సీ॥ ఎఱుంగకే మీసములఁబట్టి యెట్లా వ్రేలఁ, బడము దుండుడుకందము పలికినట్టి
పలుకుమాఁడులోకమ్ములనిలిపికొనఁగఁ, జాలుదుముపండితులయొద్ద సరస్సులార 1

సీ॥ ఒకని పెండిలిలో మఱొక్కఁ డాపల్లకి నిఱుక నుంకించుటెంతేనిఁదప్ప

ఎఱుంగక యత్నించిరే యంద మావైనిఁదెలిసియుఁ జెనఁగు టెంతేనిఁదప్ప
అధ్యక్షుఁ “డిది కూడ,,దంచుఁ జెప్పినమీఁదనేని యాగమి మఱెంతేనిఁదప్ప
అక్షరతత్త్వంబు సరయ కావై భీతి దీటి కాలద్రవు టెంతేనిఁదప్ప

తే॥ సీ॥ “మీసముల,,పద్యతాత్పర్యవాసనయిను,మంత తెలియక వ్రేలాడుటెంతయేని
దప్ప “తప్పని,,నేఁ జెప్పటాప్పుగాదు, పండితులచేతఁ జెప్పింపవలయుఁజుండు 2

సీ॥ తిరుపతి వేంతి లేళ్ళరులతక్కువయును గొప్పరంబునవారి గొప్పఁదనము

అంభోగీర్వాణహామ ౭ వరత్వము గామ్యభాషావధూటీప్రభావగరిమ

సనియమాశుక విత్వమునఁగల్గు లోపం బనియమాశుక వననిర్దిద్రమహిమ

అచ్యాజరచనాపహాస్యత్వమును బూర్వసంచితపతనప్రశస్తతయును॥

సీ॥ సభయొనర్చినవైఁగదా! నహృదయహృద,,యావగతమగుఁ, గాలద్రవుటలఁతి
వారు, నేయఁదగు కార్యమా!యెంత చేవయేని, నుండియేతీరవలెఁ జుండియోగ్యులార!

గ్రంథవిస్తరభీతియును విలువగలతమకాలమునకు లేనిపోని పని గల్పించినవార
మగుదుమేమో యను సందియమును వెనుకంజ వేయించుటచే నందలిదశాశమును
మాత్రముఁ బంపింపినచున్నారము. (వాని పంపినచోఁ దమకుమాత్రమే యింద
లి మంచివెడ్డలు బోధపడునుగాని యావదాంధ్రలోకమునకును బోధపడవని వత్తి
కాముఖమునఁ బ్రకటించికొంటిమి. ఇందుఁగలతప్పలనుమన్నింప వేఁడుకొనుచు
న్నారము. (తిరుపతివేంకటేశ్వరులు)

- నీ|| ఊరూర నూరేగునుత్తరవృత్తుత్తరముల కేనాగు నాశము ఘటిల్లు.
 సుప్ప తప్పగఁ దప్ప సుప్పగాలిభియించు “సత్యవాదుల” వాఁతనవ్వుముటెట్లు
 బిహవరమ్ము లెఱుంగకే పవర్తించు “యథార్థవాదుల” భావ్యమడఁగుటెట్లు
 తరువతికన్నఁ గొప్పరమెక్కుడ నెడియీ పాటిబండలగోల దాఁటుటెట్లు?
- తే|| గీ|| ఊరకేన్నే హనునుగూర్వగోరినారు, మీ రమాయికు,లివియన్నియేరికతకఁ,
 గల్లెసొ ఘంతయోజింపఁగా భవద్ద, సత్యము నుతింతు మింక విజ్ఞానులారా||ర||
- నీ|| అక్కటా! కవులకునవయశంబుబ్బెఁగా! యనెడి మీవృద్ధులందు సరసినాము
 అది యాసనపసఁగాధీనమనెడిమీయాశయం బాసంత మరసినాము,
 అపౌశంసను దెచ్చునమూర్తులెవ్వరో ఆమూలముగ మున్నె యరసినాము
 ఈ సఖ్యమొనఁగూర్చియిండుమూలమున వారసఘట్టు లగుపూనిగ్గ సరసినాము
- గీ|| ఆపులించినద్రవేపులనరయఁగలరు, కవులు,రవియెఱుంగనిచోట్లుగాంచఁగలరు
 కొప్పరపుసోదరులెయెఱుంగుదురు సకల,మక్కటా! యాసనంబెంతచిక్కు దెచ్చె
- నీ|| “ఒడ లెఱుంగనినివమున్నదే” యెందని మాశక్తి నెఱుంగమే మావ్యూహార
 ఘోరతమ మించులొఁతెందేసఁగలదె? కా నిండయ్య యొకసారి నిండునభను
 వైదికత్వమున కేవల బేటికెట్లా మీసాలు దీయుంపుఁడి సరఘులార
 విద్యద్వయోకముల వినుట గామమున కేయవయశమ్మునుగూర్పవరయు.ఁడనఘు
- తే|| గీ|| లార! సత్యవాదులును, యథార్థవాదు! లివ్వరమ్మునఁ బుట్టుటెంతేనిదవ్వు
 గాని నిద్యలలో నేరుఘనుఁబొయెఱుంగు! పూనికలుతప్పగావయ్యపూజ్యులార!
- నీ|| “కాశిక్కుష్టబుధుండు కరమందు లిభియించినవృత్త జేసిన”, దెంతసత్యమయ్య!
 “అభిమానమున మమ్మునర్పించిరే కాని “శుద్ధమాన్యులె”యంటఘానవృత్తంబె
 “రామకృష్ణులఁబట్టి రహిఁదట్టినా” రన్నవ్రాతయెంతటి సత్యవంత మయ్య!
 “సలుబది మందికే సలిపి రివ్యా”రని వెక్కిరించుట యేటిఫక్కి యయ్య!
- తే|| గీ|| తమరెఱుంగని దిండులేశమునులేదు! ఆసనమె తెచ్చిపెట్టె నీయనృతములను!
 నిజముదెల్పి యశమ్ముచే నెగడరయ్య! వలకు జంపింక గుంటూరు వాఘులార
- నీ|| “కృష్ణుల” వ్రాత నిష్టేని మీరొకసారి పరికింపుఁడి హితవాదులార!
 “దేశమాత”యొనర్చు దివ్యోపదేశమ్ము లరయుఁడి యొకసారి యావ్యులార!
 “ఆంధ్రకేశరి” లోని యంశమ్ము లొకపరి చూడుఁడి యిట్టేని శుభులార
 తక్కువప్రకల యథార్థపు వ్రాత లింకేనిఁ జూడుఁడి మహాజ్ఞానులార||

సీ॥ నభను జరిగినయట్టి వాస్తవమెట్టి? దెట్లువాయుచునున్నారో, యెఱిగిశాంతి చేయుఁ దీక్షాఁతప్రతికిం జెడ్డయశము, గూర్పు నిజ మెట్లా వైకి రానేర్చెనేని.

సీ॥ వేదవేద సత్యవిజ్ఞాను లుండియుఁజెడ్డకీరితిం గొనునె గుంటూరుపురము నభ నున్న మీవంటినరసులకన్న నాకాశంపు సూర్యుడా? కర్మసాక్షి పంచభూతముల మాపండిత్యతత్త్వంబుం జెప్పఁగా నప్పగించెదరె పౌరు లెవ్వరో యొకరిద్దటే హేతువై పురమ్మున కప్రతిష్ఠ రాఁబోలునయ్య.

సీ॥ ‘రజకువాకన్యమ్ములనువినరాము’లౌట, యుచితమయ్యమీవంటియోగులను సకల మెఱిగినందుకు ఫలమేమి? యిట్టిపట్టు, నందుదాసీనులగు తెంత యర్హమయ్య

సీ॥ “అననం బొప్పలే”దని కోవగింతురా? అది గోరుటే పెద్ద యనుచితంబు
“అనుచితం”బనుట కేయాధారమందురా! కొనంపుకనిదాఁచికొనుటెఱుంగు
“అనుచితంబగుకోర్కె ఘను”లెట్లుకోరువా రందురా! అది స్రమాదాతిశయము
మఱిపాఞ్జులకును బ్రమాదమాయందురా! ధీ “వారికే”యంచుచిఠారణంబు.

సీ॥ చేసివాసిరి వ్యాఖ్యాతృ శేఖరులు, ప), మాదములు విశ్వసింపమిమాకుఁ దిప్పె
అంతమాత్రానగంతులకనుమతింఁతె, సోదరులుచెప్పఁడయ్య! యోగూరులుంగ.

సీ॥ ఉచితమో యనుచితంబో చేయుపండితుం డరయఁ గావల భవిష్యత్ప్రశంస
అని * భర్తృ హరిచెప్పటైనఁ జూడక యేరిపేరణమ్మున సెదరావారు లగుచు
గాల్దేవియెన్నియోగాలులు ప్రకటించి తలకుఁదగని ప్రయత్నము లొనర్చి
“పండితనభ”యన్న వైఁ గొంత శాంతించి పండ్లబింక మొకింతవ్రాతయలకుం

సీ॥ జూపి, ప్రాజ్ఞులసమ్మతి పాపకార్య, మనుచు మము వెక్కిరించిన యట్టివారి
నఖ్య మది మాకులేకున్నఁ జచ్చిపోము, పృథగ నెవ్వెట్లుకుండు సుప్రభులొక

సీ॥ ‘ఓంశాంతి’యనెడుమీయోగ్యత వేసూళ్ళ శ్లాఘింపవలెఁజొందు సగములొక
ఈయాహ మీకప్పుడే పుట్టెనేని మీసములమీఁదికి వారు చనరుఁగుండు
అంతకొక్కిరింతవైదైనఁ బుట్టిన వారు “కుచమర్దనములు” పేర్కొనరుఁగుండు
సకలమ్ము జరుగువై శాంతిఁజెప్పటకన్న నన్యాయ ముండునయ్య! మహాత్ము

ధీ క్లో॥ ప్రమాదోధీమతామ” వీత్యత్ర, అపిశబ్దవివకారార్థక ఇత్యభియుక్తాః.

* క్లో॥ ఉచితమనుచితంవా కుర్వతా కార్యజాలం, పరిణతిరవధార్యా యత్తుతః
పండితేన. (భర్తృహరిచూ)

- గీ॥ లార! విద్యత్రలోడవ్వ నన్యవిషయ, ముందు గొప్పొపువారిసఖ్యంబు మాకు
సమ్మతము, దానిలోఁగూడ సమ్మతించు, మేని భారతి మ మ్మింక నీనడించు.
- నీ॥ చొరవమై నెదిరించి స్రాటకాయకోతలు కోసినారు కటార్లు దూసినారు
అవధానమందు మిమ్ముతిశయించెద మగచు వాసినారు సవార్లు చేసినారు
మీఁది మీఁదికివచ్చి మీసాలపైఁ జేయివేసినా ర్పెడుగుడుల్ గూసినారు
మనిషూసి యెట్టులో మారేడుగాయ గాఁ జేసినా ర్నైడఁ బాసినారు
- గీ॥ పెనఁగి మామీసమిం తేనిఁబీఁకకుండ, నెదిరియభానమున మమ్ముఁగదమకుండ
నేటి సఖ్యంబు మాకు? మీకేటిభరచు, నభను సమహర్షుఁడయ్య! యశస్సులార.
- నీ॥ బంగరేమయ్యసో! “వ్రేళ్లు” లేమయ్యసో! పుస్తకా లేమయిపోయె నెక్కొ
అచ్చేమి యయ్యెసో, అస్త్రి యేమయ్యెసో! వర్తకం బేమి కావలసె నెక్కొ
‘సూక్ష్మ’ లేమయ్యెసో! బాలురేమయిరోకో? యువోగ మేమూల నెండె నెక్కొ
ఇట్లేమియయ్యెసో! యితరమేమయ్యెసో? మిత్రవర్గంబు లేమి యయిరోక్కొ
- గీ॥ వచ్చినదె రాఁ యయ్యె నీపాటికేము, నెలపు నైకొనుచున్నాము స్నేహభావ
ముంచి పంపింపుఁడయ్య! యేముందె! ‘వడ్ల, గింజలోబియ్యపుంగింజ’ కేస్తులార.
- నీ॥ శ్రీవణమాసానఁ జనుదెంచితిమి భాద్రపదమాశ్వయుజము నిష్పట్టణమునఁ
బూర్తిగాఁ గడచె నిప్పడు కార్తికమువచ్చె నిష్పటికేని మాకింటి కేగు
నివ్వ పుట్టుట లేద, యిదియెల్ల సీనీమవారియాదృతియు నుదారమైన
మీపైఁ తియునుమాడు ధీ మీసాల మహిమయఁ గొప్పొపువారి మిక్కుటపుఁజేర్చి

ఈక్రింద నుదాహరింపఁబడు పద్యములు, ప్రకృతిము ను
ద్రాసినవి. యే (B. A. Honours) చదువుచున్న శ్రీ వారణాసి శ్రీని
వాసరావుగారు తత్కాలమందంపిన 200పద్యములనుండి సంగ్రహిం
చి కైకొనఁబడినవి, గ్రంథవిస్తరభీతిచేఁ గొంచెముమాత్రమే యుదాహ
రించిన హద్దువ్వారు మన్నింతురుగాక.

శ్రీమంత్రాబుదొల్త గలనూఁగు లేఁజెమటనెంతో కాంతులకొగుప్పఁగై, తలఁ
జెప్పించితి భారుణీపతుల హృద్యద్భంబులొప్పారని, శృలవాగ్ధోరణిమారుతిక్రమ
ము సాష్టాంగంబుగా వ్రాలఁగా. బలిరా! మీనమసేకు నీవసరి దిప్పన్ జెల్లురాని

గీ. యునుజుండీ: లేకయన్న మేముకటనింత, కాలముందుటివట్టునంగల్లుబెట్టి
తక్కిన వ్రశంగములకేమి దైవకల్పి, తన్నులాజ్ఞ యొసంగుడీ ధన్యులార.

శ్రీ దక్షమా! కాము, బీయలమా! కాము, ధనికులమా! కాము ధన్యులార!
అర్జులమా! కాము, వ్యర్థులమా! కాము, ప్రభువులమా! కాము, ప్రభువులార!
దీనులమా! కాము, మానులమా! కాము, మానులమా! కాము, మానులార!
మృదులమా! కాము, బద్ధులమా! కాము, వ్యర్థులమా! కాము, వేత్తలార!

ప్రీతికా. మ॥ కలరుర్విక గడుసుక్కిపుల్ మదఁ శుభేగ రావొంధు లవ్వారుబూ,
బులనేసేబులటంచు రోతలను నెండుకైతలేయంచు ని. శ్వలబంధవ్రతివిక్రమా
త్పకతమై సంచారముక జేబురొ, బళిరా! యెల్లడ, వారికాంచినినుం దివ్వక
జెల్లురా, మీసమా! మితలమితక దలబోనియూ సుగొనిగ ద్వారాత్పకూ రాన్తి నే
లసంస్థానములందు బండితులునిన్ను న్దీయయత్నింపను, జ్వలవా గానినిగొట్టి నేసి
తివిహించత్వాంకితవైఖరిక, బళిరా! మీసమా! నీకునీవసరి తిప్పక జెల్లురా నిన్ను
కా. శీ॥ నీసూండు నీపూడ్చినే యూడ్చ వప్పుడే గురుకీర్తి కావాడొంటివయస్య,
నృపనభావకరసాన్నిధ్యంబునకైత్రతతికలను దెచ్చి పృబలితయ్య, అహ
హారాకవిత్వాకనెల్లడనేగి యలరారు బిరుదంబులందితయ్య, వాగ్విలాసముదేల నలు
కావ్యములువాని కవికేసరిఖ్యాతి గాంచితయ్య, గీ॥ నీన్నుం జెనయంగ సెన్నా
దునేరరనఘ, చాల రలుగాన పెంచంగజాలు దీవ, తిప్పద్రవ్యంగ మణీతిప్ప
ద్రవ్యం ద్రవ్యం, ద్విప్ప ద్రవ్యంగ నినుం జెప్పి చెప్పవలయు॥ శీ॥ విప్రునెక్కి
చి పృథ్వికలు గొల్వ నిక్కింపం జేసితి నీవకావె, వాదించగా వచ్చువారి
దంబుల నీటుగాంచితి నీవకావె, వర్షానస్థితి బడయ గా దగురాద నెట్టి
సుక్రేడితు నీవకావె, మానయ లిప్పించుమార్గంబుమాపించి నేస్తంగా దొలును
నీవకావె, తే॥ గీ॥ మీరమా! గాఢ గౌరవానమైతి, వెంతజేసితి ము
కెంతజేయ, జాలవెప్పుడుగడుచెంచజాలియుండు, త్రిప్పద్రవ్యంగ నినుం జెప్పి
చెప్పవలయు॥ క॥ నినుం దీయుపకుగల క, త్రిని జూడను న్నెపలునెకు, తి
రున నేమా, యని కొంకుడు భరణికెది క్రునవచ్చిన గాదెకొంతగాదగు శ్ర
శ్రీ. క॥ కానర మానర నుడి నర, తోనెల్లంగ నానుకయితతో నాగడిసి, వీనపు
కైసరులేనరి, మీసమా! నీనుం దీయ గలుగు మేధాగతికె. చ॥ మన మెటుచాలియు

గీ॥ కవుల, మిప్పటి రూల్సు* కుఁగట్టఁబడము, ఘనులు * పండిత రాయాదికవులు మాపు
త్రోవలం బట్టి పోదుము దేవునైన, లక్ష్య పెట్టము† మాకు వల్లభులు లేరు.

గీ॥ తిరుపతి వేంకటేశ్వరుల పేరులు మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్పునాననపుఁ జర్చ
అల్లకొప్పరపు సోదరుల పేరులుమీకు జ్ఞప్తిలో నిల్పు నాననపుఁ జర్చ

దు మని మంచియుఁ జెడ్డయు నెంచకుండఁ బైఁ, జని మనపైకిఁదెచ్చి కొని సర్వవి
ధంబులఁ జింతనేయ నె, య్యనపునఁ బాము† నేసితిమి! మగ్ధోకఁడంతఁ జూఱియుం
టిమం, చును దలపోయుచుండి రిఁకఁ జూడుము కోపముచూనిమీసమా. చ॥ కలరు
కవిత్వసాగ్గులును గల్గుదు రీకవితాభిమన్యులొ, గలరు కవిత్వ భీములును గల్గు
దు రీకవిమాద్రపుత్రులులొ గలదు కవిత్వధర్మమిఁకఁగల్గునమస్తముగల్గుండైనొ,
గలుగ నెసేపుకృష్ణుఁ డనఁగాఁ దగి దుష్టుల నెంచ మీసమా. చ॥ దుడుకుదనంపు
పోకలకు దోసపునేతల కాలవాలముల్, కడునెగురంగ నంతకు శుభంబుగ డి
గ్గెనువారిపీఠ మె, ప్లడఁపఁగఁఫాలలో వనము వచ్చిన వెంటనె నీవువత్తు వి, ప్పడు
దయఁబూనుమా† యలుకఁబూనక మానుమ† నీవుమీసమా, నీ॥ అలబ్ధహద్రీభుశక్తి
దరియనప్పడ నీళ్లు మిగిలినవివల్లచ్చుమీసమెంత, దుర్యోధనుని గూల్చు దోడుగాఁ
గృష్ణుండుమిట్టిగ నలలాంకుమీసమెంత, వాలినివధియింపవంచ నావృత్తిపై మమ్మే
యనిన రాముమీసమెంత, భగద్రజిత్తునికీలు నెఱిఁగితిమి† చుచుమాడ నేనిన సౌమిత్రిమీస
మెంత, గీ॥ నీవ మీసంబ వీరుహి నీవ * కుంతి, తంబు, నాఁగలవలుగ నెత్తటినెఱుం
గ, వెన్న డసమానవిక్రమంశవహించి జయము గొంటివి జగతి మీసంపుటేఁడ.
చ॥ అలఘుకవిత్వీర్తిఁ గొననందటకుొ దరమానె† మించునె, త్తులగమకింపనం
దలకుఁదోచునె† తోచిన 'బీలుగెత్తు'గా, వెలయదె† మేకుమాటమఱిపించ దె పెం
చదె గీరతంబు; నీ, వలుగకు సంసగ్రేతాంధ్రకవితైకమహత్త్వమ† చాలు మీసమా.
మ॥ శుమనిరగ్యస్థక గంధిగంధకవితాశుద్ధాంతభృంగీరవో, పమభక్తప్రీతిపత్తితో
వెలయుచుొ బొగడిత్యగంథానిలం, బమలంపైతెమలంగ లోకజనసమ్మానప్రక్రియం
బూల్తు పో, కమనీయప్రతిభావిలాసమ† నమసాగ్రం బిడే మీసమా. (13)...

* జ్ఞో! మన స్వీయ మ్రియతేవాఽపిస్వోత్కర్షం నైవ ముంగతి।
అపి నిర్వాణ మయాతి నాఽనలో యాతి శీతతామ॥

† నిరంకుశాః కవయః

విద్యతగ్ర-వీండ్రనందివిలాసము మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్పు నాననపుఁ జర్చ
 కేవల కపుల యకించనత్వము మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్పు నాననపుఁ జర్చ
 గీ॥ మేటి యానన చర్చకు,మీకునత్య,వాదలకు, మాకును, “యథార్థవాదల”కును
 మఱియు మామీసములకుఁగొప్పరపుసోద, రులకు,దీర్ఘాయవిడినల్య పోచుఁగాక.

(పరిశిష్టపద్యములలోఁగొన్నిమాత్రము.)

గీ॥ కాళిదాసునిమార్గ గరిమంబు నెఱిఁగినవా రంచు మిమ్మెఱుంతు ధీరులార
 భవభూతి యనుమహాకవిమార్గ మెఱిఁగినవారంచు మిమ్మెఱుంతు ధీరులార
 పండితరాయలదండితన మెఱుంగువారంచు మిమ్మెఱుంతు ధీరులార
 ఆంధ్రకవీంద్రనిరాఘటత నెఱుంగువారంచు మిమ్మెఱుంతు ధీరులార
 తే॥ గీ॥పల్క-నేపల్క-డెప్పట్లఁబండితుండు,వలెగ్ర-నానిల్పునేగానిభయముగొనఁడు
 ఇదియె విద్యతగ్ర-వీండ్రుల కింపునింపు, మార్గమనిమీ రెఱుంగరే మహితులార.
 గీ॥ మాకపక్కిరి సంపాదించఁగా నెంచి దేశమాతకు దూఱు దెచ్చినారు
 మాకప్రతిష్ఠ సంపాదించనెంచి కృష్ణులు నప్రతిష్ఠచే నడిపినారు
 మాకు దుష్కిరి సంపాదించ నెంచి కేసరిని దుష్కిరిపాల్పించినారు
 మాకు దుర్యశము సంపాదించ నెంచి యాంధ్రపుఁ బత్రికకు నడితార్చినారు
 గీ॥ ఎందఱో “యథార్థవాదు” లిం కెందఱేని, నత్యవాదులిప్పురమున జననమంది
 నారు శివరామశాస్త్రి యీనాఁటికిశివ, రాముఁడయ్యెమాకేలకొవ్రంపుఁజెలిమి.
 గీ॥ సఖ్యపఱచి మమ్ము సాగనంపుటకు మీచేయుయత్నము గడు శ్రేష్ఠ మయ్యె
 సాగనంపకమున్నె చనువాగమేకాని చుట్టుకట్టుల నుండుసూరివరులు
 నభలు చేయుటఁ జేసి చనకిందు నిల్పితి మంతియేకాని సఖాంతరమున
 కింకను సోదరు లేతెంతు రని కాదు గాయత్రి సాక్షి నిక్కమెఱుంగుఁడు
 తే॥ వారి సేమంబు గోరిక వారు గాన, సంశయించుచు నున్నారు నకల మెఱిఁగి
 నట్టిమాకడ డాద నేలయ్య! వారి, వదలి చిరకాలమయ్యె నహృదయులార.
 గీ॥ వ్రాసి యిందంటిరే! వారితోఁ బోరాట మాని కొంటిమటంచు మాన్యులార
 వ్రాతవ్రాసిన యంతనే తప్పిపోవునే! కాల్పిపువారి బింకంపుఁగంపు
 కాల్పిపువైట్టివో గనుఁ గొన్నవైఁ గాని నిదురఁబట్టకు మాకు నిక్కమయ్యె
 యాయూరఁ గాకున్న నేయూరవైన మీసమ్ముఁ బీఁకుట చూచి సఖ్య మంతఁ

గీ॥ జేసి విడుతుము మామీద నీసు గొనకుం, డనఘులారా! దెబ్బను దిని నట్టిపులికి
సొరుపెలులబ్బమీరెన్నియొర్పమంత్ర, ములనబరియింతు రేనియునలఘులార.

గీ॥ పుట్టుపుట్టునఁ జిట్టుబుట్టు లచ్చొత్తించి పట్టిణంబునఁ బంచితెట్టునాఁడు
“కాంపిటీష” నటం చెకాయెకీ నరుదెంచుప్రజలకోరిక భంగ పఱచునాఁడు
అక్షరతత్త్వ మావం తెఱుంగక మీన లాగి బట్టియుయ్యల లూఁగునాఁడు
ఎఱుంగని వాఁత లేవేవియోగిలగుచు “గుచమర్దనములు” పేర్కొనెడునాఁడు

గీ॥ మీర లేవైతిరాక్కా! యిమ్మెయిని జేయ, కాలుమీద నాకులకు యత్నాలివేల
యదృశవతి తదృశత్యేవ, యనెడిమాట, లెఱింగి వర్తింపుండయ్య యింకేటిసంధి.

గీ॥ సత్యవాదియెవరో “జంట్రిమకొ” పదవాచ్యుండేయంటి? యాసూరి నెఱుంగుండయ్య
అతని జ్యేష్ఠభ్రాత యగు “యథార్థపువాది” గూడ నట్టిండె యంట! చూడరయ్య
ఈయవతారమ్ము లెత్తువారలరసనాంపలమ్ములకు భర్తాంచితములు
భూషణమ్ములు దెచ్చి పొల్పుగా నర్పించి వానిమై సూరేగఁ జేసి పిదప

గీ॥ సోదరులకును మాకును వాకుతీర్పుఁ, బూనుండయ్య తరతమత్వములను బట్టి
మార్గుల సెనంగుండయ్యమీమతిశేష, మెల్లవి ద్వాంసులును మెచ్చ సెనంగుండయ్య

గీ॥ “మక్కతోకను బట్టి గొదావరీదువా” ర్తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుకారు
“వేడినీళ్లనె యిండ్లు వెలిగింపఁ బూనువా” ర్తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుకారు
“గానమ్ముచే జింతకాయలు రాల్చువా” ర్తిరుపతి వెంకటేశ్వరులుకారు
“కంజాపు ఘృతేఁ గప్పనెంచెడివారు” తిరుపతివెంకటేశ్వరులు కారు

గీ॥ వైకి రాకున్న నెవ్వరి వైకిగూడఁ! జనరు తిరుపతివెంకటేశ్వరులు వారి
భారతీతత్త్వమును జూచి వారివీరి! తారతమ్య మెఱుంగుట తగదె మీకు.

గీ॥ పిలువని పేరంటముల సెనర్పరు గౌరవార్థుల నవమానమంద నీరు
ఘర్తుల నైఁసరు ధూర్జటియైనను దగవుమాలినబోటం దగవుపెట్టి
తీరుదు రూరక యేరిని గదలింప రెవరేని గదపిన “నితండు తగఁడు
మనతోడఁ బోర” నం చనుకోకయవాని నెదిరించి తమకున్న కదనశక్తి

గీ॥ అంతయో యింతయోయగ్గులైనవండి! తులపాన ర్చెడినభలోన నిలిపికొనఁగ
బూనుదురు పక్షపాతుల పూనికలను! వినరు తామెఱింగినయట్టివిషయమెయిది

గీ॥ ‘సత్యవాది’ పదంబు చంకాలమయ్యె నద్దానియాపదదీర్చదలఁపుండయ్య
అదురాపదయె ‘యథార్థవాది’ పదంబు గనియెందద్దుఁబుంబు కడపరయ్య

- శాస్త్రీయమైనట్టి సరసాను కవిత ధిక్కృతయ్యెనెలుపోడు లెఱుంగుండ
వదియాలుకల యవ్వానితో రిక్కల నెనఁజేయఁపూనికల్ గొనకుండ
- గీ॥ కీర్తికాములరై కవితార్పిఁబాపి, పక్షపాతులవ్రాతల వలనఁ గలుగు
దేశఘోషంబు సుడిపి యుదీర్చగరిమ! వఱలఁజేలువారుఁడయ్యధీవరులుమెచ్చ
- నీ॥ లేదు శాస్త్రజ్ఞత లేదుకాన్యజ్ఞత సంస్కృతజ్ఞానలేశమును లేద
శబ్దమంజరి గూడఁ జదువంగలేదయ్యె నదియట్టులుంచుఁ డింకాంధ్రమందు
లేదు వ్యాకరణంబు లేదుపాండిత్యంబు లేదు సారజ్ఞత లేదు శిష్యు
లకు భారతాదుల సొకపద్యమేని పాఠముఁ జెప్ప శక్తి నిక్కముగ నేరి
- గీ॥ కట్టియయ్యలు మహ్మాంధ్రమందు నెట్టి మనములుపీఁకుటకు నెల్లుమీనములు మ
హత్తు లాప్పదురో? తెలియంగవలయు, సభనుసమకూర్చుడయ్యయశస్సువలార
- నీ॥ తాఁ జెప్పినట్టి పద్యమునకే నర్థము చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁజొందు
తా నుచ్చరించు పదములకే నర్థంబు చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁ జొందు
కవనం బనఁగ నేమొ కవు లున్న సభలోనఁజక్కఁగాజెప్పినఁ జాలుఁజొందు
పద్యములటులుంచి గద్యమేయనుకొందు చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁజొందు
- గీ॥ ఆంధ్రమంతయు వల్పదచ్చాంధ్రమైనఁ, చక్కఁగనుపన్యసించినఁ జాలుఁజొందు
మేమువదలెద మూరకే మీనముల మ! టంచు మీనముఁ దలపెట్టు టర్థమగునె.
- నీ॥ మచ్చిమ్యల నటుంచి తచ్చిమ్యలకుఁ గూడ శుశ్రూష జేసి నేర్చుకొనఁదగిన
పాటిపాండితి లేనివారు మామీఁదికి వచ్చి కాలులు వ్రాసి హెచ్చుతగ్గు
లెఱుంగక మీసాల నెత్తి పీఁకెద మన్న మాట కేమర్థంబు మాన్యలార
శాఖాభిమానపిశాచంబు వైదుష్య మీనేర్చునయ్య యహీనులార
- గీ॥ తగినమందులు పక్షవాతమ్మునకు ల! భింపుఁ బక్షవాతముకు లభింపఁ బోవు
“కొఱవిఁబెట్టి నెత్తినిగోఁకికొనియు, నిష్ప! డేటిరాజీలుమావారికెఱుంగఁ జెపుఁడి
- నీ॥ ఆంధ్రమ్మునందేని యప్రావధానంపు నామ మెత్తఁగ వీరి కేమిమాకుగి
శతనధాన మ్మునుశబ్దంబు నెత్తంగ వీరిదే యూరయ్య వేత్తలార?
నేత్రావధానమ్ము నిగమజ్ఞులదికదా! దానిపే ర్విరలెత్తఁ దగునయ్య?
నిజమైన శక్తియండినఁ “బండితులుగల్గు సభ”యన్నయంతనే జాటుపేటి
- గీ॥ కయ్య! వారుమఘైదిరించు టాకుకవిత! యంద యుక్త మామాత్రమేయైన మేము
విశ్వసింపకయన్నను విశ్వమెల్ల! నమ్మించుట కొంతేని సంభవించు.

సీ॥ “అశుకవిత్వమ్మునందేని మీ రేల విశ్వసించు” రటంచు వేయవశ్యు
కుత్తరహస్తానింపుర దూకకే యెట్లెట్లు “బడబడ” వాఁగునప్పట్టునఁగు
నేరేని జాలుదు రేమావపుటా దాని మెచ్చిన నామెచ్చు మెచ్చు గాను
పండితులగువారు “పకపక”నపుడు రవ్వారు నవ్విన యాశుకవిత్

గీ॥ అంబువేరొక్క నామంబున ట్టిదాని, కెవ్వఁడీకొను “నిహిహిహి! యిహిహి, యిహిహి
యిహిహి, యనిపండితులనపునిట్టిపూర్తి గొనరునిద్యుత్తు పులుగనుంగొనుఁడుమఱియు

సీ॥ కట్టురపాటులు గల్గుగానంటె గానమో? కట్టునీడినదియే గానమొక్క?
కట్టురపాటులు గల్గుకాంతయేకాంతయో? కట్టుదప్పినదియే కారతయొక్క?
కట్టురపాటులు గల్గు? కాయమే కాయమో? కట్టు వాసినదియే కాయమొక్క?
కట్టురపాటులు గల్గుకవనమే కవనమో? కట్టూర్చికొన్నదే కవనమొక్క?

గీ॥ మీమనమెఱుంగదే! మేరమిటి మంచి, చెడ్డ లరయకయెన్నియో చెట్టలఱచు
వారి నేరంబు నైఁచుట పాశిగాదు, కూక లిడుఁడయ్య నెఱుగిర్తి గోరుఁడయ్య.

సీ॥ సంస్కృతగ్రంథవాసనయె లేకున్నచోఁ డెలుఁగుగాదది పెద్దతెగులుగాని
ఆంధ్రరహస్యవై యాత్మమే లేనిచోఁ డెలుఁగు గాదది యొక్కయెలుఁగు గాని
శబ్దశాస్త్రప్రవేశము నుంత లేనిచోఁ డెలుఁగు గాదది మేనినలుఁగుగాని
నాటకాలంకారనైపుణు లేనిచోఁ డెలుఁగుగాదది చెడ్డపలుగు గాని

తే॥ గీ॥ ఈరహస్యంబు నెఱు గనిపారెమరు, తెల్లలోనేని వీర లెదిర్చి యేమి
నేతు రనుకొంటిరో? నుంతచెప్పఁడయ్య, సంధిసంగతికేమి యోసరఁగులార.

సీ॥ విపండితుఁడనునచ్చి యివ్వారితో మమ్ముఁ గులఁదూచి తనకీర్తి నిలిపికొనునె?
వికవీరిఁగుఁడువచ్చి యివ్వారితో మమ్ము నరంజేసి నద్యశశ్శాలి యగునె?
విజయిం దా ర్యచ్చి యివ్వారితో మమ్ము నెనఁజేసితా వన్నెకెక్కఁగలఁదొ?
విదైవతము వచ్చి యివ్వారితో మమ్ము బురుడించి దీప్తినిల్పుకొనఁగలఁదొ?

గీ॥ చూచియేతరులును మీరద బొడవచ్చు, సంధిసంగట; లెట్లేని నభయొసర్పఁ
గడఁగుఁడయ్య! నేటొక గతిగాఁడగ బోకుఁ డయ్య! వేత్తల రప్పింపుఁడయ్య! యొయ్య

సీ॥ చెప్పింపుఁడయ్య! దేహికుసుక రునిబిల్చి చదువునందెలు మనశగ్ల కింక
చేయింపుఁడయ్య! యీశాయనందున నె శుశ్రూష కాశ్యజ్ఞ నిచోట నిల్చి
మాన్యింపుఁడయ్య! “దుమాడ నూడుమడమన” “ప్రాజ్ఞు లిహికలొప్ప” రనిచెప్పి
బోధింపుఁడయ్య! “యీశుడబుడకల” “కాశుకసి తాత్రశస్త్రిదక్క దనిమెఱిగ

- గీ॥ మీకు యశ మబ్బు వారికి మేలుగల్గు, మమ్మెదిర్చినపనికి లాభమ్ము వెంట
నే కనంబడు మాకెంతయేనిమోద, మబ్బు నంధియు నామీద ననుసరించు.
- నీ॥ వైదికతాకిక వైషమ్య మెవ్వారు తెచ్చిపెట్టిరా? సుంత తెలియుండవచ్చు
ఆత్మగౌరవమునకై పాడుపడువారె దీనింబెట్టుదురు సందేహ మేల
తగుగౌరవంబు విద్యవ్రతుండునుగాని యన్యమ్మునకు నుండ దనుట భ్రువము
గానఁ దదన్య లీకక్షమం గారకు" లని యొవ్వరేనియు ననకమాన
- గీ॥ రకట? విప్రులు, దేవాంగులట్లు పశ్య, తో హరులయట్లు వెట్టిపెట్టిపోవఁబోవఁ
గావలెనె? దీని మానుపఁగఁడఁగుండయ్య; సంధి గోరుమి కియ్యది చనుగదయ్య.
- నీ॥ అంధ్రభారతకర్త యైనతిక్కన సోమయాజిజన్మ స్థాన మైనకత్తన
శ్రీనాథకవిరాజశేఖరు నేలినకొండవీటికిఁ బ్రక్క నుండుకత్తన
ప్రకృతంపుఁగవుల సంభావించుగ ద్వాట రాజ్యంపుఁ దోవలోఁగ్రాలుకత్తన
వెనుక తాలమునందు వినుతింపఁ దగుపెట్ట విద్యవ్రతులు దీనివెలయుకత్తన
- గీ॥ నింతకవితాదరంబు మీకిచ్చె మెచ్చ,వలదె గుంటూరిపురిని విద్యవ్రతువీంద్ర
జనని, కేవలకవితరనగ్రామి, దీని, మహిమ మోతేని జ్ఞానుని మున్యురార.
- నీ॥ నిందింపనేమయ్యె? నిజమైననత్కర్త గల్గినచు"సత్యవాదులు" గలారు
గర్హింపనేమయ్యె? గణుతి నర్పించుయోగ్యు లగుయథార్థ వాదులు గలారు
కయ్యాలకేమి? నత్కవికదంబములపే ర్వలయింపఁగలనియోగులు గలారు
అభిమానమునకేమి? యాత్మీయుకత్తన శత్రులఁగూడమన్నమాన్యులు గలారు
- గీ॥ విరిచేమెచ్చుగొనడుగుంటూరిపురము, సగనతకుందాదు బలునన్నెనిరులప్రభు
మీకుమీప్రాలికినిమగమీఱునిరల, నిచ్చుభగవంతుం డింకమ మ్మేగ నిండు.
- నీ॥ ప్రేమించితిమి మున్నె పెద్దటికము నిల్వకొన్నచో వారి కేకొఱత రాదు
వారినేమముఁగోరువారె"యాదవకుల మునకు మునలము" నాననపుం బర్ష
కల్పించి రదిపూర్వకవిసమ్మతము గామి మాకు సంకీర్తతి లేక పోయె
దీని నామీద వైదికనియోగపుఁగక్షగాఁ బొచ్చి రెవ్వరో ఘనులు వారి
- గీ॥ నెఱుఁగుండయ్య! యనవసరమిట్టిక్ష, లింపుగాఁబో'వసుచుమందలిపుండయ్య
యేరువైదికులు? నియోగులెవ్వ? రొక్క, నిప్రులేగారటయ్య! యోవేత్తవార.

- సీ॥ ఘనమందు పయోవృద్ధి ధృఖండపాండిత్యభూషణుడు నీతా రామశాస్త్రి కన్న
సుభయభాషాకవిత్వోపాయశాలి శిష్టాహనూమతగ్రవిశాస్త్రికన్న
కృతి యభినవసరస్వతినేత వట్టాభిశబ్దపూర్వక రామశాస్త్రికన్న
ములుకుట్లకులుడు నిస్తులుం డాడుకవి గుణశాలి వెంకటకృష్ణశాస్త్రికన్న
- గీ॥ మఱియునుంగలశాస్త్రనిస్సణులకన్న, మొలనినవెక్కుముతరులమాములందు
నవసరము లేనియాసనం బడుగనేల, చర్చ వెంచంగనేల యశస్సులార.
- సీ॥ వేదవేదాంగాదివేత్తచేజలివెంకటస్వామ్యుల కెన యన్యఁ డగునె?
రామమగుకులుండు ధీమన్యుణియు రామకృష్ణశాస్త్రులం బోలనెవని వశము?
కంఠపాదము నాటకములెల్ల శ్రీసూరి హనుమద్భుధుని కెవ్వఁ డగును దీటు?
అతిశాంతమూర్తి సాహితీవట్టు శ్రీపార్వతీశశాస్త్రికి సాటి యెగురు గలఁడె?
- గీ॥ మఱియు నెందఱులేరు ధీమంతులందు, వీరిలోనేరు కొప్పంపుకారు చెప్పుడ?
వారికేయాసనంబును గోరనేల, చర్చ వెంచంగనేల యశస్సులార!
- సీ॥ కవి పూణాభాషావగాహి వంకిపురవంశజుడు శ్రీకృష్ణమాచార్యకన్న
బలిశైవల్లి కులసంభవుండు కవితద్వవిస్ఫూర్తి లక్ష్మీకాంత శుకవికన్న
నకలకళానైపుణికిం దాపు మేటి మగ్గాది వెంకటసోమయాజికన్న
నాటువేలనియోగి చునభుజాపూడివంశజ హనుమచ్ఛర్మశాస్త్రికన్న
- తే॥ గీ॥ మఱియునుంగల సత్కవిమణులకన్న, తొకికాగ్యులకన్నను లాఁతివారి
కాసనముగోర నేనియ్య! యసునితముగఁ, జర్చ వెంచంగనేలయ్యనరశులార?
- సీ॥ శౌంధి భద్రాగ్రదిశాస్త్రులవారిశిష్యుండు తచ్చైలి గలకైత దనరుశుకృతి
“అవధాన మేఁ గూడ నాచరించితి నని న్నయముగాఁ జెప్పికోఁజాలుభట్టుఁ
దొకవ్రతినేకాక ప్రకటితంబుగఁ బలువైలులం గవనమ్మునలుపుజాణ
ఎపుడు గచించినట్లే కనువట్టకే పలుకృతుల్ పోకటింపఁ గలయుపాయ
- గీ॥ శాస్త్రి బాహ్యులప్రభువునాచారవరుండ, ప్రణితమంద్రిప్రకవవంశభవుఁడుశ్రీభు
జంగరాఁదలకేల యాసనమునడుగ? రొరులు వీరికి మిన్నలే యోగ్యులార?
- మ' వటుజగర్భూనిల ఘోరశీరణరణత్పాగ్భరనున్నాటవీ
తటశాఖాపటబంతరుగ్గతనితాంతస్ఫూరఘోరాగ్నిరు
స్ఫుటనాధూపితభస్మసాత్రువుకురుటాగ్రండంబుతో వహ్నికెక్,
ఘటియింపం బలపెట్టినారుకద! సఖ్యం బాగ్యమాదామణుల్.

మ॥ స్వకృతాగ్నిశకర ప్రచారనిహితాపరస్వయోధ ప్రజా
నికరాత్మైకశరణ్యసర్వధరణీ నిర్దేతృతాభాగ్యభా
రకృతాహంకృతితో సుయోధనునితో బ్రాజిష్ణుని ధగ్గుపు
త్రకుని గల్పవలంబినారే యిది ధర్మ్యం పెట్టు లోపాహా! హితుల్.

సీ॥ “గర్వం” బడెడి మిషగల్పించి దుఃఖంబు దీర్చుకో నుంకించు ధీరుడ డొక్కడు
“పండిత లక్షణ” ప్రస్తావమిషచేతఁ బడెదట్టునట్టి సర్వజ్ఞుడ డొక్కడు
“వంటవాపనికుత్సవం” బంచుంగల్పించి రసం బేరుగనయశోరాముడ డొక్కడు
“రామేశ్వరీయ” మన్నామంపు పొత్తాన బూతు లేకరు పెట్టుపుణ్యుడ డొక్కడు
తే॥ గీ॥ మఱియు నెందఱో శాఖాభిమాను లిట్లు, బయలుదేరిరియింకను బయలుదేరి
గలరు కీరితి చేహర్షం గలరు సంధి, కొస్సరపు వారి కేటికి జెప్పఁడయ్య.

సీ॥ “ఈలకూరకుం బోయి యిల్లటం బున్నట్టు”లయ్యె మావర్తనం బాధ్యులార!
అలపాశుపతమహస్త్రిగ్ని హోత్రజ్వాల లాఁగిపోయెను దీన ననఘలార!
కాఁకరశర్మి “శృంగంపుథంగపు” వ్రాఁత లడఁచుపూనిక దీననదుగుంబట్టె
చర్ల నారాయణశాస్త్రి “బార్హస్పత్య” మరయువేడుక దీన సంతరించె
గీ॥ గీరతము సారెకుం గోరు గీరతులకు, తూటాలమ్మునకించుక దొడరె విఘ్న
మిక్కితమ్మున, నికనింటి కేగ నాజ్ఞ, మొనఁగుడియ్యగుంటూరుప్పరీయోగ్యులార.

సీ॥ కొప్పంపువారు మాకుం గనిష్ఠుల వ్వారి కరయఁగా జేస్తెల మగుడు మేము
కొప్పంపువారు మాకు సుశిష్యుల వ్వారి కరయఁగా నెజ్జల మగుడుమేము
తత్కవిత్వంబు “నదరు మరాటా లైలు” “మదరాసు లై”లయ్య మాడుకైత
మిత్రుల నవ్వారు మెప్పింతు రేము శక్తులఁగూడ మెప్పింపఁగల మొకింత
గీ॥ వయస్సుకా! పెద్దలముమేము, వారుపిన్న, లేంతియేభేద మింతకునింతకలమా,
మెండులకు? నేమిటలమైతి, మింకమీరు, శంక దక్కుండునెలపు మొనఁగుడుమాకు

క॥ ఉరుకీర్తి నరసరాట్నంబు, వరవాసుండు పంగ నామవంశ్యుడగును
ధురుండు నరసింగరావ, ప్వరమునకున్ మమ్మును న్నయముగఁ దాఁచిలిచ్చెన్
తే॥ గీ॥ అడఁడుశాఖాభిమానుల, కహితమైన, పనికిం బూనినకతననప్పట్టణంపు
శాఖలోని గుణాధులు సాగకుండఁ, జేయవలె నని యత్నంబు చేసి రంబ,

ఉ॥ * ఆపురికేమురేపు చనునట్టికుతూహల మూనియుండ నే

సాపియు కాని యయ్యనఘుపజ్జకుఁబోయి “వృథాపయత్న సే

లా పొనరింతు? విష్యరికి నల్లకవుల” చనుదేరు భీతి లో

దాపర మయ్యె వారి” కని తా నెగి బొంకి కలంచె నాతనికొ .

౨౦౦

చ॥ కలఁడు ప్రసిద్ధ వంశ్యుఁ డరి కాండము నైతము మెచ్చు చగ్గధీ

బలమున కిక్క యా “పయశిశాటి” నివాసి, యశస్వి త్యాగి ని

ద్యలకు నిధాన మంబ? కవిశా ననితా హృదయంగముండు పే

ర్వలసిన “రామరా” వనెడి శిల్పముకొండకుఁనుఁ డున్నదికొ .

౨౦౧

* (నర్సరావుపేట శతావధానవీతికనుండి.)

...నర్సరావుపేట.

న 30-9-11

నాపియనైన ఆర్. హనుమయ్య గారికి— శ్రీ “తిరుపతి నెంకటేశ్వరక
విండుల”నిక్కడకు దయచేసి వారి కవితానైపుణ్యమును జూప నిక్కడకు రమ్మ
ని యావాహనజేసియుండుట మీకు తెలిసినవిషయమేకదా; వారిని ఆగాహనచే
యుటకు తగుప్రయత్నములన్నియు సిద్ధపర్చుకొని యున్నాము. నూటీసులు వంచి
పెట్టి సొమ్మువసూలుచేసి పెండ్లాలువగైరా సిద్ధముచేసి యున్నాము. వారురేసి
నిక్కడకు వత్తురని నిరీక్షిస్తున్నాము. అవధానము రేపు 1 గంటలగాయితు
ఆరంభమగువని నూటీసులలో ప్రచురించిరాము. ఇక్కడ శతావధానమే
లేదనియు, యిది యంతయు నబద్ధమనియు, పి. నరసింగరావు సవరుకట్టలను మో
సగించదలచినట్లున్ను, ఎవరో వారితో చెప్పియున్నట్లు, నినుట మిక్కిలి విచారక
రముగా నున్నది. అట్టి మాటమేమిన్నడు తలంచ లేదనియు, యీశతావధానము
కై పూనినవారందఱు మరియావగల పెద్దమనుష్యులనియు, మేము రూఢిగా చెప్పచు
న్నాము. అవధానమిచ్చట జరుగుట యిష్టములేనివారలు వన్నినకుట్టిమాటలై
యుండువని మేముతలంచెదము. ఈవిషయమై మేమింక వ్రాయవలసినయవసర
ముండదు. నదరు విద్యవర్గాలు మనస్సువగల సంకీర్ణము మీరు నివర్తించుకో
రుతాము, రేపుపుదయం 9 గంటల రైలుమీద వారు యిక్కడికి బయలుదేరువలయు
ను. ఈచుత్తరంతెచ్చినవారు వ్రాత్యేకించి వారినిక్కడకు తీపికొనివచ్చేయిమిత్తం

చ. అతనికి మామెదకో మఱియు నాయనయందున మాకు నిస్సమ్మై
నరితకడైక నేర్చి యలరారెడి నవ్వరిలో వధానముకొ
గురుకడుమై సునర్పి కనుగొంద మటంచు దలంచుచుంటి మ
టితమని పట్టె సుక్కెడు కడిదిగంగయ్యము దయ్యముంబలెకొ. ౨౦౨

పరిశీలి, శేషవారు ఇచ్చటికి రానియెడల మాకవమానకరముగా నుండును, ద
య్యముంచి వారు శేపు బయలుదేరులాగు చేయకొర్రాము. ప్రస్తుతము గుంటూరు
లో యితరులు “శతావధానము” చేయుచున్నను, వీరివృత్తి యిదివరకే లో
కములో పాదకానియున్నది. కాబట్టి దానిని లక్ష్యముచేయక తప్పకరాగోరె
దము.

ఇట్లువిధేయులు

ఆర్. కృష్ణమూర్తి.

పి. నరసింగరావు.

పరా—(ఇంగ్లీషు పుత్తరమునకు సరియైన తెలుగు.)

చంపకమాలిక! “భయపడినారు రా” రనుచుఁబలిగిన వాండఁట! మెవ్వఁడో
మహా, నయ్యుండు భవత్సమీపమున; ఇంకనునట్టిది మాకుఁ జెప్పదు, ర్థముని న్నమిం
చుతావక ఘనత్వము జ్ఞాన్యుము “నత్యవాది” దుర్జయము, “యథార్థవాది” యపరాధ
ము, సంతకుమున్న పత్రికలో, స్వయముగ వెల్లడింపఁగని వారలవారణ మెట్లటంచు
నూ, మామెదియుఁడో పతేవగ చున స్రవణిండరు మెగ్గి కీలకీ, వ్యయతమరూపానుర్ణయ
మూజ్యము గావుటఁచింతుకేని సరి, దియమును గల్గునే! యకట! తిర్పలివెంకట శాస్త్రు
లెందుకో, భయపడిఁట! రిపుల్ మునుపె పాటిరి మాటిరితోఁచినంతయుకొ, నయ
మొకయింత నేరనియనాభలు వాఁగుట తప్పనన్యమే, నియభయకారణం బరుగుదేర
దు వారలనూరుమూయ మీ, తెయనఁగ నేల! రుక్మిణకు నేని యశక్యమే? దేవుఁడెంచు
ని, శ్చయముగ లేడ” టంచ నెడి సాహసములకొ భగంతుఁడేని యే, మియు సునరింప
నేర్చునె! యమేయనకేనియనత్వవాది దుర్జయఁడె స్వయంకృతమ్ములపరాధములే
తుదిరూపుమాపుచో, గయకరుగకొవలెకొదురిత కారకుతామెఱకుల్; తదీయని, ర్థయత
రవర్తనంబడఁకరా దదివృద్ధికి నచ్చుటే సుఁడీ, యయమొనఁగూర్చునజ్జనుల; కట్టి

చ || కలహము పెట్టుమానినియు గవ్వకు మాత్రేపివాడు గాడు పై
 నెలమిని వాని నూత గొని యెన్నియొ మృగ్గులు పెట్టు పెట్టు నీ
 డలమరివంపుజేవనపుడక గురు లాతని పాటి వారె య
 య్యలఘుడు రామరా హాకడె యాఘ్యుడు సగ్వవిధాల నంచి కా. ౨౦౩

౨౦౩ | మైకిన మసక్కుతో మృషా, ప్రియములు పలుకుచుకొనలుపుచేరును మాజీచిమా
 ౨౦౪ | నేర్పు నం, గుయశముకోసకై మిగులంకష్ట మొన ర్చెద, నంచు వాడు ని, ర్ణయమున
 మున్ను ముగిచెనీ నాని కుండ్రై యనృతస్సుకాదు గో, మయజలసేవ వాద్దండగు మాన
 ఘ్నంక, దొంగివేకితోడ నా, భయగహితాత్ముతోడ నలచాతక ఘంజముతోడ నట్టి
 వంక, శయలవశుమ్యతోడ నలసాహసి కాగ్రజితోడ నట్టివృ, బ్ధియయశుతోడ నట్టి
 పితృ మాతృనిరుద్ధనితోడ నట్టియా, మయముఖుతోడ నట్టిఖలమాన్యునితోడ నటువంటి
 శైష్ట్యతో, నియతదు రాగుతో చితమనీషివశేన్యునితో నహత్తో, నియమితలజ్జితో
 గ్రెనుండు సేన్యుచెనంగక, మిమ్మువంటివా, రియశమునందె యెట్టులాపరిశ్రమచేసి
 ని యంబు నింప ని, ర్ణయంబు యతింజెగా! ౨౦౫ | దంభ, మహాయాచివేక! మార! దు
 ష్టాదు, ముఖ రామతింజె! ముఖ రా! కలికాలము! పతి! కామహ, శయలనుబోలె మిమ్ముం
 దు నన సంచిననిం దండలంజెగాను రా, మముండు; మయగిడువన్నునలయలు పన్నె
 టిమీని నాహార, దయమిటులేవ! వృద్ధింగనీతద్ద మువానికెజేటుదెచ్చుంగా, కయతనతో
 డు సేము! నిలుకంసుం దెమగ్నంగవచ్చునేనియుకొ ౨౦౬ | భయ, మనుమాట మాగృహమువజ్జ
 వానిం దెమింగిలేని లే, దయమునం గూర్చుకాళింజెంబెపుడుకొ సమహర్షితీరు
 య, ర్ణయమువా లామృతై చెడి యనాభావివాహ పునుంగశభ్యని, ప్రియముఖులై యడం
 గును, దుష్ట, యుగన్యులేమేలు వీరిలై, నియంక మతెంత కాలమున శింపక నిల్చుసెసి
 మూంతు ౨౦౭ | మహా, దుష్ట! సగస్యం రామ! మమతకొ మముంబిల్చినమిత్రునిస్తునె,
 మన్నయం గింపంతు! మవ్వంబొడుమేధ సుంద్రే మన సేమి యా దురా, శయలునశిం
 తుం గాక విలసద్యశ మగ్నమం గాక నీరుమా, కయి శ్రమచేసినందులకు నంచిక నీ
 మి శుభమృ గూర్చి మా, జయమున కొక్క-కంబముంగ జక్కంగ నిత్తుడుంగాక
 యువ్వంబొ, సీ! స్త్రీహింస, పిరిపించి చేయించునభకంటె శాత్రవసభయేశిత్ర
 దుంబు, జయము గోరెడి సభాసదులకంటెను బరాజయము గోరెడిసభాసదులే హితు
 లు, సీరసప్రశ్నముతో గోరు వారలకన్న గలిసంపప్రశ్నదుతో కరము హితులు, స

క॥ అతఁ డింట నుండియే వం, డితులం బిలిపించి విద్య నేర్పెన్ శాస్త్రు
 స్మృతిముఖ్యసంస్కృతకళా, గతి ననన్యకుం డంతేనాడుకవితాన్విబుండున్
 తే॥గీ॥ నరసరాట్పూరి శతధానంబుం మొదట, జరిగె నందునెకా నెక జనుండురామ .
 రావు వడిగి నమస్వవైరంబుక తనఁ, దెచ్చి మాకిచ్చె నదిమాకున వృదయ్యె అంగె

నరసరావు పేట శతావధానము .

ఉ॥ చూకొట కొక్కబ్రహ్మను నమస్తకళాకరు స్పృష్ట చేసి యా
 వ్యాకరణామృతాంబుధికి వారిదముల్ పొనరించి మమ్ము; మా
 స్వీకృతశిష్యులన్ నదులఁజేసి యశం బనిశంబు నించి లీ
 లాకలనంబునన్ నరసులన్ దనియించుపరాంబు నెంచెనన్.

ఉ॥ 'రెండవసారి యన్దునుఁ డరిందమయాత్రకు నేగువట్టునన్
 భండనమందు గాండివము పార్థనిహస్తమునుండి జాతిన
 ట్లాండొకచో స్థలద్వితయు నుండిన గేలి యొనర్పకుండు మా
 చండిక వచ్చి వెంబడినె నర్వము నిర్వహణం బొనర్చెడున్. వెం॥ శా॥

ఉ॥ “ఎంచులకై జనించితిరో యేవనికై మఱి పూనియుంటిరో
 అంచులకై శ్రమఁపడక యంచును నిండు జరించుటేల” యం
 చుం దరిలేనిదియను జూపఁగ నెంచితి వోమదంబ! యీ
 చంసముగా వధానములు సాఁగఁగ నిమ్ములులేని యీశ్వరీ. తి॥ శా॥

సభ్యులిచ్చినక్కొన,

గీ॥ చుట్టపట్టలనెండు జూపట్టచే సింగ మని మనంబున ధైర్యమును పఱించి
 జంబుక మ్మొక్కండు జలకింతయునులేక గర్జించె నట! “సింహగర్జిత”మని
 ఆనమిషస్థకుంజాంతరమ్మున నిద్రుం గనుచున్నయొక్కసింగమ్ము కిమ్ము
 లర విచ్చిచూచినయంతనే యానక్క వీరక యంతయుఁజెడి తోక ముడిచి.

మూన మొనరించు నజ్జనావళికంటే బడఁదిట్టువారెయ్యప్తవ్రజంబు తే॥ గీ॥ మాకు
 నుచు నెంచు లోకనమ్మతులెకాని, “శత్రునభ” యంచు మదిలోన జంకిపాటు,
 వంచకశతావధానలవంచలొని, వారు తిరుకతివెంక పేళ్లరులు కారు. (తి॥వెం॥)

ఇప్పటికొండవీటిసీమవైది.

శా|| బాన్దన్నయింబు పాము నెల్లరచు మెచ్చుల గొట్టుచుండువా
లన్నయింబు బిడ్డయింబు చిన్నయగుగోరగా కన్నుల కన్నయ్య నం
వన్నలై పిసుకూబులొందు నంబుత్తిండు సీకాలయం
రిన్నా! బాన్దన్నయింబు! నిన్నువ నెత్తెన్నర్య మింకగొట్టు నా.

౩౧

కా|| పొలమార్దానములను నిన్ను

శా|| పాము, కన్నులు, గొట్టుచుండునా చూడబట్టుగా నెత్తు ర్థం
కారయింబు కన్నులొ మెచ్చబట్టుకొనెన్న నెత్తు ర్థం
కొరకా రము గల్గుకాపుములు వైకొన్నట్టికాళ్ళయింబు మా
ర్దారయింబు పొందెంబు నెత్తు నెత్తు బాన్దన్న బాన్దన్నయింబు.

౩౨

(ఆవధానాంతమున, ఇతరులు చెప్పిన పద్యములకుంజికొన్ని.)

సీ|| ఆకుకవిత్వంబు నట్లుట జగతికిం బది జాతికట్టికొనక నెత్తులు
కావధానసంకన నతిలాభువముజూపి కీర్తి కారించుచున్నట్టి యుతులు
సంస్కృతాభిధానములందు సరిలేనికాంక్షగరిమకాంక్షగొట్టుకొని యింబులు
ఎలమిరాజులకేత నెంతేనిమర్యాద లందింబు, నంబుచున్నట్టి యుతులు

తే|| ౧|| నాచు సీమకావధానమింకలరకజేసి, మమ్ము కన్నురి నింకా పేరుంబుతోడ
శుకవిశేషుల లంకను గూరిననుల. వలెన నిజమెన్న నెత్తు కింబులు.

ఇట్లు, భువనగిరిబుచ్చివర దేలి సోమయాజులు.

క|| అరయంగనకనరాట్టుర, వరమున వియభేంబులెల్ల బలిరేయినకాం
దిరువతివేంకటేశుల పులు, మురియున శిలావధానమును నెత్తు ర్థం.

గజియారం వెంకటాద్రియం.

శా|| ఇపుడు సజీవులైన మనయెల్లకట్టు శిలావధానపుకా
శుభము మాడభూషితులనొందు చూడెను వెంకటాద్రియం
విపులను దత్తుకొనినవీలపు నయి. కాన చూడెను నా
విపులము చేసి నై కొనిరి విపుల తిక్కలవేంకటేశుల.

శా|| ఇట్టివధుంబు చూపుటనె మందమా యక్షవధానులొక కాం
బట్టి వధాని యైనవెంకటేశుల నెత్తు ర్థం.

వరధవశ్వరంబున నివాసముఁ జేసినట్టిహృదయ భూ
 సురవరు సుధ శాస్త్రములు సుస్థిర తస్మిన్నియించి వారిస
 త్తరమున సత్త్వము దినుచుఁ దత్త్వరహితముఁబోలెఁగియున్న
 సరనకవిత్వమార్గములు సభ్యులు మేలఁ గేర్చి వారి యా
 త్తరుభునుబొంది సజ్జరుని దత్తయు భక్తి నులించి వేగవే
 గుఁడవలెవెంకఁబోవ్వరఁగు నీమణు లిరువుర ప్రాజ్ఞులై భవికా
 దిరిగిరిసర్వదేశములు దేవమెలర్చుఁ గవిత్వకన్యకా
 వరులయి రాజ్యపూజ్యులయి వందలువేలు ననంగరాని సుం
 దరపతకాదిభూషల సుహారధనంబులఁ గొంచు నర్జున
 ట్పురమున కేగుచెంచిరి సుపూజ్యత నీయఁ దలంచు మంజునా
 వరతనయా? యటంచు సభివాదన మేనునరింతు మామతికొ

బూరుగువల్ల లక్ష్మీనరసింహాచార్యులు.

మ॥ నితతాత్మ్యశతావధానకవితా విద్యావహారాని సం
 భృతశిష్యులదవాజ్ఞ యామృతరస ప్రీతాభిలాంభ ద్రుచు
 భృతరజ్యద్రుశికావతంసకృతవందనోత్తమావధాన
 పితృమావెంకటశాస్త్రి సేఁ బొగడెదనె శిష్యస్వరూపమునన్.

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి, శత్రురంగము.

అవధానపద్యములేమి, అయ్యనధానాంతమున నితరులు
 చెప్పిన పద్యములేమి కడుస్వల్పముగా మాత్రమే యుదాహరించితిమి,
 ఇందు దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి, అనుచేత్రాలుగల పద్యము, అష్టానధా
 నాంతమున, పెం॥ శాస్త్రినిగూర్చి చెప్పినది. అయ్యనధానపద్యముల
 ను, అచ్చయియున్న సరసారావుపేట శత్రురంగమునందే చూడఁగో
 రెదము. దానివెల రు 0.50-0.75 మాత్రమే.

క॥ అందుగల “పశ్య” శబ్దము, సందేహస్పది మెకాః సరసతరముగా

డెందమునకుం దగుటకు త, త్సందర్భముకతనదవ్యతకుఁ దా'వనుటన్. ౨౦౬-

గీ॥ పృచ్ఛకుండు మూర్ఖుగాన నడ్డేమియనక, వైడిపా డేగి మఱునాఁచువచ్చివచ్చు
నవ్వడా రామరాట్టానినటకుం దెచ్చె, “దప్పెటులా తెల్పె” డనెడివాడమ్మకొఱకు
క॥ గతదినమే కొముదిఁ జూ, చిత్ర మే మధ్వానికొఱకు, శ్రీకరుం డలదీ

క్షీతుం డటం “బశ్య” యనియు దా, హృతిఁ జూపెకా సూత్రమందింకేమన వచ్చున్,
తే॥ గీ॥ సాప? మలరాను రానల్లబలమయూని, వాదమున కేగుదెంచి యవ్వాసరమున.

నలుపు నస్త్రాన థానంపు నమయమందు, మరల నడుగంగఁజేసె నమ్మొఱకుచేత
ఉ॥ అంత కొకింత పూర్వమె* నమస్యమ బూర్తియొనర్చి మేము సి

శ్చింతగ నుండియన్ “మునుపు చెప్పితిహఃగద? తప్పటంచు నీ
ధ్వాంతము నేయఁగా వలయు నానుడి యట్లానరింపమేని బు
ధ్వాంతులు వైరు లిక్తతనం దాండవ మాడుదు” గంచు నెంచుచున్. ౨౧౦

క॥ అది యెట్లు తప్పగునె? త, త్సహాయము చూడకయె పెనన్ సాహసమున్
మది నూని మున్నుబలె. “ద, ప్పది” యని పల్కితిమి మే మనాతంకముగన్.

౨౧॥ వె॥ “ఎట్లు తప్పనెవ్వఁడీ? యని యతిపిన, యంబు మెఱయమమ్మ నడిగె మెఱకు
‘ఇపుడుగాదు పిదప నీవని తీరిచి, చెప్పవార’ మనుడుఁ జెయ్యులుడిగె. ౨౧౨

ఉ॥ కొముదిఁ జూచియుండియు నఖిండుండు రామకవీంద్రుం డన్ను
ధ్వామత కోహించి మది ధైర్యము చాలక మిన్నకుండె నం

బా? ముగినెకా వధానము క్రమమ్ముగ నంతట రాత్రి యయ్యె నా
యామహితుల్ గృహమ్ములకు నమ్మొయినేగిరి సంతనమ్మునకా ౨౧౩

ఉ॥ ఏమును నింటికేగితిమి, యేగెడునంతకె ఖ్లియత్తరం బొం
డేమును జుండొ తెచ్చె నట నెందును రామకవీంద్రువా?లు త ౨౧౪

* శ్లో॥ యః పశ్యతి జగ త్సర్వం యోనపశ్యతిసర్వతః, తాపుభౌవరమా
త్మానంపశ్యపశ్యోర పశ్యతః (చిన్త రమునకు ‘పశ్యాంపుశ్యాం’ చూ)

శ్రీబ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వెంకట శాస్త్రిల వారికి.
బ్ర॥ రావు వాయిస దేమనగా? నిన్నటి దినము శతావధాన
ములో బ్రహ్మశ్రీయ్య, ఆను సొక పృచ్ఛకుడుఅడిగిన “పశ్యాపశ్యా సపశ్య

దామయి: జూచి “రామకవి కంఠగ ధైర్యము లేదులే”దటం

చేము మదిన్ దలంచి *నతి యించుక వంపితి మల్లజాబుకున్.

తల్లి ఆచారముననుకూలము మీరు అనేక వర్షాయములు వక్కాణించి యున్నాను. ఈరోజున ఉదయము కూడా “తప్పలేదని చెప్పిన పండితు డెవ”డని వందితనూషణతో విద్వంసున జేసియున్నారు. ఈరోజున అష్టావధాన సమయమున తిరిగి ఆపృథ్వీమతే ఆవిషయమును అడుగ గా సభాసంతరమున మీరు చెప్పిన విషయమును సమర్థించుకొండమని చెప్పియున్నారు. గనుక మీరు చెప్పిన ప్రకారం తప్పదు చూపించుటకు సామర్థ్యము కలిగిన యడల పండిత సభచేయించుటకు సిద్ధముగానున్నాము. అందుల కీయకొననిచో వాతపూర్వకముగా సమస్యలో తప్ప లేదుని ముష్టికొనుచు “సమస్యతప్ప అని చెప్పటమేతప్ప,, అని మీరు తెలియవరచవలయునని కోరుచున్నాము. పండితమాషణనివృత్తికొరకై యేది విధియో ఆ ప్రకారము వివరణలయినవి కోరెదము. సామానముగా సభలో పండితమాషణ చేసినందుకై ఇట్లు వ్రాయవలసివచ్చినది. వెంటనే జవాబీయగోరెదము. కాలయాపనకాభయత్ర కష్టము.

Yours Sincerely,

(ఇంగ్లీషుచేవా)లు.)

2-10-11

Narasaraopeta.

*శ్రీమత్పుర దేశావధై నమః.

మహారాజశ్రీ: రావుగార్కి-

ఆజ్ఞా

తమయత్తరమందినది. అందవస్తుతవిషయములు కొన్ని వ్రాసినారు. మేము పండితమాషణము చేయలేదు. ఆ సమయమున మాయవ్యించిన మాటలు విద్యార్థివిషయములు గాని పండితమాషణములు కావు. అదియటులుండనిండు. ఇది పండితవిషయముగాని తమ విషయముకారు కావున సావిషయమై తమకు జ

ఇ॥ మఱునాఁక మదయ మ్మొకటియు, మరల నిశ్చయమున నుకటి మఱి య స్త్రై గాం
 టగు లెవ్వరొ చే వ్రావడి, పురపురం బంపియు జనాదుల బొందరు మా చే.

నాదు వ్రాముట మాకన వసరము వ్రావెమలగు పండితుల చే వ్రాయించిన చో దా
 బుకె సమాధానమిచ్చును.

3- 10- 1911

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

నరసారాపుపేట

Narasaraopet

3rd October 1911

*మహారాజశ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర స్వామి.

..... రాపు వ్రాయనది యేమనగా? మిమ్మును కోరిన హంశమును మా
 వ్రాము తప్పించుకొనుచు మీలో తిరుపతి శాస్త్రిగారి చే వ్రాయబడిన జవాబును చూ
 చుచు చాలా సంతోషించినాము. “మీరు వ్రాయరము చేయలేనిని విశేషములుగల పండితు
 లు కా”గన నే పట్టెకృత్యముతో “మీరు తెలియవరుచుకొన్న సంగతులను సమర్థించుకోగ
 లు లా”యని మిమ్మును పండిత సభకురవ్వని కోరగా జట్టిసందర్భమున సభకు వచ్చుట
 ము ఘానుకొనదగిన పండితలక్షణమునకు విరుద్ధముగ “సభను నిర్మాణము చేయుటకు
 ఘానుకొనినవారు పండితులై తే జవాబు నిత్తు”మని పండితలక్షణము గలిగినట్లుకను
 వడుని గూహను పెట్టుకొని “వ్రాసినవారివిషయము కా”దని పండితలక్షణమునకు వె
 లుచును జవాబు నుచ్చి నారు. అవిషయమును తమ కేవలచేవత తెల్పినదో తెలియదు.
 న చూచుము మీరుగతని లక్షణకారము తప్పించుకొనుచు ఘండోలక్షణ ఆసభిజ్ఞులగు
 ఘానుకొనియును పండితులగువారికి మాత్రము శతావధానము చెప్పమా పరమాపణ
 చేయుచుండుట మాత్రము పండితలక్షణమా? అట్టివారే పండితులని మీయభిప్రాయ
 నుమా? పండిత ప్రసంగములు గలుగజేసుకొనుటయే పండితలక్షణమా? జట్టిసంద
 ర్భములలో మీరు పండితులనుట తెలులదగుదురో తెలియకున్నది. “పండిత సభ చేయ
 నునానుకొని”మని నాకు గు వ్రాయగా యిట్లు తప్పించుకొనుటవలన నే “మీరు పండితు
 లు కా”గని మాత్రమున్నట్లు మగుచున్నది. మాసాండిత్యవిషయమును మీరులు నిరా
 కరించిన మాత్రముగ మాకుగల్గులోపమేమియులేదు అందువలన మీకుయేవిధమైన

తే॥ గీ॥ ఫీరామరాభుప్రతికలోనప్రాలుచేసి, పంపుచో నుత్తరంబీయవలయుననియు
 వట్టి“శశ్వేటి, గాండ్లతో వాదమేల,యనియుభావించి ప్రతి పంప మంబియెము
 ఔన్నత్యమును కలుగ నేరదు. ఇంతటనైనను విజయదశమినాడు మాచేవ్రాయబడి
 న ప్రకారము స్వచ్ఛన పోషణనముర్ధత్యము గలిగిన పండితన కు వచ్చెదరని తల
 చెదము.

(తెలుగుతోచేవారులు)

నరసారాయునిపేట

3-10-11

శ్రీమహారాజశ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర్లగార్లకు

అయ్యలారా!

“పశ్చాత్తాపశశ్వతః” యనునమన్య విషయములో రెండుదినములయందు
 ను “నమన్యలో తప్ప గలదుగాన పూర్తి జేయవీలులే,,దనిమీరు దృఢముగాజెప్పియు
 న్నారు పండితులు సాధువని చెప్పినారని తెలియపరచుకున్నను పండితుల నగౌర
 వసూచకముగా నింద నల్పినారు సామర్థ్యముగలయెడల స్వచ్ఛన పోషకము చే
 యుడియని బ్రహ్మశ్రీ.....రాయలవారు మీకు వ్రాసిన సమత్తరము లివ్వ
 బూనరైతిరని తెలియవచ్చినది నైసమన్యతప్పుగా నున్నదని మీరు పండితలక్షణ
 ముగ సిద్ధాంతపటచినయెడల సూటపదియారు రూపాయలు మీకుతప్పకుండ నిచ్చుట
 కును సాధు వని సిద్ధాంత పటచిన నట్టిమొత్తమే మీరుచూకునిచ్చు నట్లుగను మీరు
 వడంబడిక చేయునెడల నందులకు మేముంగీకరింతుము ప్రైవకారముబూనెదరా,
 మీతరపున జానపాటిపట్టాభిరామశాస్త్రిగారు వచ్చి మాటాడగా నీసంగతులకే
 మీతోకలసి మాటాడి జవాబునిత్తు మని చెప్పికాలవిడంబము చేసినందున నీకాకిత
 ము వ్రాయవలసివచ్చినది వెంటనేజవాబువ్రాయకోరినాము.

ఇట్లు

.....శర్మ శాస్త్రి.

.....శర్మ శాస్త్రి.

ద॥ ఉదయము చూపుయాణ మపు “దూరున నేగఁగఁ జేయి” నుంచు సొం
పొదవఁగ యత్నమున్ నలుపుచుండునెడన్ ‘రయి’ లేగువేళ కి
య్యది తుదముట్ట దేగవలె నక్కడ నొకకచో నవస్సు మా
కొదపు కతాన” నంచు నలయుత్సవ మాఁగితి మంబ? యే మొగిక్- ౨౦౭

శా॥ “ఊరేగిం పొనరించి తెచ్చితిమి మి “మైహూ” యన న్నేడు నిం
పారన్ బంపెద మట్లే” యంచు నరసింహ రావు లోనైన యా
ధీరుల్ పల్కఁగ దొడంగి గెట్లా యలనద్దమంతులన్ మాన్చి కా
ర్యారంభంబునఁ జేసి యేగితిమి మే మానాడు గుంటూరికిన్. ౨౦౮

చ॥ పతితుఁడు * “నత్యవాది” తరువాత నెటో లిఖించె వాని తే
గతి పరమందుఁ గల్గెడినె? కట్టిఁడి నర్వ మెఱింగి, యున్న నూ
నృతము నడంచి యాత్మను జయించి వృథా వదరు ల్లిఖించు నా
చతురుని సాహసమ్మునకు నల్పవలె న్నతు లెన్నయేనియొక. ౨౦౯

శా॥ అంబా? యిట్టి యనత్యవాదులకు నీ నావంతయే నల్ల “కా
లంబింపం జన దీరసత్య మని వాలాయం బెదేరితి జ్ఞ
ప్తిం బుట్టింపుము, నీమ కోపమున కీ “దేవయ్య” లేవాటి? కో
వం బూసన్ బంబేద, పిచ్చుకల వై బ్రహ్మస్త్రముల్ నింతురే. ౨౧౦

అ॥ రైలు కదలు వేళ రయమున నొకఁడొక్క, స్థియత్తరమ్ము తెచ్చియొనఁగె

*ప.రా:—ఈ ‘నత్యవాది’ తప్పడువ్రాతను గుంటూరినీమ, పూర్వరంగము
58 వ పుటలోఁ దుట్టించునవజ్జవి, దానిసత్వానత్యములనుగూర్చి మ॥ రా॥ రా॥
పంగనామాల నరసింహ రావుపంతులు గారికిఁగాని వేరొక సంకల్పగృహస్థునకుఁ
గాని యొగ్మ్యుడని మీకుఁ దోచిన యెవరికిఁగాని వ్రాసి తెలిసికొనఁ గోరదము,

శ్రీఓంపరదేవతాపతయే నమః

బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతివేంకటేశ్వరులగార్లకు.

బ్రహ్మశ్రీ రాయశర్మవ్రాయనది.

అయ్యారా! దైవండు జూబిలీ రిడింగురూం వారునిర్మాణముచేసినటుల
శ్రీపంగనామాల నరసింహ రావు పంతులుగారు తమనాహ్వానము చేయుటచే తామి

దానం, “చక్క” గోలలేదు, పక్షపాతి గుంటూరి కరిగి రానిది తెలుసుకొంటాము.
 ౧॥ అంతలో జల్లెడపాతె నయ్యయ్యలులును, పిదప “చావట్ల” వారలపిలుపున తన
 నటు నేగియప్పుర వాసులలరియ నంగు, సత్కృతులుగొని గుంటూరు వచ్చి యున్నాను.

చృటికి విజయంజేయగా రిక్షంసురూప వారిలో నేనుకూడా యెంబదిసొంతు పేరికి
 గురూం సంబంధము నాకుబోధపడకుండు మీరు శతావధానము చేయవలసింది నా
 కాహ్వానము లేనందున నేను రాసందర్భముగ లుగడయ్యి అందుచే తమగుళామా
 థానులనుచు జచ్చినపుడు మీ సామర్థ్యముచూచి సంతసింపకుండుట నాస్థానము
 గాదని తోచి మీరు యథావిధిని శతావధానము పుష్కల ప్రశంస నొకరిని గా సరి
 సగృతాంధ్ర భాషావ్యయములో చేయవలెనని మికు గలిగినచో అది అష్టాదశ
 15 స్థిరవాసరమునకు సరియగు 7-10-1911 లేదిన నేను శతావధానమునకు మీరు చే
 యించుబానిసరిగనుక యాప్రకారమున జరుగబడుటకు మీయభిప్రాయము నెరుకు సే
 తెలుపగోరినాను ఆప్రకారము మీరు జరిపినచో ఘాటపడెదామని నా కాముఖము
 ముమతి నిచ్చుటకు నిర్ణయముగా నున్నాను.

నర్సరావుపేట }
 4-10-1911 }

(ప్రింగ్లీ యువేనా)లు

4-10-11 లేదిన 3 గంటలు.

*శ్రీమత్సర శతావధానము.

మహారాజశ్రీ).....

రాయశర్మగారికి

} గుంటూరు, త్రైతరంగము
 } బ్ర॥ శ్రీ॥ విష్ణుభానుమహాస్వామిగారికి.

ఆర్యా!

తమ 4-10-11 లేదినల యుత్తరముందినది. ఇంతయునున్న అనుబంధమునకు
 వత్సరములనుండి సంవత్సరమునాడగు బండ్ల తమతమముగా శతావధానమునకు
 థానాదికములు నల్పుచున్న మమ్ము “యథావిధిని శతావధానము పుష్కల ప్రశంస
 సుసారముగ యథార్థముగా సంసగృతాంధ్ర భాషావ్యయములో చేయవలెనని
 మీకుగలిగినచో” అని వ్రాయుటచే మమ్ము బరిష్ఠించుతలంపుతో మీరీదా ర్యసూచ
 కుం బానితిరని స్పష్టపరిచి. కానిండు మీయభిమతార్థము తీర్పుగా కాని మిషంబి

రులచేఁ దోడ్పొందిపోఁబడి వస్తుకంపెని పెండాలులో నవధానంబొసర్చి పెండి
తజనహృదయాష్టదంబుఁ గావించిరి.మాడవపాదములవముగా నాల్గవ
పాదము నంభ్రునుడివి ఎవ్వరేపాదముచెప్పమన్న నాపాదము చెప్పమఁబూర్తి చే
యుటచే వీరియద్భుతధారకాశక్తి సభ్యులకుఁ దెల్లమయినది. ... సభ్యుల
నెవ్వరోయొకరు పద్యములన్నియుం జదివినంగాని యవధానపుద్గి కాదుని తమ
యఘూయను ప్రకటించినను సభ్యులు కాలహరణమున కోర్కలేరైరి. కాని శ్రీ

ఇతనిపిమ్మట, నిరువురు 'శర్మశాస్త్రి'లవ్రాలు గలయుత్తరములలోని, 'రెండవసూరి
సిగరించిన, శర్మశాస్త్రి' బిరుదము, 'పండితునకుఁగాని మేముత్తరమేము' మునుట
చేఁ గల్పించినది. ఆతనిని మొదటియుత్తరమున 'బ్రహ్మశ్రీ అని ముద్రవేసిరి. ...
య్యది, అను సెకప్పచ్చకుఁడు' అనియే యొకలహప్రవర్తకుఁడగు "రావు" బిల్లింతును,
గాని సమయానుకూలముగానీ 'శర్మశాస్త్రి' భూమికనతఁడు వహించవలసిన వాఁడగుట
ను. ఎట్టిమాధ్యమకేసి యీగుట్టునుగనుమే యగుటచే గుట్టుపట్టులెఱుంగనివాఁడు
య్యిమేమిది గుఱితింపఁగల్గితిమి, కావుననే యీ 'శశ్వేటులకు' మేము జవాబు
సంగమైతిమి, అపిమ్మట నిదితోవగాదని 'అవధానారహిణునించునానవలె' నీ
క సెకయ్యుత్తరమంపిరి, అందలి 'పరదేవతావతి' శబ్దమును, మా 'పరదేవతా' శ
బ్దమును, విచారించినచో మఱికొంతవారితెల్వి బయలుపెడలఁగలదు. అటులయు
లుండె, పాపము? ఏగ్రంథమునండుగాని? వశ్య, శబ్దము సాధువు కాదని ప్రవాచు
బడియుండ దనుదృఢనిశ్చయము రామరావుగారి కుండుటచే వారి 'శశ్వేటులను
బేరేపియుండురననది మేము వ్రాయకుండఁగనే ప్రపంచము తెల్లనికొనఁగలదు
గాన విస్తరింపఁబనిలేదు సమస్య పంపినవారుగాన రామరావుగారు స్వయంబుగా
మమ్మడుగ వచ్చును, చెప్పఁగలిగినచోఁడగునమాధానమును, లేనిచోఁడ మావలయును
మేము చెప్పనువచ్చునుగాని 'వల్లకువచ్చి ముంతదాచిన' సామెతగా శ్రీ రామ రా
వుగారు, ఎందులకును గొటగానిమానిసులకు 'శర్మశాస్త్రి' బిరుదములను దగ్గి
యిం దగుల్పకయు, అవమానకరములగు సత్తరములను వ్రాయించుటనుగూర్చి ని
జ్జాలే విచారించుకొందురగాక. మాయుద్దేశమునుబట్టి వారిట్లుప్రవర్తించదగువారు
కాకున్నను నట్లు ప్రవర్తించుట భావ్యపజయసూచకమనియు నందులకే ప్రవృత్తి
ప్రేరేపియుండుననియుఁ బొడకత్తెడిసి, ఇందునుగూర్చి, కొన్ని పుటలలో ముందు
బందరు" అనుశీర్షికగలచోఁ జదవఁదగు.

అప్పుడు పాపము తమ కాలరణమున కోర్వలెని నభ్యులు వెల్లిపోయినను
 ఈ సందేహము కలనారు మార్పున చోరముక ప్రస్థితిపద్యములును జదివెదముని
 రి కాని వారల్లు చేయక పోవుట చే ఆపని జగగలేడు. తరువాత ప్రశంసాప
 ద్యములతోడను జయజయధ్వనులతోడను సభ ముగిసినది. తరువాత మ
 యసాని మూడుగుంటలకు సభ సాగిరంభించబడినది. అందు శ్రీతిరుగుతివెంకటే
 శివభులు లేటు శ్రీ విజయనగరము మహారాజా మొదలగు రాజాత్తములపై రచిం
 చిన పద్యములును, పరివదనీతి సారంబగు శీతలమును గర్వర సాయనముగ సాన్వ
 యముగ జదివి సభ్యుల కానందంబుండుంబుగం గల్పించిరి.,

ఇట్లు, విధేయుఁడు

కైవారం వెంకటలక్ష్మీనరసింహం.

పౌరులొసంగిన స్వాగతపద్యములు.

మ|| ఇతి నానానిధి బోధబోధన సమష్టి భుత సా కాద్యలం
 శ్చుత శయ్యా మధురీతి గీతి ఫణితి శ్రీమాధురీ సాధురీ
 ఉన్నత కాన్వత గ్రామి తామహ ఖురతి కా హంయు ప్రతిత్వే చితి
 నూతుల తర్వతి వేంకటేశకవి సింహుత! స్వాగతం బీయచే.

మ|| సతి రామున్నతి శ్చుతాగ్ర కవ్యధిప సిద్ధిద్రప్త తాపాక్షజా
 లతిర గుగ్రర్న దహిస వద్వయు. వేళాలోల సీరగ్రహ
 లాని శూర భగభ్రమభ్రమిత సీద్వత్పక్షలాలవర్తకా
 లుత శ్రీతిగర్వతి వేంకటేశకవి సింహ! స్వాగతం బీయచే.

మ|| ఆ సమూహ స్వగ సావగుంస సమప్రసారంభరంవాళలా
 ప్రతి సుస్వాగ సాయన ప్రచుర విప్లుప్రవహినిని
 శ్చుతి సాగన్నతి మంజుళామవణ సమ్మిలల్లతాంతవ
 ద్వితి ద్వితిగర్వతి వేంకటేశకవిశే! స్వాగతం బీయచే.

మ|| కృతవిస్తాగమసూహగ ప్రచుర సమ్మోహదధారావిసా
 గలభిద్ధాభగళివి సామూహ ప్రాగ్భర నోదావరీ
 శ్చుత సాగన్నతి సారణోపమితి సమ్మోహదధారావిసా
 హలగర్వతి వేంకటేశకవి సూర! స్వాగతం బీయచే.

[illegible]

బాపట్ల పోరులు.

[illegible]

శ్రీ శాకామ్యక్షత్రై మొప్పి శాంత్తవంశ, యశశుదశవిజలంబుచ కమలా పుష్పి
 శ్రీ విఘ్న శాకాకాలమారు గాంచి, స్వాగతమున మృదువున సాష్టాంగము
 తర్కపాలం సూర్యనా భాషించె.

౧౫. పరమనాథుని నయమితచాతురి మేటి సురాంధ్రభాషలకు
 గరమననంబు లాబు— గతిం నైత నశేయమనాంధ్రం బెప్పి ను
 గరు లన నేటికొందితిగం నెనంగం బలియించుకట్టి నూ
 తిగతిబింబంబునోపురం నుళితిరుకాక! గొనుండు మాకమనో.

చంద్రమాళి దీపంబుల నానృ.

[illegible]

324
 అంబుజాక్షుటామయే పుష్కరాజయోగేభ్యం
 జ్యోతిరసకాశీరాం, త్రిమర్తిర్మతావిదం
 కుంభాక్షుటామయే తథా విరుచనయితం
 బేంకలేశ్వరనామానం కవిరాజం సుజ్యోత
 బితాతాత్రామృతస్మాం పూర్వజన్మతః పరాత్
 జన్మ తిరతతాత్రామృతం బేంకళన చక్రా

ప్రాకంభంతాఽలిఘారం సమర మమరదృక్తోషదాయ ప్రవీరాః
క్షోజీయం శూన్యరూపా జని తదను మహాభారతానాం స్వయోఽభూత్.

చంద్రకళంకము.

శ్లో॥ నాఽకాశోఽయ మపారవారిధి రిమా సౌతార కా మిద్భూతా
శ్చంద్రో నాఽయ మవంతి శేషఫణిరాద్వేనా వైదంతర్గతాః
య శ్చేతేతిల తత్ర నీలజలదాకార స్తదంకో హరి
స్వయం సాంద్యతరేందుకాంతివిసరః పాథోధివీచీగయః
(రైలుజ్ఞేషనువద్దఁ బ్రయాణసముసఁ జెప్పినవి.)

మ॥ నరసీబాలయ నీయెడ న్నిలువ నిచ్చల్ భావనారాయణ
స్థిరకారుణ్యరసాతిరేకమున వృద్ధిఁ జెందుచుకొ ముద్దులకొ
స్వరియింపంగదవప్తు చూపంగదవమ్మా? నీదయాపూరనం
భరితాంతఃకరణప్రచార మెపుడుకొ మాపట్ల పాపట్లరో.

మ॥ చిరసౌభాగ్యము కల్గిప్రాగుదధివీచీశూలికాడోలికా
చరవాతా ర్భక సేవ్యమాననిజవత్సం బైన బాపట్లపూ
రరుణాంభోజదళాక్షి! మాకుసెలవిమ్మా? ప్రోవుమా? న్నెల్లవ
త్సరముల్ తిర్పతివేంకటేశ్వరనిఘాతంబుకొ జయప్రభయకొ. తి॥ ౧౩॥

ఇతరులవధానాంతమునఁజెప్పినపద్యములలోఁగొన్ని

ఉ॥ నిన్నటికంటె నేడు మఱి నేటికి వించెయి రేపు సత్కృతి

భ్యర్చుతి మీఱుమీకవనముల్ బుధకోటికి నింపునింపు సూ

సన్నతకీర్తనార? విలసద్భివదదుభత సత్కృతిత్వ మకొ

గొన్ననబోసి నిర్జరతఁ గోమలతకొ దనరారు నిచ్చలుకొ.

ఉ॥ క్రొత్తమెఱుంగులకొ విబుధకోటి సుతింపఁగ నాఁడునాఁటి క

తువృత్తమ మాచు మీకవన మొప్పెనలారెడుకారణంబునకొ

“క్రొత్తకవిత ప్రాంతయొక్కరో, తనమొకలపట్ల భావకొ

రిత్తల టంచుఁ బల్క- వివరీత మదేటి కగుకొ వచింపరే॥

ఇట్లు,

కుదుగంటి శ్రీరామశర్మ.

9-10-11.

శ్లో॥ శ్రీ మత్పరీశ్వరవచోభిక్షతావతారా, వి ద్వత్కవిస్తుతనమస్త గుణప్రపూరా
భా త్యవ్రయుక్తముఖదోషగణాతిదూరా, శ్రీ శ్రీశ వేంకటపీటగు-వితామహారా
సీ॥ అన్న! తెల్లులసొంపులన్నం దిక్కన్న తిక్కన్న యంచవకీర్తి నందకున్నె
అన్న! యల్లికసొంపులన్నం బెద్దన్న పెద్దన్న యంచొక దూటు నందకున్నె
అన్న! గుంఫసముగన్నెన్న లింగన్న లింగన్న యం చెగతాళి నందకున్నె
అన్న! ముద్దులపలుగు-లెన్నం దిమ్మన్న తిమ్మన్న యంచొక నింద నందకున్నె
శ్లో॥ గీ॥ వీరికవి తామహా శుభావారిరాశి, ననుచు జనులెల్ల వేసొల్ల వినుతి సేయ
గతి యశముననింపిన సరసకపులు, ధరణిం దిరుపతివేంకటేశ్వరులు గారె.

గీ॥ అకట మణికొన్ని నాల్గుండియనఘులైన, వారలొనరించు వింజులవలనందనిసి
సెలపు పూర్తి చెందుటయునాసీమనిడిచి, యెవరి యిండ్లకువారేగియెనక మెనంగ.
గీ॥ చంద్రుతటింగొప్పరపువారిసొమదలచి, భంగవడినబండుగులు* దర్బారటంచు
పత్రక సుకందముదలిడి పాడునుడులు, గిలుక చందాడంగిరతమ తెల్వీచులుక వడంగ
మాత్మకోకిల॥ మంగళం జయమంగళం శుభమంగళం జగదీశ్వరీ?

మంగళం నినుం గొల్పుమాకును మమ్ముం దిట్టైడి వాండ్రకు
దొంగవ్రాతలు వ్రాయువాండ్రకుతూహలమ్మనకుక సదా
మంగళం జయమంగళం శుభమంగళం జగదదంబికా. ౨౧౧

మాత్మ॥ “పోచిరా,, జొకరుండు బూతులబుంగ సారెకు విప్పెడుకొ
“వేచిరా,, జొకరుండు ప్రేమిండుం బెట్టె బైటికిం బెట్టెడుకొ
“చీచిరా,, జొకరుండు చెన్నటివీకుం గైతము గోంకెడుకొ
కాని కొప్పపుచరి నెట్టులా గట్టు నెక్కంగం జేయగన్. ౨౧౨

మాత్మ॥ “త్రోసిరాజులు,, కొంద టొక్కెండ చాలనాడుచు నుండంగా
“వేసి రాజులు,, కొంద టొక్కెండం వెక్కిరిం పలరింపంగా
“త్రీసి రాజులు,, కొంద టొక్కెండం దిట్లు బిట్టుగం దిట్టంగా
వాని కై చదరంగ మాపయి వైరు లాడి రథీరులై ౨౧౩

గీ॥ అకట మణికొన్ని నాల్గుండియనఘులైన, వారలొనరించు వింజులవలనందనిసి
సెలపు పూర్తి చెందుటయునాసీమనిడిచి, యెవరి యిండ్లకువారేగియెనక మెనంగ.
గీ॥ చంద్రుతటింగొప్పరపువారిసొమదలచి, భంగవడినబండుగులు* దర్బారటంచు
పత్రక సుకందముదలిడి పాడునుడులు, గిలుక చందాడంగిరతమ తెల్వీచులుక వడంగ
మాత్మకోకిల॥ మంగళం జయమంగళం శుభమంగళం జగదీశ్వరీ?

మత్త|| “పోతురాజులు,, విష్ణు వీరగుచు,, “బోకిరీ,, నుడు లాడంగె”
 “బూతురాజులు,, మేరదప్పచు బూతు లేకరు వెట్టంగె”
 “ఓతురాజులు,, “మేపుమే” వని హుంకరింపులు నింపంగె”
 గోతు * రక్కట? కోత లెన్నియొ కొప్పులంగవు లాపము. ౨౧౮

మత్త|| బండ లొక్కెడ బందలొక్కెడ బారు బూరులు నూటంగె
 మొండివ్రాతలవారు సారెకు మ్రోత లేమియొ మ్రోంగె
 పిండి లేకయె రొట్టెగాల్పుచు బింకముల్ తెగబొంకుచు
 దండుబల్లిన గొప్పరంబు వృథా ప్రగల్భము లాడెడిక. ౨౧౯

తరల|| తెలివి తక్కువ యీసు రోనము తెల్లమోమును వ్రాతయే
 తెలుపు నంచు నెఱుంగ కూరక తెల్లవాటిస దాదిగా
 బలుగువ్రాతలు మమ్ముగూరిచి బండ్లదోలుచు దానిచే
 గెలుపు కొవ్రపువారి కీ గమకించి రావులు కొల్లగ. ౨౨౦

(*ఫిబ్రవరి 10వ తేది 1912 నం॥ దర్బారునుండి.)

4-9-1911 తేదీన, మాకును దిరుపతి వేంకటేశ్వరులకును వైషమ్యములువల
 దని యుద్దేశించి తదనుగుణమయిన పత్రిక సంపి అందు సంతకములుచేసిన ప్రజ్ఞా
 సిధులకు విషయపూర్వకముగా సమస్కారములొనర్చి చేసిన విన్నపము....
 సీ॥ ...గీ॥ చేసిన ప్రతిజ్ఞదప్పచుచెప్పమితర, మార్పుండీ సంశయం బొసంగూర్చుండి
 నభంబంపుండీవార్త దిశలకునింపునింపు, డో సరసుహరి గుంటూర్ని వాసులారా!
 గీ॥ పత్రికలఁ దెప్పికొనినలై ప్రతిసలెల్ల, వీరక నిగ్గించుకొండు మీలోకమందె,
 యంతకేమాడులోకాలకేగనేల, వేగ నభం గూర్చు డోజగద్విదితులారా!

ఇట్లు

కొప్పరపు సోదరకవులు, శతావధానులు

ఈసోపా కోతలు వీరు సంధిపత్రమందుకొనిన 5మాసము
 లకు విమృటివని యెఱుంగుడు. సారమరయుడు, తి॥ వెం॥

మత్త॥ మంగళం బగు నాశుభౌషనమాఖ్యకురుగ్రపుగ్నమన్
గంగ నీదంగ నూతగాఁ గొనుకాకవిద్విజపాఖిన్
మంగళంబు నిజం బెఱింగియు మాయశమ్మును మార్చగా
వెంగలుల్ పొనరించునాయవివేకపుంజెడునోలకున్ .

౨౨౧

సీ॥ ఎండగండినిట్టి యెండుగండి, యటంచు వాయజొచ్చిరివృథా నాగవ్యయముగ
తమపాటిపోక లోక మెఱుంగుటయెఱింగియునుమమ్ముఁ బాఠిరం చనఁదొడఁగిరి
మృదపుగా నేదేని మేము వ్రాయఁగ దుండుదుకు మీఱి తందనాలకుఁ గడంగి
“రవధాన మునుజేయక వధానులెటులైతి, రసనెక్క సక్కెమ్ము లాడఁబాడఁగి
గీ॥ రకటగిలోకమ్ము గుడ్డిదియంచునెంచి, పించిచెలరేఁగి మమ్ముదూషించఁదొడఁగి
రేమిచెప్పఁగ వచ్చు నికామరోష, రూపితములు కొనవువారిభాషితములు.

క॥ ఇది యిదిలుండెను వాదా, న్నదమగు నల“ పశ్య ” యనెడిశబ్దమ్మునకై
వదరులు వదరుచుఁ బ్రకటిం, వఁ దొడఁగి రొక కొంతమంది పత్రికలంతక

క॥ ‘కాశిక’ యనుపేరెఱుంగని, ధీశూన్యులుగూడ దాని దెగఁదిట్టుచు శా
ఖాశార్యపా)గాచ్చరా, వేశమ్మునఁ దఱుచుఁ దాండఱించిరి జనని ౨౨౨

గీ॥ రామరావు వ్రాసెడిదనగ్ర వ్రాయరాద, యుత్తరంబనిమిన్నకయుంటిమేము
ఘల్లువాయ నే మగునెక్కొ యీవివాద, మనుచునాతఁడుపత్రికనంపఁడయ్యెన్.

గీ॥ అపుడు పాయమ్మదోచకయతనిపేరు, నూడఁజేర్చిశిష్యుడువ్రాయుకొంటెవ్రాత
చూచి యామన ప్రేరణఁ దోచిపువ్వు, రాక యాతనిబుల్బుదీర్చగఁదలంచి.

శ్రీ

(శ్రీహయశ్రీ) నాయనమః.

*బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులకు.

అయ్యా,

మీరు నగసారాఫువేటలో యీ సంవత్సరము ఆక్టోబరు 1, 2 తారీఖుల
శతావధానమను పేరుచే 40 మందికి నభిజేయునపుడొక వృచ్చకుండు “వశ్యా
వశ్యానఃపశ్యతః” అనునమన్యనిచ్చి పూరింపుండనగా నానమనవ్రతప్పుచెప్పి, పృ
గ్ననుఁ “డిది పండితు లొప్పికొనినదియే తప్పగా” దనిపలకఁగా ‘ఎవడాపండితుండు

తే॥౧॥ కాకికా వృత్తిలోనున్న గ్రంథముల్ల, రామరావునకెఱుగంగ రానిదనుచు
 నతఁడువ్రాయించు వ్రాతలకతన నెఱింగి, దానిచేమానుడినినిల్వఁదలఁచిమఱియు
 క॥ *కలహమునకుఁ బూర్వ మొక్క, యలఘుఁడుతచ్చిఘ్యుఁడెలమినంపెను దోష
 మ్మలగని యగు రామకవీ, ట్రిలకుని కావ్యమ్ము దాని దెఱచితి మంతకా.

శుక్త॥ పాఞ్జుఁడయ్యను రామరాట్క-వి భావియొగవశమ్మునన్

విజ్ఞు లెల్లరు నభ్యుక్తైతను వెళ్లఁ జెట్టెను దానిలో

నజ్జు లత్రతీఁ జేయునల్లరి కాతఁ డూఁతముగాఁబ్రటన్

దజ్జుడంచు నెఱింగి యుండియుఁ దప్ప లేరితి మంచికా.

అ. ౧౯

పండితుఁడైన నిట్టితప్పనమస్య నేల సుష్పకొను'నని పండితదూషణచేసితిరిగి దా.
 అందువై గొందఱు పండితులీ నమస్య తప్పగాదని, మేము నమర్థింపఁగలమనియు
 మీరు తప్పని నమర్థింపఁగలరేని నభకు రావలసినదనియు మీరుతప్పని ధ్రువపటాని
 నయెడల మేముసూటపదారు లిచ్చెదమనియు ధ్రువపటాన లేనియెడల మాకు సూటా
 సూటపదాఱు లిచ్చిపోవలయు'నని యుత్తరము వ్రాసిపంపఁగా బ్రతిస్పత్తరమీయఁగ
 నరసారావుపేటనుండి గుంటూరునకు వెల్లితిరి ఇంతవఱకుఁ దగిన ప్రతిస్పత్తరమొ
 చ్చినవారుకారు. కావున నిప్పటికైన న్వవదనపోషణ సామర్థ్యమున్న యెడల
 వట్టియత్తులపన్ని కాలము వ్యర్థపుచ్చక తప్పని నిశ్చయపరచుట కొప్పుకొని తెలి
 యవరచిన కక్షణమే పండితసభఁజేయించుటకును, అనమస్య తప్పకాదని నమర్థిం
 చుటకునుఁ గృతనిశ్చయఁడనై యున్నాడిను. (యందులకతి శీఘ్రమునఁ బ్ర)
 త్యుత్తరం బొసంగనిచో మీరోడినట్లే తలంపబడుదురు.)

బ్రహ్మశ్రీ బెల్లంకొండ రామారాయ కవీంద్రుల శిష్యుఁడగు

1-11-11: ములుకుట్ల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి.

కుండలితమగు వాక్యముపేక్షకునిస్వహస్తలిఖితము తక్కినదిఅచ్చు

*మహారాజశ్రీ చెల్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి శతావధానిగారికి యిచ్చేది

రవా, బందరు, భైరవప్రస్థు. 27-6-11 బండారుపల్లి.

నమస్కారములు.

తృతీయం యీమధ్య తెలియలేదు, గీతముయెప్పుడుబయలు వెడలునది తెలి
 యలేదు, ప్రస్తుతం మా గురువుగారు బెల్లంకొండ రామారావుచేసిన కృష్ణలీలాత్

మత్త॥ *తప్ప లయ్యవి బ్రహ్మ కేనియు దాట రానివి యాటచే
 “బప్పలోనడు” గన్న సామెత బట్టిపోదలంపు తా
 చొప్ప చొప్పడె దక్కు-వారలు శుద్ధశుంఠలు సారెకున్
 బిప్పితము పేరిపెడ్డలు వేయ జూచ్చిరి మాపూన్. ౨౩౦

మత్త॥ “రామరా వెటులేని బైకిక రాంగలే,,డని కొవ్వుం
 గోముకైనరులంతటన్ దమ గుంపు గూడిరి మెల్లంగక
 సాము నేయఁ డొడంగి రెండు ససత్యమే యొకపిడ్డగక
 వామ మార్గముంబట్టి సారెకువాగ్వయ మ్మొనరించుచుకొ. ౨౩౧

రంగిణిని మీవద్దకంపినాను. దానిని తాముచిత్తగించి గుణబోషములను వెల్లడిం
 తురుగాక; నాశరీరము కొంచము నెమ్మదిగా నున్నది. యింకా పదిరోజులకు
 వారుచేసిన రుక్మిణీపరిణయ చెంపుప్రబంధమును పంపంగలను. శ్రద్ధగాపరిసీలిం
 రుగాక.

(మక్కి-గిమక్కి-సకలు)

జూపూడి.హనుమచ్ఛాస్త్రి).

(*శ్రీరామారావుగారి కృష్ణ లీలాతరంగిణి నుండి)

- (1) శ్లో॥ ...న సందతనయః కరవంకజేన పన్నర్మ శి + మ...,
- (2) శ్లో॥ మయి మూత్రణాయ నదనా ద్భూతి గ్గతే,,
- (3) శ్లో॥నవనీతచోర తవ శి + మాహరామి ... మమ శి + చుంబనమిదం...,
- (4) శ్లో॥ గుభగే త్వదీయ మయి శోభనంభ + మమ దర్శయ ...,
- (5) శ్లో॥ అధిరుహ్యనైష శయనంశయానమ,తనయాశుత్రానిహితవాన్నిజంపదం
- (6) శ్లో॥ మమబాలికాభ + బిలేతవాత్సజోనిధధేకరాంబురుహమధ్యమాంగులిం
- (7) శ్లో॥ ...అత్తమాతృవివృతా ననాన్తరే సమమూత్రయతో,,
- (8) శ్లో॥ ...ఇతి బాలికాంగ మభిలం విశాఽత్మనః పరిలిప్తవాన్...

శ్లో॥ దిక్షాత్ర ముదాహరించితిమి ఇట్టివెన్నో కల వని యెఱుఁ
 గునది ఇందునుగూర్చిన విచారణమునకు శలభాలభనము, చూడఁదగు
 “ప్రమాదోధీనుతామపీత్యత్ర అపిశబ్ద ఏవకారార్థకః, అతోనరామరా
 య స్యైతావతా కించిదపి న్యూనతా సతు సర్వథా సమర్థ ఇతి శివమ్,

మత్త: రామరాయని కైతలోని దురగ్ధపున్ విరసప్రయో
 గామయ మృది త్రివృరానిది యాట మిన్నకయుండి వి
 ర్యా మహేంద్రులు "పశ్య" శబ్దముపైని సారకుం గొంద తే
 మేమి వాగ్నిగిగాని నీదయ నేమి కొంటిమి గెల్పులక.

గెల్పులు.

వివరము:— 'పశ్య' అనుశబ్దము తప్పనియు, ఉపసర్గపూర్వక 'పశ్య' పో
 ము నాకు వనియు, కాశికావృత్తిమతము, రెండును సాధువు లని కొముదీమత
 ము, మొదటిది ప్రాచీనమతము, రెండవది సవీనమతము, మొదటిదే మంచి దని
 మేము, రెండవది మంచి దని మహామహూపాధ్యాయతాతా శుబ్బరాయ శా
 స్త్రులవారు లోనగుకొందఱువండితులు, ఇందునుగూర్చి పత్రికావాద మొక
 సంవత్సరన్నరవఱకు జరిగినది, కాని యీక్షణమువఱకు మావాదమే స్థినిల్చియు
 న్నది. ఇందు కొముదీమతానుసారముగా వాదించినవారు (1) మంత్రవాది శూ
 ర్యనారాయణశాస్త్రులవారు, (2) తాతా శుబ్బరాయశాస్త్రులవారు, (3) పురుషో
 త్తరాక్షుశాస్త్రులవారు, ఇంక, తుట్టతుడివారు బెల్లంకొండ రామా రావుగారిగురువు
 లు, వీరు కడు శీఘ్రముగా సోదిపోయి రని చెప్ప వలసినచ్చినందులకుం బింబిల్లు
 చున్నారము, మొదటివారుతమశిష్యువేతో బత్రికలు ప్రకటించినవారు వీరు
 శ్రీరామచంద్రశాస్త్రులవారిశిష్యులగుజయంతిభగీరథశాస్త్రులవారిచే సోడంగొట్టించు
 దిరి, అయివిదవ్యములు వివాదమునకు దిగుటకుం గారణము మొట్టమొదట శో
 ముప్రకటించిన 'హక్వాంపుశ్వాం' అనుచిన్ని పాత్రము, వీరిలో వీరిట్లు ఖండనముండ
 నము లోనగుకొనుచుండగా మున్నుదాహరించిన మహామహూపాధ్యాయుల వా
 రు తటస్థులుగా సుకతీర్పును దీర్చి ప్రకటించిరి, దానిపై జయంతిభగీరథశాస్త్రు
 లవారు వ్రాయవలసినవిధియున్నను సర్వాపవాదక మగుగురుశిష్యన్యాయము
 దానికి బాధక మయినది, అంతలో శ్రీరామా రావు గారు తమవాదము గెలిచినదను
 నంతోషముతో నిట్లాకరివేరక ప్రకటించిరి.

(నవంబరు 1వ తేదీ 1912 సం॥ దర్బారునుండి.)

పశ్య పశ్యన పశ్యతః.

1 పాశ్చాత్య సూత్రములొకై సూత్రమునంచి ఉపసర్గపదమును కాశికా
 కారుడులను వృత్తి చేసినాడు గానపశ్యశబ్దమసాధువు, కొముదీకారుడు అను వ్రా

ప్రేమచేయక పోయినందున పశ్యశబ్దము సాధువు అని కొందరందురు గాని అది సరి కాదు. కొనుదీ కారునికంటె కాకి కాకారుడు ప్రాచీనుడుగాన ప్రాచీనమతమే సాధువు అని "పశ్యాం పుశ్యాం" గ్రంథకారుడు వాగ్దానినారు. 2 దీనిని ఖండించి మంత్రవాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి గారికి యుక్తులు నల్లని వక్రవర్తి వెంకటాచార్యుల వారు జ్ఞానాటగుణములచే నధికుడుగాన కొనుదీ కారుడు చేసిన అననువృత్తియే బాగున్నది అందువల్ల వైదిక ప్రయోగములు మహాకవి ప్రయోగములు కుదురు చున్నవని వాగ్దానినారు. 3 ఇదిగముద మహామహేశాపాధ్యాయ తాతా సుబ్బారాయశాస్త్రి గారికి యుక్తులైన జయంతి భగీరథశాస్త్రి గారు జ్ఞానాదిగుణములచే కాకి కాకారుడు తక్కువనాడుకాదు. ప్రాచీనుడుగాన నీతనిమతమే గ్రాహ్యమని వాగ్దానినారు. 4 దీనిని ఖండించి వెంకటాచార్యులుగారు, కాకి కాకారుడు ఉపనర్గపదమును కొందరను వృత్తిచేయరని వాగ్దానినందున కొనుదీ కారు మతము కాకి కాకారు మతముకంటె ప్రాచీనమయినది. కాన అదే గ్రాహ్యమని వాగ్దానినారు. 5 విజయనగర మహారాజ సంస్కృత కలాశాలా ప్రధానాపాధ్యాయులును మహామహేశాపాధ్యాయులు నగు తాతా సుబ్బారాయశాస్త్రి గారు ఉపనర్గపదమును అనువృత్తిచేసిన అనంగ భట్టాదులే పశ్యశబ్దసాధుత్వము సంగీకరించిరి. కాతస్త్రీ వృత్తికర్తయగు దుర్గసింహుడు మాడపశ్య శబ్దము సాధువని వాగ్దానినారు. సారసత్వ వ్యాకరణమునందుమాడ అనువృత్తి లేదు. గాన పశ్యశబ్దము సాధు వేనని వాగ్దానినారు. 6 (నాకార్యర్థ గన్ధికా వ్యాకరణగ్రంథకర్తలగు బ్రహ్మశ్రీ) భాగవతుల వారిశాస్త్రి గారు యుక్తులగు పురిమిల్ల రామశాస్త్రి గారు సూత్రభాష్యకైయటములయందు పశ్యశబ్దము ప్రయోగింపఁబడి యున్నది గాన కాకి కాకారుమతము తద్విరుద్ధమైనదని వాగ్దానినారు. 7 ఇదియున్నియు అచ్యుతజేయున్నవి. ఇక 'పశ్యాం పుశ్యాం' గ్రంథకారులను తప్పగ నాతుల స్వపక్ష సాతమే గతిగా కనబడుచున్నది.

అనువాదము.

హితవాది.

వైప్రకటనము శ్రీరామారావుగారు వ్యాకరణవిషయమునఁ బరిశ్రమచేయునే ముబుద్ధులని చెప్పక చెప్పఁగలదు, అదియటులుండె. ఈ హితవాది సామధారి కడువృద్ధు, శాఖాభిమానమును బురస్కరించికొని మమ్ముఁ బరోక్షమున దుర్బాష లాడుటలొక దప్ప ననన్యత్ర యితఁడు మంచిచెడ్డల నెఱిగ

అందు, అతని కేరళా ప్రాంతం బడిన వైద్యక యొక్క మాతృక మావద్దకు వచ్చి
 ఉన్నది. ప్రాంతాల్లో నున్న 19 అక్షరములును హంస వాదముంచి రామారావు గారు
 వ్యాసము వాద రామారావు గారు కారణాంతరమున దమపేరితో వాదమునకు
 దిగి ఉన్నరు “వింశతిశ్లోకమేలేకయున్నా” రనువారి వాదమునత్యూరము, అ
 ముఖమునే యొక్కిరిపింపఁడు బలవతుల గలవు.

(అభినవసరస్వతినుండి.)

...తైత్తిర్యములు చూడనికతన రామారావుగారు “విశ్వ” జనునది సరస్వతి
 తమిళము నానావేషములతో నరసారావుపురవాసులు వాచ్యము నుత్తమ
 ములకు సమ్యక్తంబిది పదపడి యథార్థమెఱింగి మిన్నకుండిరి. అది వారయ్యాగర్భ
 తను సేసెన్ బాలుచున్నది. ఆనవనరముగామాపించి మనబోటులానర్పు ప్రసాద
 నలవలన దేలదగునశమునుసేను వేత్తవాయనక్కఱలేదు. చేతనైనచో
 తైత్తిర్యమునసాసాముఖమునసా నమస్యనుగూర్చి పండితసమక్షమున
 గురువుక్తము, లేకాఁ యంతటనేని మిన్నకుండుటయుక్తము - యథార్థము నుప్పి
 కొన్నచో మనకవ్రోహములేదు - జన్మశతమున కేని రామారావుగారు, నమస్యను సేసి
 బుగటలే, దశకాని, నరసరావుపేటనశకు వచ్చి వెల్లిపొయి పదంపడియత్తరములు ప్రా
 యింపలే. దని కానియందు రని నేననుకొనను నమస్యతప్తని నిరూపింపఁగలిగినచో
 నుటకదయ్యాటులు తామిత్తిమనియేలేనిచోఁదమకవ్రోహవలెననియు రామారావుగారు
 తమిళంబంకటేశ్వరులకు నావేతనే చెప్పిపంపిరి. నేనబద్ధమాడుదునందురా
 ని రక్షకులు గుఱవలై రావించు పులిపాక పూర్వయ్యగారెనా మొదటిసాక్షి

కణజీత్త ఓ నిష్కపతీన రూపనగుట్ట హనుమంతరావుగా రవలిసాక్షి

విజ్ఞానరత్నాశ్రయవిభులగ్రహారణ్య పండితద్వంద్వమౌపైనిసాక్షి

ಶೆಣ್ಣುಕುನುಡೊ ಜಂಕ ಟಕ್ಕುಳ್ಳಾಳ್ಳು ಪೆದಿನಿವೆಪುಂ ತಾಮಿಂಡಿನಾಪ್ಪಿ

శ్రీ శివశైలంబడియన్నావా రింద్రవీల, రామరాయఖ్యపండితరాజ్ఞానంబడి

“నీకు తెలుసుకోవలసివచ్చింది” అనుచు, బలిమిశుగా నాకు జూలు నొస ప్రాధులారా.

రామా రావు గారు స్వయముగా వాదమునకు దిగకుండుటకుఁ గారణము "సా"

క్రిష్ణకృష్ణపీఠాతరంగిణిలోని 'పాపప్రసంగము'గాని శే కాదు, అదియటులుండె, 'శిశుబిహేమ' 'వశ్యకర్పచారము' అనువాసమును వ్రాసి మహామహిమామాధ్యా యలవారిచాదమును ఖండించుచు, "గార్హం గచ్ఛన్ తృణం స్పృశతి" గా "రా

దిట్టిన వారి సొంతకంపుబయలువగునే కాని వాదము నెగ్గదు- సమస్యపూర్తింకూర్చి చొప్పడంటుశంకలను బ్రకటించితిరిగదా; అందు డిద్దబిద్దాదులచే వ్రాలుచేయించితిరేమి? నానావిధముల మమ్ము దిట్టియు వేటాకరిసి బొగడియు నెవరికి 'బ్రహ్మవట్టము, గట్టి సుంకించుచున్నారోవారివ్రా'లే యందుకదలింపుడు- పన తెలియకలదు- ఏకకాలమునందు సర్వజగద్దర్శనయోగ్యత లేక పోవచ్చునుగాని పర్యాయముగా నేల యుండకూడదు- మఱియు 'యః' అన్నచో 'జడపదార్థః' అనిరాకూడదని యేపండితుడునుబలుకడు- 'పండితాయతే, లుపల్కుట వింతకాదు "సర్వనామ్నాం బుద్ధిసత్వోపలక్షితధర్మావచ్ఛినే శక్తిః" ఇది నిష్కల్మషసద్ధాస్తమ- గత్స్వంతరమేదయును లేక వృథాగ బూతులు తిట్టుమీకిమాత్రమేని వ్రాయుట యనవసరమే- అంతేవాసులలోకూడ మీకుండుల్యముగాఁ దిట్టువారు మాకు జేమాటమి నింతటితో నివ్వటికి విరమించితిమి. "మూర్ఖంభుదాసురోధన"

ఇట్లు,

తీరుపతి వెంకటేశ్వరులు.

మత్త॥ అంతదనక్రమ మావ్రతాపమహత్త్వమే యలరాసుతన్
జింత సెందుచుం దిట్టి పోయుచుం జేతిగాజులమ్రాంతతో
గొంతు బొంగురు వోవ రోంజుచు గోంకి కొంచు శిరమ్ములన్
మంతసమ్మునక గుట్రంజేయుచు మాన్తు రుండుత మంబికా. ౨౪౦

మత్త॥ "చాల దీయవతార మింకను జాలలోపము లుంటచే
జాలువాఁ డుదయింపఁ గావలెఁ జాల నందులకై తపన
బోలెఁ జేయుడుఁ మీరలెల్లరు సూగకే యాటు మ్రోగగుటల్
శీలవంతులు మెచ్చ, రంచును జెప్ప మంబరి వారికి. ౨౪౧

తరల॥ పరశురాముండు రాజవంశమునైన వా రొసరించె నీ
పరశురాము లటుల్ పానర్పమి పాజ్జులెల్ల నెఱుంగరే
ఉరక తిట్టుట కట్టువ్రాయుచు నుంట నింతవచింపఁగాఁ
దఱి ఘటిల్లెను యుక్తిచెప్పమి తప్ప సత్యవి కంబికా. ౨౪౨

చ॥ కపితము గట్టు చుట్టములు 'గాడిద' లెద్దులు, మెద్దు, లంచు న
గృపుఁడను తెల్వి యంతయును శాశ్వతమై రవిచంద్రమోసఁగః

కుపదపు లుందునంతవఱకున్ వెలుంగన్ గిలుకంగఁ జూచ్చి రీ

కుపితులు గోఁకు పద్మములకున్ దరి యంచును గాన మంచి కా ౨౪౩

తే॥ ౧॥ అన్నితిట్లకు నాఁటి నహనమున, కేము మోమోడమనుటయే హేతు వంబి
వారి మోముఁజూచినయంత వారిలోఁడు, స్నాంతమున కెక్కు కతన నానన మునీము.

చ॥ ఇతరు లెఱుంగు పెట్టు లెవఁ డేవని నేయును దానిగుట్టు తా
నతఁడె యెఱుంగుఁగాక భజగాఁగ్రుల కద్ధతి నేఁ డెఱుంగు, నూ
ర్జితుఁడు మఱొక్కచో నయినఁ జేసెడిదేమి మఱొక్కపట్టి నే
చతురుఁడు వీరి మెచ్చినను నత్సభ * స్నాంతము దాఁచియేసుమి. ౨౪౪

పోష్టుముద్ర) } 4 సెప్టెంబరు 1911 } లైబ్రరీ
ఎగ్నూరు. } సోమవారం

*... ఈవివాదమును గూర్చి కొంత వ్యాఙ్గత చూచిన నాటి రాత్రి 27 తేది... మీ
కాగితములు వచ్చినవి, ఈస్థితిలో నన్న నాకు ఒడలు పులకలెత్తెను, మహాత్మా
హానందములు కల్గెను, నేను కూడి ఇప్పుడు గుంటూరు రావీలుండిన బాగుండును
... నాకరీషీలు లేదు, .. కొప్పరపుంగులు ఇక్కడ నవధానములు చేయుటలో
అప్రావధానము పేరేగాని, లక్షణమింతేనియు లేదు, నమస్కలు ముందు చెప్పించుకొ
నుట... వ్యస్తాక్షరిలేదు... ఒక వేళ వివాదనభలు జరుగునేని ... అప్రావధానము
ప్రధానముగా ముందువరీక్షింపవలసినది, అందు వ్యస్తాక్షరిముఖ్యతము, వారి ఆశు
ధార గొప్పవేదాని ... వేలకొలదివర్యాయములు తిరుగుచున్న మామూలుచక్రమే
గాని క్రొత్తరీతిని దిరుగదు. ఈయారనిచ్చిన కథవారు చెప్పనేలేదు ఇతరం వారి
బాటను కొట్టిపోసిరి. వారి బాట తప్పించి (నంభలించెనేని) ఆశుకవిత చెప్పింపవ
లెను. మఱో శివరామశాస్త్రి కృతార్థతముఁడు, నాయనందమతనికిఁ దెల్పుఁ
డు. మీరావారితోఁ దలగా వాదింప వేనిచ్చగింపను. గెల్చినవచ్చెడు ప్రతిష్ఠయెం
తని ఇంక నీవాదములేని మీరువదలుటయే నాకోరిక. శివరామశాస్త్రియు వలదా,
వారెట్టి పాండితికలవారని;... నాటి వివాద స్వరూపము, బీజము, ఎట్టివి? ఆయార
నిరువాగులను బ్రధాను లెవరు. యావదంశము మీకు వ్యవధిలేకున్నను మనకుఁ
బరమమిత్రులగు బ్రహ్మశ్రీ... గారి చేనయిన వ్రాయింపుడు... ఇంకను అచ్చులోను
న్నరి కార్డుప్రూపులయినను వెంటనే పంపుదురుగాక. వే. ప్ర.

ఉ॥ వచ్చెడి పండితుండెవఁడు? వచ్చినవచ్చుత వచ్చి నత్పథన్
మెచ్చెడి పండితుండెవఁడు? మే మభిలంబు నెఱింగినార మీ
పిచ్చికవిత్వ మూతగొని పీఠకెదరంసి? దడల్ప మీన మీ
నర్హుకుల్, వృథానుకులు వైఁకెదరంట? స్వపక్షు లంబి కా. ౨౪౬

౪॥ ఎఱుగని యెట్ట “వీరు కవులే” యని యొప్పినతప్ప నైఁపు మీ
జ్ఞాఁగితి మాన్యముండెఱచుటే తడ వంతయు నృప్తమయ్యె, నీ
శ్వరుఁ డొక సాక్షి పీ ర్నుడువు వదైయులం దవు దెన్ని వీరు గూ
ర్తురొ మను పల్లి యెన్నియట దూర్తురొ యంబిక? నీవెఱుంగవే. ౨౪౭

ది॥ పత్రిక వారి ఘోషయును బామరతన్ మొగమొడి మెచ్చు మా
మిత్రులఘోషయున్, దెలిసి మేలు ఘటించఁగ నెంచి మెచ్చు మా
భ్రాతృనిఘోషయున్, గని వ్రశంస యొనర్చుచు నాఁడు యోగ్యతా
పత్రిక సంపుతప్పదము పండితమండలి నైఁవఁగాఁదగున్. ౨౪౮

ఆ॥ వె॥ శక్తిలేక పూను ‘సద్విశిష్కట్టు’ లా, యువు లవమ్ము లేకయును దమంతఁ
దెండ్లివేళ నిచ్చు పెద్దలదీవనల్, సొందినార మనుచుఁ బొంగిపడుట.

క॥ అవసర మైనకతమ్మైన, వివరించితి మంబి? ఘోషవితమెల్లను నీ ౨౪౯
నవిధమున నెఱింగి యనృతము, దవలించితిమేని నీవ దండింపఁదగున్.

శా॥ ఖండింపంగలశక్తి యున్నయెడఁ గాకవ్యగ్రజీవ్యగ్రతా
ఖండాహంకృతివారకం బయినయీకబ్బంబు నేరేనియున్
ఖండింబుర్లద, సోదరుల్ వృథగ వాక్కుండూతి వోఁ గొట్టుకో
“నెందుంగండి, గ నేమొ దూఱుచు మా కే మంతలోఁ బోయెడిన్. ౨౫౦

గీ॥ వారుమాటినకొలది నవారిగాఁగ, మాయశము లొకమునఁ బర్వమాకుఁ గీర్తి
కన్న ననృతముల నెన్నుపూని, లేడు వ్రకృతశేషము నాలింపు జనని.

ఉ॥ అంతట నయ్యే వేమవరమం దవధానము వైరు లెంతయున్
జింతలచేఁ గృశించిపరిశీలన చాలక సారెఁ దప్పడుం
బుంతలవెంబడి బడి వ్రభూతనయల్ ‘కడు’ రోయ ‘దూయమా
నాంతరులై మఱిదియు నుపాయము గానక మండు పొందఁగన్. ౨౫౧

సీ॥ తలుపోరగాముని వెలవెల్లమోముతో నొక్క“శశ్శోటి” మాదిక్కుచూచు
తనయింటి యెదుటి కందలము రావేగవే యొక్క“శశ్శోటి”, తల్పూచి వైచు
“వశ్య” వాదంబు‘నవ్వుపుముల్లై’యయ్యె’నంచొక్క-“శశ్శోటి”సిరోద్బుంగనల
“కాశిక”నటుపాముగఱచెఁగా‘ముండుంచునొక్క“శశ్శోటి”పండ్లురకకొలుకు
గీ॥ కాశికనుజూపి“సూత్రార్థ”గ్రంథమనుచు, గొప్ప కీర్తురొయేమొ నాకొంపదీసి
యంచునొక్క“శశ్శోటి”లా నటమటించు, నరన రాట్పురితోవమేమరుగుతఱిని

ఉ॥ “నాటిరి కృష్ణదాఁటి” యని వాగ్వయము న్నును సారెఁజేయునా
కారణ మంతరంగము నగల్పంగ వేమవరమ్ము మే మెటుల్
చేర భయమ్ము గొందు మటు చేకుటఁ జెక్కఁటిసేత లెన్నియో
మూరిచి వర్ధులై చెడిరి కొప్పరపుంగవిత్తు లత్తఱిఁ. ౨౫౪

చ॥ సకలము నీమనం బెఱుంగు సత్యవిరుల్ పలుమం బెఱుంగును
ర్మికరము దేల్చి పూర్వమె మగ్గిపిహితమ్ముగ ముద్రితంబునుఁ
బ్రకటితముం బొసర్చి నప్రబంధ మెఱుంగును గాన దానిఁ ద్ర
వ్వకయటఁ జూచికొం డనుచుఁ బ్రాజ్ఞులకుఁ వచ్చియుండు మంచికా ౨౫౫

గీ॥ అంబి యంతకు మునుచేసినట్టి చెట్ట, సేత లొకతల వేమవరాకతాగ)
హారసత్పథాప్రత్యూహ మలవరింపఁ, బడ్డపాటు లింకొకతల శ శశమని. ౨౫౬
ఉ॥ తప్పదు తోవలన్నియును దజ్జలు దగ్గము నేయ నంతతోఁ
గొప్పర మూరకుండక వ్రేకోపము చెంది*రిజన్మరుత్తరం

* అనుకవి చక్రవర్తి, శతావధాని, కొప్పర } (రిజన్మరుత్తరపు నకలు)
పు వెంకటగుమ్మరాయశర్మ. కొప్పరము- } బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతివేంకటకవులకు
సంతమాగులూరుపోవు, గుంటూరుజిల్లా } కాకినాడ, & బందరు.
యొద్దినుండి.

అయ్యో, మీరుప్రకటించిన ‘గుంటూరుసీమ, పూర్వరంగము’, అను పాత్ర
ను జూచితిని, అయ్యది ‘సీ॥మాయమాటలకు నమ్మకమైన వ్యాఖ్యాత తులలేని పచ్చి
బూతులకు బుంగ’, అను మీశ్రవణానందమనందలి ముదసలిబోగముదాని పదై
మునకుదాహరణముగ నున్న దని చెప్పవలసినవచ్చినందులకు జాలిపడుచున్నాడ
ను. ‘నశ్వంవద’ ధర్మంచర; అనువేదవాక్యములకు విరుద్ధముగా ననబద్ధములై

బహుశః 'శ' సాకటి యావలఁ దెత్తు నటంచు సత్యమున

దప్పి పరించుచారలకు ధర్మముతోఁ బని యేమి శాంకగి.

౨౫౭

న యన్మతవాక్యములతో మమ్మును, మమ్ములనుబట్టి మానియోగిశాఖను, ఈనిధము గన్పెచ్చవచ్చివల్లెల్ల నిందించుటకై మీకాలమును, మీపాండిత్యమును, వినియోగించి, ఇట్టివికల్పజ్ఞానోగమునకు, మీమిత్రులఁగూడ నియోగించి వారిచేఁగూడ, ఆ సత్యవకటనములం జేయించి, యకారణముగ మాహృదమున కాయాసముంగల్పించితిరి.

2. ఏడనూ యన్నవా రున్నట్లుండక మదీయాశుకవిత్వావధానములనుబట్టి ములతోఁ బ్రశంసించుచు ముందుగ మాకులేఖవ్రాసి మాస్నేహమును సంపాదించు కొని పిదప మావత్తిభయ, మాకీర్తియు, మారాబడియుఁ జూచినహింసలేక వృధాఖి మాదలగుమిశాఖవారిదుర్బోధములకుఁగూడ లో నై యనవసరముగ నానన చచ్చి యొకటి గల్పించి యన్మతగ్రాంతోపకృతిసేని స్థిరంపక, కయ్యమునకుఁ గాలు దుప్పి మేము వ్రతిజ్ఞానద్యములను వ్రాయవలసిన యవసరమును గల్పించి చివరకు నభకు రాక సాకులుపన్ని తప్పించుకొని బందరు కాకినాడలకు, వేంచేసితిరి.

3. అప్పటినుండియు విరామము లేనిమాయవ్రాంతలకుఁ బూనుకొని మూలములతో మాయలేఖలం గొన్నిటిని బ్రకటించి న్యజనముచేఁగూడ నట్టిచో కొన్నిటిని బ్రకటంపించి యంతతోఁగూడఁదృష్టిలేక "హితోపదేశము" అనుపేరునఁ గొన్నియనుచితములు వాగిప్రచురించితిరి, అప్పుడే మేము మీమీఁద గొంత చచ్చి జరిగింపవలసియున్నను, ఎన్నటికైనీ మీతప్పులను మీరు తెలిసికొని వశ్యాత్వావము మును బొంది క్షమార్పణమును బ్రకటించు రను నదుద్దేశముతో గొంతహితమును గలవనెంచి 'జ్ఞానోపదేశము' అనుపేరునఁ గొన్నివద్యములు వ్రాసిమి కాని మా'జ్ఞానోపదేశము' మీకడఁ జెలిపివానిముందు శంఖ మూదినట్లయిపోయినది.

4. తరువాత మీరు ప్రకృతవ్యవహారమునకుఁ గారణభూతమైనట్టియు, నసత్యముల ప్రోవైనట్టియు, "గుంటూరుసీమ, పూర్వరంగము"ను, వ్రానివ్రకటించితిరి, అందు మొదటినుండి చివరవఱకును మీరువాగిన యసత్యాంశములను శాసించుకొన్న యసత్యపు లేఖలను, వారాయణకాస్త్రములకముగా ఖండించి లోకమున సత్యమును స్థాపించుటకై మేము ధర్మదేవతచేఁ బోత్వాహవఱవఁ బడుటచే

చూచి వృత్తి వృత్తాంతములు నిట్టివదావదసార్యభాములై
నట్టిరవతిసాధికరణానన్యహృదతరులైనకొన్రవుం

మిక్కిలి దారుణమైన యీకిందవిషయమును గూర్చి మాత్ర మిప్పుడు తెలియజేయుచుంటిమి.

5. మాకప్రతిపక్షము గలిగింపవలెననుచున్నదేముతో “గుంటూరునీమ, పూర్వరంగము 87వృత్తులు” కొప్పరపువారితప్పచాితలు” అనుశీర్షికకిందమొకకల్పిత(ఫాక్టరీ) లేఖను బ్రచిటించి, ఆట్టిదానిని మేమెవ్వరికో వ్రాసినట్లును, దానిప్రతిమకు లభింపగా, దానింబట్టి దీనిబ్రోచిటించినట్లును, మొదలయినవిషయములను దాహరించుచు, ఈమీమాంసాచారిత్రమకప్రతిష్ఠను గలిగించునది మాత్రమే కాక, మాగౌరవమునకుగూడ భంగము గలిగించునదిగానున్నది. అందులకైతగు విధానముగలిగించుట మాకుగర్హ్యము కావున మీకీలేఖయందలి మొదలు 24 గంటలలోపల సాలేఖను మేమెవరికి వ్రాసినట్లు తెలుపవలెననితెలిస్తే, ప్రతియెవ్వరివలనలభించినట్లు తెలుపనూహించితిరో’ వారిపేరుల నెఱింగించుచు, ఆట్టిమామలేఖను మీరే యుద్ధికారముమీదద బ్రచిటించితిరో లిఖితపూర్వకముగా మాకు తెలియజేయఁగోరుచున్నాడను, “అంతకింతైనది, ఇంతకెంతగునూ” అనుసామెతకుఁ దాదాగ్రాణముగా మీవ్యవహారము పరిణమించుటంజేసి ముందుముందేమిసృష్టింతురో యానుభవముమాడ మమ్ము జాలంగా వాదించుచున్నందున నిట్టిచర్యతోనికి దిగపెట్టినచిచ్చిసంగతులకై విచారించుచున్నాడను.

మఱా :— ఈవిషయము మీరిదివఱకుఁ దేల్చికొనినదియేమగుట, మరల నాలోచింపవలసిన యవసరముండదు. లేనిపోనియుక్తులతోఁ గాలుముగడపక సదుత్తరము త్వరగ నొసంగుడు.

<p>(వ్రాసినది, అనుకవి చక్రవర్తి, శతావధాని కొప్పరపు వెంకటమణకవి, పి.డుపులు 4, సాలుగు, పగిక్తులు 55 ఏలబదియైదు (మిక్కిలిమిక్కిలినకలు).</p>	<p>ఇట్లు, కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరాయశర్మ, శతావధాని.</p>
--	---

మొదటి చదువరులారా:—

పై రిజస్టరుత్తర మొందుకుఁ బుట్టినది, ఎందుకేమిటి సోదరులు

దిట్టల మాకు వాడులుగఁ దెచ్చినతావక తారతమ్య సం

ఘట్టన మేరు మెత్తురు జగాన వచింపఁ గదమ్ము శాంకరీ.

౨౫౮

చేయనిదని చేసినట్లు మీరు ప్రకటించినందుకుఁ బుట్టిన దందురా? అటులేని వారిస్వహస్త లిఖితములగు నీక్రింది యక్కరములను దిలకింపుఁడు.

శ్రీరాములు.

4-4-13. కొవ్వరము. సంతమాగులూరు పోస్టు.

అన్నట్లగుమూర్తులైన బ్రహ్మశ్రీ రామడుగు రామకృష్ణశాస్త్రివారి పాదపద్మముల సన్నిధికి.

భవత్ప్రియశిష్యుఁడు. సమస్కారపూర్వకముగా శ్రావ్య విష్ణుస్తి.

“...కృపాహంకార లాంఛనంబగు వేంకటశాస్త్రిగారి మీసమును దీయించుమని ప్రతిజ్ఞ సేయునప్పుడు. “సంహమన్నదని తెలిసియుఁ గొవ్వరపుంగుళులు కాకి నాడకు వచ్చెదరా!” అనిన తిరుకతిశాస్త్రిగారు నివసించిన కాకినాడకుఁ జను నప్పుడు, కాకినాడలోఁ బలునభ లానర్చి, సామర్థ్యమున్నయెడల మాకు శత్రుఁడగువాఁడువచ్చి ముష్కడించి జయింపవలసినదని ప్రతిజ్ఞాపద్యములం దెప్పునప్పు డును, ఎంతకఠినముగాఁ గాలుద్రవ్యింప నెదుటికివచ్చి శత్రువులు మార్గొనమి చేఁ గాకినాడలో శుక వికండిత శిఖామణులు సంతసించి స్తుతింపఁ జయస్తంభము నాటి వచ్చినప్పుడును.....”

శత్రుగింపుడు.

ఇట్లు, భవత్ప్రియశిష్యుఁడు,

కొవ్వరపు వేంకట సుబ్బరాయశర్మ, శతావధాని.

 దీనివలనఁగాకినాడలో—తి|| వెంకటపులఁబరాభవించినట్లు సోదరులు ప్రకటించుకొనుచున్నట్లు విస్తృతమే యగునేని దానినే విపులముగాఁదెల్పు వీరివేరొక లేఖయొక్క సకలును బ్రచురించినమాకు సోదరులు రిజిస్టరుత్తరము వ్రాయుటకర్థ మేమో? విచారింపుఁడు, “ధర్మదేవతచేతనఁట? వీరఁట? పోతాహపటుపఁబడిరఁట?” “నాల్గ్లీలంకీర్తయేత్” “బుద్ధి కర్మానుసారిణి” శాంతం పాపం, పృతిహతమమంగళం, అస్తుస్వస్తి. సర్వే జనా సుఖినో భవన్తు”.

గా నలవారు *తప్పనుడికల్పన లెల్లడఁ జేయఁ బూని రెం
దేని యహర్లగాములకు దేవునివల్ల భయమ్ము గల్గునే.

౨౫౯

 చదువరులారా:—

పై నుదాహరించిన రిజిస్టరుత్తరపుఁదుండుకుప్పనంగము వేమ
వరావధానమునకుఁ జాలనిటీవలిది, ఇంకను నిట్టి వెన్నోజరగవచ్చును,
ఇంక నీచరితము ముగించుచుఁ జరిత్రాంశమునకు మాత్రము సంబంధిం
చిన పద్యములు గొన్ని వేమవరావధానమునుండి యుదాహరింతుము.

గా వినిపించిన పిదపనే చర్య జరుపవలెనని యెంచి ముందుపని ముగించి ప్రస్తుత
ము మేమాశ్రయత్నములోనే యుండఁగా, మీరిజిస్టరుత్తరమువచ్చినందున దానికి
జవాబుగా నీయత్తరము వ్రాయుచు నదరు విషయమై క్రమమైనచర్య జరుపఁబో
వుచున్నామనికూడ నిందుమూలముగానే తెలియఁజేయుచున్నారము,

చిత్తగించవలెను.

(సప్తతిని) (1) దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి, } శతావధానము { బందరు,
(2) చెళ్లపిళ్ళ వెంకటశాస్త్రి, } బైరవప్రస్తు.

15-9-13.

*ది 27-10-13 సం॥.....

అయ్యా!

సోదరకవులు కొద్దికాలము క్రిందట మీకు వకరిజిస్టరునొటీసును 21
గంటలలో జవాబు యివ్వవలసినదిగాను అట్లా యివ్వనియట్ల మీమీద డామేజి
తేవడమగునని నదరు నొటీసులో వుదహరించినట్లున్న అందులకు మీరు సోద
రకవులను క్షమాపణకోరినట్లున్నూ మాచుట్టుప్రక్కల గ్రామాదుల్లో విశేషవాడుక
కలుగజేసినారు అయినప్పటికి యిదివరలో నేను మిమ్ములను యెరిగివుండి మీసా
మధ్యతను గుర్తెరిగి యుండుటచే అందుల నిజానిజములు ప్రత్యేకం మీచేత వినగో
రి వ్రాసినాను తక్షణం జవాబు వ్రాయించుకోర్తాను. దివ్యచిత్తముకుతేవలెను

విధేయుడు, పసుమర్తి లక్ష్మీకాంతం వ్రాలు.

ఇందుఁ దుట్టతుదను దాహరింపఁబోవు శ్లోకము, నాటి మువధానమునకు మంగళశ్లోకముని యెఱుంగఁదగు, ఈయవిధానమునకు సంబంధించిన విశేషములు నమగ్రముగాఁ దెలియఁగోరువారు దానికై ప్రత్యేకించి యచ్చయియున్న వేమవరాగ్రహారశతావధానమునందే చూడవలెను. దానివెల పోస్టేజీతో రు 0-14-0. (ఇది 200 పుటలు గలది.)

వేమవరాగ్రహార శతావధానము నుండి.

ఉ॥ చెన్నపురంబు చేసె సుకచెన్నఁడు, వేమవరంబు నేడఁ జూచి
చెన్నపురంబుగాఁ దొడఁగెఁ జెన్నయగారియదారతాపిచే
నెన్నివధానముల్ నలిపి యేమిఫల? మ్మిటువంటి యన్నదాసా
న్నతి యిట్టితృప్తియును సొందొకటకొ గన మోమహేశ్వరీ.

౧

చ॥ ఎందఱు పెద్దలన్నిలిసి? తెందఱపాదరజంబుచేత ని
వృందరముకొ బలిత్రగరిమమ్మున నించిత? నెంతమంది నా
నందమునందు ముంచితివి? నభ్యులు గొందఱదేమొకాని నిక
జిందఁగ నాడువారఁట? యిసీ? యిసీ? యెనిశతావధానమా

౨

ఉ॥ అన్నముకోస మామడల కామడ లేకడికాల మన్నసా?
“సున్నయు హల్బి”యయ్యె నినుఁ జూచుతలంపుకఁ జేసి గాక యీ
యన్నకు లిందఱిట్టి క్రియ సుకగ్రుటఁ గ్రిక్కిఁటియంగలే? మా
యన్న? శతావధానమ? కృతార్థమవైతివి వేయునేటికిక.

౩

తే॥ ౧॥ “భాగ” పదమిచ్చటికిఁ బుణ్యభాగియయ్యె
“చెన్న” పదమిచ్చటికి నుతిం చెన్నమితె
వేమవర మగ్రహారంబు హేమవరపు
నగ్రహారంబుగా మితె నఁబ? యిపుడు.

౪

చ॥ జననపులగ్నమం దలరు శక్రగురుండును శుక్రండుకొ గుజుం
డును నలరాహువుకొ నను ఘనుం బొనరించెదినంతె కాని యే
నును సుకనత్రవీశ్వరుడసా “తిరవ” య్యయి సుకగ్ర హేటి యొ
యనఁకుకవిగ్రహంబులు గ్రహంబులు గవ్వను జేయవలయుకొ. వె॥ శా॥

సీ॥ మరల నెవ్వడు మీరు మాకు లభింతురో వందనంబయ్యి విద్వాంసులారా
 మంచివద్యములు క్రమ్మట వినుటెన్నఁదో జూహురులయ్యి యోగుకవులారా
 కన్నులు చల్లఁగాఁ గాంచుటేనాఁటికో మీకుఁ బ్రణామముల్ మిత్రులారా
 మరల నెన్నఁడు కనంబడును మీకన్నీరు మీకు మంగళ మోయమితులారా
 తే॥ గీ॥ మరల మాచేత శారదమాన్యచరిత, ఉరకయెన్నఁడు చేయించునో శతావ
 ధానమా? దివ్యకీర్తి కథావిధాన, ధానమా? నీకుఁగూడ వందనములమ్మ.

సీ॥ విశ్వజనీనుండు వితతభాగ్యుండు ధా, గన్వన్వవాయుండు చెన్నయ్యగారు
 వరమధాపు మేళ్యచెఱుపు వంశాంభోధి, చంద్రముడైన శేషయ్యగారు
 యజ్ఞోపవీతాన్వయాంభోధి కబ్బుండు, వేంకటాచలవతి వితతయశుండు
 భాగి వంశ్యుండు వెంపటివారికిం, దత్తు, డైన వెంకటసుబ్బయ్యార్యవరుండు

గీ॥ అశ్వమేధంబో రాజసూయంబో, సత్ర, యాగమోనాఁగ నవధానమలవఱిచిరి
 సాటి వెల్పొఁటివారును సాటిలేని, వారు వారికిఁగూడ నావందనములు. తి॥ శా॥

గీ॥ ఇతరశాఖయటంచు లోనించుకేని, భేదమెన్నక నను దద్దఁ బేర్చిఁజూచి
 గౌరవించినమి మ్మెన్నఁగలనెయ్యెను, సర్వనమలారా వెల్పొఁటివతులారా

చ॥ తిరువతి యేర్లు గాఁగ గడిదేఱిన శిష్యు లనేకు లొప్పమై
 బారిఁబారి రోజుచుక దనకుపాంతను బెబ్బలిపిల్లలట్లు చూ
 వలులకు దోఁచఁ గేల సుకవాటిది, బెత్తముఁబూని వేంకటే
 శ్వరుండు శతావధానమను “నర్క-సు” జూపెడిఁ బూడుఁడోబుధుల్.

వె॥ శా॥

చ॥ తిరువతి వ్యాఘ్రమై బయలుదేఱిన శిష్యులు గున్న యేర్లు
 వఱలఁగఁ దేఱఁగాఁ దగినవారలు బెబ్బలిపిల్ల లెల్లమా
 రురు కపికురు-రమ్ము లయి తోఁచఁగ వేంకటశాస్త్రి వీరశే
 సరిగ శతావధాన మను “నర్క-సు” చూపితివమ్మ శాంకరీ. తి॥ శా॥

సీ॥ “కాసుచొప్పన నింతగా నార్జనముచేసి, తెంతదెచ్చినను మాకెంతలేదు
 గడగడలాడి నెక గానఁగా నేతెంతు, గానఁబోయిన మమ్ముగాంచు టిరిది
 ప్రితితో నీకు నర్పింతురెంతైన మా, కింత యిచ్చయు నెంతు రెంతో యనుచు
 నేవించి నీకు వాంఛితములిత్తురు నేవ, గావించినను మాకు గాఢు నీరు”

గీ॥ అనుచు మునుపెన్నఁడో యాడినట్టి మాట, కన్యభాత్వంబుగూర్చి నిగ్గండంజేసి
త్రై ననేమయ్య నీయుత్స రాదికమ్ము, లీవ త్రైకొమ్ము? యోవెంకటేశ దేవ.

ఉ॥ కాశికనుండి యొండెడకుఁ గాల్గదలింపనివానిఁ గాశివి
శ్వేతుని పెచ్చి యొక్కయెడ నింటికి దాపున నిల్పె నద్యశో
రాశి భవత్పితామహుఁడు పాక్షిఁజుడు; తిర్వతివేంకటేశ సూ
రీకుల నీపుత్రెచ్చు టది యేమి శిశేషము చెన్నయాగ్రణీ. వె॥ శా॥ ౧౨

ఉ॥ ఎవ్వరునికొ గ్రహించిరొ బుధేంద్రులు రాజులయొద్ద వారి పే
రివ్వఁనుధక జెలంగునటు లెంతయు సోమిస చెన్నయాదులం
దెన్నిధి నేనిఁ బేర్చి భరియించుచు మేల్ సీరినింపుమమ్మ మా
యవ్వరొ? యింక మాకు సెలవా! యలవేమవరాగ్రహరమా. తి॥ శా॥

గీ॥ ఎక్కించితవిగదా? యేగుచో మేనాల, నర్వతస్సుమవృష్టి సంకులముగ
వట్టించితవిగదా? బ్రహ్మరథముఁగూడ, న్వన్తి వాచన పురన్సరము గాఁగ
కల్పించితవిగదా? గాఢోత్పవమ్ముల, వారాంగ నాకదంబములతోడ
తాల్పించితవిగదా? తలలపైఁ బాదర, జంబు నాబాలవృద్ధంబు గాఁగ

గీ॥ దురభిమానగ్రహవేశ ధూమధూపి, తావయోజక గర్తపురాంతర స్థి
తాత్మవద్ధతివయ్యాయుసుజన, సంకలిత నిత్యమూర్ఖ, ఆననపుఁజర్చ.

గీ॥ పాదరజం బానపడక, యూరక వంక, వంక దండము పెట్టువారు లేరు
“బ్రాహ్మణత్వం బూడివడ్డదే యాకనం, బండుండి” యనుకూళ లెందు లేరు
భక్తిసారస్వప్రవత్తి సత్తావిత్రస్వి, మలవడకున్న బాహ్యులు లేరు
పరమపాతివ్రత్య పరిపాకగరిమఁ జె, న్నైసలారకున్న గేహినులు లేరు

గీ॥ ఒక్కవద్ధతి దౌరాభ్యగమండుఁగాక, అదియుపానదుపాయ సంపదకు నెరుగు
దూరగులెఱుంగరకట? నీసౌరుసుకవి, వినుతసుఖభూమ యొకొండవీటిసీమ.

వె॥ శా॥

గీ॥ వియింటఁజూచినఁ బ్రాయికంబుగఁ జేతి, జిడ్డువాయని మంచిగడ్డపెరుగు
విపాలంబరసినఁ గాపుటాండ్రు చరించు, పలుకఁబాటినచాలు పంటవేలు
విబావిగనుఁగొన్న ‘నేపా’ననఁగఁజాలు, నమృతంబుతోఁ బోరునట్టిసీరు
వగ్రావు మేగిన నింత లంతలు గూడఁ, బదధూళిఁ దలఁ గోరుభక్తివారు

సీ॥ బ్రహ్మశబ్దంబుదాల్చిన పాడుదండి, కుజసులనుదాల్చు వధుతికొలుకుఁగాఁచె
పాదరక్షలు దాల్చంగవలయు నీడు, విభమెఱిఁగినామ యొకొండవీటిసీమ.

తి॥ శా॥

ఆయాపద్యము లేయేసందర్భమునఁ జెప్పఁబడినవో యాయాసంస
ర్భములకు, వేమవరావధానము చూడఁదగు.

మంగళశ్లోకః

శ్లో॥ కళ్యాణం రసనే నమ స్సుకవితే భద్రం పదేభ్యో నమ

సాగరః కాల్పనికోత్తమాయ మనసే వృత్తాని వో వందనం

అస్తు స్వస్తి శతావధానవిధయే విద్యజ్ఞనా యాంజలి

య్యుక్తాయుక్త వివేకినే సుకవితాసారస్య నంగ్రాహితే. ౧౭ తి॥ శా॥

గద్య

ఇదిశ్రీకింకపింద్రుఁటాపంచానన, విద్యతగ్రవి, బాలకలానిధి, బాలనరస్వతీ

శతావధాని, తిరుపతి వేంకటేశ్వరసంకలితంబును

అస్మత్పరవ్రత దంభోఽనిమ్మితంబును నగు

గుంటూరిసీమ, ఉత్తరరంగము

సంపూర్ణము.

శ్రీపరదేవతార్పణమస్తు.

తెప్పొప్పుల పట్టిక.

ముఖ్యముగా దిద్దవలసినవి.

పుట.	వం.	తెప్ప.	బిష్టు.
13	20	పంక్తి పూర్తిగా దొలగించి 19 వ పంక్తి వను, కే, అను నక్కరము, రో, అని చదవఁదగు.	
27	14	అగు	అగ.
30	4	లుద్దడు	లుద్దతు.
31	26	నువఁడగ	గనువఁడఁ.
32	4	ఉవ్వెత్తుకా	ఉవ్వెత్తుగా.
41	13	జయిం	జయిం.
68	1	చుంబండ	చుంబండ.
68	16	దశభి	దశభి.
68	20	బాబు	బాబు.
71	6	చూర్మాల	చూర్మాల.
72	17	భాషా	భాషా.
75	9	మయ్యెనా	మయ్యెనా.
102	2	గలఁగ	గలంగ.
103	16	హేహేబు	హేబు.
103	25	భీషా	భీష్మ.
105	1-3	పంక్తులలోని, స్లోకము, నీనము, ఇవి కాశికృష్ణాచార్యులవారి వారివని యెఱుఁగఁదగు.	
111	16	సత్వ	స్వత.
112	7	ప పంక్తి, నీనపద్యము తుదివఱకును గల భాగము, జానపాటి శట్టాభిరామశాస్త్రిలవారిది, సమాప్తి ద్యోతకమగు—ఇట్టిగీటు, నీనసమాప్తియందుఁ జూచుకోదగు.	
113	26	వేకాడు	వేఱుకాడు.
116	8	వచ్చినే	వచ్చినై.
ఇంతవఱకు స్థూలదృష్టిచేఁ బ్రథాన గ్రంథభాగమునఁజూపినదిద్దుబాట్లు, గీటుక్రిందఁగూడ నిట్టిస్వల్పలోపములు గలవు, నవరించుకొనఁగోరెదము, ద, డ, న, స, ప, వ, -, ఆ, ఁ, లోనగు స్వల్పవ్యత్యాసములు మీరే నవరించుకొనఁగోరెదము, మఱియు 52-101, పుటలలోని, సావిగతపద్యములు చదివిన వారెవరో బాలకులుగాని, రచయితమాత్రము, అవ్వారి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి యని చదవరు లెఱుఁగుదురుగాక.			

సత్తరములలో నైకటి రెం డిట సుదాహరించెదము.

“యీ... రావుయిదివరకుతమనోటినులోనికివచ్చినవాడె. యీతడు మావల్లెటూళ్లలో మిగుల గప్పాలుకొట్టుచూ వారసగనెంత వీరసగ నెంతయనుచుండును. ఇట్టివీనికి నేటికితగిన ప్రాయశ్చిత్తము జరిగినది. యీసంగతి పత్రికామూలమున నెల్లరకు నెఱిగించుట సర్వోత్తమమని నాయభిప్రాయము* ... పట్టాభి రామశాస్త్రిగారు యిట్టివిషయ లలో శ్రద్ధవుచ్చుకొనరు. అనేక పిచ్చిపత్రిక లీకాలమందు ఓంకారం గురవరాజు మొదలగువారి పిచ్చివ్యాసములచే నిండుచున్నను ... అభినవనగస్వతి సాహసింపకున్నందులకు చింతిల్లుచున్నవారము. యీ గాధను... తమ గుంటూరు సీమయందుగాని ప్రచురింపబ్రార్థించుచు చున్నాను. చేపూరి లక్షణకవి 6-2-14

“చింతామణిరాజగోపాలం వ్రాసుకున్నవిజ్ఞాపన ప్రస్తుత కాలమున గాకపులెందరో తమయశస్సునకు లోటుగలిగింపఁబడినది నోటికివచ్చినయట్లు పత్రికలలో గీకుచున్నారు అట్టిపిచ్చివాక్రీతలనేని బ్రదుకనిచ్చుటంత మందిదిగాదనుట జగద్విదితమేకదా. కాననామవంటి త ప్పదువాక్రీతలకు మీరు జవాబు నొసంగుట సమంజసము కాదు గనుక నన్నుబోల్లందులకు తగియుండురుగదా? యీసంగతినెరిగియోయెరుగ కయో పట్టాభిరామశాస్త్రిగారేదేని వ్యాసమునుగాని, పద్యములను గాని, సహేతుకముగ వ్రాసి పంపినను బ్రచురింపకమిన్న కొనుచున్నా రు. అందుచే హితకారిణి, మొదలగుపిచ్చిపత్రికలకు జవాబులు రాక నిలవయున్నవి. యింతయేల యీమధ్య..... గారికి ... జలన కలిగి నవరాభవమును క్లుప్తముగా వ్రాసిపంపుకొనియన్నాను. అదియే మగునో తెలియదు,..., చింతామణిరాజగోపాలం 14-1-14

ఉ॥ వానిది నొరు గాద యలవానిది నాల్గ-యఁగాద, తోచిన
 క్షేనరుడే నసత్యములనే నెగడించునె, యట్టివాఁడు అది
 జానిస్వనాను మూనినను జందన మూనిన రాసభంచె చూ
 రాసఁ బరిత్యజింతు రలవ్రాయనకానినుడుల్ బుధాగ్రిణుల్.

౫

ఉ॥ ఉన్నది యొన్నయట్టులుగ నొపిక మీట లిభింతు మంబరో ?
 కన్నపుదొంగచాతలవ్రకారము నొటికి వచ్చినట్లుగాఁ
 బన్నము, బన్న మూగులుకువ్రాయనకాండెరాన నుంచి వి
 ద్వన్నుత మైనపూర్ణమునఁ బంపెడిభారము నీది యీదెసక.

౬

(త్రిశంకుస్వర్గము)

చ॥ అతనిని యోగి యందు రెవఁ డల్లవనీష్ఠగవీనవంతివై
 మతి చెడి పోరి యోడి మతిమత్తముండై తప మాచరించి బ్ర
 హ్మత యొక కొంత గాంచె నలయాతఁడె గాధిజుఁ డాతఁ డిచ్చె న్న
 ర్గతి నొకరాజసూతికి సురప్రభుఁ డొప్పుమి కాగ్రహించుచుక

౭

ఉ॥ గడ్డము మీసముల్ పెరిగి గాధిజుఁ జేయపు వేనినేని యా
 చెడ్డమునీశ్వరుం డొకని అవతీయన్నను జేర్చు బోయి తాఁ
 బడ్డ పరిశ్రమంబు భగవంతుఁ డెఱుంగుఁ గృతార్థుఁ డయ్యెనే?
 అడ్డఁడె యింద్రుఁడొకఁడొక థాంశ మెఱుంగనివారు లేరుగా

౮

(పాండ్యకవాసు దేవీయము)

ఉ॥ ఉండు జగమ్మునందు మును పుండినయట్టులె యుండు వారు పె
 క్కొండు, వృథాభిమానమునఁ గర్జ మెఱుంగక కొందఁ డెట్లా చే
 కొండ్యకమానముకొ డమకుఁగూడనిబల్ బిరుదుల్ ధరించి; యీ
 * పాండ్యకవాసుడేవుల నెవండు గణించు వచింపు మంబరో?

౯

(*హరివంశోత్తరభాగమునుండి.)

క॥...అనిమిషముని యిట్టులనియె నాతనితోడకొ, ఉ॥...నీకువాక్యముల్,
 మానవనాథ? యన్నియును మానుము కానివి నాకుఁ జూడఁగలె, క॥ హరియొ
 క్కొండ్య నీవెక్కండ్ర, హరికిని నీకును విశేషమరయఁగ భూభృ, త్వరమాణువుల